

М. М. БЕЛЕГАЙ

ЧИ МЕРТВІ ЖИЮТЬ?
АБО
РОЗМОВА З ДУХАМИ

М. М. БЕЛЕГАЙ

ЧИ МЕРТВІ ЖИЮТЬ?

АБО

РОЗМОВА З ДУХАМИ

"І зрозумісте правду, ѹ правда визволить вас". Йоан, гол. 8. Стих 32.

1924

Видавництво
CULTURA

1963

Фотографія пані М. Белегай враз з чотирма духами, які всі
четири знакомі.

ВСТУПНЕ СЛОВО.

Жисмо в добі великих пісподіванок, великих відкрить. Кождий день, кождий рік приносить щось нового і цікавого. Нині чоловік вже літає в повітрі як ітиця а навіть й краще від неї. Він може їхати літаком і керувати ним а може сидіти в хаті, післати літак в бажане місце і завернути його назад на своє місце. Нині чоловік сидить собі спокійно в хаті і слухає концертну тисячу миль віддаленого від него. На дворі допਤ чи метелиця, чоловік сідає до радіо в своїй хаті і слухає богослужіння в церкві. Хоче довідатись, що діссеть на кінець світу, сідає до радіо і за кілька хвилин знає все.

Одним словом яудо тай диво. Але пайбільшим чудом і найцикавішім дивом с пінні — Розмова з помершими. — Розмова з позагробовим світом.

Чи жив чоловік по смерті?

Сим питанням інтересувалися люди всіх віков від початку існовання людського роду на землі. Се питання було пайважнішим питанням для чоловіка. Та нині се питання є в питанням, а фактом. Чоловік жив поза гробом так, як ми тут на землі з тою ріжливею, що нате життє тут в коротке і повне журби, смутку і терпіння а позагробове життя в вічне, повне щастя і вдоволення.

Та не лише є фактам, що в друге життя поза гробом, але є фактом і се, що ми люди можемо говорити з нашими там любими і дорогими, можемо видіти їх, можемо чути їх голос і можемо фотографувати їх.

Досі ми лише вірили, що в позагробове життя, а тепер вже знаємо. Нині вірити лише в щось чоловікови це зовсім вистарчало, він хоче знати. Віра с добра річ але додати до неї ще знання то уліпшує її.

Хтось відразу може сказати, о се неможливо, се неправда.

Так брате, сего мож сподіватись від тебе. Але пригадай собі, чи ти таке саме не говорив, коли тобі говорено перший раз про бездротний телефон — радійо? Чи ти таке саме не говорив, коли тобі говорено про ероплан. Правда, що така сама була тоді твоя гадка. Але як ти почув радійо на свої власні уха, як ти побачив ероплан на свої власні очі, твоя гадка змінилась. Так не видавай брате осуду аж самий переконаєшся. Не будь таким скептиком, що відкидає все, не розслідивши його. Прочитай сю книжку уважно від початку до кінця, розсліди все, переконайся самий про іправду чи неправду моєї заяви.

Памятай брате, що ніхто не бувби в силі зробити мене, щоб повірив в то, що я бачив своїми очима, що я чув своїми ушіча. Кожде слово, що я говорю тут се дійсна іправда. Мойм обовязком є подати до відома другим мій розслід. Се с мойм обовязком показати другим сю дорогу до правди. Коли всі люди довідаються, що дійсно с життя ноза гробом, повне щастя і вдовоєння, о, які великі зміни зайдуть тоді па світі. Злочин щезне з лиця землі — встане добра воля чоловіка до чоловіка. Збудиться братия любов і братство співживиття між всіма народами на землі. Настане новий світ з новими людьми — от і вся моя ціль.

Треба знати, що комунікація сего світа з другим, не є нічим новим. Про се знали в давніті пророки, пізліші ворожбите а нині запамаються сим люди вчені, як сир Олівер Лодж, президент університету і президент Академії Наук в Англії сир Артур Конап Дойл, славний писатель, сир Крукес, один з найславніших хеміків, Альфред Русел Валлес і Флямаріон, найбільші астрономи і вчені, Андрій Джексон Дейвис, професор Генслов і много інших.

Всі вони слідили студіювали і видали свій осуд, що в другий світ, в друге і вічне життя і що мож з ним звійти в комунікацію.

Деякі з них самі мали силу входити в безпосередню комунікацію з другим світом, інші при помочі других осіб — то в мідіум. "Мідіум" се латинське слово, що значить по нашему — посередник. Мідіумами називаються ті особи, що мають особливий дар до комунікації з духами. Отже мідіум, се чоловік, жінка, чи дитина, яке має ту силу, кваліфікацію, яку дух може ужити до своєї комунікації. Се інструмент, через який духи можуть демонструвати свою силу, своє життя, про яких ми мильно думали, що вони мертві. Мідіум, се телесфон, через який земський світ може розмовляти з духовим світом. Кожда особа має медіумістичний дар, лише одна більший а друга менший. Однак кожда особа може збільшити в собі сей дар, коли життя сеї особи буде чесне і справедливе.

Сю книжку пишу я не в інтересі якоїсь секти чи церкви, а в інтересі всіх, що з життя поза гробом і всі люди можуть звійти в комунікацію з ним, без взгляду, до якої церкви вони належать.

Сю книжкою я хочу звернути увагу наших людей, що життя сего світа в порівнанні до життя поза гробом, є лише як крапля роси в порівнанні з морем. То чи ж не оплатиться кожному розслідити комунікацію з другим світом і самому о сім переконатись? Чи чоловік самий для себе не варта стільки, щоб заінтересуватись собою і своєю будучності?

Комусь повіріти є тяжко і не дуже практично, але самому переконатись розжене всякий сумнів, усталить віру і украсти життя.

В сій книжці я подав факт за фактом, так як я їх чув чи видів самий, або як чули і виділи другі, подаючи місце, час і хто там ще був крім мене. Тому кождий може легко переко-

натись о правдивості моїх слів. Але що важливіше, я подаю в цій книжці спосіб, як кожний самий може вийти в комунікацію з другим світом і самий о всім переконатися. Се буде найкрасіший доказ. Я самий бувби нікому не повірих, колиб сам не був переконався.

Розвиніться духовно, зробіть відповідний стан, а почуєте голос, чи побачите своїх рідних. Одно лише памятайте, що базани не ростуть в Алясці. Земля і клімат в Алясці не є відповідні для базанів. Так і комунікація з другим світом не може відбуватись там, де земля і клімат, то значить, атмосфера, не є пригожими і гармонійними. Зробіть себе такими. Духовий світ с охочий прийти з нами в стичність, він хоче нам помочи, він хоче, щоб ми пізнали правду "а правда визволить нас". Але ми мусимо дати спромогу, мусимо витворити відповідний стан, відповідне поле, відповідну атмосферу, а весь сумнів щезде. Одержаніте вістку від своїх любих чи знакомих з другого світа і переконастесь самі, що в житті поза гробом — вічне і щасливе. А тоді відкриються Вам очі, зрозумісте світ, зрозумісте Біблію, зрозумієте чуда — станіте півшим чоловіком, новим чоловіком і дійсним чоловіком, що дай нам Боже всім якнайскоріше.

М. М. Б.

ЯК ВВІЙШОВ Я В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ?

Я був редактором релігійно-фармерського часопису "Кападієць" через 8 літ. Часопис сей виходив в Едмонтоні, Канада. В осені 1921 року я вийхав з родиною до Шікаґо, в Злуч. Державах. З весною 1922 р. купив собі овочеву фарму в стейті Мічиген і вийхав туди на відпочинок.

Будучи ще редактором чув я про комунікацію духів і читав дещо про се. В Шікаґо чув о много більше але сим не інтересувався. Все, що я чув чи читав, виглядало мені більше на обманство чим на дійсність. Тим більше, що воно сильно виглядало мені закрашене чародійством та ворожбицтвом, яке знова представлялось мені пазацищтвом га забобоном темної маси.

Літом 1922 р. заїхала до нас на відпочинок, сестра мої жени, пані А. Б. з Шікаґо. Вона оповідала нам дивні та цікаві річи про комунікацію духів. Все виглядало, як в казці. Ми трохи посміялися та пожартували з неї, хоті вона вистріло боропила правдивості всіго, що бачила і чула.

По якісь часі, як вона відіїхала до Шікаґо, пише нам, що вона була на духовім зібранні (мітінгу) і що до неї прийшов її батько і говорив з нею. Тоді був в місці п. Г. з Шікаґо. Ми оба читали сей цікавий лист пані А. Б. і дискусували над ним. Ми пік не могли погодитись в той час, як дух, який не має жадних органів ні прирядів, міг видавати звуки, міг говорити. Щоб говорити, видавати якісь звуки, до сего треба конечно якогось матеріального приряду — а дух в духом. Серед нашої дискусії ми прийшли до заключення, що сі розмови з духами, се чисте обманство та шахрайство хитрих одиниць, які використовують легковірних людей.

Однак знаючи чесність і щирість пані А. Б. я самий в своїй душі зі єдиною цілком не міг погодитись. Я піляк не міг зрозуміти, щоб вона далась одурити, вона образована і інтелігентна жінка. Тим більше, що до сего часу вона була індіферентна, не узнавала жадної релігії а сице менше позагробове життя. Се дало мені до думання. Я рішив, що годі видавати якийсь осуд над чимсь, чого я не розумію, лучше треба розслідити і переконатися самому докладно, як воно і що воно. Тут нагадав я собі замітку Гетого, який сказав до Екемана: "люди спротивляються зі всею спою силою всему новому, що вийсунеться перед них, вони так відносяться до сего, якби ніколи нічого не чули або не могли познайомити собі сего в своїй голові, якби навіть пе вартувало завдати собі трошки труду і розслідити сю справу; тому нова правда нераз мусить довго а довго чекати, пім її отвориться дорога...."

Тому-то і рішив я, що годі мені видавати осуд не розуміючи сего явища і не розслідивши його. Треба першо мені його докладно розслідити, перестудіювати а тоді з повною совістю буду міг сказати щось "за" чи "проти". Так і рішив я, що при найближшій нагоді маю переконатися самий про все, що досі чув і читав.

Самий не ссым легковірним. Я не повірю у нічо, доки як Тома не вложу свої пальці і не переконаюсь чи воно так чи ні.

В осені 1922 року, я продав свою овочеву фарму і переїхав до Шикаго. Тут захорував мій З-літній синок, Олег, на страшну хоробу, дифтерію і мимо помочи найлучших лікарів, помер на сю хоробу до тижня. Се був великий удар для мене — се був мій однішокий син, якого я любив, як лише батько може любити свою дитину.

Під час хороби моого сина, сестра моєї жени пані А. Б. була на духовім мітінгу і питалась духів про моого сина, а сі сказали, що мій синок відійде до дому, то в пімре. Сего вона в той

час не сказала, але сказала другим. По похороні вона доперва сказала і мені. Се дало мені знова до думання. Я рішився сей-час розслідити сі духові сходини і переконатись о скільки в тім всім є правди.

В короткім часі приходить до мене один знакомий і каже, що він чув про одну мідіюм, де духи говорять безпосередно з людьми через трубу. Обіцяв розвідатись коли в сеї мідіюм відбувався мітінг і дістати її адрес. Коли все було зроблене пас троє вибрались па сей духовий мітінг. Сим мідіюм була пані Допн, па Адамс улиці в Шикаро.

ПЕРШИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТИНГУ. МОЄ ЗДИВОВАННЄ.

Пані Допн відбулас свої духові збори в сутеринах під своїм власним домом. Сі сутерини, чи властиво саля в сутеринах, є досить обширна, яких 22 через 28 фітів. В одпім куті стоїть форнес до огрівання будинку. (Пізнійше сей форнес забрали і зроблено більшу салю. Замість форнеса установлено котел (таг вотер гіт плент) до огрівання будинку горячою водою). Ся саля має двоє дверей, одні йдуть з улиці а другі ведуть до другої часті пивниці, де стоїть угіля, дрова і все проче, як звичайно в пивниці. (В сій то другій часті поставлено опісля сей котел до огрівання водою). В сторону до улиці є двоє маліх вікон, які є цілком забиті матерією, яка не пропускає ні одробинку світла. Сі вікна є в тій самій стіні, що і перші двері. Повала і стіни є виплюстровані і вимальовані па біло. Долівка є цементова. По середині стоїть деревляний стовп і піддержує повалу, стелю сеї салі. Салю освітлює одно електричне світло, в стороні сего стовпа.

Сей духовий мітінг в пані Допн відбувався точно о 8-ій годині вечера. Ми вібралися вже о 7-ій. Се парочко ми так скоро вібралися, щоб я мав час і нагоду добре обглянути місце, де відбуваються сі духові мітінги, то є розмова з духами.

Перед пів до 8-ої ми були на місці. Зайшли до середини, де було вже 8-ро людей. Я розглянувся по салі, деб було най-

красні усіти, щоб все обсервувати і бачити а мене ніхто. Я заважав стару софу в куті під вікном і сю софу вибрав для нас до сидження. Я сів в самім куті під стілу на сій софі. Коло мені сів брат мосі жени п. П. а третим був п. К. мій країн і знакомий.

Почав я приглядатись салі. Оглянув всі закутили, всі електричні дротяні получення, всі рури водотягу і все що найменше. Нічого падзвичайно не побачив, от як звичайна саля в пивниці. Оглянув докладно форпес, в противінім куті, обглянув всі стіни, вікна і двері — пічного цікаового. Почав приглядатись кріслам і маленьькому, квадратовому столикові по середині, на якім стояла зложеня алюмінова труба.

Всіх крісел було около 50. Звичайні деревляні складані крісла. По середині стояв згаданий столик з трубою. Кругом него йшли колом складані крісла, в віддалі яких 2 ярди від столика. Так перший круг крісел мав яких 4 ярди в промірі. Позаду сим рядоч крісел йшов другий ряд крісел. Крім сего був третій ряд крісел, ряд резервовий, який кіпчився старою софою в куті під вікном, на якій я сидів зі своїми запакомими. Обглянувшись салю подрібно, я звернув увагу на столик по середині і гойдач (ракенчер) на якім спідить мідіюм під час мітінгу. (Про се сказали мені знакомі, які тут вже були перед тим). Сей гойдач стоїть в першім колі крісел, напроти стовпа, що підпирає повалу. Приглянувшись сему гойдакови — звичайний собі гойдач без яких пебудь додатків. Приглядаюсь столикови, шукаю за дротами — пічного пема. Приглядаюсь трубі — звичайна собі алюмінова труба. Я задумався. Сподівався, що там є якісь дроти, які можна наб получить з бездротним телефоном і десять якийсь "живий дух", чуючи про що тут говорять, може давати поза стіни чи з гори менще-більше підхожі відповіди. Але щось подібного не заважав, хоч маю бистре малярське око.

Люди сходяться чимраз густішше. Крісла скоро заповнюються, а деякі запропонуються на пашу хоті стару а все таки мяг-

ку софу. Передімною в другім ряді сідає плецинстий мущина. Мені се подобається. Я хоті не дуже маленький, стараю сковатись за плечима цього сусіда від обсервації мідіюм, якої ще не було на салі присутньої.

П'ять мінут до осмії надходить поважна і статочна жінка, досить високого росту. Виглядає на 50 літ стару, добре удержана і симпатична. Витась зі знакомими, сміється, жартує і сідає на гойдак. Се інані Дони, мідіюм. Я пильно приглядаюсь їй і обсервуємо докладно кожний її рух, зпоза плецинстого моого сусіда. Вона бере в руки трубу, яка стояла на столику, питась хто хоче оглянути її і передає в другий ряд. Деякі беруть і обглядають. Беру і я в руки сі часті труби і приглядаюсь близше. Труба складається з трох частий, кожда частина в па один фут довга і зроблена так стіжковато, що як сі часті вложиться одні в другі і розташуються їх, то воно творять остру стіжковату цілість. Конець, що бересь до уст є на пів цяля широкий, а противний кінець, куди вилітає голос, буде на 6 цяля широкий. Загально труба зложеня виглядає так, як би взяти аркуш паперу на ярд довгий, звивувши його в трубу, якої один кінець бувби пів цяля широкий а другий 6 цяля.

Коли цікаві обглянули трубу, передали назад до середини а мідіюм положила її па столик. Взяла пушку знід столика і дала в перший ряд. Кождий, що хотів кидав свою жертву в скарбоньку. Мідіюм пояснила, що сі жертви йдуть на захороненку для бідних дітей. Коли пушка обійшла перший ряд, передали її в другий, а відтак в третій, це забуваючи і за нас па старій софі.

Мідіюм просила, щоб загасити світло. Стало темпо і тихо як в гробі. Мідіюм почала молитись "Отче наш", а всі присутні прилучились до молитви, говорячи поволи і з пастроем певної поваги. По скінченю молитви мідіюм почала співати пісню "Нірер май Гад то Ді" (Боже близше к Тобі). Всі присутні, що знали, співали разом. По перепіванню кількох стиж-

ків сеї пісні, мідіюм втягнула в себе богато воздуха і говорить, що вона бачить такого а такого духа (я в той час не записував), який стойте коло сеї а тої особи і дух показує, що він перейшов в другий світ через се чи те, дух називається так а так і хоче говорити зі сим а сим. Каже, що дух се того а того батько чи мама і він хоче говорити зі своєю дочкою чи сином. Чути труба починається рухати на столику і за хвилю дась чути голос. Кличе по імені до кого хоче говорити або каже свое імя і починається коротка розмова. Голос деколи досить виразний і ясний, деколи тихший. Починаються питання і відповіди і коли котра особа добре не почус, що дух говорить, то або мідіюм сейчас повторяє, що дух говорить або дух самий. Мідіюм час-від-часу напоминає, щоб скоро говорити, бо деякого духа вона довго не може втримати при трубі. Коли скіпчиться розмова труба з лоскотом паде на столик. Деколи труба впаде на землю, мідіюм каже, щоб цікто не рухав труби, дух сам піднесе її і поставить на столик. Починається качання труби по цементовій долівці, немовби хотіть намагався взяти в руки, але не дуже спрітило йому се йде. В кінці чути труба вже вдарила об столик. Починається знова те саме. Такий а такий с дух, таке а таке його с ім'я або дуже приближене. Часто дух самий голосно каже хто віш с і до кого хоче говорити і коли се говорить труба є рже в воздухі і то звернена в ту сторону, де сидить дана особа. Голоси чути ріжні, музеські, жіночі і діточі. Коли дух говорить ріжними язиками, тоді мідіюм нічо не годна помочи в бесіді, лише сама цікава питаеться, що дух говорить. Чути польський язык, жидівський, німецький, шведський, голландський і прочі. Мені стає цікавим. Я вищурю уха і прислухуюсь, польським, німецьким а навіть жидівським голосам і се стас мені загадочним.

Нараз мідіюм каже: "Тут є старий дух, має близько 65 до 70 літ. Говорить не по англійськи і показує на котрогось мушину, що сидить далеко на софі під вікном. Той під самою стіною обізвись". Се було до мене. Я обзываюсь. "Так се до тебе

дух усміхаєсь, то твій батько“. Я питаюсь мідіюм, чи не мігби я говорити зі сим духом? ”Так я спробую“, каже мідіюм. Чую рухання трубою на столику і нараз голос над моєю головою: ”Я твій тато“. Цо мені церебіг мороз, я замиявся. Мідіюм каже, говори, говори мій сину, не бійся“. Я набравши більше відваги пытаюсь механічно, хто то? ”Твій тато, сину“, і далі дух щось говорить, чую поодинокі українські слова, але не розбираю все-го, що дух говорить. Я перебиваю і питаюсь, що хочите мені сказати. Чути ті самі слова, але не розумію змісту. Ще раз пытаюсь, але дух кидас трубу на столик, а я аж зіп'рів з того всого. Мідіюм каже, що її жаль, що вона це розуміє 'сеї мови, тому не може помочи мені. Питась яка се мова? Вкінці каже: ”дух сей в коло мене і мені богато говорить але я його не розумію. Чую лише одно слово, що він часто повторяє — Бел..... Бел, Белай.... Белгай. Я обзываюсь, що се моє призвиско. Тоді вона розповідає все докладно як він виглядає, через, що він помер і все докладно. Мідіюм говорить: ”Дух в великого росту, але менший від тебе. Помер через випадок, але не 'сейчас. Хоровував довший час. Мене болять ноги. Чи твій батько хорував на ноги?“ питається мене мідіюм. ”Так“, відповідаю. (Мій батько занимав всі пайvisні почесті на селі — був вітом і старшим братом в церкві. Коли раз почало течи до церкви на головній бани, мій батько поліз залятати сю діру. Гонта урвалась шід ногою і мій батько злетів на землю. Справді не вбився, але добре потовкся, а від потрясения і сего потовчення часто западав на здоровлю на ріжні комплікці. Часто западав і на ноги, які пухли, а навіть ранились. Маючи около 70 літ помер, 10 місяців по сім як відвіз мене до Львова, до університету Академічної гімназії). Мідіюм подає мені далі подрібниці: ”Тато показує, що твоя мама живе за водою (в Галичині), показує, що вона здорована. Тато показує, що там є ще четверо крім мами, які живуть в купі і не в купі. (Четверо дітей моого брата помершого, які живуть в своїй хаті, па другій половині обійстя). Показує,

що там є дві хаті, о чекай, чекай, дух щось показув і підскакує — о він показув, що як йдесь з одної хати до другої, то треба підскакувати. Що се мас значити, чи там є який пліт? О так, я бачу, дух показув мені, що там є пліт, а в ілоті є перелаз, тому то він і підскакував“. Я потакую. Присутні сміються. „Далі тато показув мені папір, він показув, щоб ти писав до мами, бо ти вже давно не писав листа. Він далі показув, що і ти одержиш тими диями лист від мами“.

Дійсно, я давно не писав до мами, через клопіт і страту свого любого 'сина. Я не хотів писати до мами і повідомляти свою стару маму про сю велику втрату. Мама моїм сином дуже тішилась. Тиждень опісля я дійсно одержав від мами лист. (Коли тато умирал, поділив обійстя на дві частини. Одну частину без будинків дав старшому синові, а другу з будинками дав нам двом молодшим 'синам і мамі. Старший брат побудував собі будинки на своїй половині, а щоб не було яких пепорозумінь, зробив пліт по середині, з перелазом, куди переходилося з одного обійстя на друге).

Взагалі опис батька, Його випадок і скакання через перелаз, був дійсно вірним. Ніхто, з моїх присутніх знаменних про се пічого не знат. Се було дійсно цікаве і інтересне для мене. Ще інтереснішим було се, що мідіюм сказала мое імя, не цілком точно, але дуже близько і то з чисто українським витово-ром. Се мене заінтересувало і я рішився при найближчій нагоді бути тут знова. Се було в місяцю січні 1923 року.

ДРУГИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТІНГУ.

За два дні я був знова у сеї мідію на мітінгу зі женою. Коли лише загашено 'світло, по молитві і співі, чую голос по над головою. Прислухуюсь і чую "Сину, сину". Я пытаюсь, чи то до мене: "Так, я тато сину". Далі чути голос, але досить тихо, так, що не розумію докладно. Я перериваю і прошу говорити голосніше. Чую знова голос раз виразнійше то знов тихше: чую деякі слова виразно, як "мама", "слаба", "все добре". але зі всого того годі щось путьного зложити. Чому все має бути добре, що мама слаба, пікак не може поміститись в моїй голові. З того всого я змучився, а ще більше здається омученне відчува і дух, що говорив, бо кинув трубу на 'стіл і зовсім перестав говорити.

Мідіюм жалув, що не розуміючи, що дух говорити, не може його давше здергати і помочи йому.

Мені зробилось досить прикро, що мама слаба і розповідаю мідіюм, що я чув і як зрозумів. "О не гризись" відповідає вона, "Брайт Стар" скаже тобі чи мама дійсно слаба чи ні".

Нараз чую чистий, спільній голос, який говорить по англійськи — над мосю головою: "Брейв, тобі казав тато, що мама слаба? Я не думаю, бо я не відчуваю так, але я піду і подивлюсь і за кілька хвилин скажу тобі!". Труба зашелестіла на столі від положення. Тимчасом мідіюм обзвивається і каже: "сей дух, що говорив до тебе, се тато, він в передімною і держить в руках богато грошей. Він кидав їх мені на подолок цілі купи. Се здається якісь чужі гроші — не доляри". Я кажу, що се певно польські марки. "Може, я не знаю", відповідає вона, але виглядають на гроші". Так кажу, "вони виглядають ліпше". "Він щось мені більше показує за ті гроші, але я його не конче розумію". Чи ти не маєш що до діла з чужими грішми?" — питає

вона далі. "Так" відповідаю. "О то я тепер вже розумію Його". (Я був запятий при Амерікан Юкрайніэн Ексчендж, де прода-валось і пересилалось гроші різних європейських країв). "Чи ти не говорив з ким в офісі про закупно чужинецьких грошей?" "Так" відповідаю. (День передтим я говорив з п. К., щоб закупити богато польських і піменецьких марок, які в той час були впали, бо після тодішніх світових обставин, сподівався, що сі гроші напевно підскочать на вартості. Я був за 'сим, щоб купити, а п. К. не дуже годився на мою пропозицію). "Дух покъзус мені, щоб ти купив і зробив так як думаєш, бо вони підуть в гору. Він показує, що ти думаеш купувати богато, не сотки, ані тисячі, а міліони. Купи а зробиш гроші". Нараз чути голос мені над головою: "Ес брейв, твоя мама с цілком здорована і спить в ліжку. Вона була трохи хора але тепер с "олрайт". Се був голос "Брайт Стар".

Тоді моя жена обзывається і каже: "А як моя мама, я вже давно пічо не чула від неї".

"Ти мені не казала, щоб я зарепортувала про твою маму, я зараз піду і скажу тобі". (Мама моєї жени живе в тім самім селі). За хвильку приходить Брайт Стар і каже: "Твоя мама вже спить також і в прикрита ковдрою, яка має дуже богато красок. Твоя сестра с там також і збирається йти спати". "Чи то моя мала сестра?", питась жена. "Скільки міт має твоя сестра?", питась Брайт Стар. "Около 17 літ", відповідає жена. "Ну то ти називаєш її малою?" Твоя мама не дуже здорована, ало і не слаба, було гірше передтим, а тепер легше. Твоя мама перенесе пізадовго єюди, тут буде її красше. Післіть її гроші, бо вона їх дуже тепер потребує". Ми подякували Б. С. за її повідомлення.

На другий день в офісі говорю до п. К. про закупно німецьких і польських марок і оповідаю, що тато радив мені купити. Пан К. каже: "Почти ще не було, зобачимо як вони нині стоять, як так само як вчера, то купимо". Приходить поча, а ма-

ки пішли до гори. Се було в п'ятницю. Пан К. каже: "вони все йдуть до гори під неділю, ми купимо на другий тиждень, як вони вернуться. Але вони зовсім тепер не думали вертатись взад, а пішли так в гору, що треба було вже два рази майже стільки платити, що минувшого тижня. І ми не купили.

Я не забиваю сего, що Брайт Стар говорила, що мама мої жени була пакрита ковдрою з многими красками. Сейчаc пишу лист до своєї мами і прошу довідатись, чи мама мої жени мав яку ковду і чи нею вкривась і чи сестра мої жени перебувала тепер дома. (Вона часто перебувала у своєї сестри в Скалі або в Сраті в Рогатині). Дістаю відповідь від своєї мами, що мама мої жени дійсно мав ковду, зроблену з ріжних кольорових кавалків і вкривався нею. Далі, що вона не дуже здорована і доктор радив її хати до Львова до операції. Сестра вернулась до дому і в коло хоробри мами.

Отже все правда. Знова один більше доказ, що Б. С. знає, що говорить. Се мене зацікавило і дало мені захочоти до дальшого розсліду сеї цікавої справи. Я почав частійше заходити па мітінги до папі Доппі, прислухуватись розмовам духів з присутнimi, застосовлятись над ними і розбирати їх. Мені ставало зрозумілішим і яснішим, що в позагробове життя, що зі смертю чоловіка, то в розлукою тіла від душі, ество чоловіка не пропадає, далі жне, в свідоме своєї індівідуальності, далі інтересується сим світом і є більше чи не раде помочи своїм любим чи знакомим. Я довідався, що папі дорогі і любі, які покинули сей світ, вони стратили лише земське тіло, яке носили доки могли, а коли не висилі були далі двигати, віддали його назад землі, звідки взяли, а самі пішли туди, де воно їм більше не потрібне. Я довідався від духів де вони перебувають, що роблять і як їх світ виглядає. Довідавшись се, мені стало лекше, мені стало приемливіше жити і мені стало ясним, що як собі постелю так і висплюсь. Як собі заслужу своїм життям на цім світі, таку буду мати нагороду на другім. Мое життя стало мені приемно-

стю жити для себе і для інших, бо я зрозумів, що помагаючи
жити іншим, я сам і помагаю і собі. Я переконався, що в друге
життя і тепер вже знаю, що воно є, а не лише вірю в него. Бо
хоч віра в добра, то знання в лучшє. Се знання робить мене
свобідним і щасливим.

О коби Бог дав сю спромогу і тобі читачу і всім людям на
цій землі знати, що є позагробове життя! Який світ бувби тоді
гарний, як всі були щасливі. Всяке зло щезло з між нас, ми
сталі б всі дійсними братами і дітьми Божими, жили б весело
і в згоді і такими перейшли в другий світ. Колиб ми всі були
красшими, тоді і наші духові сили і прикмети були б більші і
сильніші. Ми не потребували бити до мідіюм, до вибраних оди-
ниць, щоб поговорити з нашими любими і дорогими з другого
світа, ми се зробили самі кожного часу, в кождій потребі. Я
вірю, що до сего колись прийде і цей світ буде в безпосередніх
зносинах з другим світом, що дай нам Боже якнайскорше.

ЯК ВІДБУВАЄТЬСЯ ДУХОВИЙ МІТІНГ (СІЯНС) В ПАНІ ДОНН?

Люди сідають в два кола, кругом малого столика, на якім стоїть труба. В перше коло сідають ті особи, що частійше ходять на мітінг, або мають вроджену мідіумістичну силу або розвиваються і вчаться на мідіюм. В першім колі на гойдах сідає мідіюм пані Донн. По обох боках, коло неї, сідають другі мідіюми, які сюди часто заходять до скріплення своїх сил і до розвинення себе, або особи зі сильною мідіумістичною силою. Взагалі в пебше коло сідають люди, що обзнакомлені зі сим явищем, не первові і не боягузи. Часто труба, як йде в гору, зачіпає когось по колінах чи по раменах. Боязлива особа наробыла б крику і перервалаб сіянс або вхопила б рукою за трубу, що відчула б сейчас мідіюм в формі електричного пораження, що ділає відємно на її усіх і здоровля. В першім колі пані Донн не позволяє сідати мужчинам разом. Коли в мушкіни в першім колі, то сидять помішані з женинами. Се тому, що кількох мужчин разом витворюють дігармонію в першім колі через свою сильну самостійну волю. Се певтралізує силу мідіюм. Перше коло має бути помочию для мідіюм, додавати її сили а не певтралізувати, відбирати її від неї. Мідіюм є немов батерія, щерше коло є сим дротом для батерії, через яке перебігає сила і вverteається назад до батерії. Мушкіна один чи двох разом зі сильною волею перериває сей ток, так як ділає перерваний дріт або дріт, який дотикається якогось металю і туди виладовує свою енергію силу. Сидячі в першім колі мусять бути байдужими, охлялими, тоді мідіюм стягає силу і з них і мітінг є чудовий, приходить богато духів і голосно розмовляють.

В другім ряді сідають всі прочі, пові, цікаві і дослідчики. Мітінги в пані Донн відбуваються майже щодня. Рано від

10-ої до 12 години в приватні, від 2-ої до 4 пополудні і від 8-ої до 10 вечером в публичні. На приватні рано йдуть люди зі своїми справами, більше приватного характеру. На публичних говориться з духами про все. З публичних мітінгів найкрасшими є в неділю вечером, куди заходять самі знакомі, чужих звичайно не впускають.

Точні о 2-гій, чи 8-мій годині замикаються двері. Насамперед збирають добровільні датки на бідних, подаючи пушку з рук до рук. Зібрали датки гаситься світло. Мідіюм починає, а всі з нею говорять, "Отче Наш". Відтак звичайно першу пісню співають всі присутні "Боже близше к Тобі" (Нірер май Гад ту Ді). Деколи по відспіванню першої стрічки, чути вже голоси духів. Коли є богато свіжих людей, цікавих дослідчиків, співають кілька стрічок, а деколи і кілька пісень, доти співається, доки не витвориться гармонія всіх присутніх або великої більшості присутніх.

Треба знати, що як є богато недовірків або людей сильно упереджених, мітінг є досить слабий. Духів приходить дуже мало, приходять лише такі духи, які давно перенеслись в другий світ, але і ті говорять досить тихо. Мідіюм форсуюсь, падпружжує свої сили, щоб мітінг зовсім не розбився, через що по мітінгу чується досить ослаблено. Коли ж па мітінгу є як найменше свіжих людей, мітінг є чудовий. Незвичайно богато приходить духів, по кілька до кожного, голосно і довго говорять.

Контроли пані Донн.

Кожда мідіюм має свої контроли, то є духи, з другого світа, які помагають мідіюм на сиянсі, інформують паших любих, як брати філу з мідіюм, говорячи чи матерелізуватись. А що найважливіше, сі контроли не припускають злих духів до мідіюм, які моглиб його пошкодити на тілі чи здоровлю. Мідіюм без контрола се те, що горох при дорозі.

Контролами звичайно є духи, що давно відійшли зі сего світа, є на висших сферах і обзнакомлені з природним (божим) законом.

Пані Дон має три знаменитих контроли. Найлучшим з них є Брайт Стар (Ясна Звізда). Це певничайно, сильний контроль, інтелігентний і здібний а лопад все добрий і щирий дух. Сей дух помер дитиною-чесовлятим і був дочкою індіанського короля (чіфа). Сей дух незвичайно виразно і голосно говорить, учить, напоминає і жартує. Треба знати, що певкий будь сміхун з Брайт Стар. Вона в більше чим рада помочи кождому в потребі. Коли скаже, що поможет, то нікого не заведе. Много а много добра зробив сей дух для людей. Много помочи дав він людям у всіх різних потребах.

Слабість Вам долягає, Б. С. скаже, що се за хороба, чи вилічить Вас вона сама, чи дасть лік, чи скаже до котрого доктора зі сею хоробою вдатись. Йде до дохтора, вона йде з Вами. Скаже доктор свою опінію про Вашу хоробу, вона потакує або відкидає й і каже йти до другого. Хоче доктор робити Вам операцію, а й Вам некоцечко треба, вона не позволить йому зробити операції. Заверне йому голову, або по просту зробить його слабим, післе по Вас до шпиталю і вилічить без операції Вас.

Потребуєте помочи в бізнесі, вона порадить Вас. Хочите довідатись про всі знакомі, чи жиуть і здорові, вона за кілька хвилин буде в Галичині і назад. Навіть хочите мати сина чи дочку, вона і від сего не відмовиться. Загубилисьте щось, чи вкрав Вам хтось щось, вона і се скаже, хоті деколи ще дуже радо.

Вона дає пораду всім. Приходять хорі, вона лічить їх, приходять бідні, вона радить їм, що робити, щоб поправити свою долю. Приходять адвокати зі своїми справами, приходять лікарі о пораду і ломіч перед якоюсь операцією, приходять і бізнесмени за порадою в бізнесі. Всім радо помогає без взгляду чи справа велика і важна, чи дрібна і маловажна.

Другим контролом пані Донн є бувший айріський католицький піп, якого ім'я в духовім світі є — Ден. Ден приходить звичайно з проповідню, наукою, новиною морали і братерства. Говорить сильним мужеським, барітоновим голосом. Хотя він часто заявляє, що хоть він був католицьким попом, тепер зі сего вузко-релігійного попята виріс і освободився, то все таки, чуючи його більше проповідей, мож заважати легку закраску католицизму. Коли хто просить Дена о пораді, то він звичайно відсилає його до Брайт Стар. Ден самий чутливий і поважний дух, хоч часом як Б. С. жартує собі під адресою Дена, він не від сего, щоб і собі не зажартував з неї.

Третим контролом є Вігвагер, також мушнина, який як приходить мусить усилляти пані Донн. Пані Донн сего не любить і сей дух мало коли забирає слово, лишає се Брайт Стар і Дено-ни. Коли сей дух приходить, то труби не уживає, а говорить через шаню Донн. Сих три контроли є сталими і є з мідію на кождім із духовім мітингу. Двох перших з них беруть участь в розмовах, а третій стоїть на сторожі і держить порядок на другім боці.

Крім сих трох сталих контролів, пані Донн має і своїх помічників з другої сторони. Одним таким помічником є дух пані Мекарті, яка за життя була сама мідіюм. Пані Мекарті прихо-

дить часто, поздоровляє присутніх і розмовляє і жартує зі знайомими. Вона є контролом пані Дони, коли ся йде в габінет до матерелізовання постатий духів. Пані Дони є також і мідіюм матерелізовання. Се значить, що коли контрол успить мідіюм, тоді може не лише чути голос духа але і бачити Його цілком так як живого. Такий дух ходить, розмовляє, дотикається Вас, а Ви Його. Такий матерелізований дух є як живий, лише не має тіла а певну масу, яку він забирає з заспаної мідіюм. Деколи ся жасає в досить солідна, тверда, але звичайно виглядає як згущена мрака, але зі зовсім виразних рисах, лиця, рук, ніг і цілого тіла. Рухає членами тіла, ходить, махає руками відповідні руки, дивиться очима і говорить, сміється і жартує. Коли попросити духа, щоб Вам щось подав, він руками возьме се і подасть, при міром квітку. Часто дух є так добре зматерелізований, що годі Його відріжнити, чи се дух, чи живий чоловік.

Коли пані Дони хоче мати матерелізацію духів, тоді йде до габінету за заслону, щоб публика не бачила її судорів, в які вона попадає при засиплюванні і приходженню зі заспання (трепсу). Пані Мекарті часто просить паню Дони йти до габінету але ся відмовляється своїм старшим віком, бо не любить попадати в трепс, який часто відбивається на її здоровлю. Матерелізація відбувається при червонім світлі.

МОЇ ДОСЛІДИ.

16. цвітня 1923.

Сходяться люди па мітінг'. Є вже близько 40 осіб. Я сиджу в другім колі. Надходить молода жениця, густо завельованана, в жалобі, і сідає підальшо мене в другий ряд. Я бачу, що вона мусіла поховати якусь дорогу собі особу. Видно се по сплаканих запалих очах. Час від часу обтирає великі слези на лиці і обглядається петерпеливо кругом. Здається хотіла, щоб мітінг' вже зачинився. Не зпаю, чи се діссъ з болзни чи може хотіла якщайскорше говорити зі своїм духом. За пару хвиль приходить пані Дони. Сідає па свій гойдак, подає пушку бідних в перше коло. Пупка обійшла з рук до рук перше коло, тепер передали до другого кола. Скіпчилося збирання на бідних. Гаситься світло. Починаються молити "Отче наш", відтак співають "Нірер май Гад ту Ді" (Боже мій близше к Тобі).

Лишє, що скінчили співати пісню, аж тут чути голос духа "Джал....., Джан". Один чоловік обзвивається: "То ти Фред"? "Так, так се я", відповідав голос. "Щож чувати коло тебе?" питався чоловік. "Дякую, все добре, я щасливий, що иолишив за собою всі клопоти, я тепер дуже вдоволений, я є спасений. Ті ключі, за які ти мене питав пізні рано, с в півниці, в середній шуфляді. Я чув тебе як ти питався мене за них пізні рано, але я не міг тобі відповісти, я був за срабний, щоб говорити, хоть все розумів". "Чи ти знаєш, що завтра буде твій похорон?" питався знова чоловік. Сюр, що зпаю, "відповів Фред, "я вже був на цвинтарі, де копають мені гріб, я мірив чи не копають гріб за коротко", і починає сміятись. "Слухай Фред, а як ти знат, що я буду тут", питався сей чоловік. "О я приїхав сюди з то-

бою на стріткарі, я розумів, що тобі треба ключів, а не міг сказати, то я пильнував тебе, щоб тобі сказати про них“.

Тепер ”Джан“ поясняє, що ”Фред“ се його сторож, який помер нині рано на запаленіс легких. ”Він мав ключі від кімнат, яких мені було конче треба. Фред мав велику горячку і він ніяк не міг довідатись від него, де він поставив їх. Ми перевернули все догори ногами, але ключів не знайшли. Без сих ключів я мусівби розбивати всі двері, що мене богато коштували. Я рішився прийти сюди і попросити Б. С. чи вона не знає де є ключі, але Фред видів мою журбу і занепокоїнис, прийшов самий і сказав де вони є. От і маємо наглядний доказ, що душа чоловіка в свідома і живе по смерти тіла, хоч я не довірюв“.

Се дійсно вони цікаве для всіх, а головно для мене.

До сей завельованої в жалобу женищина приходить її чоловік. Говорить, що він щасливий і що він в коло дітей своїх кожного часу. Жена питась його, щоб він сказав, як він помер. Він починає за що інше говорити, а на питаннє її не відповідає. Вона знова питаеть його і просить, щоб він сказав, як він помер. Але дух за все говорить, лише не за свою смерть. Женщина починає плакати і просить його, щоб він сказав, бо вона і діти журяться і плачуть і не знають де їх батько подівся. Прошу скажи мені як ти помер, бо одні говорять, що тебе забито, а другі, що ти сам забився“. Він нічо не відповів, кинув трубою на столик і відйшов. Женщина заходиться від плачу.

Приходить Брайт Стар. ”Не плач“, каже вона, ”твій чоловік не хоче тобі сказати, я скажу тобі все. Ти знаєш ту малу хату там і там. Там був твій чоловік і там було богато ”муншайн“. Се було на горі на другім поверсі. З долу ведуть дерев'яні сходи просто на другий поверх. Твій чоловік був дуже пьяні і коли він йшов пізно тими сходами він поховзнувся на третьій сході і впав на діл ударяючи головою о слупок, де забився на місці. Ти хочеш брати тих людей до суду, не роби сего, вони так бідні, як ти, а вони нічого невинні, що він забився“. ”Я

чула, що там була пиятика“, каже ся заплакана жінка, ”але я чула, що там була і бійка, серед якої господар хати мав вбити моого чоловіка“. ”Ні, се не правда“, каже Б. С. ”Його ніхто не забив, він забив себе самий через ”муштайн“. ”Але слухай Б. С.“, говорить далі ся жінка, ”если від виав зі сходів і самий убився, то тому, що над сходами не було світла, тому він поховзнувся, тому властитель в відвічальній за убийство“. ”Ні, моя дорога“, говорить Б. С., ”хоть там було і десять світл, се нічого було йому не помогло, бо він був дуже пияк. Не скаж сих людей, бо ти пічого не виграси, а лише наростиши їм і собі коштів і клопоту. Я знаю, що ти дуже бідна, тому я буду в тих людях і памовлю їх, щоб тобі дали дещо на утримання дітей. Але ти не скаж їх, бо вони все, що мають, то сю стару хатину. Вони в странині люди і до праці неспособні, це роби їм клопоту лише тому, що ти масш, бо вони невинні в твоїм пецастю“.

27. мая 1923.

Одна з присутніх пань просить паню Донні, що вона хотіла говорити до Брайт Стар . На се вже відзвиваєсь Брайт Стар і каже: "Ти хочеш говорити за свій будинок" ? "Так", відповідає ся жінщина. "Я чула, як ти говорила до своєї знакомої про мене вчера вечер". "Так", відповідає ся жінщина, "запаси Брайт Стар я є вдова і не годна собі дати ради сама зі своєю хатою. Я хотіла спродати її і навіть не знаю як і за кілько. Прошу тебе, поможи мені спродасти". "Дуже добре" каже Брайт Стар — прибій таблицю на хаті "На продаж", а решту лиши для мене".

На другий тиждень в та сама жінщина і каже, що має купця на хату, який дає 12.000 дол. і що має вона робити. "Ні, не продавай хати за ту ціну, бо ти дістанеш більше" — каже Брайт Стар

На третій раз та сама жінщина в і каже до Брайт Стар : "Я маю другого купця, який дає 18.000 дол. і я думаю спродати за сю ціну". "Ні, не продай, ти дістанеш більше".

Слідуючого дня та сама жінщина говорить за свою хату і каже, що має купця на 25.000 дол. і вона думала продати, бо се дуже добра ціпа. Брайт Стар далі обстоює при своїм, каже: "Ти не спішись з продажю, бо ти маєш дістати більше." На се відповідає ся жінщина: "Я казала сему купцеви прийти завтра, але хотіла перше з тобою Брайт Стар говорити. Знаєш

Б С. се дуже добра ціпа, і я не хотіла спратити купця". На се Б. С. каже: "Ні, се не є ще добра ціна, цішу на твою хату я поставила 35.000 дол. і ти її дістанеш, тільки трохи пожди".

За два дні в знова ся сама жінщина і говорити до Б. С.

що вже спродала свою хату за 33.500 дол. з привіллями брати рент через 6 місяців і самій там мешкати. Ренту місячно сей будинок приносить 225 дол. так, що робить около 35.000 дол. Ся женичина була дуже вдоволена помочию 'Б. С.' і її сердечно дякувала за се, бо вона сама булаб 'спродала сей будинок і за пів сеї ціни. Брайт Стар каже: "Я знаю, що ти булаб спрода-ла тано, але ти масш 8 дітей, не масш чоловіка, то тобі тепер треба богато грошей". Вона ще раз подякувала Б. С. і пані Донн і зі свого великого пожертвування дала аж 25 дол. на бід-них, які то гроши вона передала пані Донн, а ся мала перелати в відповідне місце.

8. липня 1923.

Нині пополудни ми були па гробі пашого сина, де запесли китицю свіжих, білих і червоних гвоздиків. Вечером, ми обов'явили на мітінгу в пані Донн. Мій синок Олег прийшов просто до мене, сказав мені де я був і дякував мені за цвіти. Я питався, "Олег, котрі цвіти ти найлучше любиш?" "О ті червоні "деді" я дуже люблю". Говорив далі, що ходив зі мною по цвінтари, просив, щоб ми не плакали за ним, йому там дуже добре і він виріс вже на великого хлопчика, а Господь дасть нам другого і він буде просити Бога, щоб дав нам. Я питався його чи він знає, де ми вибираємося па другий тиждень? "Так, ви йдете на овочеву фарму і я поїду з вами. А що ви там будете робити так довго? Збирати ягоди?" питавсь він. "О все", відповідаю, "будемо ягоди збирати, рибу ловити, стріляти і проче". Він поділивав мене і відійшов.

Приходить Ден до мене і говорить довший час, що Бог дає душі тіло, щоб вона посила се тіло цевний час, коли сей час мине, душа кидає тіло і вертає до свого дому, без взгляду, що ми не робилиб, душа мусить відійти. Отже він буде просити Бога, щоб Той дав мені сина: щоб він виріс на чоловіка і я міг мати з него потіху і бути щасливий.

По Дені прийшла Брайт Стар і дала мені науку про бессмертність душі, але розмова моого сина і Дена мене так тронули, що я зовсім не чув, що говорила Б. С. Чув лише поодинокі слова, але не розумів змісту.

Тоді пані Донн питавась мене, чи я не прийшов питатись за очи. Відповідаю, що я нині говорив зі своєю женою, яка має

часто біль голови і що я думаю, що се від очей, тому радив Її піти до окуліста і дістати собі окуляри.

Чути сильний голос в горі над головою. "Так, так се правда, то її зір. Дістань окуляри, а жінка буде "олрайт", а відтак почав ломаною англійчиною поясняти як зір впливає на біль голови і т. д. Я питалаюсь хто се. "Се я Сновфлейк" відповідає голос. (Сновфлейк се мій контрол).

Один чоловік почав тепер оповідати, що він був вже майже сліпий, але робив се, що Б. С. казала і він має зовсім нові очи.

Одна Жидівка говорила, що вона мала екзіму через двадцять літ. Доктори нічого не могли порадити, а Б. С. сказала, що робити і ви дивіться самі, яке чисте в моз лицце і очі, а я була вже майже сліпа.

9. липня 1923.

Я писав до своєї мами в старім краю про ковдру в домі мами моєї жени, при сім згадував, що батько говорив зі мною і т. д. Моя мати просила, щоб я довідався про свою помершу сестру Теклю і брата Петра. По одержанню сего листа я пішов на мітінг пані Донн з п. Марк., який мав книгарню в Шикаго, а який не вірив в духи).

Одна жінка питавсь мідіюм, чи не помоглаб вона спротати її стор. Мідіюм каже, що добре, що вона буде старатися, щоб та спродала свій стор за добру ціну. На се обзыває Б. С. і каже: тепер зле продавати, бо бізнес в тебе дуже злий, тому ти і спротати хочеш. Але коли ти хочеш добре спротати то ти мусиш зачекати до осені, коли бізнес поліпшиться, а годі я тобі поможу спротати.

Шід час мітінгу пані Донн каже: "я чую голос тільки... текль чи щось подібне". Много людей обзывається, але мідіюм каже: "чи се не для тебе. Сей дух не говорить по англійськи". Я обзываюсь. "Так се для тебе". В тій самій хвилі труба доторкнулася моого лица. Я пытаюсь: "чи то ти Текль?" "Так, так" відповідає дух. "Ох, як я тішусь, о яка я вдоволена, що я можу говорити до тебе" і цілує в трубу, а трубою дотикається моого лица, руку, голову, плечий, ніг і говорить до мене по українськи. Та не лише мене дотикається але і пана Марк., який сидів побіч мене. Довго мене так дотикалась, так що мене се аж зворушило як моя сестра тішиться мною тепер так само, як колись і за життя. Ми любилися в краю, а коли я поїхав в Канаду, я помогав її час від часу, а відтак удержував у Львові в школі її дочку Катерину, яка покінчила укр. дівочий семинар. Сестра була

також зворушені, пізнані було по їй мові, як вона пристрасно говорила до мене. Вже другі духи говорили а моя сестра дамі була коло мене і трубою дотикалась мене по всім тілі. Пан Марк. аж пасстрашився був сего дива. Коли сестра відійшла, тоді приходить до мене Б. С. і каже: "о як вдоволенім в сей дух, що говорив з тобою, о, як він дякує пані Донн, що вона да-ла Ї сили говорити з тобою".

На сім мітінгу був хлопець, яких 12 літ, зі сестрою, яких 18 літ. До хлопця прийшла його хати і каже: "Ох мій сину, чи се не було страшне?" "Так мамо, се дійсно було страшне", відповідають обов разом. "Я думала", говорить далі голос, "що той віз роздусить тебе". "О мамо", обзвиваєсь хлопець, "Ти знаєш, що колесо я чув вже як вони притискало мою голову до каміння і я не знаю, що і як се сталося, що я нині ще живий?" "Се Брайт Стар зробила"; каже мама. На се Брайт Стар мені над головою, обзвиваєсь. "Так брейв", се я була. Хлопець впав з воза між коні і невідо колесо булоб його розмлязг'ало, бо було вже при його голові, але в сій хвилі я була при роботі і здергала коні. Скажи людям про се, щоб вони знали, що дух годен зробити".

Моя жена говорила з Б. С. і просила Ї, щоб вона помогла нам продати хати і фарму. Брайт Стар каже: "Твоя одна хата стоїть порожна, інерше я вирентую Ї а опісля буду старатись спродати хати і фарму. А чому Ви не вертаєтесь до Канади, там буде лучче для Вас. Тепер Ваш бизнес (друкарня в Едм.) в виставлені на продаж, возьміть його назад і зробите успіх." Моя жена оправдувалась, що вона любить тут бути, тут тепліше і т. д. крім сего ми тут поховали нашого сина, то нам булоб жаль його лишати.

Тут приходить тато моєї жени і каже, щоб ми іхали в Канаду назад там буде нам лучще. І Сновфлейк прийшов, мій контрол і каже: "так "брейв" йдь па фарму, там буде добре, я буду з тобою. Я обзываюсь і кажу, ми збирасмось па фарму, але не

до Канади, ми йдемо тут до Мічіген стейту. Тут Б. С. говорить: "Ти старий чоловіче не знаєш, що говориш. "Брейв" збирається на вакації на фарму овочів, яку він має над лейком, а іні до Канади і почала шукувати зі Сновфлейка, який більше це обзивався.

Одна жінка питала Брайт Стар, що вона має зробити зі своїм бізнесом, чи продати, чи держати. "Я йду і подивлюсь", відповіла Б. С. за хвильку обзивається: "Там є все добре, лише твій чоловік є здегустований сим бізнесом. Коли буде згода з партнером, то ти зробиш гроші з цим бізнесом, але якщо ти хочеш спродати його, то держи до вересня, а я тобі помогу позбутись його".

Пані Донн не була вдоволена сим і каже: "Я не можу тебе розуміти Б. С.. чому ти кажеш держати до вересня? Коли бізнес не є добрий то пощо його так довго держати. Лучше продати його і позбутись клопоту".

Брайт Стар відповідає: "тут є два способи думання. Колиби ти знала так обставини, як я знаю, то ти так не говорилаб. Тепер є бізнес слабий і колиб я радила тепер його спродати, то ся жінка це дістане стільки грошей скільки вона дістане як бізнес буде добрий. А бізнес поліпшиться, напевно десь в початку вересня."

Ся сама жінка питаеть Б. С.: "чи партнер не є фальшивий?" "Ні", відповідає Б. С. "ви є доориг і чесний лише дуже лішивий". "Се правда", потверджує ся жінка.

27. вересня 1928.

На мітінгу у пані Доні був я і моя жена. До моєї жени прийшов її батько і говорить по польськи. Моя жена питавась про маму свою в старому краю. Батько відповідає, що все гаразд і вона досить здорова. "Але тату", каже моя жена "ми одержали лист де сказано, що мама дуже слаба, здається піде знова до лікарні і хто знає, чи не помре". На се обзивався Брайт Стар і каже: "Ти говориш про сей лист, що ви одержали в четвер чи п'ятницю минувшого тижня? Я була там як сей лист писався. Так, мама твоя є дуже слаба і вона скоро прийде сюди до мене. Але воно буде лучше чим мучиться так як вона мучиться. Та-то може має причину не говорити так, як воно є, але мама слаба і час відходу зближається."

Побіч мене сидить жінка, яка починає тяжко сопіти і попадає в заспашне. Нім попала в заспашне, вона трохи нерво-во говорить щось до себе по тихо, але на се відповідає з неї сильний голос. Поздоровляє всіх і просить сю жінчину, щоб вона його не відганяла. Жінчина успокоїлася. Нараз починає сильний голос співати "Ніррер май Гад ту Ді". Сей надзем-ський співак співає сильним барітоном зовсім поправно, лише трохи затягає. Голос його заглушує спів 70 присутніх. Скін-чили сю пісню а моя сусідка знова починає рухатись. Досі си-діла спокійно. Починається знова борба між нею а її контролом Біг Блек Биром. Моя сусідка знова успокоїлася. Знова скінчила пісні сей співак з вдоволенiem заявляє, що його міді бодай в съпіві не всилі його здергати і відогнати. Просить, щоб його питались о що хоче і посыпались запити.

**Я ПЕРЕДАВ ГРОШІ — А ДУХ МЕНІ ПРО СЕ
СКАЗАВ.**

4. жовтня 1923.

Я купив хату і діял 3. жовтня я доплачував решту грошей за неї, то є 3.405 дол. і 25 цт. При плаченню я передав 10 дол. Люди грошей осібно не рахували, вірили, що з всі і їх сковали. По підписанню потрібних паперів, я відвіз чоловіка і жену, які продали хату, своєю карою до їх дому. Коли вертав я автомобілем домів, почало щось мені голову морочити, що я дав за багато грошей. Я відганяв сю гадку від себе, що я два рази перераховував чеки осібно, а готівку осібно і се неможливе, щоб я зробив помилку. Я павіль памятає яка була сума чеками, а яка готівкою, але гадка мене не опускала а ще більше мені докучала. Я йдучи домів, пересіджаю попри офіс. Нараз щось кара почала птикати і стала перед самим офісом. Приходить мені нова гадка, йди до середини, там є старий рахунок і переглянь його, бо ти дав забогато. Коли я відчув 10 дол. се мене утвердило, що я певно передав, бо певно хтось з моїх знакомих духів пильнував як я рахував. Я лишив кару перед офісом, приходжу до середини і кажу до п. К., що я передав здається 10 дол. і треба ще перерахувати. Беру старий рахунок, рахую і знаючу свою помилку. Говорю про се п. К. а сей каже, що шкода фатиги, тим більше, що се лише 10 дол. Я став і думаю, справді шкода клопотатись, люди взяли гроші, то як я їм докажу, що я дав більше як їм належалось. Нараз знова приходить мені гадка, їдь зараз, а гроши дістанеш назад. Думаю собі їдь, як карі щось сталося і стала, а до дому єще далеко, а тут ніч і вже пустіють улиці. Але щось мені каже йди їдь а все

буде добре. Кажу до п. К. я таки йду і думаю, що дістану своїх 10 долярів.

Починаю пускати кару, а вона гудить як би їй нічого ніколи не бракувало. Сів і поїхав. Приїзджаю до людей, вони сидять і балакають. Кажу їм, що я здась передав їм 10 дол. і питуюсь чи вони рахували вже гроші. Кажуть, що пі. Жена каже, що вона поставила до купи своїх 45 дол. Чоловік витягає гроші і рахуємо.. Наперед відтягаємо 45 дол. і рахуємо і здібасмо моїх 10 дол. Чоловік радо віддає жені і я тепер зовсім спокійний сідаю в кару і йду домів. В мене вже всі спали.

Рано оповідаю своїй жені, що вчера ввечір сталося. Жена каже, що се цевно твій контрол тобі се сказав. Дня 4. жовтня йду до пані Доппі ла мітінг. Тут питуюсь одного духа, який в той час говорив до мосі сусідки, чи він не знає, хто сказав мені вчера, що я передав гроші. На се обзвивась Брайт Стар і каже: "то я була !Я тебе доти непокоїла, доки ти так не зробив, як я хотіла. Ти маєш діти то вони тобі згадуться". Я й гарно подякував.

Один питався Брайт Стар, що йому робити. Він має танселс, які починають йому докучати тепер. Чи мусить він їх витяти чи може їх вилічити як? "Так Джов" каже Б. С. їх може вилічити, вони не є злі юще.

Возьми пів склянки води, ложечку лістерину, ложечку оцту і краплю йодини. Се змішай разом і полочи горло. По випоеканню сею мішаниною, виполочи горло теплою водою. По кількох тижнях вони будуть "олрайт".

Одна жінка, яка часто ходила до пані Донн на мітінг і собі почала розвиватись на мідіум. Се сама жінка про яку я згадую попередно, що її контрол співав. Нині він вже прийшов зовсім добре, співав пісню з пами, а по скіпченю пісні заявив зовсім нормально, що радо відповість на всі питання.

Одна жінка хоче знати, чи її дочка вийде зі сеїх хороби

і що вона має робити. Тут дієсь цікава річ. Сей контрол, якого ім'я є Біл Блек Бир, каже: "Мері я жалую, що я тобі на се не можу відповісти, бо я на тім так добре не розуміюсь". Тоді сей Блек Бир каже: "Брате Сілверстар, прошу тебе дай відповідь і пораду для дочки Мері, бо я на тім не розуміюсь". (Сілверстар був доктором між Індіанами і вже 300 літ як помер). Сілверстар обзывається і каже, що дуже радо се зробить. По якімсь часі Сілверстар заявляє, що він оглянув її дочку і треба робити так а так, а вона поволи, але певно прийде до здоровля.

На зборах є якась Полька, що дуже слабо говорить по англійськи. Ми, котрі розумімо польський язык, переводимо на англійськи.

Вона оповідає, що вона приїхала до Шикаго, тому два дні, ві своїм чоловіком. На стації чоловік казав її зачекати а сам пішов на улицю за папіросами і більше не вернувся. Вона не має тут нікого знакомого ні кревного, а чоловік не дав її ані цента. Вона не має що юсти, ані де жити і не знає, що сталося з її чоловіком, чи він умисне лишив її так, чи де зблудив. Ходила на поліцію, але там його нема також.

Коли вона скінчила своє оповідання заливаючись слезами, обзывається Брайт Стар і оповідає все докладно як воно сталося.

Чоловік хотів позбутись її, тому привіз її сюди, щоб в великім місті її загубити. Він втік від неї зараз другим поїздом того самого вечера і відіхав до Філадельфії, де він знається з другою і де вони обоє мешкають.

Тоді ми зложили її на житте, а деякі приобіцяли занятьтись нею і купити її колейовий тікет до Філадельфії.

Пані Донн питаетесь Сілверстара, як чуєсь її сестра в Огайо? Сей відповідає, що вона дуже слаба і готовиться в дорогу на другий світ. Жалував, що він мусить її таку сумну новину сказати, але се Божа воля і так мусить бути. Виходу для неї нема, час її вже кінчиться.

Чути голос по англійськи: "Сестро Мері". На се відповіаєсь кілька, аж одній відповідає: "Се я брат Валтер". "О як я нині тішусь, що ти прийшов до мене говорити, ти знаєш, що я спеціально приїхала сюди в твоїй 'справі'". "Так я знаю се" відповідає Валтер і починає оповідати, що його ніхто не строїв, що того чоловіка арештовано певнино". Відтак Валтер починає оповідати, що як його жінки не було дома, він купив в фармерськім сторику пушку сардинок і хліб. Все те зів і попив водою. Того самого вечера захорував і помер. Просив, щоб вона поїхала зараз до його жени і се розповіла ї, яка дуже сумує — подав ї місцевість теперішнього мешкання (я не міг зловити докладно іменні місцевості) і просив, щоб конче поробити заходи, щоб увільнити певного чоловіка. Щоб вона була певна, що се говорить ї брат Вальтер, вона питалась о ріжні докази, на що він дав ї докладні відповіди і то більше чим вона хотіла. Він дуже дякував Б. С. і пані Дони, що вони дали йому нагоду говорити і вияснити свою 'смерть'.

10. жовтня 1923.

Пані Дони виїхала на похорон своєї сестри. Пані Фені, яка також мала велику мідіумістичну силу обняла провід над мітингом. Вона давала богато переказів з другого світа, говорила ще, що поодинокі духи хотіли сказати своїм знамомим. Щоб ці перекази були дані тим особам, яким духи бажали, давали ріжні описи зі свого життя або приключок зі сими особами, що дані особи підтверджували. Почищають співати побожну пісню. Нарах серед співу чути голос, що моя "міді" не вміє сеї пісні, то я буду за неї співати. Се Біг Блек Бір. Перерваний пісню кінчимо, а сей дух співає незвичайно голосно і затягає. По скінченю пісні, він поздоровляє всіх і просить, щоб його питались, а він буде відповідати. Посипались питання. Він дас на всі відповіди і то дуже річево. Один ветеран питався: "Чому то так я трачу гроші на поживу а не маю користі з неї?" На се Йому сей дух кладе і собі питання: "Прошу тебе, скажи мені, як довго забереш тобі часу їсти твою поживу? Чи не правда се, що ти їсиш васкоро, як би хто за тобою гонив. Возьми більше часу на їду, добре розтирай, а не будеш мати жадного клопоту зі своїм жолудком". Ветеран признається, що він дуже скоро єсть. Тут обvizався другий знаний дух "Сільверстар" і додає, щоб він перед сніданком пив склянку або дві теплої води. Перший дух дякує Сільверстарови за пораду. Я пытаюсь сего першого духа, що говорив до ветерана, яке його ім'я. Відповідає "Біг Блек Бір". (Великий чорний медвід). Сей Біг Блек Бір оповідає нам, що над його мідіум висять чорні хмари і починає плакати. На салі тишина. Переплакавшись трохи каже, що він робив, що було в його силі але така Божа воля і муж його мідіум мусить померти і то дуже скоро. Просить нас, щоби ми сего не го-

ворили його мідіюм, бо її серце і так крається зі жалю. Йому здається, що вона не знає, що кінець її мужа є такий близький. Блек Бир питався тоді Сільверстара: "Правда, що мої мідіюм не знає про се?" На се Сільверстар здоровово відповідає "Ні!" Блек Бир заявляє, що йому тепер легше приходити через свою мідіюм, а се помог йому добрий великий хлопець, Сільверстар і дякуюс йому за се. Сільверстар відповідає, що він радо помагає кожному. Тепер звертаються зі запитом до Сільверстара. Він здоровезним голосом відповідає все. Питаюсь його, як мій жолудок? По хвилі часу каже, що с лучший як був. Моя жена питався його, чи я мушу мати операцію на жолудок. На се як криче "Ні", то я аж підскок на кріслі. Дальше додав, щоб я на спідання пив богато теплої води а все буде "олрайт".

Я питаюсь його чи там вже є дух священика, якого в неділю забила жінщина. Відповідь "Ні". Кладу друге питання, що дістаеться жінщина за замордованіє сего священика? Відповідає: "Я не можу казати"? (7 жовтня, в неділю рано пані Струтинська, жена греко-кат. священика застрілила о. Стедюка під час своєї сповіді в церкві в Шикаго).

Пані Фені, каже, що бачить ероплян завішений на дереві, а мушнина, що лєтів ним виав до ями, вибитої гранатом і там ранений погиб з голоду. Обзвивається кілька осіб, що їх знакомі чи кревні, які були летунами під час війни в Європі згинули на війні, але як, воши й досі це знають. Пані Фені описує далі як виглядав сей мушнина, дас подрібний його опис. Одна жінщина обзвивається, чи се не буде брат моого мужа? Я бачу букву "Л" перед тобою, каже п. Фені. "Се буква, якою починається мое імя", відповідає ся жінщина. "Але я бачу другий ероплян, який розлітається на куски, каже пані Фені. "Летун був розшарпаний на дрібнесенькі кавальчики. Він подібний до першого мушнина. Чи се не браття були оба?" "Так" відповідає жінщина, "оба брати пішли до Франції, служили при ероплянах і ми чутки не маємо про них". Пані Фені каже: "вони оба усміхаються до

тебе і кажуть, що вони все з тобою і тобі стараються помочи. Чекай вони показують мені якісь важлі папери, що ти дістанеш до підпису. Зі сими паперами я бачу богато грошей. Чи ти знаєш, чи сподівся яких паперів до підпису?“ питав пані Фені. „Ні, я нічого не знаю, ані ще маю нічого такого, щоб могло принести які гроші через продаж“. Тут обазиваєсь Біг Блек Бир: ”А ти не памятаєш про сих 400 акрів землі, які твій батько купив колись на Вестах“. ”О, вс, вс, я пригадую собі, що батько купив був колись далеко на захід 400 акрів землі, але я не думаю, чи ся земля що варта, се самі пустарі, до нічого не пригожі. Се буде більше як 20 літ, вони цілком мені втікло з памяти, тим більше, що ся земля без якоїнебудь вартості“. На се Блек Бир говорить: ”Сі папери прийдуть до тебе до підпису за сю землю на Вестах, ти підпишиш і дістанеш богато грошей“. ”А скілько я дістану за ню?“ питався та жінка. Блек Бир відповідає: ”Моя дорога, я ще так далеко не поступив, щоб тобі міг сказати се“.

На сім мітінгу стався цікавий випадок. Коли публика клала питання ”Сільверстарові“, поставив я йому одно питання. Чому треба темноти, щоб дух міг прийти і розмовляти? На се Сільверстар відповів, що йому темноти вовсім не треба, що він годин так само при свіtlі контролювати свою мідію як і в темноті. Духи менше розвинені потребують темноти, бо вони не мають ще стільки сили, щоб силово самої мідію могли прийти. Коли в світло людські думки в розстроєні, а для концентрації думок потрібно сили других, а не лише самої мідію. Тоді я піддав гадку, щоб засвітити світло і так при свіtlі кінчили мітінг. Засвічено світло. Пані Лейн, через яку приходить Сільверстар сиділа на ліво від мене на третім кріслі. Я питався: ”Сільверстар чи ти є тут?“ На се Сільверстар немов обурений на мій сумнів, як не крикне: ”Так! я є тут“ Ми всі звернули свої очі на паню Лейн. Починаються знова ріжкі запити. Сільверстар тим самим здоровим мужеським голосом відповідає на

сі питання через паню Лейн. Голос виходить з уст пані Лейн але зовсім відмінний від її голосу. Я питуюсь паню Лейн чи вона відчуває присутність її контрола. Вона каже, що колись так, але тепер ні. Вона відчуває, що хтось уживав її говорячі органи і то зовсім без її волі, значить, що її органи махінально говорять і то нераз про такі справи, про які вона не має найменшого поняття.

При сім її голос а голос її контрола Сілверстара цілком відмінний. Її голос піжний, жіночий, а Сілверстара сильний мужеський. Так через пів години ми балакали зі Сілверстаром і студіювали цей цікавий феномен. Я питуюсь чи є Біг Блек Бір ще тут. Сілверстар відповідає, що є, але він мусить усипляти свою зідіюм, щоб міг говорити.

Віл заявив, що час замикати мітінг, бо присутні вже умучені, поздоровив всіх і відійшов.

11 жовтня 1928 р.

Чути в горі понад головами пригарпій сідів в неанглійськім язиці. Поза моїми плечима сидить старший мушчина з жінчиною. Мушчина говорить по англійськи, що він думає, що то їх дочка співає Маргарета. Слів вінчиться і чути сильний жіночий голос — "О тату й мамо як я люблю сю пісню співати". По кількох запитах приватного характеру по англійськи, передходить дух в розмову якимсь іншим язиком. Говорять і сміються всі троє.

Відтак сей дух далі говорить по англійськи, що пані Донн не має пині богато сили, тому вона прийшла, щоб її помочи на сім мітінгу. (Пані Донн вернула з похорону своєї сестри).

Пані Допп каже, що бачить дві букви перед собою "Г" і "Л".

"Чи не буде се мій тато" — обзвивається одна жінчина.

"Так, се твій тато, він усміхнений вже стоять коло тебе" — каже пані Донн.

Тато починає говорити до своєї дочки і жалув, що він від початку мітінгу стараєсь говориги з нею, але тут так є богато духів, що він не мав нагоди аж тепер.

Починається балачка про домашні справи.

По скінченню розмови чути новий голос: "Я бажавби сказати всім людям, колиб я лише мав пастільки сили. Я був католик за життя а моя сестра була протестантка. Ми часто обов'є сварилися за релігію. Я хвалив свою а вона свою. Чи не правда сестро? О, який я був дурак тоді. О, колиб я лише міг всім сказати і щоб вони могли мене зрозуміти". Починає розмовляти зі сестрою про свої спори з нею.

Чую голос "Белгей — Белгей" — я обзываюсь. "О, то ти", каже пані Доці, "я тебе добре знаю але не знала як ти називаєшся". (Чую спльний голос над головою).

"Галов Белгай, як ся маєш. Дивись, що ти робиш, дивись як ти пишеш одно по другім, чи ти не вмієш писати просто. Ти не забудь подати, що ти се писав в пивниці де було темпо" і починає сміятись.

Я питую хто се? "Ти не пізнаєш мене, се Сновфлейк. "А де ти був так довго, що не прийшов до мене говорити" — питаєшся. "Я все був з тобою, я був вчера в тебе в хаті як ти писав книжку. Ти пишеш книжку лише не пиши гарло але правдиво".

Я пытаюсь його, чи я дуже пишу одно по другім і чи я буду міг відчитати в дома се, що я тут написав. "Ти пишеш дуже зло, по три рази одно по другім і дуже криво, богато з того не відчитаєш. Твоя жена чусь лучше і вона буде "олрайт". Ще щось говорив, але зараз почав сміятись і відійшов.

(Я мав грубий папір і на пім робив записи, що діялось на мітінгу. Сей папір і оловець я витяг з кишені як вже було світло загашене, то ніхто не зіпав, що я робив. Дійсно я так криво писав і одно по другім щой половини це міг відчитати зі своєго писання на потемки. От і чому пішений звіт такий короткий).

18 жовтня 1923 р.

Нищі був цікавий випадок. Я сиджу зі женою в кружку. Жена звертає мені увагу, що надходить та жінка, через яку приходить Біг Блек Бир. Вона розібралась з ковта і капелюха, сідає напроти нас. Мітінг має зачатись о 2-тій годині, тепер є друга за десять мінут. Нараз ся жінка напроти нас чогось занепокоєна, починає первово рухатись на кріслі. Зігнула голову і рукою махаючи поперед уста, говорить напів тихо, пашів перелькання "дай мені спокій, дай мені спокій" Починає виштовувати на кріслі і чути голос: "Я хотів сказати, що пані в уродили пані Доці, але моя мідіум не хоче мені позволити, то я прийду пізніше. Нехай Бог благословить всіх". Другі просять, щоб вона не відпихала свого контрола нехай говорить коли цого бажає. Жінка успокоюється замикає очі а з її уст починає знова виходити сильний голос її контрола. Далі говорить про уродили пані Доці, бажає її якнайдовшого життя, щоб вона далі могла працювати для правди і помочи потребуючим. Просить нас, щоб ми сказали його мідіум, щоб вона не відгніяла його, бо він радий помочи і порадити всім. Відтак виче паню Фені і каже, що тіло того чоловіка буде знайдене, воно є в каналі. Убитий це був добрым чоловіком і його убито як він ішав зі своєї фабрики до дому. Пані Фені дякує Блек Бир-ові за се, а сей поздоровивши всіх, опустив свою мідіум. Ся жінка пробуджується, кров ударяє в її лиці і груди і вона починає вже сміятись. Се вже друга нагода, що я чув духа при світлі.

О другій точно гаситься світло. Приходить Дей, контролем пані Доці, дас гарну промову з нагоди іменин пані Доці і бажає її всого найкрасшого. Бессіда була чудова. Нараз чути другий сильний голос і каже ломаною англійчиною: "Я не годен

так гарно говорити як Ден, але я думаю так само". Питаемось хто се, каже, що він є Індіан і контрол одного мушкін і подає своє імя.

Починають молитись і співати. Один мушкін звертає нашу увагу на ясне світло, яке росте коло вікна. Я дивлюсь в згадане місце. Світло фільтровано-ясне поволі збільшалося і зближувалося до столика, блідне і щезає. За хвилину робиться ще більше і знову приходить до середини кружка, де блідне і зникає. Деякі звертають увагу, що зі сего світла будується постати женихни з витягненими руками. Пані Доуп каже, що з форми, яка збудувалась пізнає свою сестру, яка лише тиждень як померла і яка також була мідіюм. Я постаті не бачу, але бачу ясне світло оточене немов хмарами. Се світло бачив я через довший час, яке опісля зовсім зникло.

Пані Фені питавась Брайт Стар чи сего чоловіка убито, чи він де скрився. (В понеділок десь щез власник фабрики, який мешкав в сусістві пані Фені. Він лишив четверо дрібних дітей і жену, яка зі сего розхорувалась і вмирає). По кількох хвилях Брайт Стар заявляє, що тіло буде знайдене, вона о се постарається. Його убито і кинено до каналу. Де воно знаходиться тепер, вона відшукав і вкаже пані Фені. Пані Фені сим дуже вдоволена і каже, що вона дасть до газети і розтрубить по цілому світі, що Б. С. знайшла тіло її сусіда. Пані Фені заявляє, що женихина успокоїлася як би побачила хоть тіло свого мужа. Колиб тіла не знайдено, то вона бойтися, що ся жінка або життя стратить або зійде з розуму.

22 жовтня 1923 р.

Нині є богато людей на мітінгу. Придвернича мало що і не відправила з браку місця. Покрутила головою, пішла і прип'єслася звідкись для мене крісо. Я сів далеко від середнини аж в четверте коло. Всіх людей було поважко сотки.

Пані Донн оповідає, що як раз тепер є похорон одної пані, яка часто приходила на мітінг і вже сама розвивалась на мідіум. Минувшого тижня вона була тут. Падав дощ і вона хотіла ждати на своїх знакомих які приходили по лю, бо вона добре не довірявала, сіла на стріткарку і поїхала. Коли висідала, поховзнулась і так неподобно вдарилася головою до каміння, що померла і як раз в тепер похорон.

Коли папі Донн скілчила сю суму вістку, чути голос посеред салі. "Так тепер там відбуваються мої похорони, а я прийшла сюди до папі Донн і до 'своїх знакомих'. Поздоровила всіх, сказала депо про чудовий духовий світ і відійшла.

Одна жінка питалася своєї бабки, що є з її внуковою. Вона мала вже кількох докторів і виглядає, що вони не знають, що се за хороба. Мені виглядає як сплячка. На 'се обзвивась пані Донн і каже: "Ти лучше запитайся Б. С. вона лучше тобі скаже, бо бабка на таких річах може і не розумієсь. Пані Донн кличе Б. С. Та обзвивась і каже: "Добре я піду подивлюсь і тобі 'скажу, що в їй винуватці". За хвилю вертає і каже, що се досить серйозна справа. Цілий клопіт то кров і серце. Кров є за густа ледво що сунеться в жилах а серце мало-що рухається. Я зроблю все, що можу зі своєї сторопи а ти обкладай її тіло рушником замоченим в теплу воду, до якої додай гіркої солі. Се змягчить жили і зрідить кров".

На се обзвивась Біг Блек Бир, перепрашає Б. С. за вмішані і додав: "Крім сего треба натирати члени тіла від серця в долину, що стягне кров зі серця. противно серце може пукнутися гді натирати, бо воно дуже слабе". Ще раз двом другам жілкам пояснив, що робити з їх хоробами. Ще раз перенпросив Б. С. і просив її, щоб вона помогла Його мідіюм, бо він її не може сказати, бо він тоді лише приходить, коли вона засипляє, то в, попадає в трепс.

Одна мунціна, до якого говорила Його мати, просить Б. С., щоб ся була так добра і сказала, що є з Його хлопцем. Хлопець в спанію довго до себе говорить, що Його дуже мучить, бо як рано пробудиться, то ледви з ліжка злізе. Питаєсь Б. С. чи се не злий дух опанував Його чи що. На се Б. С. каже: "пі, пі, се первовість хлопця. Нехай хлопець йде скорше спати а перед спанісм пехай випс скляпку теплого молока, а се успокоїть де-до перві і він буде мати спокійне спання.

Брайт Стар звертаєсь до сусідки сеї жеппіни і каже: "Я бачила як тебе молодий мунцина цілував! Хто се був?" "Се мій чоловік", відповідає ся молода жінчина, "я прийшла просити тебе Б. С., щоб ти помогла Йому в бізнесі". "Так я Йому поможу, але ти скажи Йому, щоб він з тими хлопцями не волочився, що колись, бо він дві роботі пе гдеп робити, пехай пильнує свій бізнес, тимбільше він жопатий, то повинен остаткуватись. Скажи Йому се, що я се казала. Далі скажи Йому, щоб він оглянув задне коло в своїм троці, бо там в пукла вісь і він буде мати злий випадок, коли пе лаправитъ оси. Чи ти чула все? Не забудь, що я казала. Нехай тебе Бог благословить".

Чути сильний голос в горі. "Мене розтерли колійові колеса, але я щасливий, бо моя душа живе". Обзвивається много осіб. Дух приходить до 'свої жепи і балакають дуже по тихо, мали якпісек секрет. Час-від-часу чути було лише сміх вмершого або живого.

Якась жінчина питавась Б. С., що в її чоловікови, що він від-

чуває біль в жолудку і в голові, чи се не рак. "Ні, каже Б. С.
"се катар жолудка. Скажи свому чоловікови пити рано і в ве-
чір склянку теплої води зі соллю, се вичистить і скрішить жо-
думок і цілій систем".

25 жовтня 1923 р.

Нині Біг' Блек Бир знова говорив при свіtlі і то пім єще мітінг' розпочався. Я сидів зі своєю женою в другім колі, коли завважав женищину, через яку говорить Блек Бир. Вона що лише падійшла і розбиралась з капелюха і ковта. Я зробив замітку до жени і нашої сусідки, що йде Блек Бир. Ся женищина сіла в перше коло попри нас. Придивляюсь її я завважав, що вона починає глубоко віддихати і очима скоро кліпати. Я кажу до своєї жени — слухай зараз Блек Бир буде говорити. Коли моя жена хотіла мені щось сказати, чути голос Блек Бира. Поздоровив всіх і почав оповідати в кого він був і що видів. Давав ради 'слабим', що їсти і як робити, щоб бути здоровим. Говорив около 5 мінут, кликав Сілверстара і інших контролів. Опісля заявив, що прийде ще раз, коли будуть співати і відійшов. Жінка ся прибудилася і зовсім не знала, що діялось кругом неї. Коли загашено 'світло і співало пісні, не чути було Блек Бира. По скінченню пісень прийшов Блек Бир і жалував, що не міг співати, бо говорячи передтим ушкодив трохи горло свої мідіюм, але вона буде "олрайт".

Коли єще було світло одна моя сусідка, що 'сиділа перед мною, показувала мені свою фотографію а кругом неї цілком виразних чотири лиць духов. Одно лиць, вона говорила, є мої мами але тих трох я не пізнаю.

По загашенню світла прийшла її мама і розмовляла з нею. Ся женищина почала питатись мами хто є сі лиця на фотографії, бо вона пізпала 'свою маму а других не пізнає. Тоді мама заявила, що сей хлопець на право є її брат, який помер єще 'їм вона пародилась, другий в горі, се бабка а третє лице се її племінника приятелька, яка живе з нею на другім світі.

Коли говорено на мітінгу про се, що богато є людей, які абсолютно не вірять, що мож з духами розмовляти, але навіть не вірять, чи є яке життя по смерті людини, тоді моя сусідка з якою говорила мама перед хвилею, каже і моя мама називала мене варяжкою, божевільною, а тепер я розмовляю зі своєю мамою що рана о 9-ій годині. На се чути голос в горі "Так, я так говорила, але я не розуміла що говорила. Тому не логорджуйте тими, що так говорять і не посуджуйте, бо на світі буде велика зміна, двері втвіраються і люди зобачать самі своїми очима".

Пані Донн обзвивась: "чи то ти держала мою руку, коли твоя мама говорила?" "Ні, відповідає моя сусідка, я свої руки тримаю зложені на колінах, як до молитви. Се певно була рука моєї матері, вона часто держить мене рано, коли з нею балакаю". "О май Гад", каже пані Донн, "я думала, що то твоя, а я так її стискала — о май, май, а то була твоєї мами".

Прийшов тато моєї жени і говорив, що мама ще живе але потребує більше грошей.

Ден дав чудовий виклад про життя, говорив 8 до 10 мінут. Я не міг записати, бо перенятій був чудовим змістом.

Пані Донн оновідала про одну нашу знакому, яка часто приходила на наш мітінг, що вона стріпнулась з випадком і вже перенеслась на другий світ. Я знав її. Вона висідала зі стріткарі і її перейхав автомобіль. Одні говорили, казала пані Донн, що її вбило тоді як вона йшла сюди на мітінг. На се обзвивась друга жінка і каже, що вона знає, що ся убита йшла до своєї приятельки, яка була хора і там перейхав її автомобіль.

Чути голос в горі через трубу: "Я Смітбергер, так воно було, як ти оповідаєш, я йшла до знакомої, падав дощ. Я мала парасоль і була ним закрита, коли висідала зі стріткарі. Автомобіль вдарив і тягнув мене з нів бльока, нім став, але я була вже на сій стороні. Я спішусь до своєї знакомої, вона дуже хора і потребує моєї помочі і по дорозі вступила відвідіти своїх зна-

комих. О, яка я вдоволена, що я можу бути тут разом з вами.
Будьте здорові і ти пані Дони“.

Се зробило на нас велике враження, бо вона була ще ми-
нувшого четверга з нами на землі, а нині вже балакає до нас
з другої сторони.

Одна жінщина питась Б. С. чи вона зробила добрий ін-
вестмент купуючи шери. На се Б. С. заявляє її, що вона стра-
тить всі гроші. Б. С. радила її піти і відобрести свої гроші за ше-
ри і то сей час, бо завтра буде запізно.

МІЙ БАТЬКО ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ДО ПОКОЮ.

Було се дия 27 жовтня між 4 а 5-ою годиною рано. Я був в ліжку. Щось почало мене лоскотати в горлі і я прибудився. Се лоскотання було досить неприємне і я кашлянням хотів по-збутись його. Се кашляння було досить довге так, що воно збудило і мою жену. На дворі почало зоріти і в покою було вже на пів ясно.

Лоскотання почало мене опускати і я втихомирився. Нараз чую ноги починають мені немов терпнити і деревіти. Прийшла мені гадка, що я мусів перестудитись, тому лоскотало мене в горлі а тепер відчуваю судорож в ногах. Коли лише промисула ся гадка, а тут вже не лише ноги, але і ціле тіло почало дрожати і тершугти. Відних збільшився, серце почалось бити сильщіше а голова немов задубіла. Я попав в легкий тренс. Ціле тіло напів зіштовніло але свідомість не опустила мене. Чую новільний тяжкий хід, який зближається до мої спальні з першого покою. Я питиюсь: "То Ви мамо?" І рівночасно чую, що хтось кладе свою руку на мое праве рамя, притискає мені рамя, яке від тягару подається в подушку і чую голас коло правого уха: "Ні, Михаю, се тато." Очі мої хоті замкнені бачать лице моого батька, яке було фосфорово-ясне і лік зближалось до моого лиця, до поцілуника. Я легко перелякався, мороз перебіг по моїм тілі. Всій самій хвилі зникла лице зперед моя очі, тягар з правого раменя уступає і від голови до стіп приходжу назад до нормального стану і чую чим раз слабші кроки відходячого. Я сів на ліжко, гляджу кругом нема вже нікого. Моя жена здоровово спить і я буджу її і оповідаю, що я чув і кого бачив. Жена слухає мене з заінтересованнем і каже: "О яке чудове

світло я бачу оттут над твоєю головою". Я гляджу, але нічо не бачу. Тоді жена оповідає мені, що вона кожного ранку, коли вона молиться, бачить чудові світла а вчера рано бачила нашого сина Олеся і свою бабку.

Я дуже вдоволений, подякував Богови, що він дас мені силу видіти і чути дорогих гостей з другого світа, обернувшись і здоровко заснув.

Голос батька я чув на мітингу в пані Донн, де розмовляв з батьком, кілька разів. Але видіти Його я не бачив. Се перший раз. Я вірю, що всемогучий Створитель дасть мені сей дар, видіти більше моїх любих з другої сторони чого прагне моя душа. Се дасть мені сили сказати і переконати других, що душа наша в вічна. Що життя поза гробом є красше чим чоловік собі може уявити чи представити. Що сполука між сим а другим життям є і що кождий може о сім самий переконатись, коли жив по божому закону і хоче сего дару той дастися Йому.

1 листопада 1923 р.

Одна жінка оповідала, що в її сусідстві мати троїх дітей зійшла з розуму. Її забрано до закладу варіягів, а муж роздав діти другим на виховання. Вона хотіла запитатись Брайт Стар, чи пе було добре взяти найстаршого хлопця сії неподобливкої родини, який в того самого віку, що її померший син.

На се обзивається Сілверстар і каже, що се буде дуже добре для неї, яка чуєсь тепер самітною і її буде веселіше. Крім сего, се буде добре діло, бо сей хлопчина буде в dobrім domі і близше свого тата.

Тепер обзивається померший син сії жінки і каже: "Мамо я тебе прошу дуже, возьми Його, я буду чутись щасливим. Він був мій товариш і тобі буде здаватись, що то я. Дай Йому всі річки які я мав, нехай він бавиться пими, а я буду всегда при ніж і коло тебе. Я вплину на тебе, що буде здаватись тобі, що то я самий." Мама приобіцяла, що так зробить.

Відтак говорила про сю справу і Бр. Стар майже те саме, що говорив Сілверстар.

До моєї сусідки говорила Брайт Стар про дитину. Я скоригував з нагоди і поспітав її, хто се був вчера ввечір, що калатав фляшками, коли я писав. На се обзивається Сновфлейк і каже, що то він. Я відповідаю, що я так думав, але хочу бути певним. "Так, так, то я "брейв". "А чому ти не калатав тоді, як я приглядалась і пильнувалась їх?" питаєсь моя жена. "О, я хотів, але не міг, бо ви обов'язуєте напружені і я не міг дістати сили з вас". Я кажу: "Ти любиш таку роботу, се подібна до тої, що ти носив колись". "Так, так брейв" я люблю пальмочки".

(Се було так, я був занятий писанням сеї книжки. Я сидів в їдалі при столі і тут був занятий писанием. Жена була в тойдесті, збиралась їхати зі мною до фотографії. Діти були в кухні і там бавились.

На машині від шиття стояло два малих тарелів, па яких були дрібненькі ґерданеві пацьорки. Були на них повні і порожні маленькі флящинки, в яких купувється сі пацьорки. Моя жена робила ґердан пацьорковий і принесла сі флящинки і пацьорки до їдалині, щоб діти не порозкидали.

Коли я був занятий писанням, почув калатання флящинками, але не звертав на се уваги. Коли почув я сильнійше калатання і довше, я встав, прийшов близько до цих тарелів і завважав, що вони рухаються. Я кличу жену до їдалині і кажу: "Ходи сюди тут Сновфлейк х'є помішати тобі пацьорки". Жена прийшла але флящинки більше не рухались. Вона відійшла, а флящинки почали знова рухатись і калатати. Вони калатали спіде якийсь час, але я писав і не звертав більше уваги на се, рішив запитатись духів на другий дель, куди я йшов на мітінг. Ну і довідався.

Далі питала Сновфлейка, чи він не знає, що я бачив тата в своїй хаті? "Так", відповідає Сновфлейк, я не лише знаю, але самий був там з пим. Твій тато не знає спіде як брати силу, щоб говорити, то я помогав йому при говоренню і показуванням тебе. Другий раз ти не лякаєшся, то ми будемо могли довідати з тобою розмавляти".

5 падолиста 1923.

Пані Нокелс“, говорить Бр. Стар, ”я була вчера в вечір в тебе в хаті на твоїм мітінгу, я гримала об стіл скільки мала сили, щоб ти почула мене. Пані Нокелс, ти знаєш, що я мала там богато роботи“. ”Що такого“ питаеться ся пані. ”Там в тебе так богато зібралось було злих духів, щоб повігантити їх звідти, то була пеякабудь робота. Але я собі з пими скоро дала раду. Одна особа, що приходить до тебе на мітінг не є добра і вона приводить зі собою богато злих духів. Ти не приймай її а будеш мати гарні okazi і скоро розвинешся на жідіюм.“ Брайт Стар описала тоді ту особу, а жінка заявила, що знає вже хто се.

Одна жінка на попередніх мітінгах питалась Брайт Стар про свої шері чи вони добрі. Тоді Б. С. сказала її, що той брокер злий чоловік і вона стратить всі гроші, які вложила в ті шері.

Нині та жінка говорила, що сей брокер патягнув більше людій і тепер втік. Вона хотіла знати від Б. С. чи його поліція підміне іде він тепер є. Брайт Стар заявила, що сей чоловік є в Ст. Люїс і вона заведе туди поліцію до него і поставить його там, де Йому належиться — до криміналу.

Пані Донн говорить, що бачить духа, жінчину убрану в чорну суконку, зі шалем кругом голови а в руках держить коронку до молитви. Вона є тонка і ходила часто до церкви молитись. Вона йде від мене на право до тої жінки, що сидить там коло стовпа“. ”Чи то не до мене“, обзывається жінчина з вказаного місця“. ”Ні, се до твої сусідки на ліво“, відповідає пані Донн. ”О то моя мама“, обзываєсь друга, ”вона молилася в день і вночі, вона майже не випускала тих корунок зі своїх рук“, додає ся жінчина. ”Так моя донько, се мама“, чутки досить

сильний голос, "не гризись, хлопець буде здоров, йому вже трохи лекше. "О, мамо, мамо, коли він прийде назад до дому, я не годна жити без него". "Не гризись моя люба, він так скоро не вернє сице, але він буде "олрайт", я є все коло него і помогаю йому як можу. Се, що робилось йому на мозку, вже нема майже знаку по сім і він потрохи вертає до розуму. Не гризись а моли Бога, щоб дав йому здоровля, я буду просити Бога разом з тобою". Ся жінка пояснила, що вона виховала 8-ро дітей, всі здорові а наймолодший хлопець почав тратити розум і скаржиться на біль голови. Його забрали до закладу.

Чути голос — "Джордж — Джордж — я хочу говорити до Джорджа". Обзываються всі присутні Джорджі, але голос відповідає, — пі — і пі. В куті на ліво від мене обзвивась один "може то до мене". "Так, так, се до тебе — я приятель твого брата Генрі — поздорови його від мене і скажи, що я дуже тішився, як би я міг говорити до него. О, чи ти знаєш який я вже був розчарований. Я не знав, що робити, коли ти не обзвивався. Я думав, що і нині не буду міг говорити до тебе. Ти знаєш, як тут тяжко дістати нагоду говорити? Тут тисячі духів чекають на нагоду і з лічим мусять відійти. Поздорови брата і скажи, що Генрі є всегда коло него і я йому поможу як лише буду міг". Висказав еще свою вдоволення і поставив трубу на столик.

"Нелсон, що сталося, що ти так сильно держиш свою сусідку за руки", питаетсь Б. С. одної знакомої. "О се пічо Б. С. я держу її за руки, щоб вона не боялась, вона прийшла сюди нині перший раз. Слухай Б. С. чи не могла б ти привести до неї її знакомих". "Слухай сква" каже Б. С., якщо вона боїться сидіти і слухати, то що буде як її знакомі пічнуть говорити до неї. Її знакомі є тут, але я не розумію, що вони говорять, вони так богато говорять а я нічо не розумію їх." "Вони говорять по італійськи" відповідає Нелсон.

"Я бачу дивну річ тут", говорить пані Донн. Знаєте ви, що я бачу? Тут на столику лежить женихина, доктори виймають

Її жолудок, отвірають його, знаходять рака, складають його назад де був і я чую голос "я так померла, се була причина моєї смерті".

"О се моя мама", обзывається один чоловік. Мама приходить і говорить зі синою, але від мене було за далеко, щоб чути зміст відповіді мами — чути лише питання сина.

Чути голос в горі — моліться за Марту, моліться за Марту, я відобрала собі життя". "Хто то, питает пані Донн. "Се Гала". Гала відповідає дрожачим голосом. "То ти пані Гала", обзывається параз дві жінчині, що сиділи в куті. "Так, мої любі доньки. Моліться за мене, щоб моя кара якнайскорше скінчилася". "Мамо люба, а чому ти зробила се?" говорить одна. "О, я сама не знаю, що і як се стало?" відповідає голос. "Знаєш мамо, як тяжко нам було пережити се. Ти памятаєш, що сталося, як я прийшла до дому і застала повну кімнату газу, а тебе пізньо на підлозі. О, що за тяжкий хрест се був для нас." Тут мішався Б. С. і каже, що їх мама вже виходить з темноти, але вони нехай просять Бога, щоб Він увільнив їх маму якнайскорше цілком а вона поможе їм і своєю прозьбою. Доньки пояснюють, що минувшого місяця минуло вже 20 літ, як сей випадок стався.

Чути голос: "Розі прийми його паззі, прийми його назад". "Чи то ти моя мамо?" питает одна жінчина. "Так, так, Розі", се я. О прошу тебе прийми, ін добрий хлопець. "Мамо, ти знаєш як довго вже як він мене покинув, я не знаю як я годна жити з ним тепер", протестує донька. "О, моя донько, забудь за все він буде добрий тепер, прошу прийми його" і поцілувала так сильно, що аж гомін відбився об стелю.

Тепер був цікавий випадок: Молодий чоловік, що сидів по противній стороні від мене, кличе Брайг Стар. Вона приходить а він питаеть: "Брайг Стар скажи мені, чи мої клюпости коли скінчаться вже раз?" "Молись до Бога с поміч а тоді і я тобі помогу. Ти знаєш, що я тобі богато помогла" "Се так, я знаю

се Б. С., але чому се так, чому один клоун паде на мою голову за другим, що се за причини? "Се твоя вдача, твій темперамент", відповідає Б. С. Тут мішається Ден і каже: "Мій хлопче йди що неділі до церкви, молись до Бога а Бог буде ласкавий для тебе". "Чи думаєш, що се поможе Дені?" питаетесь з недоумком сей. "Так воно поможе" відповідає Дені, "коли ти будеш частіше до церкви ходив, будеш мав менше часу до збуття на злі діла. Ти знаєш, що молитва наукова була спеціально до тебе?" "Так Дені, я розумів її". "Ти знаєш, що я був там з тобою в церкви, як ти сповідався, я чув, що тобі піш говорив, що все нещастство, яке спадає на тебе, се винні спіритисти. Ні мій хлопче, не спіритисти винні, а ти самий, твоє виховання і твоє оточення. Проси Бога, щоб дав тобі силы змінити се все, а воно буде все інакше". Закінчив Дені досить розігрітій. "Але слухай Дені" не подаєсь питачний, "Ти знаєш мою одну жена зваріювала, тому два тижні друга покинула мене, а минувшої суботи я stratив роботу, а не дбаю за роботу, я життя можу зробити хочби на картах, але я хотівби знати чому воно все те вчинилося мене, власне мене? Чи я ніколи не позбудусь тих клоунів, се я хочу знати Дені?" "Ти мусиш мати силу в собі перенести се все бо то наслідки твого минувшого життя. Зміни життя, збільши свою віру в Бога, а Бог є ласкавий. Як дає він тобі нещастство, проси Його о силу перенести Його", закінчив Ден.

Хто знає, як би се було ще довго протягалось, коли був не дався чути переразливий свист, раз і другий, а відтак напликування за исок. Все затихло, кождий напружився. Щось подібного ще досі я не чув. Дався чути голос: "Пес був причиною мої смерті". Через якийсь час знова тишина. Пані Донн питаетесь, як се було, що пес спричинив твою смерть." "О, він застрілив мене", була відповідь. Моя цікавість ще більше зросла. "То ти Алберт", питаетесь одна молода жінка. "Так, так сестро, се я. Сестро скажи мамі, нехай не плаче, мені добре тут, я щасливий. Скажи мамі, що ніхто мене не забив, не-

хай не шукає за збійником, се був випалок. Ти знаєш я пішов зі своїм псом на польовання вивірок. Пес побачив заяць і побіг за ним, а тим часом я завважав вивірку, як скакала по дереві. Я почав свистати на пса і накликувати за ним. Він прибіг до мене, скочив на мене з радості а стрільба винтила мені просто в голову. Мені закрутілось в голові і я впав неживий. Проси маму пехай не гризесь, я в все коло неї, мені добре лише нехай вона так не розбивається за меню".

Сестра розплакалась і оповіла крізь слези, що її брат пішов на польовання з псом і не вернувся. Аж на другий день мама знайшла його неживого в лісі і пса, який сидів скелістий коло зимового тіла брата. Мама припускала, що хтось його застрілив і почала доходження. О яке се страшне — пес застрілив його — моркотіла сестра.

Пані Донн каже: "Хто тут є, що має перстень, який належав до духа? Сей перстень був украджений одною особою і давній нашій". Ніхто не обзывається — пікто відко не має охоти публично сповідатись. Пані Донн починає поясняти, що тут нема нічого злого в сім, если хтось дістал перстень від другої особи і не знає звідки ся особа взяла його. Набирають вже більшої відваги і тут то там обзываються, що я дісталася перстень, але звідки він, я не знаю. Але пані Донн звертається тоді і каже, нехай та молода жінщина в окулярах обізвесь, що сидить третя на ліво від старшого жінки коло вікна. "Так пані Донн, я маю перстень, який дав мені мій любовник". "Се є перстень сего духа, що тут стоїть передінною", говорить пані Донн. Ся молода жінщина починає оправдуватись, але пані Донн її перериває, що се нічо, се нічо. Дух сей починає говорити до неї, але вона заявляє, що вона не розуміє сей бесіди. Близші, що чули голос кажуть, що дух говорить по німецьки. "Хто розуміє по німецьки", питается пані Донн. Кількох аглошується.

Пані Донн просить, щоб пояснили сім жінчині, що сей дух говорити до неї. Дух починає говорити, що сей перстень є її

спла, який погиб на полю борби в Франції. Сей перстень зняв Йому з пальця сей чоловік, який дав сій женичині. То все добре, нехай вона сей перстень держить всегда на руці, а вона буде старатись всіма силами, щоб сей перстень приніс їй як найбільше щастя. Ся женичина пояснила, що дійсно її хлопець був за морем і коли звідти вернувся дав їй сей перстень в презенті.

Перстень з золотий з малим чорним камінчиком, на якім є якесь монограма, але воно не могли його розібрати.

До мене прийшов нині мій синок Олесь, говорив мені, що він щасливий і питався чого мама плаче. Я питала: "Чи ти не знаєш, чого вона плаче?" "Так деді, я знаю". Тут перериває Б. С. і каже: "Брейв, я давно знала, що її мама померла, я не говорила, бо потро гризтись перед часом. Я знала, що лист є в додатку, то вона довідась в свій час. Скажі її, що я мамі помагаю тут і нехай вона не сумус, тут нема чого гризтись, її тут буде краще чим там.

Нині рано був завернувся нам лист з краю з допискою, що адресатка померла.

7. падолиста 1923 р.

Вчера вечером я довідався, що мій приятель п. Шв. є страшно хорій і доктори штучно удержануть його при життю. Я сейчас пішов до него, але мама його, яка вийшла на зустріч, заявила, що він є в такім стані, що я не можу його бачити. Я попросив маму, щоб сказала свочу хорому затеви, що я завтра після йому найлучшого лікаря і если сей йому не поможет, та́к ніхто інший не всілі йому помочи. Мама заявила мені, що вона не думає, чи вони приймуть вже більше докторів. Я зрозумів це, о що це розходитьсь і що вона мене не розуміє, тому додав, що сей доктор не бере грошей і він зовсім не буде перешкоджувати присутнім докторам. Ви скажіть лише затеви се, що я Вам говорю, сказав я, а він буде розуміти мене.

Я нераз говорив п. Шв. про Брайт Стар, про це дивні діла, хотів віл дивився на се досить скептично. Сему я не дивувався, бо се зовсім природно. Коли чоловік самий не переонається то йому тяжко приходити повірти в щось на сліпо.

В середу пополудні я був в пані Довн спеціально в справі моого приятеля. Хотів приїхав я досить скоро, тут були вже люди. Мені призначено місце в першім колі. Коли я усів на своїм місці, завважав в першім колі одного мушкіну, досить здорового росту, з малими підстриженими усами. Сей чоловік, мені не знайомий, звертав на мене богато свої уваги, що я завважав. Здавалось мені, немов він мене знає, або я з ним десь зустрівся. Однак собі не міг пригадати.

Почався мітінг і я сейчас дістав нагоду говорити до Б. С. Попросив це, щоб вона поратувала моого приятеля, бо він дуже хорій. Вона сказала, що йде сейчас. За хвилю вертаєсь і каже: "То не є сей, що тут був з тобою, якому я казала робити

купіль на очищеннє його затроеної крові". "Ні", відповідаю, сей є здоровий. Я думаю про другого. (Вона думала про п. О). "О вже знаю", сказала і пішла. За хвилю вертась і каже, що він критично хорій, що він більше на другім світі вже чим на сім. Однак вона возьмесь сейчас до роботи і зробить все, що буде лише в її силі.

На другий день в четвер, я йду знова до пані Донн як приватний мітінг. Тут є більша нагода говорити з Б. С. чим на публичнім мітінгу. Пані Донн заявляє всім, що нині рано не припимала приватно людій бо Б. С. була запита майже цілий рапок коло хорого, який був над гробом. Брайт Стар приходить до мене і каже, що то вона працювала в очі і діші майже цілий рапок над моїм приятелем. Я подякував її і посчитав як він чується і чи є яка надія на вратованнє. Вона сказала так: "Він був серйозно хорій і то не на одну хоробу а кілька. Я ніpp працювала над серцем, яке є тепер більше в нормальнім русі. Кров є дуже слаба і нечиста а се з причини нирок. Коли нирки робили свою роботу бодай вчасті, то все було гаразд, але ти знаєш, що з ними є, воно приходить дуже тяжко мені їм богато помочи, хотіть я нині рано забрала всю силу у своїй міді. Він пилі в 100% в лішнім стані чи в був "чера". Коли я поспітав її, чи він годен перебороти се все — вона відповіла, що вона так не відчуває, але зробить все для мене, щоб його вдержати при життю.

В тій самій справі я пішов до пані Донн і в неділю вечером, то є 11 падолиста. Тут було дуже богато людій і було незвичайно тяжко дістати нагоду говорити до Б. С. Вже при самім кінці мітінгу вона прийшла до мене і сказала, що цілий клопіт тепер є кров, якої є за богато на слабе серце, коли вдастся пустити кров трохи, то буде надія на життя, однак вона боїться серцевого удару.

На сім скінчився мітінг.

Коли я встав, щоб збиратись доміж, приступає до мене той-сам муштинг, який сидів напроти мене в першім кружку в се-

реду, перепросив мене і питає, чи се не є п. Шв. про якого я часто говорю з Б. С. Я заявив, що так. Я врадувався, що буду мати свідка в цій справі і поспітав о його ім'я, але він зручно відповів мені, що він приятель п. Шв. і він хотів бути певний чи се була мова про него.

Іду я автомобілем домів і по дорозі вступаю до пані Шв., щоб її повідомити про стан мужа. На порозі стрічаю сего мушкіну, з вусиками підстриженими, який вже виходив від пані Шв., Я оповів пані Шв., що Б. С. говорила, а вона заявляє, що вона вже знає про се, бо тут був п. М. і говорив, що Ви говорили з Б. С. про її мужа. Я поспітав о його докладне ім'я і адрес і хто він і т. д. Відповідь була, що він Українець, має своє музичне студій на Шикаго ул. і називається п. М. Тепер я зрозумів, чому то він так близько обсерувував мене, немов хотів до мене говорити, видно він знат мене, лиш я його не знат.

На другий день приходжу до пані Шв. і питаюсь як чуєсь п. Шв. Жена п. Шв. відповідає мені, що він чуєсь о много лучше, хотіть вчера вона була дуже перестрашена, коли пустилася кров з него. Крові вийшло більше чим квартга і ледви доктори стримали її.

Питаюсь де кров пустилася, вона відповідає, що з відходової кишки. Тепер я зрозумів слова Б. С. і побачив надію на вратовання моого приятеля.

11. падолиста 1923.

Чути голос: "Я був пробитий ґральми, я був пробитий ґральми". Ніхто не обзивається. Чути гой самий голос знова і знова.

Одна старша жінка обзивається, що вона пригадує собі один випадок, єще з дітотих літ, де сусідський хлопець, з яким вона бавилася на сіні, впав зі сіна і пробився на ґраті.

"Так, то я Марійо, то я. Я прийшов лише, щоб тобі дати доказ, що душа не вмирає а жив. Ти вчера розмовляла зі своїми знаменитими про життя по смерті, я чув се, бо я всегда коло тебе. Нині хочу дати тобі доказ, щоб ти не суміливалася. Ти памятаеш як твій батько гонив нас зі сіна, щоб ми не розбивали його, ми скрилися в сіні, а коли він відійшов ми далі бавилися, де я вшав і пробив собі черево і помер. Але се лише тіло померло, а я жив і тобі помагаю".

Ся жінка Марія признала, що се свята правда і що се сталося яких 40 літ тому назад.

Одна жінка просить паню Донн, щоб вона позволила її говорити з Б. С., бо вона згубила дорогий кожух. Брайт Стар обзивається: "Вс сква, а чи ти знаєш хто тобі вкрав сей кожух? Той кожух взяли ті люди, що сиділи в колеї з другої сторони і грали в карти. Там було дві жінки і два мушкини. Коли ти пішла до їдалні, одна, та найвисока жінка взяла кожух і висіла на найближчій стації. Вона виділа твоє оголошення в часописі враз з твоєю нагородою, але вона думає, що твій кожух вартніший чим твоя нагорода". "Що ж я маю робити?" питалася ся жінка, "чи оголосити більшу нагороду чи що?"

"Ні", відповідає Б. С. "я зроблю її такою, що вона принесе тобі твій кожух назад, вона має твій адрес з газети".

"Я був застрілений і кинений в воду", чути голос духа. Кількох обзывається, але дух дас знак одним стукненням трубкою об стіл, що ніхто з них не знає його. Дух повторив ще раз свої слова а відтак викликув ім'я "Джек". "О, то ти Гері", обзываєсь Джек, "я думав про тебе нині рано, о який я вдоволепій, що ти прийшов". "Слухай Джек", говорить далі дух, "ті самі люди що мене вбили слідять тепер за тобою і при найближшій нагоді зроблять тобі те саме, що мені" "Так я знаю, що вони слідять мене, але чи ти думаєш, що вони мене дістануть?" "Так вони тебе дістануть, але не тут а в Мілвоки, тому я прийшов, щоб тебе остеречи. Будь на бачності, як переходиш міст в Мілвоки. Там вони засідались на тебе кілька разів, але все хтось йшов з тобою. Однак вони пильнують сего моста, бо се для них найлучше місце". "Слухай Гері", обзывається якась жінчила, (жена сего Джека або сестра) "я говорю Джекови, щоб він паняв собі сторожа, а се буlob безпечнійше в двох йти". "Так се буlob добре", говорить дух. На се обзывається Б. С. "Ні Джек, тобі не треба сторожа, коли ти будеш їхати до Мілвоки, я буду з тобою і будь певний, що тобі нічого не станеться, бо я буду твоим сторожом і нім вони будуть мати нагоду тобі якє лихо заподіяти, я скорше заведу їх за кратки. Не гризись, я буду при роботі. Чоловік висказав свою вдоволеніс, що він певний, що як Б. С. буде з ним то він нікого не бойться.

"Що вони хотять робити з моїм гробом", чути голос духа. "Чи то ти Альберт", питаеться одна жінчила. "Так то я" відповідає дух і питаеться далі, що вони хотять робити з моїм гробом. "Твоя жена купила лоту на другім цмінтарі і туди вона хоче перенести твое тіло. Чи ти нездоволений сим?" питаеться

тась жінка. "О, щі я лише хотів знати, що вони думають робити з моїм гробом, люди забрали памятник, викорчували дерево і приготовляються до розкопування гробу, а я нічо не знаю, що вони задумують робити з моїм гробом. Як так, то добре", відповів дух.

Один муштина просить Б. Стар, що йому робити, його очі починають таки добре боліти, а на одне око виступає більмо. Брайт Стар сказала, щоб він брав свіже песолене масло і намастив очі рано і ввечір, се йому певно поможет.

На се обзвиває одна женищина і каже, що Б. С. казала їй очі положати теплою водою, в якій вона розпускала ложку гіркої солі (епсом салт) і більма цілковито осунулись з її очей. На се обзвиває Б. С. що їй лучше було брати гірку сіль, а сему чоловікови масло, а ще декому є добре цукор.

Одна женищина просить Б. С., щоб та сказала, що сталося з її чоловіком, який покинув її і двоє дітей тому 4 місяці. По говоренню сеї женищини мож пізнати, що то жідівка. Б. С. каже, що з її чоловіком нічого не сталося, вийшав з Шикаго до малечького фармерського місточка з другою жінчиною і там жив і робить бізнес. Жідівка починає гричати, коли довідалася про свого імпіриємчого Амбрумця. "А що та за жінка", питась жідівка по запанованню над собою по першім враженню. "А чи ти знаєш Ені?" питась Б. С. "Ні, я не знаю жадпу Ені", відповідає вже заплакана жідівка. "Та сама Ені, що в тебе юбила не давно". відповідає Б. С. "Ну і що, чи то мій чоловік втік з тою Ені? Так я знаю її добре", говорить жідівка. "Ні він з нею не поїхав", говорить Б. С. "але ся Ені знає з ким твій чоловік поїхав і де він є. Я постараюсь привести його назад", додала Б. С.

Нині одна женищина дякувала Б. С. за пораду і вона добре вийшла на сім. Ся женищина оповідала, що тому місяць назад, прийшла до неї її приятелька і радила, щоб вони обі вложили

свої гроші в шери тої компанії, в якій її муж робить. Вона відповіла, що нім вона вложить свої гроші в сі шери, перше піде поспітався Б. С. Брайт Стар заборонила се робити і вона не купувала шерів. Приятелька її висміялась з неї і купила за більшу суму сих шерів. Тому тиждень взад, ся компанія збанкрутувала, а нині рано арештовано президента і менеджера сеї компанії за спроповіднення чужих грошей. По обрахуванню книжок шеровцям не лишається ані цента на їх шери.

22. падолиста 1923 р.

(Вчера рано сестра моєї жени пані А. Б. мала важку операцію. Я з женою були в шпиталю, де жена осталась коло хорої а я самий поїхав на мітинг просити Б. Стар о ратунок, бо пані А. Б. чусь дуже хорою і очікує кінця кождої хвили).

Коли лише загашено світло приходить до мене Ден і говорить, що вони всі (духи) були вчера при операції і робили, що вони лише годні, щоб слаба не опадала чи силі і дусі. Вони молять Бога, щоб Він помог Ім вдержати при життю хору, бо вона має для кого жити. (Вона має 5-літній дівчинку від першого чоловіка). Говорив, що він нині там був пілій час рано і зараз знова туди спішиться.

Приходить Брайт Стар і говорить: "Фені, Фені, що ти робиш. Воно виглядає тебе, що ти с "райт" але ти милишся. Ти знаєш, що чоловік зі жінкою посваряється і пераз вже і до корту зайдуть розвід брати, та ще полагодяться і живуть щасливо і чесно. (Фені, одна молода жінка, яка в членкину приватного кружка і яка має мідюмістичну силу. Її брат тому кілька місяців як оженився з молодою жінкою. Після пані Фені ся женщина мала бути непорядна і вона помагала своєму братові

стати розвід. Коли Ден говорив до мене про хору паню А. Б. Фені почала говорити до Дена, щоб він помог її сю справу виграти, що Ден приобіцяв. Що се була за справа. Про се я довідався аж тоді як Б. С. скінчила говорити до пані Фені).

"Я, як контрол", говорить далі Б. С. "ніколи нікому не помагала і не буду помагати, щоб він розводився з женою, чи вона, щоб розводилася чи покидала свого чоловіка. Я с на се, щоб такі речі полагоджувала і їх усмирала між людьми а не

роятрувала їх. Я бачу много річей, які діються між людьми в часі сеї моєї дванадцять-літньої служби як контрол, одні я пропускаю в забуття, з надією, що воно направиться і зміниться, про другі напоминаю людей але все держусь свого "мота", що людські недомагання треба гоїти любовлю і доброю з не розятувати їх. Фені, на кожну річ треба глядіти з усіх боків, а не лише з одної сторони, (пані Фені перериває Б. С. хоче щось сказати на своє оправдання але Б. С. далі продовжує). Фені дорога, ти лиши їх в спокою а все буде гаразд". Тоді звертась до всіх і каже: "Той старий піп (прист) думав, що він знає все, але він нічого не знає", і кинула трубу на столик по сих словах.

Мені стало питання, до кого так шорстко Б. С. відтіка. Присутні признають повну рацію для Б. С. і висказують свої вдоволення.

Б. С. починає знова говорити: "Чи ви знаєте про кого я говорила? Се, що я сказала про старого попа, се відноситься до старого Дена".

В першій хвилі запанувала гробова тишина, а відтак многі вибухли сміхом здивовання. Деякі почали кликати Дена що він має сказати на се все, але старий Ден волів збути все мовчанкою.

Нині пані Донн питавась нас, чи ми хочемо, щоб мітінг був на другий четвер. В слідуючий четвер в "День вдяки" і ми можемо мати свій мітінг о 2-їй годині як звичайно. Однак якщо ми хотіли, то ми могли б мати наш мітінг разом з приватним мітінгом ввечір, який є о 8-мій годині. Се далоб її одно вільне пополуднє а за се, коли вона буде чутись в силі піде в габінет і задемонструє нам матерелізоване. Ми всі радо на се згодилися.

По сім приїхала Б. С. і сказала нам знова се, що вона часто пригадувала, щоб ми не кликали її тут на мітінгу кождий з осібна з просльбою о поміч, вона знає, що кому треба і вона помагає кожному без його прозьби.

Приходить Б. С. до моєї жени і говорить: "Галов сква, як ти чуєшся нині. Знаєш я обглянула тебе і ти мусиш піти до доктора а все буде добре.

Один мушчина дякує Б. С. за поміч, бо як Б. С. говорила так і сталося. Вчера вночі поліція арештувала його ворогів, які забили його приятеля а тепер засілись були на него. Польщі надійшла як раз тоді, коли вони зловили його і його товариші, повязали їх і бралися кинути їх з моста в воду.

Я ВІДІВ СВОГО СИНА ЯК ЖИВОГО.

30. падомиста 1928 р.

Вчера був мітінг, першим того рода, де пані Донн заліг монстрували нам матерелізацію духів.

В півднево-західнім углі зроблено поперечку від стіни до стіни, в височині яких 6 фітів. До сеї поперечки причіплено заслону з чорної матерії і готовий габінет. В самім куті габінету поставлено крісло для пані Донн. На середині салі була уряджена червона електрична лампа.

Крісла уложені півколом, зверненим в сторону габінету. Я прибув зі женою 5 мінут перед 8-мою. Людий було вже присутніх поверх 70, самі знакомі, чужих не впускають. Се був приватний мітінг того рода, нарочно зроблений на "День Вдяки" (Денкс Гізінг Дей).

Точко о 8-мій годині надійшла пані Донн, мідіюм, по пerekиненню кількома словами з найближшими сіла на крісло в габінеті. Вже в габінеті, а почала жартувати, та висказувати дещо своє нesдоволеніe з матерелізації, яке віdbивалось усмію на її здоровлю, зі згляду старшого віку. Але додала, що спробує, що годна вона ще зробити. Заслонено її чорною заслонкою і загашено білу електричну лампу, а засвічено червону. Всі почали молитись а відтак співати, як на звичайнім мітінгу.

Пані Донн обаивається нервою, що вже хтось є в габінеті, і описує підрібно цого духа. Просить, щоб далі співати, щоб сей дух міг мати силу і вийти з габінету. Починають співати. На чорній заслоні починає показуватись перше біле лице і руки, а відтак ціла жіноча постать і виходить зовсім ясно і ви-

разно, як жива особа. Сей зматерелізований дух говорить свою ім'я і вличе свою сестру по імені. Сестра схоплюється з крісла йде наперед до духа, який ходить сюди і туди перед габінетом. Обі сестри поздоровляють себе взаємно і перекидаються кількома словами вдоволепія.

Пані Донн викрикує первово з поза габінету, що вона довше не годна вдергати духа і дух розходить немов мрака. Я бачив цого духа зі своєю женою, павіті з нашого останнього місяця позаду

Донн оголопшує, що коло неї будусь якийсь мушцина великого росту, а відтак додає, що се Др. Мекліп, який тепер в ков тролом одної женини, а якого за життя богато з присутніх знали його особисто. Дух. Др. Мекліп, виходить паскріз заслону як звичайний чоловік, в ясно-блій сорочці, яку богато видно, через сильно зікроєну камізольку, на руках відбиваються білі маншети, убраний в чорне балеве убралло. Поздоровляя всіх присутніх і викликає поодинокі імена собі знаних осіб — "галов дер" і подає відповідне імя. Женщина, якої сей доктор в контролом, спішить наперед і тут довго розмовляє з пім а в кінці дякує йому за сю несподіванку. Делкі з присутніх кличуть його до себе — "галов Док, чи ти не пізнаєш мене і т. д. і по яких 10 мінутах відходить сей дух тає саме як прийшов.

Донн заявляє, що коло неї будусь малий хлопчик, яких 4 до 5 літ і зараз додає, "великий чоловіче то твій син" (вона досі не знає моєго імені). Я зірвався з крісла і не чекаючи на свою жену, побіг наперед перед габінетом. Перед габінетом ще бачу ще нічого, але чую, як пані Донн розмовляє з моїм сином в середині.

Нараз починається зарисовувати на заслоні біле лице і руки і за хвилю стойть передімпою мій любий синок Олесь в такім убранині, як бавився за життя. В коротких споднятах, черевицях, з ясним кучеравим волосом. Я гляджу на него немов вкопаний. Він перший обзывається до мене. "Галов деді" і любо у-

сміхаєсь до мене. Тепер я немов збуджений з присоння, починаю говорити до него, що я дуже тішусь, що він прийшов до мене і як він гарно виглядає. Він дякує мені за вінець з цвітів, який я нині пополудні завіз на його гріб і каже, що він все в коло мене. Я пытаюсь, чому він не дається чути нам в дома, але він почав темніти і зник.

Пані Донн каже, що вона не могла вдергати його довше, але спробує ще раз. Моя жена прийшла і собі до мене наперед. Пані Донн каже, що він знова є збудований і глядіть він йде перед заслону. На заслоні почала будуватись його постать знова, вже було видно ноги і руки, але нараз вся форма перемінилась в ясно-фосфорове світло, яке чимраз ставало яскійшим. Пані Донн пытається чи ми бачимо нашого хлопчика, а коли ми відповіли, що форма, яка будовалась, перемінилась в світло, вона заявила, що вона дуже нервова і не годна дати йому більшої сили. Світло се почало зникати і ми чуємо голос нашого Олеся. "Галов мамо і деді, я пробував ще раз показатись Вам, але досить тяжко мені се зробити, бо я перший раз се роблю. Я пізнійше ще раз спробую". Подякував нам за цвіти, цмокнув два рази і відійшов.

Чути голос Б. С., що міді є дуже нервова, тому треба поставити її на "відпочинок", а тоді буде більше сили. Пані Донн просила, щоб сего не робити, але за хвильку чути було тяжкий віддих пані Донн, а відтак все успокоїлось за заслонкою. Коли пані Донн була в тренсі (в заспавнію), Б. С. почала нам говорити, щоб ми змусили паню Донн до сего, щоб вона бодай раз на місяць йшла до габінету, вона призвичайтесь до сего і буде чудовий вислід.

Тепер виходили чудово зматерелізованиі духи. Ніхто не сказавби був, що се духи. Ріжниці між ними з жиними людьми не було жадної.

Брайт Стар сказала, що вона малаб дуже охоту зматересуватись, вийти з габінету, піти до кожного присутного і сти-

снути з ним руку. Але тепер сего не може зробити бо мусить пильнувати свою міді в тренсі, але колись пізнійше то вона зробить се чапевно. Ми всі подякували Ї за обіцянку і заявили, що будемо більше чим вдоволені, если вона се зробить.

Була точно дев'ята година, коли Б. С. заявила, що мусить кінчти матерелізовані зі згляду на міді. Засвічено біле світло і відслонено заслону. Пані Донн почала будиць немов зі сну і за кілька мінут почала усміхатись і питатись, що се було і як було, бо вона нічого не чула, не виділа і не знає. Ми висказали Ї наше вдоволення і подяку і просили, щоб вона се частіше робила.

Неділя 2. грудня 1923 р.

Недільний мітінг є всегда найлучший. На недільний мітінг публіка не має доступу лише близькі знайомі. Через се мідіум має більшу силу і цілий мітінг є чудовий. Приходить богато духів, голосно говорять, співають і не тратять богато часу на індентифікацію духів. Коли дух говорить до кого, ся особа не дenerвується, не лякається, все йде гладко і з вдоволенням для всіх.

По молитві і співі, пані Донн питавась одної жінки, як її 5-літна дочка. Ся відповідає, що вже сидить, бавиться і має добрий апетит. Дякує Б. С. за поміч вратовання її одиначки.

Пані Донн оповідає нам, що дочка сеї пані була смертельно хора на дифтерію. Трійло дифтерії розійшлося було вже по цілім тілі, серце чимраз було слабше. Доктор сказав, що години сеї дівчинки в пораховані і нема сили на світі, щоб могла запобігти катастрофі. Мама сеї дочки зателефонувала до пані Донн. Пані Донн не була в домі. Знайдено її телефоном і вона сейчас вдалась до умираючої Брайт Стар взялась до роботи і от чулисце який с вислід. Жінка потакув за панею Донн і ще раз щиро дякує Б. С.

На се обзиваєсь Б. С. і каже: "подяка не належиться мені, бо се не я зробила а всемогучий Бог. Колиб Бог не дав мені був сили, ще не булав в силі сего зробити. Се була Божа воля і Йому належиться подяка".

По сім пані Донн говорить, що бачить перед собою духа, описала його докладно, але пікто не пізнає його. Тоді пані Донн додає, що сей дух показує на певну охорону на своїх грудях, як то носять ті, що грають в пілку. Починають обзиватись деякі, але дух говорить пуканнем — ні і ні. Тоді пані Донн пояснює,

що вона бачить лучше, що ся охорона на грудях не дуже виглядає на ту охорону, що грачі мають, воно більше виглядає на охорону перед зимном, або як вибрають слабих на запалення легких. Обзываються нові — але дух шукає — ні і ні.

Сего вже здаєсь було духови за богого і він голосно викликує ім'я Мері. Обзываються всі "Мері", але дух шукає ні і ні. Тоді дух кличе ім'я "Мері" і подає своє ім'я "Чарлес". Ніхто не пізнає його. Дух стратив вже здаєсь всю свою терпеливість і викликує своє повне ім'я — Чарлес Гортобер. Аж доперва тепер обзывається одна жінка і каже: "то Ви діду — Чарлі". "Так, так Мері се я". Починається розмова а вкінці Мері каже: "Чарлі — я не сподівалась, щоб то Ви були. Ви були строгий католик, Ви не вірили, що дух може вертатись назад до своїх на землю і говорити. Якож Вам тепер се все виглядає?" Дух починає сміятись, а далі каже: "Я вже зовсім забув чим я був", далі питаетись — "чому ти Мері скорше не обзвивалась, я показував охорону на грудях, яку ти мені вшила і яку я носив в холодний час. Я думав, що ти мене пізнаєш, але коли ти не пізнала мене по сім, я мусів подати своє повне ім'я, щоб тебе переконати, що я жив і буду старатись тобі помочи. Скажи моїм знакомим, що я говорив з тобою. Другий раз як я покажу охорону на грудях, щоб ти знала, що то я". Почав сміятись і положив трубу на столику.

Чути чудовий спів понад столиком. Сей співак переспівав барітоном якусь побожну пісню, зовсім по майстерськи:

Чути голос "Джан, се твій батько". Джан обзвивався і починається поздоровлення. Джан говорить до батька: "Слухай дед, чи ти там далі католиком?" Дед не відповідає а широко сміється. Син не хоче дати за вигране і ще раз те саме питаетись. Тато сміється і каже: "Сину будь осторожний при роботі, бо те колесо на машині, на якій ти робиш, в злюзоване і кождої хвилі може злетіти. Ти завтра рано нім пічнеш роботу прикути се колесо". Казав поздоровити маму і другі діти і відійшов.

Чути сміх в горі! Се Ден. Він говорить: "Я чую нині таке, ти був католиком а ти прийшов до мене, ти був католиком а як воно тобі тепер виглядає, ти був католиком і чи ти дальше ним є. Мої діти (говорить досить піднесеним і серйозним голосом), що в католицизм, а що в протестанізм. Чи одні і другі не мають одного і того самого Отця? Чи одні і другі не моляться до Него і того самого? Він є одним Батьком для всіх, всі є дітьми одного Батька, тільки його діти хотять молитись в свій власний спосіб.

Ми на сім боці не єсмо такими зарозумілыми. Ми свою зарозумільність покинули на землі з нашим тілом. Тут нема ріжниці хто чим був, ми всі одинакові, ми всі одні і ті самі діти, одното і того самого Отця". Ми дякуємо Денови за його науку.

Мідіюм говорить, що перед нею стоїть старша жінщина, яка за життя була досить товста але перед смертю скоро тратила на тілі і подала її докладний опис. Сюди жінчину пізнав старий мушчина, що сидів позад мене на ліво. Він просив паню Дони, чи не мігби він говорити з нею. Пані Дони відповіла, що вона спробує, але заявила, що твоя мама є дуже подражнена, вона є перший раз тут і що вона не говорить по англійськи. Чути голос по англійськи: "Як ся маєш мій сину, я твоя мама і дуже тішусь, що я можу прийти до тебе, я стережу тебе і стараюсь помочи тобі". Сей мушчина питався як живеть його братам в старім краю, але дух кладе трубу на столик і нічого більше не відповідає. Чоловік дивується, як се є, що його мама говорить по англійськи, якого язика вона не знала. На се обазивавсь Б. С., що то вона дала силу його мамі говорити по англійськи і нехай ніхто не дивується сему, бо всі духи які приходять на сей духовий світ, мають говорити по англійськи. (Про се я хочу її поспіватись о виясненні сего на другий раз). Тоді пані Дони пояснює, що він жив двох братів, один Гайнрих, а другий (не записав імені). Гайнрих живе, бо вона видить, що сталося з другим вона не знає, але щось зле, то вона певна сего. Далі говорють

рить, що його мама є назад коло неї і дає її до зрозуміння, щоб він вважав на свого сина, який спідкається з випадком на горішній лінії і то там де горішня колія йде по землі.

Сего піяк не може зрозуміти сей чоловік, який впевняє, що його син нігде не ходить, лише до школи а зі школи до дому і нігде поблизько нема елевейтра. Пані Донн каже, що вона лише то Йому говорить, що дістас від його мами, але він пехай пильнує свого сина, бо там буде випадок, де син може померти, коли не буде осторожним. Чоловік сим зовсім незадоволений. Пані Донн єще Йому раз повторила свою осторогу. Сусід сего чоловіка щось шепче Йому, а сей відзвиваєсь, чи Б. С. не пояснила б сего. Б. С. обзвиваєсь і каже: "Коли мама говорила з мідіюм, я пішла за її вказівками і розслідила все. Тут зайдло пепорозуміння. Твоя мама давала відчуття па мідіюм, щоб вона остерегла сина, міді помішала, замість тобі дати осторогу, вона дала твому синови. Тим сипом є ти самий. Ти працюєш при елевейтри там, де він вже пе йде горою, а біжить по землі. Сей випадок буде між 4 а 5 січнем слідуючого року, тоді буде сильно зимило і метелиця. Ти будь дуже осторожний в сі дні, а найлучше не йди в той час до роботи". Сей чоловік признає, що працює при горішній колії і т. д., точно як Б. С. сказала.

ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ШКІЛЬНИЙ ТОВАРИШ.

12. січня 1924 р.

Нині неділя. Людій в поверх 50. Мітінг починається о 8-мій годині. Приходить мало- духів говорять по два і три нараз. Зміст бесід переважно формальний. Деякі духи приходять перший раз, тішуться та дивуються, що вони можуть комунікувати зі своїми знакомими. Духи, котрі часто приходять, приходять просто до своїх знакомих, подають своє ім'я або кличуть ім'я знакомого. Пані Донні дуже мало мішавсь до сих розмов, хиба що новий дух приходить. Присутні в часті гості і знають як заховуватись і поводитись.

Десь в половині мітінгу пані Донні каже, що видить духа, подає його опис а відтак ім'я — "Качі". Вона не певна чи то "Качі" але щось дуже близько. Починають обзвиватись голоси, що сей знає таке ім'я, другий подає інакше, але пані Донні каже — "ні й ні — то не для тебе". Вона просить о спокій, щоб могла зловити докладно ім'я, яке дух подає і моркотить собі під носом — Качон — Кача — Качун...." Ніхто не може пізнати ім'я, хоч многі відзываються. Пані Донні звертає увагу, що сей дух хоче говорити до когось на право від неї і далі питаеть, чи хто тут на право не пізнає сего імені. Вона додає, що сей дух не дає жадних більше ознак, крім свого імені, яке до того вимовляє не виразно. Але я певна, що сей дух хоче говорити до когось, що сидить на право.

Я сидів в другім ряді, на третьому місці від пані Донні — на право. Держав в руках олівець і нотатку, щоб записати дешо цікавого. З початку я був зовсім обоятним, коли пані Донні викликувала ім'я. Я й гадки не мав, щоб се було до мене, бо я та-

хого імені собі не пригадував, принайменше подібного не було в моїй родині. Однак, коли пані Донн вперто заявляла, що дух хоче говорити до когось "на право" від неї і то близько неї, мені прийшла гадка, що я знає одного шкільного товариша з подібним іменем. Рівночасно представився мені випадок з ліжвами, який зайшов між товаришом Качуром а товаришом Хрущом.

Я обзываюсь, що знаю шкільного товариша по імені Качур.

Пані Донн сейчай з вдоволенням і притакнула, що се є ім'я і що сей дух усміхається, се знак, що він тебе знає. Чую голос в горі над головою: "Чи ти пізнаєш хто я?" "Так, я собі тебе дуже добре пригадую", говорю. "Ми мешкали разом у Львові і чи пригадуєш собі випадок з ліжвами". "Зовсім добре" відповідаю. По сім починає мені вичисляти хто там є з ним, але імен всіх не вхопив. Крім подання імен, ще щось говорив до мене, але я не міг зрозуміти цілості, лише чув поодинокі українські слова. Я попросив, щоб частіше приходив до мене і привів ще кого зі знакомих, що він обіцяв.

Пані Донн питас, що він говорив до мене. Я оповів, що я розумів, а про решту сказав, що годі було вхопити. Вона пояснила, що се звичайно так є, коли дух говорить в іншій язиці, тоді вона не розуміючи цього язика, не може дати йому більшої допомоги. Вона сказала мені, що сей дух, Качур, був в бізнесі, я заявив, що так. "Він мав добру голову до бізнесу" додала вона.

(Качур мешкав зі мною разом на станції у Львові, де крім нас обох був і мій шкільний товариш і краян Хрущ. Я і Хрущ були тоді в четвертій гімназ. класі. Качур виступив був в другій класі 1-го. і вступив на помічника до Нар. Торговлі у Львові. Тут довго він не був бо скоро Нар. Торговля вислава його за менеджера десь до провінційного містечка. Я більше не чув про Качура через довший час, аж раз будучи однорочняком,

злибав я його в ринку у Львові коло Нар. Торговлі. Чи віп жив чи помер я досі не знат. А що він зі мною на станції був лише кілька місяців, тому я його ім'я призабув. Аж коли пані Дони вперто заявляла, що сей дух хоче говорити "на право" і близько неї, пригадав я собі випадок з лижвами, який в той час прийшов мені на гадку. Про сей випадок не хочу згадувати, бо се відносився до моого товариша Хруща і був приватною справою іх обох. Колиб не була прийшла мені ся гадка про сей випадок, хто знає, чи я бувби пригадав собі, хто се був Качур. Чи се "припадково" прийшла мені ся гадка на думку, чи се було ділом Качура, я ябраз не знаю, але если Качур єще прийде до мене коли, то я його поспитаю о се. Мені здається, що се було ділом Качура, бо дух часто кидав певний інцидент зі свого життя, добре знаний другій стороні, щоб відвіжити її память).

Одна жінчина дякувала Брайт Стар за поміч в виліченню її з ревматизму. Вона оповідала, що її ревматизм був так сильний, що вона не могла майже ходити. Дуже докучав її і справляв великі болі. Вона робила так як Б. С. сказала і нині вона цілком здорова, що була в багатьох лікарів, одні дещо зменшували її болі, а другі погіршували її стан, але рада Б. С. цілком вилічила і вона не лише може ходити але і танцювати — додала жартуючи.

Ми були цікаві, яка се була рада Б. С. Та жінчина пояснила, що Б. С. казала дістати дві тоненькіх бляшок, одну бресову а другу мідяну (копер). Сі бляшки зложити на купу і вложить в панчоху під стопу, в черевику і так ходити. Се постепенно буде звільняти її біль, через електричність, яка витворюється через діткнення сих двох металів.

Обзвівась чоловік позад мене і кліче Б. С. Вона приходить а він дякує її за вратованне його життя. "Знаєш Б. С. там в тім випадку, що ти говорила, згинув кондуктор а другий досі

мучиться в шпиталі від тяжких покалічень. В сім випадку зістало покалічених більше осіб, але лекшє“.

Сей чоловік оповідає ная всім, що сей випадок стався того дня то в з 4 на 5-го січня, як Б. С. була сказала тому місяць наперед. Був великий перший мороз і се спричинило катастрофи.

Що Б. С. говорила йому про випадок він розповів своїм властям, але вони висміялись з него. Він до роботи в той день не пішов і нині завдячує своє життя Б. С. Коли стався випадок тоді він пригадав своїм властям про його огінчення але вони вже не сміялись.

На се Б. С. сказала, що кождий, що послухає Б. С. ніколи не буде жалувати того, бо вона знає, що говорить.

Один муніципалитет Б. С., чи його чоловік в Канаді, на фармі в "сквер" з ним.

"Ти хочеш знати сейчас брейв", пигась Б. С., а коли сей потакнув, Б. С. каже жартуючи, що вона буде мати зиму прогульку. Сказала "туд бай" і заявила, що за кілька мінут буде назад.

Чути голос в горі: "Я хочу говорити до пані Ніднер". (Пані Ніднер се покойова в пані Донн, яка заводить гостій на відповідні місця). Пані Ніднер облизавась. Дух говорить: "Прошу тебе дуже не відганяй кольоворих людей (Нігрів) від дверей, пусти їх до середини, їх душі також є голодні і жадні духової поживи. Вони тає богато чують про паню Донн, а коли хто прийде, ти їх відганяєш. Се не повинно робити ріжниці, вони такі самі діти Божі як і Ви всі. Прошу тебе дуже, пусти одно або двоє осіб, не кажу богато, а се буде великою радостю для мене. Прошу зроби се для мене, для духа". Пані Ніднер обіцяє се зробити. Тоді сей дух просить всіх присутніх, щоб і вони були так добрі і приятели кольоворих між себе і не погорджували ними. Деякі висказали свою згоду. Сей дух дуже сердечно подякував і положив трубу на стіл.

Б. С. обзвивався тепер: "Брейв я була на твоїй фармі і ви-
діла твого чоловіка. Він не дає тобі половини, він дає менше.
Скільки він тобі має дати?" питався Б. С. "Одну трету частину",
відповідав чоловік. "Так він дає тобі точно, що тобі належить-
ся. Сей чоловік є чесний, тяжко працюючий і справедливий".
"Б. С., питав він, "чому ж так мало я дістав сего року, там був
тудовий урожай?" "Так урожай був дуже добрий в тих сторо-
нах, але там було дві причини. Знаєш в тій частині фарми, де пли-
ве потік і є багно, сего року заляла була вода і все майже про-
пала. Решту він не продав так, як звичайно добре і се було
причиною, що ти дістав менше як звичайно. Сей чоловік кін-
чить тепер дерев'яний досить великий будинок". "Я знаю про
се", говорить сей муштинг "бо він післав мені рахунок на него".
Б. С. говорить дальше: "Сей чоловік возить гній (Б. С. ужива-
ла слова "фертилайзер") і розкидає на ту похилу частину, де
пливе потік і де сего року стояла вода. Сей чоловік є добрий і
він є з тобою на "сквер", сим ти не гризись".

Чути голос "Віктор, Віктор". На се обзвивався п. М., який
був присутнім на сім недільнім мітінгу. (пан М. є Українець,
з яким я щоліше запізнався) і каже, що якийсь Віктор все при-
ходить до него, але він його не знає. Пан М. просить духа, щоб
сказав, хто він.

Віктор оповідає: "Чи пригадуєш собі, як мене приведено
до кемпі полонених в Австрії. Я мав все лице пірване і забан-
дажоване. Ти мав там нагляд і ти все робив, щоб мені помочи
там в неволі. Я і помер там, а ти не відказався мені зробити й
послідної прислуги. Я дуже тобі вдячний за все. Я стараюсь по-
мочи тобі у всім на землі, а тут я пильную твого маленького
синка."

Пан М. говорить, що він був переводчиком в таборі поло-
нених, в Австрії, під час війни. Там старався помочи всім, але
тих нещасних було так богато, що він як раз не пригадув собі

Віктора, бо там чи один був Віктор, але подякував Вікторові за опіку над Його сином на другім світі і приобіцяв пригадати собі Його.

По сім приходить Ден і говорить до п. М.: "бачиш, як ти добре зробити комусь добро, помочи комусь в біді. Ти забув з себе, але дух, якому ти зробив се добро не забув Його. Ти навіть не знаєш Віктора, а він не забуває за тебе, помогає тобі і пильнus твоого любого спіна. Нехай се буде nauкою для всіх, що зроблене добро потребуючому не пропаде марно, хотіби ти і забуваєш про него".

На питання одного мущини: "Хто буде вибраний президентом Сполучених Штатів Америки — Дейліс чи Лафалет?" Ден відповідає, що це буде один із другий, а Кулайдж, хотів волівби кого іншого.

21 лютого 1924 р.

Нині четвер — клясовий мітінг*. Всіх присутніх є близко
50 осіб. Одна жінка оповідає, що її дочка ділі чується хора,
а се дуже ділає пригнобляючи на неї — вона має хоробу св.
Валентого. Б. С. впевняє, що' дочка буде здорована і нехай вона
не гризеться, бо се пічого не поможе її дочці. Се тає хороба на
яку нема жадного лікарства. Доктори, яких ти маєш, а добрі,
вони все роблять, щоб піддержати хору на силах але вони не в
спілі її вилічити зі сеї хороби, бо ся хороба сягає поза їх знан-
ня. Сю хоробу я лише можу вилічити если така буде Божа воля".

На се обзываєсь друга жінка, що її дочка є дуже хора
на сю хоробу, попадає в сильні конвульсії, точить піну і силь-
но кидається і ся хороба мучить її дочку вже кілька літ.

На се я обзываюсь, що ліком па сю хоробу є сталь. Коли я
лише сказав се речелнє, якийсь дух — по ломаній англійщині
мож вносити, що се Індіяни — почав сильним голосом гово-
рити мені над головою: "Детс ьєрі моч ґуд, брейв, вері моч
гуд, мі нов дет вері лонг — вері лонг". (Це дуже добре чолові-
че, дуже добре, я про це зіпав давно а давно).

Тоді я вияснив як се зробити а іменно, коли людину хору
на цю хоробу пічнуть брати конвульсії чи взагалі окажуться оз-
наки, що хороба починає спаювати людину, дати її сейчас
в руки щось сталевого як ніж або звичайний кавалок стали. Ніж
яє дуже практичний, хорій сильно пічне стискати вістре і може
потяті собі руки, если він острий. Тому найлучше постаратись
о кавалок доброї стали, який ярд довгий а пів інча грубий або
грубіший. Дати йому один кінець держати обома руками а друг-
ий кінець приложити до землі, а еще лучше запхати його трохи

в землю. По кількох мінутах колвульсії опустять хорого і він прийде до себе. Це робити при кождім нападі хороби, яка з часом зовсім щезне. Коли нема жадного предмета сталевого під рукою, цю роботу вчасти може зробити і кавалок зеліза, але сталь пайлучша. (Відтак я пояснив, що спричиняє сю хоробу і цей самий дух притякнув за мною. Тут я не можу запускатись в вияснення цієї хороби, бо це забрало мені багато місяція, щоб пересічний читач міг зрозуміти, але скажу коротко, що цю хоробу спричиняє падіння магнетизму в людині, а що дрожання чи вибровання людського магнетизму в підходжі дрожанню доброї стали, тому цей магнетизм не лише переладовується на сталь, але як через добрий провідник переходить в землю).

По якімсь часі чую трубу пад своєю головою, а разом і голос Б. С., яка говорить: "Брейв, що будемо робити з бізнесом?" Я пытаюсь з котрим. "А з тим, що ти піші оглядав з ковбасником?" (Мій швагер п. П. занимався продажкою масарських виробів. Він купує гуртом сі вироби в фабриці а відтак продає шторикам. В четвер він не розвозить, тому пізні рапо зайшов до мене, щоб я подивився на хату, яку він собі знайшов і мал охоту купити. Я обглянув з пим хату і не радив Йому її купувати. Коли Б. С. приходить до мене говорити про неого, називає його ковбасником (сасидж-мен). Я сказав Б. С., що хата в зла, що я радив Йому не брати її. На се Б. С. відповіла коротко — "потік' дойп, потік' дойп" (шкода роботи). Відтак сказала мені, що Йому одни хлопець краде ковбаси з трока". (Про се він мені кілька рази говорив, що хтось краде товар з трока і то тоді, як він сдесь в сторі а трок на улиці. Я Йому радив, щоб він пильнував трока як зайде до стору і в сей спосіб буде міг піймати "спільника").

Тоді я сказав Б. С., що він мені про се говорив, що Йому хтось краде товар, з трока на улиці, коли він в запятирі про дажею в сторі. На се Б. С. каже: "Ні. брейв, Йому краде товар

з троха один хлопець, яких 14 літ старий і то не на улиці під стороною, а коло його гараджу рано, як він виїзджає трохом. Він виїде трохом на "бек лейн" а сам йде замикати гарадж зі сединини. Тоді хлопець вибігає зі сусідства і бере товар з троха". Я пытаюсь з котрої сторони сей хлопець мешкає і як далеко від гараджу? Вона відповідає, що з тої самої, де є гарадж і близько на всіхд.

Відтак дала пораду як зловити сего непрошеної "спільника". Іменно, щоб п. П. посадив в гараджу до троха чоловіка, що в него робить і так виїхав з гараджу на "бек лейну", а сам пішов як звичайно, замикати гарадж і додала "ми його так зловимо"

Відтак Б. С. розмовляла з мою женою про дитину сего "ссыдже-мена", яке воно веселе і гарне і т. д.

По сім Ден мав гарну промову до нас, при кінці якої сказав, що одна з наших учасників пані Р. завтра перейде в другий світ; десь о сім часі.

(Тут хочу пояснити, що то є "клясовий мітінг")

Коли я ходив до пані Донн вже довший час на публичні мітінги (збори), я, як з однієї сторони вірив, що все, що говориться і діесь, діесь зі сторони духів, так з другої сторони, я мав дещо сумніви, що до сего. Нераз підозрівав, що то не духи говорять, але сама пані Донн в якийсь підступний спосіб, який годі викрити. А сумнів тому збуджувався в мені, що сі збори чи мітінг відбувались на потемки, де розуміється мож легко робити всякі трики.

Часто старався я сідати якнайближче мідіком, держати за її гойдач, за її суконку а навіть підкладав свої довгі ноги поперед її, о які вона мусіла зачепити, яби вставала до труби, брати її на потемки і говорити. Ніколи на нічім я не міг її зловити.

Коли раз вона оголосила, що буде приймати учнів до своєї

кляси, де буде мож розвинутись на мідіюм, я був перший, який записався до її кляси. Записався я не тому, щоб бути мідіюм, але тому, щоб довідатись про сі всі трики та шахрайства, як вона їх виконує і т. д. Я думав, що як її ученик скоршє чи пізніше довідаюсь про все.

До кляси ходив я зі женою раз на тиждень в четвер, через півтора року. Клясовий мітінг відбувався так само як і публичний. З початку пані Донн поясняла лише як сидіти і як думати — от і вся була наука — от і всі трики. Треба було сидіти просто, не перехрещувати ніг, руки держати на колінах, не думати про нічого іншого лише про мітінг. От і вся штука. Хто що видів, чи чув виповідав, а другі приглядалися та прислухувались, чи й вони не побачать чи не почують те саме. Коли хтось щось добре не бачив чи чув, пані Донн пояснила як вона се бачить чи чув.

Кляса тривала всегда около дві години. З того половина часу проходила на концентрованню і спокійнім сидженню, а друга переходила на розмовах з Деном, Брайт Стар, та іншими духами, які приходили до своїх знакомих.

Розмови з духами в клясі були о много сильніші і довші чим на публичних зборах. Так перейшло нам півтора року на ходження до кляси. Коли почали духи вже говорити в нас в дома, ми зовсім перестали ходити до пані Донн не лише до кляси але і на публичні мітінги. Наші збори в хаті були на віть інтересніші для нас, бо тут крім англійських духів приходили і українські і ми могли красші і довше розмовляти з ними).

ЯК БРАЙТ СТАР ПОМАГАЄ?

Мені цікаво було знати, як дух, чи властиво духові люди з другого світа розуміються на туземних річах і як вони помагають людям. Приміром Б. С. каже комусь не продай своєї хати, доки не дістанеш стільки а стільки за ту хату, не дай більше, як стільки а стільки. Той хорій є на се, а те, треба се а те робити, або що вона йому поможе взагалі. З початку я думав, що кождий дух є більше всевидучий чи всемогучий чим наймудріший доктор чи бізнесіста. Воно так і є дещо, але лише з виступами духами. Меніші, чи радше пізші духи, які не поступили в своїм розвою, в так само обмежені, як і люди на землі. Більше умово розвинений чоловік на землі а до того праведний, доступає висшого місця і на другім світі, а обмежений чоловік чи запофанець, як тут позаду так само і там. Іншими словами мудрійшому всюди лучше, чи на сім чи на тамтім світі.

Я мав нагоду говорити з Б. С про її розуміння бізнесу і слабостій. Її розуміння одного і другого є дуже точні. На що вона дала таку відповідь:

"Всі люди, які набули якесь знання на землі приходять зі сім знанням і сюди. Проповідник любить проповідувати, лікар лічити, співак співати і т. д. Хто любувався в чімсь на землі, сей займається сім і тут. Хто набув якогось фаху на землі, опісля уживає сего фаху звідси, щоб людям помочи на землі.

Коли хтось хоче знати, де купити і скільки дати за сю або ту хату, я сейчас беру доброго рілестейтмена чи брокера, який знає добре Шикаго, йду з ним в призначенні місце і сей дає мені вказівки, які мені потрібні. Се все діється в одній секунді. Для

нас перепони нема, чи мур, чи дерево чи зелізо ми переходимо через все.

Коли чоловік є хорий, я беру відповідні пайлучші спеціялісти і спішу до хорошого. Тут ми переходимо його тіло на скрізь і шукаємо за причиною. Нам лекше се зробити і розібрати хоробу чи її запобічні, чим всім докторам світа па купу. Коли треба щось зробити в середні хорого, ми сего не годні самі зробити, до сего треба фізичної сили. Тоді я сю фізичну силу беру в своєї мідіюм і при помочи її направляємо що дається при такій силі палправити. Коли пі, тоді я кажу, що бракує і хорий мусить піддатися фізичному докторови, щоб сей витяг і зашив чи що треба зробити ножем. Я можу богато зробити і без моєї мідіюм, але тоді я лише впливаю па його ум а він поступає відповідно після моїх вказівок.

Так діється у всіх інших справах. Одні речі я роблю при помочи фізичної спли моєї мідіюм, другі роблю при помочи моєї власної сили і впливу, чи властиво сили, яку дає мені наш все-могучий Отець“.

Б. С. є висший дух і має незвичайну силу видіти наперед як що станеть. Ся сила, се вже дар небесного поступу.

ДУХОВІ ЗІБРАННЯ У ВЛАСНІЙ ХАТІ.

По 8 ох місяцях ходження на духові зібрания в пані Донні, я зі женою ріпнілсь мати зібрання в своїй хаті. Всіх нас було 4 особи. Я зі женою і п. Б. зі женою А. Сі зібрання ми мали в вівторок вечором від 8-ої години до 9:30, а відтак часто протягалось і поза 11 год. в почі. З початку ми нічого не бачили, апі не чули. З часом моя жена почала перша бачити світла, а пізніше і я бачив їх. Деколи бачив цілій покій освіченій рожево або голубо. Сестра моя жени, а жена п. Б. також почала завважувати малі світла і клуби хмар. Пан Б. не бачив нічого тому і покинув нас. Тепер ми збирались в троб. Так минуло нам кілька місяців, аж доки не приїхав з Канади, з Едмонтону п. Р. В бесіді ми зійшли на "Духи" і він заявив нам, що він в Едмонтоні заходив на подібні зібрання, та що він часто бачить ріжні світла і форми. Просив, щоб привести його до нашого кружка, що ми й зробили — привели його і його жену. По кількох зібраннях пані Р. покинула нас, та ми далі сходились в четверо.

По поясненнях як заховуватись п. Р. почав оказувати неяку будь медіумістичну сплу. Він почав не лише бачити світла, але і статі духів, яких з часом почав розріжняти і докладно описувати нам, як вони виглядають, в що вbrane і що показують. На таких описах пройшло нам около два місяці.

ІВАН ФРАНКО ВІДВІДУЄ НАС.

8 цвітня прийшов до нас Іван Франко, один з найбільших чаших поетів і писменників.

Було се так: пан Р. каже, що бачить руку, яка пише "Петро" і показує на мене, що я знаю се імя. Я заявляю на се, що я знаю "Петрів" дуже богато, тому щехай дух буде ласка написати і своє призвиско. По моїх словах чути досить голосне стукання о пуделко, яке стояло попри куфер коло вікна. (Того вечера ми не мали столика). На мое питання чи се стукає дух, дався чути ще виразніший стукіт. Коли я поспітав, чи той дух стукає, що писав "Петро" то стукіт знова повторився, але вже не був стукіт, а також добре гrimання.

На перший погляд виглядало мені, що Петро, се імя того духа, що пише, тому звертаюсь до Петра о близькі пояснення, хто він є і де я запізнався з ним. Пан Р. каже, що бачить офіцира в мундурі (п. Р. про австр. офіцирів чи жовнірів нічого не знає.) На се я заявляю, що я знаю богато офіцирів-однорочників товаришів, які ми мали спільну школу і віправи у Львові з пілого львівського корпуса, але я мало кого знав по першім іменн. На се п. Р. каже, що дух зняв шапку з голови і показує йому якийсь орнамент на шапці, де серед орнаменту є латинська буква "Г". На се я заявляю, що сей дух, то не офіцир, а гімназіяльний студент, які також ходили в мундурах, але і зі сего я сп"є не можу знати хто є Петро, тому прошу, щоб дух таки був ласка написати своє друге імя.

Тоді п. Р. каже, що дух пише знова і написав зовсім відразно "Петро Франк" і дав велику точку по слові Франк. (п. Р. читав слово Франк з англійського як "Френк"). Я знова за-

являю, що такого собі не пригадую, щоб я коли зінав "Петра Франка" і пітако' сице раз чи дух пише по українськи чи по англійски, на що п. Р. каже, що по українськи. По сім дух показує п. Р. докладно, що написав і пальцем вказує на кінець слова "Френк", що там є сще одна буква "о", що він уважав за точку і відчитує нам "Френко", що я коректую на "Франко" і дух потакує на є є головою. Я заявив, що Петра Франка я зінав, з яким я товаришувах і ходив до одної класи з ним в академічній гімназії у Львові.

Я хотів бути певним чи се дійсно в дух Петра Франка і почав класти Йому деякі питання, бо я зінав Франків близше.

На мое питання — чим запимався твій батько — п. Р. каже дух показує книжку. Як називався твій батько — дух написав "Іван". Кільки мав синів — дух показував три. На всі питання дух давав точні відповіди. По моїх питаннях дух щось хотів писати але другі духи хотіли і собі дещо сказати, так ми звернули увагу на них, тимбільше, що вже була пізня година і час було замикати паше зібраннє.

Другого дні телефонує мені п. Р., що як він йшов до роботи в стріткарі, бачив докладно сего духа, що вчера писав "Петро Франко", який написав великими буквами слово "Іван" і два рази Його підчеркнув. Тому він цілком певний, що вчера писав не "Петро" а "Іван" і описав мені докладно Івана Франка, як він Його бачив.

ПЕРШІ ГОЛОСИ.

Голос почув и. Р. перший раз 15 цвітня 1924 р. Спочатку чув він голос досить слабо а відтак виразнійше і повторяв нам точно слово в слово за духом. Пан Р. показався дуже практичним мідіюм, бо знаєчи англ. язык добре а укр. досить добре, бо хотів Українець, віш вчиться по українськи говорити, виріс між Англійцями в Канаді, кінчив англ. школи, може переводити бесіду англ. і укр. духів.

Перший голос, який він почув, був моєї сестри Теклі, яка була сталим гостем на наших зібраннях.

На сім зібранню прибув до нас новий дух, який подав своє ім'я "Грегам". На мої питання подав дещо зі своєї біографії, що жив дуже а дуже давно в північній Африці, в тім місці, де нині є місто Туніс. По народності є Араб, а по релігії Християнин, а по фаху був рибаком. Далі заявив, що буде моїм приятелем, буде стало приходити на наші зібрання і буде давати нам лекції про життя на сім і на другому світі. По відповідях на мої питання дав нам коротку але богату змістом науку, за що ми йому сердечно подякували.

На нинішньому зібранні ми мали присмішту витати Івана Франка, який говорив до нас про своє здивовання, що ми маємо таку силу, що він може розмовляти з нами. Про Франка мідіюм сказав, що йде той дух з книжкою під пахою, а всі духи, які є присутні розступаються на боки.

В своїй бесіді Іван Франко обіцяв нам приходити частіше і приносити нам дещо нового з другого світа.

Нині зайшов до нас о. В. Стецюк, мій знакомий, парох церкви св. Николая в Шикаго, який згинув з руки пані Струтин-

ської. О. Стецюка бачило двох осіб, пан Р. і п. К. Пан Р, що знав о. Стецюка і почав його описувати, але п. К., який знав о. С. заявив, що се о. С. Я хотів бути невшим і просив духа, щоб був ласка подати своє ім'я, який написав в повіті о. Василь Стецюк. (Його першого імені я не знав.) Я тоді спітав його, що він думав про се, що його жена, пані Стецюк, задумус вийхати до Європи. Що він думав про се, чи лучше для цеї їхати до Європи чи тут остатись. О. Стецюк підпер рукою бороду і думав хвилю, відтак почав писати, написав одне слово і далі думав в такій позиції. Тимчасом прийшла моя сестра і почала виправляти збитки. Мою жсну обхляпала водою — вихліпавши більше чим пів скляшки води. (Ми мали на столику воду в склянці). Мені на голову кишула діточку шапку і діточий фартушок і помияла паперову трубу на столику. Відтак оповіла нам, де вона була і що робила і остерігала нас, що час кінчати зібрання і ми о 11 год. перервали наш мітинг.

Нині зайшла зміна на наших зборах. Досі духи говорили, але їх голос чув лише наш мідіюм і повторяв за ними слово в слово по українськи чи по англійськи, що вони казали.

На попередніх зборах наш мідіюм чонав в заспаше (тренс), а духи опанували його мовні органи, говорили зовсім нормально як живочий чоловік, лише до сего уживали уст нашого мідіюма. Найвиразнійше і найголоснійше говорив Грегам, сильним Барітоновим голосом. Моя сестра говорила піжним жіночим голосом але досить тихо, так, що треба було добре вслухатись, що вона говорить. Коли не почули якогось слова, вона повторяла його кілька разів. Чужинець переривав пераз в половині слова, відтак по короткій перерві кіпчив се слово. Грегам і Чужинець говорили по англійськи, сестра і о. Йосиф по українськи, але о много голоснійше говорив о. Йосиф, хоч дуже рвало. Збори були пиші о много інтереснійші чим попередні.

22 цвітня 1924 р.

Перший дух є сестра Текля. Я питуюсь про здоров'я своєї мами в старім краю. Відповідає, що якраз звідти йде і що мама здорована і живеться їй добре.

На питання мові жени, хто се є те світло, що йде всегда поперед нею. Сестра відповідає, що то вона. А хто се був, що я чині бачила велике світло... (еще не докінчила питання, як сестра каже) "в дверях" — "так", відповідає жена. "Се я була" каже сестра. А хто се був, що я бачила світло.... (еще не докінчила) як сестра знова додала "на радисетрови", так притакус жена. "Се був муж твоєї сестри Анни", була відповідь. "Він є тут і дав цітку жені". По сім сестра почала оповідати, що вона є часто в нас в хаті, алеходить дуже тихо по покоях, щоб не пастрашила нас. Я спітав, де вона була на Великдень. Відповіла, що ходила до села в старім краю і була в нас також. Говорила, де вона сиділа, як ми обідали, що ми їхні і що ми говорили. Я питавсь її чи все смакувало її в нас, то вона сказала, що "бабка" мала забогато соли і не помилилася. Тут ми мали дещо потіхи над съяченим та гайлках з нею. Нараз сестра каже, що мусить вступитись на бік, бо йде чорт сюди. Я сказав її, щоб вона не лякалась його, бо тут нема місця для него і ми його вижищемо звідси — додаючи, ми будемо молитись і співати, а віл забересь. До сего ще сестра додала "і смійтесь з юго".

Пан Р. каже бачу чорний туман, який сунесь сюди а поперед него йде чорне світло. Се саме завважав і п. К. Ми почали молитись і співати. Сей чорний дух постояв трохи з боку коло

дверпі а відтак відійшов через двері. Сестра сказала, що то вона його вигнала, попрощалась з нами і відійшла.

Прийшов Грегам, дав нам чудову лекцію по англійськи а відтак сказав нам, що між нами є одна особа, що не є добра і до неї приходять злі духи. На мій запит хто се є, не хотів дати простої відповіди. (Ми нині мали дві нові особи, п. К. (він був вже другий раз) і п. Кр. Пан Кр. приїхав з Канади, де був студентом теольгії в Французів а п. К. є робітником краєвом). По промові Грегама прийшов якийсь дух, який говорив по англійськи стогнав і дуже плакав. На мое питання, хто се, сказав, що він один з тих яких вчили, щоб вони других вчили як жити. Вони вчили других як жити але самі так не жили.

Я бажу, то Ви "піп" він далі продовжав свою сповідь, про він тепер тяжко терпить за се і двигає тяжкий тягар на собі за свої вчинки. Я пытаюсь ще раз чи Ви "піш", чи я помиллююсь. "Ні спіну, не милишся" — була відповідь. "Коли я жив на землі серед росокотів, мав богато приятелів, а тепер не маю відного, всі забули за мене". На мое питання як називаєш і коли перейшов в другий світ — була відповідь — "називайте мене "Чужинцем" (Стренджер), а перейшов в сей світ тому 15 літ. (Тут хочу звернути увагу, що духи не люблять коли їх питатись, коли вони померли, тому я ужив слова в своїм питанню перейшов, духи заявляють, що вони зовсім не вмирають, а лише переходят з одного свіга в другий).

На виказаний жаль сего пони, я сказав, що ми йому можимо, будемо молити Бога, щоб Він злекшив йому тягар і похіг йому добутись з того положення. За се мені сей о. Чужинець сердечно подякував і сказав, що йому вже став трохи лекше і бачити красше світло, як геній-гений далеко що-лише блимає на горі, до якого він старається дійти по простій дорозі, з якої його грішний тягар всегда стягає на боки. Він дав нам кілька слів остороги, що паше життя на землі с цілим в порівнянні

до життя на другім світі, тож не забувайте про Бога і Його закон а оминемо много терпінь і мук. При відході просив, щоб ми про його не забували і подякував нам за добре слово і раду.

По сім прийшов другий чіп, але вже Українець. На мої питання відповів, що називається Йосиф, помер в Заліщиках тому 22 роки. Мав брата і сестру, сестра мала дівчину, яка померла і яка Йому помагає тепер на другім світі. Отець Йосиф оповідав, що йде тепер зі старого краю, де Дністер виляє і понижив богато хат і мостів і позабирає богато людської праці.

На мої запити, як Йому жись на другім світі, на котрій сфері він є і чим він там займається, давав спочатку дуже скучні відповіди. Однак коли я Йому ставив питання чи є на другім світі час і простір, чи то правда, що є там такі а такі сфери, що там інтелектуальний розвій ума далі продовжася, що там є школи і університети, де учать люди з висших сфер, чи Іван Франко є в висшій сфері, та много а много інших питань, тоді наш гість о. Йосиф каже: "виджу, що Ви богато знаєте про сей світ, тому я обширніше відповім на Ваші питання. Справді мало що нового нам сказав, але потвердив се, що ми вже довідалися від других. В кінці заявив нам, що він злая чого ми чекаємо, а то, щоб наш столик підносився. Тут трошки о. Йосиф помилився, бо нам не розходитьсь, щоб столик гуркав, чи підносився, нам розходитьсь, щоб духи так говорили до труби, яка стоїть на столику, щоб ми всі могли чути, а не лише деякі. О. Йосиф при відході поблагословив наші змагання, обіцяв зайти до нас знова і побажав нам пайкрасших успіхів.

(Нині ми мали вже і трубу алюмінову зі фосфорово-світчачим перстнем. Світчачий перстень на трубі є на се, щоб ми бачили, коли духи будуть піднімати трубу вгору до говорення.

29 цвітня 1924 р.

Нині було богато духів мені знакомих з моого села. Договоритись з ними до чогось путного було тяжко. Для них се було дуже дікаве, деякі навіть не довіряли, що ми можемо з ними говорити, чи їх чути, приглядались нам обмашували нас і головами махали. Коли сестра привела одного моого давнього знакомого січовика зі села і показувала йому мене, він не вірив аж прийшов близько до мене і приглядався мені зі всіх боків і з дива не міг зійти, як се може бути.

Нині наша труба почала рухатись на столику. Грегам сказав нам, щоб ми гляділи на трубу, бо духи будуть старатись підносити її. Ми звернули увагу на трубу і при помочі світячого перстеня на трубі бачили як тонкий кінець труби піднісся до гори. Се повторилося кілька разів, але цілком зі столика труба не піднялась. Я звернув увагу Грегамови, чи не краще було об'єднати трубу на столику і так до неї говорити, чим тратити силу на підношення труби в воздух. На се сказав мені Грегам, що є якась сила, що не допускає нам чути голосу духів, коли труба лежить на столику, чого не буде, як труба буде в воздухі. Далі звернув нам увагу, щоб ми скинули світляний перстень з труби, бо коли лише труба пічне рухатись ми всі звертаємо увагу на трубу а сим зменшуємо силу, якої їм треба до піднесення труби. Радив нам скинути сей перстень на якийсь час, а коли буде недостатком сили в нас і труба буде кілька разів в воздухі, тоді ми будемо могли заложити сей світячий перстень назад. На се ми згодилися.

Я сказав Грегамові, що я маю "Виклад" в Укр. Клубі Італігентів про "Комунікацію Духів" і просив його, щоб він туди зайшов 6 мая вечором, що він і приобіцяв.

13 мая 1924 р.

Нинішній сіанс перейшов майже на дискусії моого викла-
ду в Укр. Ілюбі. Грегам, який був присутнім на сім викладі,
дав мені докладний перебіг викладу а відтак свої цінні заміт-
ки. Між іншим сказав мені, що для людей, які мало-що або ні-
чого не знають про сю річ, сей виклад був за глибокий. Сей
виклад бувби добрий па трету лекцію, а не па першу. "Годі ді-
тям, яких маєсь вчити азбуки, давати їм виклад про астрономію"
говорив. Застановившись над тим, що Грегам сказав і ро-
зібравши питання, які мені кладено по викладі людьми обра-
зованими в своїй галузі знання, як священиками, лікарями,
адвокатами і прочими — признав Грегамови повну рацію.

Вони як матеріялісти хотять змірити духову справу мате-
ріяльною мірою. Але як дошку міриться ярдом, а воду квартом,
так і до душевної справи треба душевної міри.

На мое питання, як він розумів мій виклад, коли я давав
його в українській мові, він відповів, що читав мій ум і знав
наперед, що я скажу.. Та не лише він читав мої гадки, але і гад-
ки присутніх, тому його бажанням як і других присутніх ду-
хів було "дармо пе кидати перлів". Щоб хтось міг зрозуміти
хемію мусить мати відповідне підготовлення інших наук — щоб
хтось міг зрозуміти життя поза гробом, мусить мати відповід-
не душевне розвинення.

(Сей виклад я подаю при кінці книжки).

3 червня 1924.

Нинішній сіянс був досить цікавий. Прийшов наш синок Олег і каже: "Мамо чому то я тепер не можу бавитись грішми, як перед тим. Коли лише хочу взяти гріш в руку моя рука пе-реходить через гріш?" Цікаве питання для моого маленького синка. Не менше цікавим і се, що жнюючи на землі дорослі, обра-зовані люди запитуються тебе пераз, як може дух говорити, коли він дух. Коли дух говорить то чому всі не чують, а лише дехто? Дух з другого світа, ціп, образований і дорослий питався знова, що се має значити, я говорю до своєї жени, дотеркаюсь її а вона й уваги на мене не звертає, ігнорує мене, а ми так любились обов'я на землі? Одному дивче, другому і третьому. Один малій нерозвиїнений а другий старий. І один не розуміє Божої спілки і другий. Як одному треба вчитись так і другому.

Олеєвський цікаве воно, що він бавиться там цвітами і всім icroчим, а грішми не може — а він так любував бавитись за-життя "чорними" і "білими" грішми, як він говорив. А йому так цікаве, що приходить до мами о поясненні.

Грегам дав нам гарну пауку на тему "Щоб мати, треба працювати". Но науці я посилав Грегама, чи він не мігби ска-зати, що сталося з моїм знакомим і що се за причина була? Жена того моого знакомого була присутня на сіянсі.

(Вночі з підлітка на понеділок, 1-го червня, моого знакомого збудила його жена, щоб він встав, пішов і приніс її зимний рушник, бо вона має сильний біль голови. Чоловік встав, пішов до купальні за рушником і довгий час звідти не вертався. Жена його чула громіт, якби хтось бив головою або кулаками в стіну. Нічого не підозрівала, бо під її помешканням і над по-

мешкали мешкали другі люди. Коли ж ці чоловік довгий час не віртав з рушником, пішла за ним і застала його на підлозі закерваниленого і змінного до неізнання). У відповідь на мое питання каже п. Р. таке: "Я бачу Вас, (до жінки моєї знаної), що Ви спите на вонзак, з піднесеними до гори коліна-ми. На право від Вас спить Ваш муж. Якийсь старий чоловік з бородою, який є злим духом, сідає на груди Вашого чолові-ка і дусить його за горло. Видно сплячому не годен він богато злого зробити, бо не має здатності сили і будить Вас рухаючи за коліна. Ви будеться і чуте біль голови. Чоловік встає і йде до другої кімнати, а сей з бородою йде за ним. Тут кидає ним об землю і дусить. Чоловік Ваш не дaeється і головою бе то об двері то об стіну. Хто знає, що булоб сталося колиб, Ви були та на-дійшли. (Се було сказано в англ. мові. Що сталося зі сим чо-віком піхто вічого пану Р. не говорив). Я прошу Грегама, щоб він заопікувався сим чоловіком і щоб се більше не случилось.

Пан. Р. каже бачу Індіянина, який йде сюди, каже, що він буде відтепер пильнувати цого чоловіка, подає своє ім'я "Мос-бенк" і подає слово "той-той", що має бути кличем для него і його багдп. колиб було потрібно його помочи. (Що значить "той, той" я не знаю — се мабуть індіанський клич певного племені в разі небезпеки).

13 червня 1924 р.

Нині зайдов до нас інтелігентний дух, Українець, який подав своє ім'я "Воляк". Говорив, що о. Йосиф Йому помагає і учити його, говорив нам, що 4 роки тому він перейшов на другий світ, був в українсько-польській війні, ходив до З класи гімназіяльної, а відтак був годинникаром. Сказав нам, що всі наші годинники будуть зло, а сей, що я нопшу зі собою найгірше, бо йде більша чим годину скорші. (Мій годинник ходить добре, але вчера став, бо був неінакрученний і я не могучи нарегулювати, пустив його о 2-рій год. по полуудині, хоч віл стояв на 3-ій). На запит моєї жени, що бракує її годинникови, сказав, що в однім колісцяти с триби поломані. (Воно так дійсно є). Говорив нам далі, що про комунікацію з другим світом він зінав за життя на землі. Нераз бачив духів, коли сидів на самоті в ліску, або на березі ріки, але в той час сего не розумів. Пожелав нам якнайкрасшого успіху і відійшов.

Нині Грегам дав нам чудовий виклад про другий світ. Між вишпм сказав нам, що він перейшов в другий світ спів в той час, як земським співом уважались лише береги середземного моря. Скільки літ тому не знає, бо згубив рахубу. Коли лише перейшов в другий світ, він значив роки, опісля перестав з одної причини, а відтак знова почав. Скільки літ піш пропустив немаркуючи, сего не знає, через се непевний як довго гін вже на другім світі.

На моє питання, де він так добре навчився говорити по англійські, відповідає, що навчився на другім світі, від чоловіка, який за життя на землі сидів на троні. Сказав нам далі, що є в другій сфері, в виспій її часті. Його досвід і наука с того

рода, що робить його відповідним учителем для нас. Буде з на-
ми так довго аж доки не відійде до такої сфери звідки не буде
міг приходити до нас.

Сказав нам, що набуте знання підносить кожного духа ви-
ще. Такий дух став лекшим і віддається від землі. На питання,
поясняє, що дух в своїй сфері може ходити в ширину і в дов-
жину, куди хоче, але не годен йти в гору чи в долину. Щоб се
ми красше зрозумілі, Грегам порівняв духа в сфері до фарме-
ра із фармі. Фармер може йти вздовж і впоперек на своїй фар-
мі, але не може йти в гору ні в діл.

Говорив нам далі, що люди мають школи, учаться і студію-
ють Божий закон. Учителями є духи з висших сфер, які дають
в той сам спосіб свої виклади, як він дає нам. На питання, в я-
кім лзиці йдуть виклади, сказав нам, що мова в них не потріб-
на. Учитель лише думає, а ученики відчitують його думки, втя-
гають їх в свої уми і стараються їх, після своєї змоги, бодай
вчасти присвоїти собі. На се дав нам доказ, що він знає, що
кожний з нас думає, бо моя жена питалась його по українськи,
а він відповідав по англійськи. Друга жінка питалась його
по польськи, а він давав відповідь по англійськи. Я лише думав
а він мої думки висказував словами.

17 червня 1924 р.

Іллі Грегам дав нам знова цікавий виклад. Зі самого початку зібрали п. Р. каже, що бачить молодого чоловіка з мандоліною. Моя жена просить о опис сего чоловіка і заявляє, що се Яремко — наш знакомий і крєнний, який помер в Едмонтоні. Яремко був співредактором "Новин" в Едмонтоні. Я питанськ чи се в Яремко і дух шотакує, що так.

Нині була з пами одна полька пані В., яка пе вміс говорити по українськи. Вона говорить по польськи, що бачить трох мушчин-духів. Одни з них високий з капелюхом в руці, а два з них внизі. Пан Р. (наш мідіюм) каже гак, тут є тепер 3 духи, але жадний з них не має капелюха. Котрого Ви бачите з ~~капелюхом~~, питтась він паню В. Бона відповідає, що той найвисший. О се не капелюх, відповідає п. Р. се мандоліна. Пані В. відповідає, що вона неспевна чи се капелюх, бо бачить лише записи немов капелюха. Крім сего додає, що один з мушчин в лісій. "Так", потверджує п. Р. і додає, що той з мандоліною не є найвисший, він властиво з них всіх є найнижчий, а виглядає вищим лише тому, що як оба перші стоять на підлозі, так сей з мандоліною, який подав своє імя Яремко, в коло 2 фіти від підлоги.

Я хочу довідатись, хто є тих других двох з Яремком. П. Р. випускає одного, що має спічасту малу бороду і т. д. і я пізнаю в нім свого вуйка Петра Крайківського, а який за життя був директором публичної школи в Хирові а відтак був перенесений до Рогатина, де і помер. Сей дух подас своє імя Петро. На третього духа я припускав, що се буде Григорій Крайківський,

брат Петра, також мій і Яремка вуйко, який жив довший час в Едмонтоні, Канада і там помер. Моя жена також думала, що се буде Григорий тому я прошу п. Р., щоб він добре придивився чи се Григорий Кр., бо й він Його знаєв. "Ні се пе віп, се якийсь кревний перших двох але се не Г. К. Тепер всі три духи переходять на другий бік нокую — так говорить п. Р. — а по середині немов зпід підлоги показується четвертий дух зі сивою головою. Трох перших духов подають Йому руки і помагають Йому прийти сюди. Тепер я вже добре бачу, сей четвертий сивий дух се Крайківський з Едмонтону. Він вже цілий показався. Сих трох духов витаються з ним і кладуть Його на ліжко, пін виглядає дуже обезсилений. Той сивий з бородою плаче над ним". П. Р. каже, що в Грегам і хоче говорити, ми просимо. "Ви мене питались раз, скільки с літ, як я відійшов в другий світ. Я сказав Вам, що я загубив рахубу і напевно не знаю скільки літ, а тепер хочу Вам пояслити се, як я згубив рахубу.

Я був тут від самого початку мітінгу і злаю все, що тут діялось. Я хочу звернути увагу Вам на одну дуже важну річ. Ніколи не концентруйте гадок на якогось духа, якого Ви хотіли побачити. Коли дух знає самий як прийти і має охоту прийти, він знає, як і відійти. Коли ж Ви притягнете Його своїми думками, щей сильно сконцентрованими, Ви приневолюєте Його прийти до Вас. Коли ж віл не є достаточно розвиненим, не має своєї сильної власної волі, віл йде за вашими думками і показується. Щоб показатись, він мимо волі уживає силу, яку не розуміє. Ся сила обмотує Його і часто притримує Його при землі і не пускає Йому вернутись там, де він належить. Такий дух є немов заблуджена вівця.

Так сталося зі сим духом, що відпочивав на ліжку. Він прийшов на Ваше бажання, стратив богато своєї енергії, яка є Йому тут потрібна і тепер без помочи він не мігби вернутись там, де Йому призначено.

Таких духів є велика сила, які прийшли на землю і не знають як вернутись. Подібне було і зі мною.

Раз я завважав був, що один батько не давав виховання як слід своєму синопи. Я хотів зі своєї доброти його упімнути. А щоб се упімнення було трівке, я забажав Йому показатись. Я показався Йому, але за довго. Певна сила оточила мене і я ніяк не міг вернутись назад. Я був немов прикований до землі, блукав від екватора до бігунів, а від бігунів до екватора і не міг ніяк піднести висше дерев. Той час моого перебування на землі де я не маркував, с тим чистим місцем.

Прошу Вас дуже, ніколи не концентруйте своїх гадок на якісь дусі, якого Ви хотіли побачити. Коли сей дух годен і хоче, він самий прийде, коли ж не приходить, мусить бути на се причина⁴.

На жос питанні, чи є який спосіб, щоб такого духа увільнити зі земських оков, Грегам відповів, що духи з висших сфер можуть се зробити. се с одніч з їх праць.

На дальнє мое питанні, чи то іправда, що духи мало умово розвинені, які хоч покинули земське тіло, далі перебувають на землі і живуть так, як передтим земським життєм?

"Так", була відповідь. "Сі духи далі буяють по землі, займаються інтересуються всім тим, що любили передтим. Ходять далі до своїх церков як передтим, слухають тих саших наук, відвідують всі місця злі і добре, одним словом живуть як люди, з ріжницею лише тою, що їх земські люди не бачать, бо вони не мають більше земського тіла. Так довго сі духи живуть, доки не зродиться в них гадка зажити красним і вишним життєм. Ся їх гадка ублагороджує їх і веде до поступу зі сми і до вищого духовного життя. Недавно був ж в одній церкві, де на тисяч жиючих людей одна третя були духи⁴.

На питанні п. Кр. чи монах в монастири, який замкнеться від людій і земських спокус, має більші взгляди на доступленні вищого життя від простого чоловіка — який жив

серед земських злidiїв, несигод і життевої борби о кавалок хліба? Грегам так відповів: "Те, що переходить сей простий робітник на землі, сей монах мусить перейти десида. Щоб се було Вам ясним, дам Вам такий примір. Є високий будинок. На верх цього будинка йде елевейтор, кругом якого ведуть сходи. Вчений, але лінівий монах хоче дістатись на верх цього будинка, те саме хоче і трудолюбивий простий чоловік-робітник. Монах входить на елевейтор, взносить очі до гори і чекає на оператора елевейтра якого пema. Тимчасом сей робітник, привичасний до ираці, не чекає на дурнічку. Поволі ступає зі сходи на сходу і взноситься в гору чимраз висше і близше до даху, а монах взносить свої очі туди і чекає на дурнічку. Скоршe чи пiзнiйше вiн мусить йти слiдами за робiтником, коли хоче бути на даху".

20 червня 1924 р.

Нині ми мали одного нового члена в кружку, адвоката п. П. Сей чоловік молодий з отвореним умом, який не припиняє нічого на сліпо, під відкидає без розслідування.

Я оповів йому про свої досліди, які його незвичайно заінтересували. Він був одним з присутніх на моїм відчиті в "Укр. Клубі" про "Комуникацію Духів". Він мав охоту вже давно прилучитись до нашого кружка і самому паочно переконатись о всім. Щоб зробити його якнайбільшим пессимістом до сеї справи, я зі своєї сторопи півмисце дав йому перше пересчитати одну книжку славного магіка, який в своїй книжці пише і доказує, що комунікація з духами се чисте обманство і на доказ цього подає ріжкі магічні трики і пояснення їх, яких мають пібія допускатись всі ті, що комунікують з духами. Нині якраз п. П. скінчив читання книжки і залив в мені, що він так добре тепер обзначенний з триками, що готов бути самий магіком, а що найменше зловити кожного ошуканця, який під лобришкою комунікації з духами, послугується хитрими триками.

"Коли тає, то ми готові тепер приняти Вас до нашого кружка", сказав я. "Ви маєте переконатись більше "проти", а таєпер дамо Вам нагоду довідатись про дещо "за", а відтак будьте самі судію в сій справі. Так паш кружок побільшився о одного інвестегатора.

Найцікавішим їпні було се, що ми питались англ. духів по українськи, а вони відповідали по англійськи. Вкінці ми зовсім не говорили, лише думали, а духи відповідали нам на наші думки. На одне важне питання для мене, яке я лише думав, Грегам відповів "ні". Се було проти моєї сподіванки.

Відтак далі Грегам пояслив мені, що воно не лише буде "ні", але і воно може нагло відійти. Такою відповідю я зовсім не був вдоволений, був пригноблений і волів був ще питатись і не знати, чим знати перед часом і гризтись наперед.

По мітингу я оповів жени про своє питання і пояснив їй, як я зрозумів відповідь. Вона також була нездоволена пі одним і другим, відчувала пригноблення не менше мене і сказала мені, що сама буде питатись Грегама в сій справі на другий раз.

26 червня 1924 р.

Нині була в нас знова недавно померша Марія, (один місяць, як померла) жена п. П. Говорила нам, що їх ми були раз в неї, моя дочка Оксана забула в її хаті шнурок діточих коралів. (Ми думали, що вона їх десь згубила). Сказала нам, де воли с. (Дійсно там ми їх знайшли як було сказано). Говорила нам, що вона чується тепер щасливою, часто с коло своєї 8 місячної дитини і тішиться, що її дитина здоровіа і гарно поправляється.

(Я пішов о 1-шій годині по полуничі мав цікаве явище. Ляг на короткий відпочинок на ліжко і читав англ. газету в першій колонні, десь в половині, коли завважав якесь світло, що близько на другій колонні. Я звернув увагу і завважав, що се світло мас ніглід зовсім людської руки з виростами, вказуючими пальцем, лише, що рука була дуже маленька, як у ляльки. Спочатку думав собі, що се відбиття світла з вікна, обглянув вікно, але нічого не завважав, що кидалоб таке світло, тим більше, що ліжко, на якім я лежав, було в такій позиції, що неможливо було, щоб яке світло падало на него. Але щоб бути більше певним, чи се світло природне чи надприродне, я стягнув заслону на вікні майже до долини. В спальні стало напівтемно, але мож було ще читати.

Тепер форма руки показалась о много яснійша і почала пересуватись з однієї лінійки на другу, задержуючись тут і там. Се мене дуже зацікавило і я почав приглядатись маневрам сеї дивної руки, а особливо її формі. Се явище тревало кілька хінут і зникло, а при зниканню її відчув малу дрож на тілі. Чи се дійсно було явище рухи духа чи лише рефлексія світла, я постановив розвідатись на північнім вечірнім духовім співченію.)

Приходить наш Грегам а я його сейчас питиюсь, чи не

мігби він мені сказати, що то було пині, що я видів. Відповідає, що се був Дмитро, (померший перший чоловік сестри моєї жени пані Б.), який хотів мені щось сказати, показуючи мені поодинокі слова тут і там, які зложивши разом булиб творили те, що він бажав мені сказати. Я перепросив через Грегама Дмитра за мою розсіяність і недовірчivість, де я більше звертав увагу, звідки се світло походить і як виглядає рука, чим на важливішу частину цього явища і просив, щоб Дмитро прийшов коли знова, а я знаючи, що се явище від духа, буду слідити за рукою, щоб зібрати слова до купи в одно реченіс.

(Сейчас по сім явиці, як я відіхав до офісу, сестра моєї жени пані Б. телефонувала до моєї жени, щоб вона сейчас прийшла до неї, бо вона дуже хора.)

25 липня 1924 р.

Присутнimi в всi члени нашого кружка. Наш мiдiюм п. Р. попадає в тренс. Чути тихенький голос по англiйськи: "Добрий вечiр мої приятелi, я приходжу пинi перший раз до Вас говорити, хоч я був тут часто".

Питаюсь "хто се?" "Се той чоловiк з бородою, Мекейг, контрол мiдiя" — була вiдповiдь. "Звiдки Ви?" — питаюсь. "З Канади, з Едмонтону". "Чим Ви там занимались" — було моє питання. "Я був суперiнтендентом шкiл в Едмонтонi" — була вiдповiдь. "Коли Ви перейшли на другий свiт?" — питаюсь. "Я не в сего певний, здається 7 чи 8 лiт, я самий хотiв би знати, скiльки менi забрало часу, заки я вернувся назад на землю" Я обiцяю розвiдатись про се в Едмонтонi і йому сказати. Питаюсь далi чи не знав вiн п. Крайкiвського з Едмонтону, який колись кандидатував на шкiльного тростiка (радного). "Здась, що собi пригадую", була вiдповiдь. "Чи се пе той, що мешкав в великий хатi коло порожнiй лоти?" "Так" — вiдповiдаю . i моя жена.

Далi пояснює нам, що вiн хоче якнайдовше тримати мiдiюм в заспанинi, бо се дасть йому нагоду ошанувати мiдiюм на другий раз. Я питаюсь його, чи мiдiюм є в цiлковитiм заспанинi, чи лише напiв. "Нi, я пе можу. Його єще цiлковито заспаний перший раз." Так ми вели далi розмову через якої пiв години. Вкiнцi питаюсь Мекейга, чи пе думає вiш, що се трохи задовгo на перший раз держати мiдiюм в заспанинi такий час, бо описля вiн може мати труднiсть вiдiйти з мiдiюм. "Нi" вiдповiдає вiн — "я можу вiдiйти в однiй хвилi".

В тiй самiй хвилi мiдiюм аж пiдскок з крiслом, почав бу-

дитись і оповідати, що він чусь дуже легким. Я питаюсь його чи він чув щонебудь, що дух говорив? Відповідає, що чув лише "сім чи вісім літ" і то все.

Ми починаємо співати по укр. "Боже близше к Тобі". Чути голос Грегама, який говорить, що він любить сю пісню — не її слова але силу і значання, яке ми кладемо позад сих слів.

Моя жена починає інтерцептувати Грегама за його відповідь — чи він певний за своє. "Ні". (Розмова йде в справі будучої дитини).

Грегам починає поясняти, чому він дав таку відповідь, а не іншу. В поясненню говорить, що є дев'ять-десятих причин, на яких він основує своє "ні", а лише одна десята є проти сего. Далі він говорить, що він бачить, що вона відйде скоро від нас на другий світ через випадок.

Жена с ще більше сим певдоволепа і засумовано говорить: "Дорогий Грегами, пощо мені стільки мук і гризот і знов зі сего малоб бути нічого, лучше нехай відразу нічого не буде. Ти знаєш скільки мук ми витерніли при понереднім".

"Ні дорога не гризись" відповідає Грегам, "нема пощо гризтись наперед у всім с Божа воля. Але чим ми більше говоримо про сю справу, тим красніше і дальнє її бачу. Я бачу, що вона починає вже ходити, хоче щось зловити в воздухі і тут стається випадок. О, я бачу дальнє, що она має один рік і пів і се аж тоді лучається, вона ударяється в жолудок, коли хоче щось зловити в воздухі".

Я скажу Вам близше, як се бачу. Я бачу перед нею чисту дорогу до року і пів, з півтора-роком і одним днем дорога починає темніти і то, на протягу трох тижнів, по сім часів дорога знова вичищується і є чиста. О, я бачу докладно тепер вона хоче зловити птаха, дивиться в гору і ударяється в жолудок. Прошу Вас дуже, за жадну ціну не тримайте птаха в хаті — каларка — пильнуйте її три тижні по році і пів, а все буде гаразд.

Прошу Вас січє раз, не тримайте канарка в хаті. Найлучше для Вас забудьте тепер про все, про що говорилось, два місяці перед півтора-роком я остережу Вас січє раз перед штахом і скажу виписати на стіні в хаті, щоб Ви не забули про штаха, а все буде гаразд, о що Ви і я будемо просити Бога“.

Нам стало лекше.

Нині Грегам задемонстрував нам матерелізоване духів. Коли ми мали свій духовий мітінг, двері кухні були отворені з нашого покою. Ми почули, як хтось ходив по кухні і їдалальні. Се нас незвичайно здивувало, бо двері до кухні і їдалальні зі дво-ру я самий був замок. Те ходженнє тривало пару мінут і почало зближатись до дверей покою, в якім ми мали наші збори. Ми звернули туди нашу увагу і сейчас почули голос нашого Грегама. Він говорив, що хотів показати нам матерелізоване — однак нам годі його бачити з браку світла, хоч він дійсно зматерелізував себе таким як був за життя на землі — а був рослим мушциною. Обіцяв нам зматерелізуватись колись при світлі — о що ми його дуже просили.

Вкінці Грегам заявляє нам, що він буде мусів тепер покинути нас на 2 тижні, бо на него чекають там, а відтак буде знова сталим гостем.

Нараз починає наш мідіюм дуже стогнати, нагадуючи осо бу, яка дуситься. Віддих був короткий і різко рваний.

Питаюсь п. Р. чому він так нерегулярно віддає — відповідає, що бачить коло п. П. білу постать, обернену до мідіюм плечима, по яких спадають великі коси. По обох боках сеї постаті бачить Дмитра і сестру Теклю, які привели сю постать і піддержують її.

По кількох хвилях стогнання говорить сестра Текля, що то Марія (жена пана П., яка тому два тижні як померла). Муж п. П. питаетесь: "то ти Марії?" "Я пана", була відповідь, але тиха і дрожача.

"Чи ти виділа Лілі" (Лілі 8 місячна дитина) питаетесь п. П.

свою жену, але ся не могла нічого відповісти, лише питалась "де я, де я", що сталося зі мною?"

На се Текля відповіла, що Марія не була єще коло дитини, бо вона не має настільки сили. Що вона і Дмитро привели її до нас, щоб вона зрозуміла, що вона с вже в іншім світі. Їм легше привести її сюди, бо тут в богато сили, чим до дому до дитини.

Відтак мідіом каже, що вони всі троє вже відходять.

Приходить наш спілок Олесь і каже, що він дуже любить пчілника, якого ми масмо і він буде з ним бавитись. Ми говорили Йому, що їдемо на фарму, там де він колись бавився і збирал виноград: На се заявив нам, що він поїде з нами і напомниав нас, щоб ми не забули нашого пчілка взяти зі собою.

Коли я запитався Його, як він може бавитись з песиком, коли песик Його не бачить, то він відповів: "Ні деді, він мене бачить, я вже бавився з ним".

Прийшов о. Йосиф і каже: "Се о. Йосиф говорить. Мені жаль, бо я бачу тепер, що правди нігде діти. Я колись вчив людей, але не всеї правди, закривав дещо перед ними а воно так гепорили бути — я нині се добре бачу. Правди ніхто не прикриє, вона скорше чи пізнійше вийде на верх. Колиб я і другі мені подібні були не закривали правди і не здержували її літами перед людьми, нині люди більше зналиб чим знають, а се посунулоб світ скоро вперед. А так правда мусить тяжко боротись, щоб дістатись на деннє світло, але скорше чи пізнійше люди довідаються про ю. Амінь".

29 липня 1924 р.

Нинішній мітінг був незвичайно цікавий. Ми почали його трошки пізніше чим звичайно, бо не було ще сестри моєї жени. Ми тимчасом сиділи в сальоні і були заняті товариською розмовою. Моя жена звернула нам увагу, що вона бачить велике і ясне світло на стіні поза софою, на якій сидів адвокат П. Моя замітка на се була, що се певно духи показуються, щоб ми починали наш мітінг, бо вже час. По кількох жартобливих замітках, ми пішли до покою, де відбуваються сидження, без пані Б. сестри моєї жени.

По молитві і співі чути укр. голос. По способі говорення може пізнати, що се або новий дух або дух, який перший раз говорить. Голос с перериваний, тяжкий, голосніший то тихший — виглядає певов дух не може зловити воздуха — а мимо сего зі всеї спли старась вимовляти як найголоснійше свої слова.

На мій запит, хто се, відповідає, що я його знаю. Говорить уривкі слова про нашу силу — але годі було сі слова зложити в якесь зрозуміннє. По кількох довших павзах дух зовсім перестав говорити і відійшов. За хвильку почав знова якийсь дух говорити по українськи з більшою силою і подав свое імя Іван Франко. Сказав нам, що він пробував говорити своїм власним голосом і мало-що бракувало, щоб ми почули його дійсний голос, але є ще маленька перепона. Однак в коротці він буде в силі говорити самий без помочи мідія. Я сказав йому, що я ходив до акад. гімназії з його сином Петром, на що він відповів, що знає се, бо він через свого співа Петра прийшов до нас. Говорив нам, що наші приятелі (контролі) помагають йому і по-

казують як говорити і він їм вдячний. Обіцяв знова в нас так скоро бути, як лише йому буде вільно, попрощав нас і відійшов, заявляючи сице раз, що як він прийде, то буде старатись говорити своїм власним голосом.

По Івані Ф. забрав голос мій давній знакомий Індіанин, Сновфлейк. З ним мали ми богато потіхі. Він говорить досить ломаною англійщиною, але о много краще говорить тепер, чим колись. На мое питання де він так добре павчився говорити, відповів, що він с всегда в нас в кружку і слухає як другі говорять і він вчиться зі сего. На питання чи він знає, що ми збираємося на вакації до Мічіган, сказав, що та же він єде з нами також. На питання моєї жени, що се був за дух, що вона бачила світло в сальоні, відповів, що був сей дух, що перший говорив (Франко). Як він називався не знає, але се амбітний і сильний дух, який хлів конче самий говорити без мідія. Ми йому пояснили, що він сице не годен, але він конче хотів спробувати і переконався, що не годен. Але він незадовго буде говорити, бо він хоче конче і старається зі всіх своїх сил. Сказав нам, що сей дух (Франко) є сильний і дуже скоро постуває, він (то є Сновфлейк) поступає новолі.

На мое питання, коли будуть в мене християни, сказав, що тоді, коли буде "індіанське літо", то с в осені. На мое питання, що я маю приготувати на христини, сподні чи спідницю, сказав "обов'". Коли я просто запитав, що буде дочка чи син — сміючись відповів "то буде що дістанеш". Відтак я сказав йому, що мені треба тепер богато грошей. На се він відповів так: "мені це треба, а як тобі треба, то постараєся о них". На мій жарт, чи він не принісби звідки — то відповів, що воно не було добре пі для него пі для мене.

В дальшій бесіді сказав нам, що наш приятель Грегам незадовго відійде до висшої сфери, бо він тепер дуже а дуже високо (Він говорячи про Грегама, не ужив ім'я Грегам, лише той Ваш приятель, що всегда приходить і богато говорить).

Розмова і жарти зі Сновфлейком забрали нам майже одну годину. Вкінці заявив нам Сновфлейк, що наші жарти будуть добрі для нашого здоров'я, бо о чого красше сім'ятись чим суваннями, поздоровив нас і відійшов.

Зараа по Сновфлейку забрав голос наш Грегам. Сказав нам, що він незадовго відійде в вищу сферу і про се нас повідомить. З вищої сфери (третої) він не буде міг прийти до нас безпосередно, але буде приходити посередно, через свого заступника, якого він лишил нам на своє місце. На виказ моєї жени, що й жаль, що він нас покине, відновів "нема чого жалувати, колиб я йшов інзше, то було чого жалувати, але, що я йду вище, тут треба тішитись". По сім дав пояснення свого постуцу і розвою переплітуючи се науковою для нас. По сім забрав перший раз голос дух Дмитро, муж сестри моєї жени. Тішився, що може вже самий говорити і пояснив, що сю силу дістав він по сім, як минувшого разу пропвів з Теклею помершу Марію, жену брата моєї жени. Добра його воля помочи другому, помогла і дала йому сили інші говорити. Се виказав він з ентузіазмом. Відтак відповів на деякі питання своєї жени, яку просив, щоб не плакала і не журилась, бо се відпихає його він неї і пригноблює його також.

На сім ми закінчили іншіші наші духові збори.

БРАЙТ СТАР БУЛА ПРИ СМЕРТИ БРАТОВОЇ.

Буде місяць як братова Марія, жена п. П. померла. Вона хорувала майже три роки і умираючи полишила 8-сім місячну дитину. Два тижні по погребі вона була перший раз на нашім духовім зібранню, показась перше, а відтак, коли її чоловік поспитав чи то ти Мері, вона відповіла "я папа". (Се був її спосіб кликання мужа "папа".) Муж хотів тоді ще децо її послати, але вона не була тоді ще достаточно сильною, щоб довше говорити. Томуто муж рішився піти до пані Донн і там розмовитись більше з нею, поспитатись її про дитину, та інші домашні справи.

До пані Донн зайшов він на 25 серпня, в понеділок. Тут розмовляв з нею, з Брайт Стар і Деном. Случайно тоді в пані Донн був п. Кр., який є членом і нашого кружка. Він прийшов на другий день на наше зібрання і оповідав нам, що пані П. розмовляла довго з мужем і дав нам коротко перебіг розмови з Брайт Стар. Сказав пам, що В. С. говорила, що вона в день смерті була від 11 год. вночі до 2-го по півночі коло його жени, сказала, що вона не хотіла, щоб він (то є її муж) був присутній при розлуці тіла з душою і коли він відійшов до кухні за водою о 2-їй годині, тоді вона забрала душу її жени і як він вернув з кухні до жени, то вже тіло було порожнє. Сказала далі, що вона помогала зі всіх своїх сил піддержати його жену при життю, щоб дитина підростла і могла обійтись без грудей матери.

(Се було для нас дуже цікавим, бо вдійсності воно так було точно до юти. Се нам оповідав брат моєї жени другого дня по смерті. Що о 11 год. жена його попала в напів зімління. Він сейчас закликав доктора, який був до пів до другої в хаті. Коли доктор відійшов, обіцяючи прибути раненько, слаба попросила води і коли муж пішов до кухні по воду і вернувся з водою, жена була вже пебошка).

29 серпня 1924 р.

Напі над раном, десь між 5 а 6 годиною, я бачив духа жебраха, малого ростом, кулягого з двома полотняними торбами, з яких одна була пів-повна, а друга майже зовсім повна. Лице було досить худе з вусиками чіпірнатими, а з бровами високо понад очима. Сей дід говорив мені, що я буду мати дочку, яка пірне, але я буду мати другу. Опісля кинув мені па руку зломану іголку, зломану на дві часті, з яких одна довша частина була частиною від уха, а друга менша частина була з острим кінцем і лізла мені в руку.

Нині вечером ми мали своє духове зібрання, де я рішив поспитатись наших мудрійших духів (гайдів), хто се був і т. д. Коли прийшов Грегам, я його поспитав, чи він мігби мені сказати, хто то був сей ночі в моїй спальні і говорив до мене. На се Грегам відповів, що той дух є тут присутній. Наш мідіум говорить, що бачить діда з торбами і подає нам докладно такий опис, як я його бачив. Каже, що сей дід куляє па ліву ногу, що я не міг потвердити, бо я бачив, що куляє, але на кору ногу, то не завважав.

Питаюсь чи то дійсно так буде, як Ви говорили мені вночі? Тоді сей дід показував пашому мідіуму, що дівчинка йде аж до труни а відтак обходить її і йде далі. Я відповідаю, що се трохи легше для мене і що я се розумію, що то має значити. Попередно говорив нам Грегам про се, лише в інший спосіб.

Тоді пытаюсь, що має значити тих дві частин зломаної іголки. Дід відповідає, що я маю тепер до діла (бізнес) з двома людьми, які хочуть мене ошукати, головно той менший.

Дійсно я маю з двома до діла і менший з них дуже нещебезна людина. Дякую за острогу і пытаюсь що він є?

На се відповідає, що називався "Яким" і що я його знаю.

Справді я мав богато до діла з дідами, бо мій батько а відтак один брат був війтом на селі. Звичайно до війта заходили діди просити о позволені жебрати в селі. Щерважно, як брата не було дома, то я заступав війтівські функції і роздавав позволення дідам. Але котрий з них називався Яким, Гаврило чи Кирило, що мені було до сего. Бувало дід вже коло брами зложиться в троє, я знаю, що він хоче, махну головою а дід шутулько в село. От і ціле урядованіс найвищої інстанції на селі — в своїм заступництві.

Але коли тепер кривий дід, з двома торбами, представився мені як Яким, течій до того знакомим і подав мені павіть час, коли він помер, то вбив мені небудь-якого цвока. Почав я гадками перескачувати по всіх дідах, яких я частіше бачив, або котрі гарно співали чи молились, але не міг натрапити на Якима. Нараз приходить мені на гадку один випадок. В одній хвилі представляється мені ся подія в голові, як то раз в зимі прибіг до нас сусід Михайло Савчук запукає до вікна і кричить під вікном, що під лісом коло рогачки дід "Лупій" замерз і що він його здібав, як вертав з млина.

Як па село се був дуже великий і страшний випадок. Ми всі позривалися. Старші брати, з паймитами та з другими сусідськими парубками з ліхтарнями і колами, сейчас поїхали на Раковець під ліс, де лежав замерзлий "Лупій".

Мене взяти не хотіли, бо я тоді мав десь около 10 літ.

Коли мені те все в одній хвилі пересунулось перед очима і я дійсно пізнав "Лупія" в діді, який мені показався в ночи, а якому я нераз давав великого чворака (4 крейцарі), або з другими хлопцями кидав грудками в "Лупія" і кричав, щоб не дер скіри "з нашої корови". Се був клич хлопців для

"Лупія". А лупієм його тому прозвали, що як стався який випадок і згинула корова чи кінь, то сей дід умів знимати добре шкіру з них.

Питаюсь сего діда: "Чи Ви не є тим дідом з Воскресенець, який замерз під лісом коло рогачки на дорозі до Раковець? "Так, добре вгадавесь" — відповідає дід. "Се сталося в зимі семого року," була дальша відповідь.

(Вправдоподібно 1897 року).

(На другий день по наших сходинах, то в 30 серпня, я пишу лист до мами і прошу, щоб мама перевідалась чи той дід "Лупій", який замерз під лісом називався "Яким" і коли сей випадок стався).

Нині просить нас Грегам, чи не моглиби ми змінити дні наших зборів, головно, щоб з п'ятниці перенести на неділю. Ми ща се радо годимось, але я пытаюсь о причину. Грегам відповідає, що п'ятниця се робочий день, а головно він дуже робочий для жінщин, так що жінки наші напрацювались сего дня, в дуже умучені, а се перешкаджав духам в послугуваннюся їх силами, які в потрібні до зрівноваження мужеських сил на наших зборах. В неділю збори будуть спільніші, бо ми відпочивши будемо могли дати більше сили.

Щоб знова другі наші збори не були заблизько перших, так ми з вівтірка перенесли на середу. Відтепер наші духові збори будуть що середи і неділі о 8-ій годині.

Ще від вівтірка с хорій наш маленький песок "Джіпі". Нічого не єсть ані ле, лише нудиться. Виглядало мені, що він щось зів нестравного, тому дав йому медечину на прочищення. Сю медичину він вернув я дав йому знова, але з таким самим наслідком. Йому ставало щораз гірше, тому взяв його нині до ветеринара. Сей сказав мені, що він мабуть хорій на хробаки і дав відповідну медечину. Але і вона на нічо не здалась, бо він все вертав.

На попередніх зборах просить моя жена Грегама, щоб він помог нашому песику, бо діти дуже його люблять і не відмежувалиб, колиб він згинув.

Грегам каже, що песок наш зів кістку, яка лежить в жолудку і нес не може її викинути ні в один бік ні в другий. Тепер та кістка починає псуватись і добра доза проочищуючої медицини викине її і він буде здоровий.

Я дав йому зараз ложку рицінового олійку ("вестор ойл"), але рано заповажав, що він вернув її. В суботу рано дав я йому спіле раз і поїхав до офісу. Приїзджаю на обід, діти і жена плачуть бо "Джіпі" вмирас. Наймолодша донечка Оксана держить його на руках і щоб він "не вмер", як вона говорила, не позволяла йому замкнути очій. Старша дочка, Любка, плачуши робить мені пропозицію, щоб я забрав гроші з їх банків і за ці гроші і віддав "Джіпі" до шпиталю.

Серед того всого я рішаюсь вляти йому медицину впрост до жолудка. Розпустив кілька ложок гіркої соли (епсом салт) в двох склянках літній води, вляв се до ґумової торби, прикуrtив тонку ґумову кишку до сеї торби, вложив сю кишку песику далеко в гортанку і пустив сей роцін просто в жолудок.

За кілька годин песика кілька рази добре перечистило і песик здоровий.

3 вересня 1924 р.

Нині ми мали нового гостя-духа, який говорив по англійськи. Говорив нам, що Бог дав йому силу дивитись в будучність і дав нам кілька предсказань. Найважливіше було се, що за 5 літ в Європі вибухне велика війна, що за 30 літ в Шікаго будуть великі промислові заворушення (тормойл), які дійдуть майже до горожанської війни.

Далі сказав нам, що він буде з нами лише 4 тижні, в протягу цього часу він дастє нам нові феномена з другого світа. Протягом нас, щоб ми концентрували наші гадки на трубу, яка стоять на столику а решту вони (духи) зроблять. Коли ми се зробили, труба почала підніматись на столику. Одна жінщина перестрашалась і труба сейчас впала назад на столик.

Нині, крім звичайних членів кружка, були і мої обі донечки на зборах, Любка і Оксана. Перша мав 10 літ а друга 8. Оксана побачила труну як виносили з церкви і двох мужчин, які стояли коло дверей в чорнім убраню. Се перелякало дещо її і вона вийшла а за нею і Любка. Опісля Оксана оповідала нам, що вона також бачила 2 черевики з пацьорків. Коли хотіла помазати, він щез, таке саме сталося з другим. Любка оповідала, що виділа світла, які перелітали з одної особи на другу, а головно на п. Р. нашого мідіума.

Нині була моя сестра Текля. Я питався її, чи то вона пукала вчера ввечір до столика, як я читав часопись. "Ні" — відповідає сестра, "то пукав той дух з крильми, що тут часто приходить". Я не міг зрозуміти її, що се може бути за біда з крильми" і ще раз поспітав о се, а вона "та той з крильми, з крильми, той, що має богато піря на голові і на плечах". "О

се був індіанський чиф Сновфлейк“, говорю я. ”Так, се я був“, обзывається Сновфлейк. Сестра говорить далі, що будемо мати дочку. Я обзываюсь, що нам дочки не треба бо маємо дві. На се она відповідає голосно — ”а тепер будеш мати три“. Далі оповіла нам, хто з нею тут є, що она була в дома (в старім краю), під мама здорована і т. д.

По цій забрав голос якийсь новий укр. дух, по зові видно, що інтелігентний. На мій запит, не подає свого імені, лише далі говорить, що він слідить за поступом, який робить укр. народ і тішиться, що ми інтересуємося другим світом і робимо гарний поступ в сім напрямі. Обіцяє нам, що знова в певдовізі загостить до нас і скаже нам близше, хто він є.

Приходить якийсь дух і співає самий ”Браття Сестри в ніснях звучних оголосім божий храм“. Ми сеї пісні не знали. Дух переспіває перший стих, не подаючи свого імені відійшов.

Ми співаємо цілу пісню ”Царю небесний Боже могучий“. В сій пісні приходять слова ”долю подай“. Отець Йосиф бере сі слова і дас нам проповідь па сю тему. По цім обзывається остро ”Вояк“. Одна пані робить замітку, що він цілком так приходить як вояк. На се заявляє ”Вояк“, що він вояком не є лише від паради. Далі говорить жартуючи, що він не може жити без ”заячика“, (третій дух, Антін Заячків, який всегда приходить з Волком і о. Йосифом). Вояк оповідає жартобливі аnekdotki про ”заячика“. Коли Вояк скінчив, Заячків докидав, що він другим разом відплатиться Воякови.

Приходить Грегам і каже, що ми пізні зробили великий крок вперед і просить, щоб кінчiti зібрання. (Ми жали зібрання пізні лише 1 годину і 15 мінут).

21 вересня 1924 р.

Нині неділя. Пан Кр. виїхав до Канади, Вінніпегу, а на його місце до кружка ми привізли його товариша п. Гр. Час 15 хвилин до 8-ої. Всі є присутні крім пані Б. Пан Гр. піддає гадку, щоб заграти партію шахів нім надійде пані Б., Я годжуся і граємо. Пан Р., наш мідіум, сидить на софі і читає часопись, а жінки розмовляють. Нараз чути виразний стукіг о люстро, яке є понад огнищем. Ми перериваємо гру іглядимо на люстро. Чути другий стук ще сильніший. Я питуюсь панів котра година. Вони відповідають, що точно 8. (наш час розпочинати духові збори.) "Се певно духи шукають, щоби ми починали", говорю я. Пані просять, щоб зачекати на паню Б., може вона надійде. 10 хвилин по 8-ій пан Гр. дістав вже другого мата а пані Б. нема. Ми йдемо починати наші духові збори. Я сиджу з однієї сторони п. Р. а пан Гр. з другої. Починаємо молитися і співати. Пан Р. просить п. Гр. щоб присулювся близше до него. Сей присувається. Зараз обзывається "Сильний дух" і просить, щоб не змінити своїх місць, бо се ділає усіно.

Приходить о. Йосиф і каже, що то він пукав, щоб ми починали наші збори. Дає нам науку на тему "Святковання Неділі". Гарна проповідь змістом і краснорічівством.

Приходить Грегам і відповідає на наші питання. На питання моєї жени: "Хто був нині рано в моїй спальні і збудив мене?" Грегам відповідає, що був наш синок, Олесь з моєю сестрою Теклею. Грегам говорить, що Олесь пукав до ліжка, а коли моя жена збудилася, він кликав мамо, що моя жена признала. Пану Гр. радив стояти на своїм місці, де є красніші вигляди, чим на попереднім. На дальнє питання п. Гр. чи він

має зробити так свому одному знамому, через якого він стравив свою роботу, як йому радять, Грегам відповідає "Ні" і пояснює, що жадний чоловік не повинен ніколи думати про пімсту. На світі нічо не пронадає і що ти не зробивби, воно вернеться до тебе", говорив Грегам. "Тому нехай на твоєму серці буде добро, бо що посіш, те жати меш. Більша кара буде для него, коли ти за його зло відплатишся добром, се його зломить і застановить над його ділом".

По Грегамі чути виразливий і голосний голос: "Браття і Сестри заспіваймо "Гей там на горі Січ іде". Ми співаємо — дух мовчить і слухає. По переспіванню дух говорить: "Чи то не диво" і знов мовчанка. Я питуюсь: "яке Ваше імя" — відповідь — "не знаю брате". На се обзывається о. Йосиф і каже: "Говорить о. Йосиф, се я привів сего краяна сюди, щоб він перевкоався, що ми духи — як нас пазивають, можемо вернутись на землю і розмовляти з земськими людьми. Сей краян не вірив в се і я його сюди привів, щоб він самий о сім перекоався. Він так сим здивуваний, що зовсім себе забув. Хто він, я не знаю, але я постараюсь довідатись від него і знова колись сюди його привести".

По сім забирає слово Грегам і дає нам довшу науку, що в "Вдоволеніс". Говорить більше як пів години.

По сім говорить Альтін Заячків і каже: "Нині Ви наслухались науки Грегама і о. Йосифа а тепер послухай...." тут на гло перериває. Ми чукаємо, по яких 5 хвилях говорить далі так: "Браття і сестри, ми мусимо завести тут такий закон, що як один говорить, щоб другий не мішався і не перебивав. Я що жеш зібрах свої гадки і хотів Вам дещо сказати — а тут той вояк-розвідник не дав мені слова промовити. Він думав, що як на війні він не шанував жадного права із закона, те саме йому і тут вільно. Знаєте, що він мені казав. Я лише, що хотів сказати послухайт' м' не, що я скажу, а сей вояк кричить до мене зі

заду "заяць, заяць, чи ти знаєш, що перші заяці мали довші вуха чим тепер?" "Ну і чи то не встид та сором, щоб бідному заяцеві ніхто не дав спокою. Але паразія забуду за се, а вертаюсь до своєї бесіди — послухайте мене, що я скажу. Я проповіди говорити не буду, бо деж Заячків до проповіді. Але як колись я веселив людей своїми сміховинками, так і тепер трохи пожартуймо". І починає розповідати деякі жарти звернені головно під адресою вояка. Ми всі заходились від сміху і я не був всілі їх занотувати, тому не хочу подавати лише змісту сміховинок, бо неподавши ціlosti, сміховинка не буде сміховинкою.

По Антоні забирає слово Вояк і каже: Заячків в повний жартів, тому я йому і переривав, щоб Вам не крутив голову своїми дотепами, але Заячків як той заяць сюди й туди покрутиться і таки мусів впіхати зі своїми жартами. Але як то кажуть, що заяць не годен жити без капусти так і паш Заячків без своїх дотепів. Добра піч".

Чути голос по англійськи, щоб ми кінчили наші збори і робити замітку, щоб ми слівом пісень не забирали так богато часу. Се дастъ духам більше часу до говорення і т. д. Подав своє імя "Мері" каже, що в контролом нашого мідіюма і заклічує словами "Добра-ніч".

ЦІКАВИЙ ВИКЛАД ДУХА.

24 вересня 1924 р.

Перший говорить, нині Сильний Дух, який прийшов до нас лише на 4 тижні. Його він працює нас, бо минув Його час, говорить, що ми богато поступили вперед, справді він не міг зробити те, що бажав, бо виріпали п'єредвиджені перешкоди. Але він усталив нові стежки, по яких ми підемо даліше і коли дійдемо до ієвиої мети, він прийде назад докінчити свою роботу. Бажав нам якнайкрасшого успіху і відійшов.

По цім забирає слово Грегам. Я питуюсь Його, що се за перешкоди вони стрінули в нашім кружку? Грегам переходить детайлічно деякі перешкоди і пояснює нам їх в одно-годинній бесіді. Перейшов докладно устрій мозку, первової системи, а головно півсвідомий ум, свідомий ум і надсвідомий ум. Пояснив їх діяльність одного взглядом другого і вплив духів на сі уми. Сказав нам, що він призначає півсвідомий ум нашого мідіума, щоб він відбивав Його гадки без взгляду як він (Грегам) був би далеко від мідіума. Відтак пояснив нам, яку роботу робить півсвідомий ум. Між питанням сказав се: "Півсвідомий ум є виключною властивістю всого сотворіння низше чоловіка. Але велику роль відграє він і в чоловіка. В першій мірі сей ум веде осьтаку безпастаницу роботу в нашім тілі: Направляє, зміняє, травить, асимілює, елемінус і очищус. Він є нашим найбільшим приятелем в слабості, де він робить свою роботу без нашої свідомості. Під Його надзором є робота кожного автоматичного органу, часті і тілесь. Сей півсвідомий ум вчить звірят як будувати свої гнізда, як відлітати перед зимою і тисячу інших речей, які с знані студентам природної історії.

Сей самий ум вчить людей, як робити много діл інстинктивно. Сей ум є складом (коморою) наших гадок і плянів, буди складає їх свідомий ум чи інтелект, які він опісля виповняє автоматично. Много буденних справ вишовняє сей півсвідомий ум самий або під легким надзором свідомого ума.

Коли Ви вчитесь щось на пам'ять, Ви обробляєте се свідомим умом, а відтак пересилаете на переховок до півсвідомого ума. Завважайте, яка е ріжниця یавчиться чогось, а опісля виповнити то, що Ви навчилися.

Півсвідомий ум з інстилктовним умом і умом навички — але всегда під надзором свідомого ума який наглядає над ним і коректує Його. Півсвідомий ум Ви набуваєте в спадщині, а зі сим і много річей з попередніх поколінь. Сей ум відбирає гадки чи сугестії від свідомого ума свого чи чужого — без взгляду чи вони мудрі чи дурні. Тут власне починається моя праця, щоб півсвідомий ум нашого мідія призвичайти до відбирання моїх гадок з астрального світа (духового світу). За кілька минулих тижнів ми зробили великий поступ в сім напрямі, але ще не в такий, щоб ми пішли крок вперед.

Много людей так знаних цивілізованих, ограничуються лише на півсвідомім умі. Вони зовсім не навчилися самі думати, але позволяють другим думати за них — а самі йдуть за ними з привічкою баранів. Але якщо сего людство поступас, хоч поволи, та все таки поступає, бо с люди, які тепер починають думати і не хотять припиняти нічого з другої руки (секунд-генд). Коли людство пічче думати, воно розвинеться інтелектуально, зближиться до духовного світу, тоді і пам'якше буде прийти до більше інтелектуального людства і розкрити наш духовий світ. Досі ми мусимо огранічитись на одиниці, але час зближається і то скоріше чим хтось сподівається, коли між обома світами настане розуміннє себе і гармонія“

По сім Грегам відповідав нам на наші питання, які ми йо-

му клалі. Пані Б. питась Його, що се за причина, що вона відчуває такий сильний біль в лівій нозі. "Подай мені руку" — говорить Грегам і простягає правоу руку нашого хідія. "Джентельмен, що сидить на право від сей пані, возьми її праву руку і ми стягнемо гет сей біль", говорить Грегам. По кількох хвилях пані Б. каже, що її тепер зовсім легше.

Моя жена питась Грегама, що се с, що наша найстарша дочка скаржиться на біль в нозі, головно відчуває вона сей біль в почі.

"Вона має "флет-фут", (блят-фус) — говорить Грегам, "вложи в її черевик місток до підтримування стопи. Роби се так, пехай дочка посить сей місток через три тижні, відтак нехай ходить один тиждень без містка, опісля нехай ходить два тижні з містком і два тижні без містка. Відтак нехай она ходить чимраз менше з містком а чимраз довше без містка і її нога буде "олрайт"

Відтак пояснив нам чому Його рада є така і що є причиною. "Деякі перви", говорив він "в нозі є ослаблені і не виновігають своєї роботи, а є ослаблені тому, бо не суть в акції. Сей місток дасть їм нагоду набрати сили, а відтак постепенно змуситься їх до акції".

Скінчиши се пояснення говорить "некст" (слідуючий). Облизнається п. Гр. і каже: "я буду слідуючий". Цитась про свою нову роботу і опінію своєї компанії. По відповіді Грегам знова кличе: "некст" Тоді я обзываюсь з питаннями. Коли Грегам скінчив, облизнається моя сестра Текля і каже: "Маню се Текля, ми є тут всі". Моя жена починає винищуватись про нашого сина Олеся, як Йому там і т. д. Сестра Текля відповідає, що вони пильнують Його і Йому добре. Жена просить, щоб Текля сказала Олесьови прийти і говорити. На се обзывається Грегам і каже, щоб сего не робити, бо ми до нічого не договоримось з ним, а сей малий "фелов" стра-

тить богато сили безпогано, якої йому тут треба. Ми признаємо рацію Грегамови.

По відповідях на мої питання Грегам заявив, що наш кружок вже так далеко поступив, що ми відтепер можемо відвувати наші збори при світлі. (хоч і досі в нас не було зовсім темно). Ми звичайно починали наші збори в цілковитій темноті, але коли лише духи почали говорити, ми отворили двері покою, де ми відвували збори, до кухні. Ми мешкаємо в другій хаті від рога на третім поверсі. Перша хата ча розі в лише шівтора поверхя висока, так що лямки з улиці освічують кухню а звідси і наш покій зі зборами. Тому то наш покій був напів ясний і ми могли бачити себе до спить добре).

На моя питання, чи засвітити червоне світло, Грегам сказав, що він не любить червоного світла, тому світити електричне світло, лише на початок обвінчання лямшу білим папером або білою шматою, яку то заслону ми описля зовсім скинемо.

Хтось починає співати пісню: "В гаю зеленіч..." і перериває нагло. Ми починаємо співати сю пісню до кінця. Чути голос виразний але дрожачий: "Що се, де я?" Я питалаюсь: хто се. Нема відповіди. Яке Ваше імя питалаюсь дати? "Йосафат" — відповідає звідки Ви? "з Галичини".

Я кладу далі питання: "з якого села, чи міста?" Замість відповіди, чути знова здивовання: "Де я, хто се, що за сила?" Я питалаюсь, з ким Ви прийшли сюди? Відповідь — Самий прийшов!"

Далі чути його голос немовби говорив до себе. Сей голос став чимраз тихший і зовсім зникає.

Чути новий анг. голос: "Се Мері", (се : "дрял нашого мідіюма, який прийшов перший раз минувшої неділі).

Ми питаемось "Мері", хто то привів сюди сего духа, що

подав своє ім'я "Йосафат". Она відповідає, що ніхто і ~~ка~~ же: "Коли є отвір між одним світом а другим, тоді ~~кождий~~ дух може прийти, ссли Його стан є відповідний. Сей дух є дуже здивований, він зовсім не розуміє, де він є. Але се не дивниця, так як з Вашого світа многі люди не знають, що можуть вийти в комунікацію з духовим світом, так само і люди з духовного світа не всі знають, що вони можуть комунікувати з вашим світом?"

"Мері" сказала нам, щоб ми замикали наші збори, бо вже пізно, що ми і зробили.

28 вересня 1924 р.

Нині наші духові збори відбуваються при світлі! Приходить перший Грегам і заявляє, що світло зовсім йому не перешкаджує, однак для нових духів воно буде перепоною.

По нім говорить дух по англійськи виразно і толосно. Про поступ. На мое питання хто він, не відповідає. Приходить Грегам. Я питаюсь, як сей дух називався, що так гарно говорив — відповідає, що не знає.

По Грегамі дав нам проповідь о. Йосиф по українськи.

По о. Йосифови говорить нині Стреплжер (піп) по англійськи також проповідь.

По сім приходить знова Грегам і каже: "Не бійтесь, мідіюм не втіче з покою". Мідіюм попадає в сильний тренс. Встає з крісла, випростовується і держить штивер витягнені руки легко вперед. Починає легко махатись то вперед то назад а відтак махаючись приходить до пів лежачої позиції — до яких 45 ступенів. Прийти до такої позиції чоловікові з випростованими ногами фізично в неможливо, мусить впасти.

В такій позиції був мідіюм через пару мінут. Відтак поволі філлюючи вернувся до первісної простої позиції.

Тепер діється чудо еще більше. Мідіюм починає знова легко махатись і підноситись до гори. Спочатку я думав, що він випростовується лише, або стає на пальці. Але побачив, що ноги с поземо так, якби вони стояли далі на землі, але від підлоги на кілька цалів. Се найкраще було видно по столику.

Коли мідіюм вертав зпів-лежачої позиції до вертикальної, спустив руки на долину, де пальці лівої руки були майже рівні зі столиком. Коли ж мідіюм почав підноситись до гори, простір між пальцями а столиком почав поволі збільшуватись і дійшов

до більше як 3 цалів. Так стояв він через пару хвиль легко філюючи, якби завішений, а зітак звона легко почав опадати і чути було дотик о підлогу. Поступив один крок назад до крісла і усів — будучи в повнім заспанині. Почав приходити з тренсу а ми питались його, чи він знає, що з ним діялось — відповідає, що пічного і собі питассь нас, що було.

Се зроблено на нас велике враження, щось подібного ми досі не бачили. Про подібне я лише читав.

По сім приходить Сновфлейк і говорить до мене, щоб я дaleко не писав про се в книжці, бо люди не будуть розуміти. Вкінці сказав нам, що час замикати збори, що ми і зробили.

1 жовтня 1924 р.

Нинішні збори знова при світлі. По переспіванню пісні і молитви, говорить виразно і голосно якийсь дух по англійськи і каже: "Колись мене вчили, що чоловік на другому світі буде збирати овочі своєї праці зі земського світа. Я не вірив в ні одно ні друге. О яке було мое розчарування, коли я побачив свої діла, наслідки моїх діл і їх причину, па сім боці. О якби мені так прийшлося жити ще раз на землі, я зпавби тепер як його повести і другим би про се сказав. О як нині люди мало думають про друге життя і другий світ, о яке буде їх розчарування. О якби вони лише знали, що їх земське життя є лише одною краплею води серед моря — вони застаповилибись над сим. Тому живите так на землі, щоб Ваше життя вирівнувало собі просту дорогу на сім духовім світі".

Пан Р. (наш мідіюм) каже: "щось станеться комусь з нас за 6 день. Я бачу духа, який говорить: "вважайте за 6 день" і зник".

Приходить Грегам, ми питаемось, що се має статись за 6 день і кому з нас. Грегам каже: "Не гризіться, ми вже сим заопікуємося".

Вчера ми брали фотографічні знімки з деяких членів нашого кружка. На плитах мої женці і п. р. показалися відфотографовані духи.

Грегам жалувється, що нікого не зіє на сих фотографіях, крім одного духа — Мері, контрола нашого мідіюма, яка є па його фотографії.

Ми питаемось Грегама, де она є на сій фотографії, на се вже відновідає сама Мері і каже, що з лівої сторони фотографії де видно її плечі і пів лиця і руку, яку она держить на лівій стороні грудей мідіюма.

По Грегамі приходить моя сестра Текля і говорить до моєї

жени: "Маню вважай, Маню вважай". На мое питання, на що моя жена має вважати, сестра більше ячого не говорить.

Тепер маємо цікаву сцену. Наш мідіюм в цілковитім тренсі. Підносить обі руки до гори і бе себе долонями по колінах і каже по англійськи: "Тепер я знаю" Ми думали, що се відповідь на мое питання, яке я поставив сестрі. Дух говорить далі: "Я знаю вас всіх".

На мое питання: "хто се говорить", мідіюм стає нервовим, кладе руку на столик і починає пальцем писати по столику. Що він писав ми не завважали. Я говорю, що ми не відчитали того, що він писав. Мідіюм знова кладе руку на столик і ми відразу бачимо як палець пише по англійськи: "Я не можу".

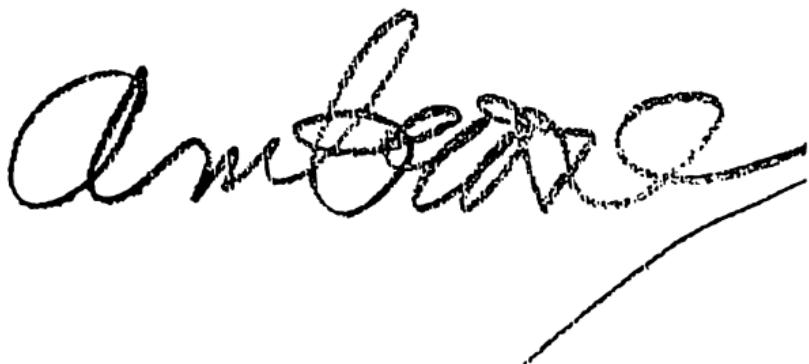
Я питуюсь, чи не має хто олівець і паперу. Пан Гр. дає олівець мені і папір голубої краски. Я кладу папір на столик лівою рукою, а в правій держу олівець над столиком. Рука мідія рухається з коліна, де спочивала, бере з моїх рук олівець зовсім справно, лише в половині олівця, притискає олівець до столика, при сім зісував пальці близьше затиссаного кінця олівця, так як звичайно держиться олівець при писанні, кладе на папір і справно пише: "Я не можу" (Ай кен'т.)

На мое питання, як він називається, пише дуже скоро

Написане Амброзійом (духом) рукою мідія, коли він був в цілковитім тренсі, на питання чому він не говорить.

"Амброзій". На просьбу, щоб часто приходив до нас, пише: "Я верну на 18-го." (Ай реторе ан 18-т).

Написане Амброзійом (духом) рукою мідія, коли він був в цілковитім тренсі, на питання як він називається.

По сім мідіюм далі в цілковитім тренсі, але дуже поводиться і первово. Я прошу сего духа Амброзія, щоб не мучив мідія. Думаю, що можливо спів успокоїть його і починаємо співати по українськи. Мідіюм первово кидає руками, щоб перестати — ми перестаємо. Моя жена робить замітку по українськи, щоб дух заховувався спокійно або відійшов з мідіюм. Тої самої хвили мідіюм бе кулаком об стіл і то досить сильно. Я беру руки мідія в свої і прошу опустити тіло мідія, а моя жена починає говорити Отче-Наш. Дух сейчас відійшов, мідій будиться і питаетесь, чому ми молимось? Оповідаємо, що було і питаемось чи він що памятає. Каже, що нічого не памятає, лише чує біль в правій руці (сево дух вдарив до столика).

Поведіннем сего Амброзія ми не були вдоволені і рішили просити Грегама на другий раз о пояснення.

На сім мій скінчили пінішний мітінг.

5 жовтня 1924.

Наші нинішні збори знова при світлі. Перший приходить дух, що дає чудову науку по англійськи. Се той самий дух, який досі не подав нам ще свого імені. Зміст його науки був такий: "Деякі люди живуть зовсім незалежно від других — живуть самі для себе. Вони зовсім не дбають про се, щоб своє життя згармонізувати зі життям других. Такі люди здержують свій прогрес — своє кристалізоване думки — своє знання. Вони або зовсім не звертають уваги на се що ліється кругом них, або дуже мало. Що найважчіше, вони не глядять за причиною, чому такі речі діються. Коли чоловік не інтересується тим, що ліється в його життю, не старається розвязати проблеми свого життя, то як може він набути поступ і знання. Поступ чи знання не прийде до нікого з нас, если ви не будете шукати за ним і не будете самі старатись набути його. Ні один день не повинен проміштути, щоб кождий з вас не придбав собі в нім щось нового, не придбав собі більше знання — а сим не зробив один крок вперед в своїм поступі.

Ніхто не повинен спати — повинен мати отворені очі. Старатись робити все можливе, щоб набути знання, поступ а зі сим і вдоволеніє. Нема найменшої причини, чому кождий з вас не мавби сего діяння. Ніхто па світі не має першенства, не має першого вибору вдоволення, воно в всюди і для кожного. Воно є так для вас як і для вашого сусіда. Бути щасливим і вдоволеним, треба розуміти світ. Щоби світ розуміт, треба ним інтересуватись. Коли ж будете ним інтересуватись, пабудете знання а зі знаннім зробите поступ а з поступом прийде і вдоволеніє".

По сім говорить дух по українськи. Його бесіду я записав слово в слово. Він так говорить новолі, якби хотів мені дистувати. Зі змісту і способу говорення пізнаю, що се говорить о Йосифі і вдійсності, то був він, бо скінчивши бесіду подав своє ім'я.

Він починає:

"Братя і сестри, памятайте о сім, що ваше життя на сім світі перелігає скоро. В сім то життю ви маєте приготувати собі дорогу до життя на тім боці. Маєте зробити себе готовими на той час, коли лічиєте нове життя, де побачите все, що ви перебули і що ви зробили і чому ви се зробили. Ви побачите всі свої блуди і промахи — побачите всі свої недомагання і аж тоді зрозумієте вартість вашого земського життя.

Час, в котрім ви перебуваєте, скоро летить так скоро, що ви собі навіть справи зі сего не здасте. Подумайте братя про се і застановіться, що ваше життя є на се на землі, щоб ви його посвятили другому життю — будучому і вічному життю. Більша буде ваша приготівка на землі, лекшим і красшим буде ваш перехід в се друге життє. Не лишайте нічого на завтра, що можете зробити нині, не відкладайте свої приготівки на пізнійше але почишайте її сейчас точно і широко. Від вашого життя, від ваших діл і від ваших думок залежить який буде перехід і дальнє життя в другім світі. Амінь.

Се говорить Йосиф".

Приходить Грегам. Я питуюсь, що се за один був дух, що так шорстко поводився минувшого разу і гринув кулаком об столик. Грегам відповідає, що він (сей дух) написав нам своє ім'я. Ударення кулаком об стіл не було зроблене в злім намірі. Той дух вдарив кулаком мимо-волі. Він прийшов першій раз, хотів нам щось сказати, але не мав до сего досить сили. Він старався конче говорити, але сили почали його зовсім опускати. і він розочарований сим, вдарив кулаком. Ви сим не турбуйтесь, бо тозий дух, який бере в своє посідання тіло мідлю-

ма, дбав, щоб йому пічого не сталося. Відтак Грегам казав нам, щоб ми на другий раз мали наші збори при повнім електричному світлі.

Мідіюм далі є в тренсі. Витягає руку і показує, що він, то є дух, який обняв мідіюм, хоче писати. Кладемо на стілк напір і олівець. Нише по анг. "Амброзій" (ст. 141). Я питуюсь Амброзія, чим він залишився на землі, пише монах — (ей-монах).

a monk.

Написане Амброзієм (духом) рукою мідія, коли він був в цілковитім тренсі, на питання яке було його запитте на землі.

Питаюсь далі скільки літ, як він перейшов в другий світ — нише 101 рік і 2 місяці (101 енд 2 монтс) і кладе олівець.

Я питуюсь, чи він любить писати? Він наставляє руку по олівець, я подаю олівець затесаним кінцем до гори. Він обертає його в пальцях, притягає напір, який стояв близьше мене і пише: (ай ем геппі ту демонстрайт), я є щасливий як пишу (демонструю). Тут треба зазначити, що мідіюм є в цілковитім заспокоєнні і має очі замкнені — а мимо сего олівець обернув так, як треба. Щось подібного чоловік зі замкненими очима зробити не всілі, тимбільше, що я подав йому олівець острим кінцем до гори і в половині олівеця.

Писав ще много, однак годі подавати всі фотографії його писань. Приміром, щоб написав нам, як виглядає другий світ, він написав, що се тяжко для людського ума зрозуміти, бо се є понад його стан. І много іншого.

По сім прийшов муж пані Б і говорить: "Ені, я буду завтра рано пукати до бюрка три рази, аби ти знала, що то Дмитро пукає". Прийшов Грегам і ми почали жартувати про фотографії, які я подаю в цій книжці.

Ені говорить, що щось злого мусить статись в її домі, коли її муж приходить завтра пукати. Вона каже, що вона сего зовсім певна, що чекає її якесь нещастя, бо Дмитро всегда приходить пукати лише тоді, як щось злого мається стати.

(В понеділок рано, десь коло 10-ої години, телефонує нам пані А. (Ені), що її дочка Гелена мав велику горячку.

(Се були перші ознаки хороби дізнтерії, яка ошіля показалась в повній своїй наготі).

ПОЯВИ ДУХІВ В БРОДАХ.

В о. декана Демчинського, в Бродах, помер його 10-літній улюблений син Василько, в 1920 році. В кілька місяців по смерті Василька, деякі члени родини завважали, що деякі річки в пакою рухаються вночі. Спочатку думали, що се роблять миша або щурі, але в коротці переконалися, що щось подібного не то миши але і щурі не вспіл зробити.

Коли завважали вони, що пачка, в якій померший Василько держав свої річки, почала суватись під ліжком, а відтак почали з неї вилітати книжки і все проче, було ясним для всіх, що се робота не щурів а кого іншого. Та не лише хтось викидав книжки з пачки, але відтак збирав їх і па своє місце клав, на зад, стукав в пачку або пальцями вибублював ріжнородні арі — се дало до зрозуміння присутнім, що се діесь при помочі якогось інтелігентного але невидимого ества.

Тоді полежили олівець і папір до пачки і на здивування всіх присутніх почули, як хтось бере папір і пише. По сім висуває пачку на покій отирає її і викидає олівець і папір, на якім є написано по українськи — "Цілу руці". Дають другий папір, щось тягне пачку під ліжко, тут пише і знова її висуває на покій і викидає написаний папір.

На питанні хто се пише — відповідає писаним — Василько. Сим зацікавились широкі інтелігентні маси, які збиралась в домі народа, щоб зібачити се диво.

Вістка про духи в Бродах розійшлаась не лише по околицях але по цілій східній Галичині а павіть Польщі. Сим заінтересувалась і львівська консисторія, яка вислава свою комісію дні 14 грудня 1922 року, до розслідування сих дивних явищ в Бродах. Членами комісії були отці:

Др. Гавриїл Костельник, катех. шк. реаль. у Львові; О. Петро Кисіль Ч. С. В. В., місторектор духовної Семінарії;

Др. Діонізій Дорожинський, промотор справедливості при генерал-кат. Митр. Суді церк. у Львові.

На нотара упрощено о. Мінка, пароха Шнирева.

Члени комісії зібрали зізнання від наочних свідків під присягою, а відтак самі мали нагоду приглядатись сим дивним явищам.

Тут подаю зізнання кількох свідків і опінію комісії в сій справі за дозволом о. Др. Г. Костельника.

АЛЕГАТ ч. 11.

Зізнання проф. Івана Юрійчуна.

Дня 10. грудня 1922 р. прийшов я в товаристві о. М. Осадци, п. Йосифа Сірка, і пані Сіркової до панства Демчинських. В передпокою застав богато людей. Присутні колядували, а тій коляді акомпанювало стукання. Присутній п. Сірко питався "Василька" про свого батька. На картці, вложенній до пачки, було написано: "Ваш тато є разом зі мною." Перед моїм приходом вложив до пачки м. комендант державної поліції яблуко і чоколяду. На вложенній до пачки картці бачив я написане: "За то пану бардзо дзенкуемъ." На питанне коменданта про свого батька, па вложенній тій самій картці була відповідь: "Ойцець пана єст разом зе мною". Отець Осадца запитався: "Чи знаєш, Васильку, п. проф. Юрійчука?" На те стукнув один раз, се означить потакуючо. По якімсь часі було чути скребання о пачку, па те о. Козачевський сказав: "В іменю Ісуса Христу-са, зли духу, одейдзъ". Успокоїлось, і сейчас було чути легеньке регулярне стукання. Пізніше стукнув три рази і більше не було ніч чути. Який будь обман виключений, припускаю, що то є дух бл. п. Василька Демчинського.

Іван Юрійчун, в. р. проф. гімн.

АЛЕГАТ ч. 12.

Зізнання д-ра Зенона Лопатинського проф. гімн. в Бродах.

В справі незвичайних явищ духа бл. п. Василька Демчицького можу подати незвичайно богатий матеріал, бо був я від самого початку аж до останніх майже днів свідком усіх його діянь. Та що списати всі явища вимагало багато часу і паперу і що попуск з думкою усе те в найближшому часі подрібно описати, обмежується лише до поодиноких і найважливіших фактів.

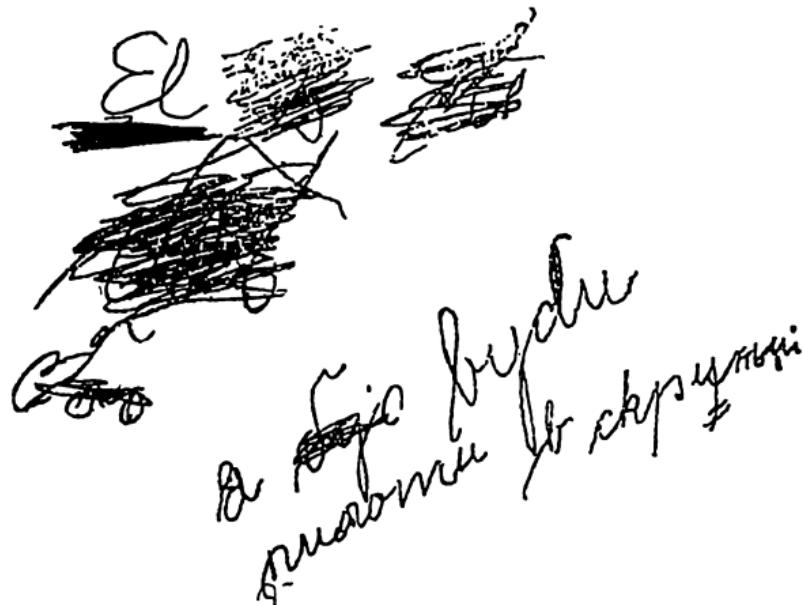

Нарисоване в кількох секундах рукою медія на просьбу того ж медія: "Васильку, нарисуй нам щось, що ти за життя любив". Три хрестики в горі також нарисовані рукою медія на його ж просьбу: "Нарисуй, Васильку, три хрестики на знак, що любиш Христя". Стрічаемо тут відмеження знаку хреста від іншого рисунку округлими лініями, що таке характеристичне в подібних спиритистичних винадках.

Дня 6. надолиста, 1922 р. закликаю мене до покою, бо після криків 2 хлопців, що лежали на ліжку, мав рухатися кошок. І дійсно, станувши недалеко кошика, що лежав на триугім кріслі, почув я шелест порушуваного кошика. Подумав і собі, що мабуть у кошик залізла миш або щур, і тому заірав я кошик до іншого покою, отворив його, і побачив у середині кілька мішочків з муки і кілька паперок відіплінених на картці паперу. Виймив це все, переглянув, не знайшовши нічого, знова заніс до згаданого покою і поставив на давнім місці. І знов по якійсь хвилі почулося те аме. Тоді прийшло мені на думку кошик отворити і лишити його отвореним. Тоді почало віко рухати і з силою його замкнуло. За кожним разом світлиця, і кошик переставав рухатися. Я отворив по раз другий кошик і сильніше опер віко. Енергетичніше було віко замкнути, бо треба було з кутика вихвати його, і тому ужило мірових рухів, і вкінці замкнуло ошик. Тепер я відсунув ліжко і побачив, що скинуло з кріла кошик, а саме крісло підіпхало під ліжко. Я відсунув ліжко ще більше, і тоді почало викидати книжки зі скринки. Енергетично відсунув я ліжко на другий бік і почув, що починає тукати лякою. Це тревало довший час, ми положилися (я Костем Демчишинським на другім ліжку під вікном) і прислухувалися всemu. Тепер покинуло лякою, і почало розбирати ліжко. Ми зіскочили, засвітили свічку, ліжко уложили і знов оложилися. Це повторилося і другий раз, але тим разом сунулась дошка під ліжком. Тепер покинуло ліжко і почало ухвати кошик. Нараз я почув, що кошик сунеться, і побачив, що через середицу покою сунеться під ліжко під голови хлопців, і там стапув через те, що дошка перешкодила. Я асвітив свічку, поправив дошку, згасив, і знова ляг. Тепер бернуло кілька разів кошиком, викинуло його під двері, і на ім перестало.

При тім всім ніхто з нас страху не відчував, противно

чилось якесь вдоволеніє і заінтересованіє. Лише при суванню кошика почув я малій страх. Це все відбувалось місячну ясну ніч — у покою було видно. Пару почий та стукало, а коли діти Марійка і Костик Демчинські і Галя Степанівна поїхали до матури до Львова, вигравало кілька мельодій і заховувалося зовсім спокійно. По їх приїзді зачал знов стукати, а 17 падолиста далось пізнати писаним. Це все описане в протоколах інших свідків, тому я решту обминаю, а згадаю лише появу "чужого духа" дня 2. грудня 1922. По даним ріжних відновідей стукацієм і письмом, переривани вистукуванням мельодій, Василько серед найкрасшого настрою почав нагло бити в пачку і кидати книжки в напрямі дверей.

Написане рукою медія на питання під клятвою о. Дра Д. Дорожинського: "Хто ти есп?"

Оригінальна величина букв тут зменшена до половини.

Коли ми спиталися його, чи він гівастає на нас, відповів: "ні" одною рукою, а другою кидав книжки. Коли перестав, написав без жадного питання: "Господь Єго казав мені вигнати звідси чужого духа". Ми не могли прочитати двох по-слідних слів, і просили написати два ті слова ще раз. Тоді він написав великими буквами: "чужого духа", а по хвилі: "Господь Бог того духа скинув до пекла".

На всіх вечерах дальших був я до 7. грудня включно. Від 8. до 14. грудня не був я присутній. Щойно 15. і 16. грудня був я знова враз з цілою комісією.

Броди, дия 16. грудня 1922.

Др. Зенон Лопатинський, в. р.

Примітка: Замічаю, що явища ці, як і безліч інших ірбінських фактів переконали мене, що виконуючий усі ті явища в духом і це добрим духом, упливаючим на всіх присутніх уморальнюючи, так сказати виховуючи (бо в багато случаях за прогріхи, а передовсім дітий супроти матери, виключав із покою під час давання знаків) і вплинув па мене так (як і на інших), що з людини зовсім не вірючої в духи і позагробове життя зробив з мене впovні переконаного християнину - католика.

Василька за життя я не знав, а виключаю можливість по-спелля цих явищ природним способом.

Д-ра Зенон Лопатинський, в. р.

АЛЄГАТ ч. 13.

В справі письма явища бл. п. Василька Демчинського.

Олінія Комісії.

Перші дві картки, на яких писала тасмана сила, що по-гається за бл. п. Василька, ріжняться від усіх прочих тим, що першу цілу "Василько" пімпяг, пробував щось писати, але замінів піктографічною буквою, хиба тільки "ц" "п". Друга картка не шімнята, написано на пій досить печітко "...лую

руці". Відтак уже картки виразно записані, почерком одної руки. Письмо се дуже подібне до того, яким писав бл. п. Василько Демчинський за життя. Так особливо впадає в очі велика подібність між буквами Б, Д, К, Б, В, 9. Помилки в писанні також подібні, так и. пр. ваганнє чи писати "и" чи "е" в деяких припадках, писаннє "олувець" замість "олівець" і загалом оперус автор тими самими виразами, якими оперував бл. п. Василько.

В Бродах, 16. грудня 1922.

О. д-р Г. Костельник, в. р.

О. д-р Д. Дорожинський, в. р.

О. Петро Кисиль, ЧСВВ., в. р.

АЛЕГАТ ч. 14.

Зізнання Маріїни Демчинської

в справі забирання речей через незвичайне явище, яке подає себе за бл. п. Василька Демчинського.

Десь у послідніх днях падолиста с. р. д-р З. Лопатинський купив яблок і тісток. Я всім у хаті роздавала ті яблука і тісточка, й прийшло мені па гадку, що бл. п. брат мій Василько дуже любив яблука. Навіть як був хорий на дезінітерію перед смертю і не вільно йому було їсти яблук, то мав він цілий кошик своїх власних яблук, яких щоденno оглядав, бавився ними. Дуже просив усіх, цілими годинами плакав, щоби йому позволити хотій одно зісти. Такого дозволу не міг дістати, але проти дозволу не зів апі одного яблука, хоч іх все мав у руках.

Я для того хотіла зробити бл. п. Василькови присмішість і переконатися: чи він се спостереже, тож найгарніше і найбільше яблуко дала я до скринки під ліжком там, де лежить його олівець і папір. Того вечера він на письмі подякував за яблуко. Було се 26 падолиста с. р. Другого дня в ве-

Чер він на письмі подякував за посвячення хати (якє відбулося на його бажанне того дня по полуночі) і ще раз за яблуко, а відтак на осібній картці написав: "я вже яблочко собі взяв". На зачудуванні всіх нас присутніх яблуко зі скринки зовсім щезло. Ми не вірили своїм змислам і кілька разів питали його: чи він таки дійсно взяв яблуко? Він кождий раз відстукуванням се стверджував. Я перешукала зараз цілу пачку, а раніше цілій покій. Але яблука не було. Вже потім, того вечера, коли ми говорили о чیв'є іншім, а свічка була згашена, виразно було чути, як він бавився тим яблуком, підкідаючи ним у той спосіб, як діти пилкою, ловив його до рук, стукає ним до пачки. Я питала його: чи він ним бавиться, відповів: так. Поякімсь коротеньком часі написав сам від себе: "Прошу мені купити яку грушку".

В тій хвилі татко виняли гроши і післали моого брата Ілярка купити грушок. Як уже брат вернув і положили йому одну грушку до пачки, він весело бубнівшим грав і на іншій картці писав: "Я вас прошу, щоби ви мені купили завтра данусю чеколядку". Зараз потім написав: "Я грушку возьму завтра разом з данусею". Зараз потім написав: "та дануся буде не для мене лише для Господа Бога". Слідуюча картка з таким письмом: "Я вже більше не можу зістати, бо я маю приготувати то яблоко Господу Богу". I того вечера відійшов кілька мінют скорше, як був обіцяв.

На другий день ми купили данусю, але не вкладали до його скрині. Він обявився граничем і написав картку: "дякую вам за грушечку". Тоді я всадила до скринки данусю і дві маленьки чоколядки в бляшочках. Він написав потому: "я ту чекояду возьму завтра о годині 4-тій а ви положіть о пів до 4". Відтак написав: "дякую вам за ту дуже добру чекояду", а на чекояді була місцями позлітка поздирана і наче трохи мокра. На питання: чи ти можеш їсти? відповів стуканням: ні. — А чи смак чоколяди чуєш? — Так. Відтак написав: "при тім пе

мав ніхто бути — Василько“, що відносилося до 4-ої години другого дня, коли він мав взяти чеколядду. Уставив собі скрипку під самою стіною і відійшов. Я висунула скрипку і показала всім гостям пачку, як се все виглядає. Десь по квадрансі він вернув, дуже нервово сував собі пачкою і написав: ”видите, які ви недобрі, я собі пачку поставив, а ви собі берете“. О год. $10\frac{1}{2}$ вернув ще раз, і як я прибігла, якраз тоді обдирав собі дві менші чоколядки, ті в бляшках, і написав: ”дякую за ті менші чоколядки“, застукав три рази і відійшов. Я в тій самій хвили всадила руку в пачку (бо він й тим разом не висунув), а там були лише бляшки з чоколядок, новигинані, але чоколядок уже не було зовсім. То було 28 падолиста с. р. Слідуючого дня в 4 год. по полуничні Його покій був зі всіх сторін замкнений. Вечером прийшов і написав: ”видите, які ви недобрі, взялись мені данусю“. Ми посуджували о се хлощів, і просили Його, щоби написав, котрий з них узяв? Написав: ”то Ся зів ще рано“ (Ся се песик). Ми дали до пачки нову данусю і інше. І письмом подякував за то все, а відтак написав, що все те возьме в ночі, а решту завтра. Ту данусю взяв собі 1. грудня вечером. Я запиталася: чи ти хочеш, щоби тобі ще що дати до пачки? Відповів: Так. Я вибігла до третього покою, а міжтим він у присутності всіх, що в покою були, написав нову картку: ”Я вже знаю, що ти мені хочеш дати“. Саме в тій хвили я вступила до покою з яблуком. Другого дня, то є 2 грудня, десь перед 6 год. рано прийшов собі цо річи, написав ”дякую вам за чеколядку і тісточко“ (те тісточко і чоколядку я йому вложила вечер перед тим), і дійсно їх взяв з пачки. Застукав 3 рази і відійшов, потім знова вернув на розмову до $6\frac{3}{4}$ год. так, що було в покою цілком ясно. Бачила я і брат Кость, як пачка Іхала зпід ліжка, бо Василько тоді написав ще одну картку (”у нас ніколи нема почи“).

Того дні вечер взяв з пачки Миколайчика (який лежав)

пачці вже від двох днів) і подякував письмом за се, підпи-
савши.

Вкладка о. Костельника:

З огляду на се, що всі члени Орд. Комісії в день 16 грудня 1922 р. від години 6 вечером менше більше до 8 вечером були свідками так рішаючих подій, що всі зізнання дальших свідків є злишні, сей протокол перериваємо.

У Бродах 16 грудня 1922 р. о год. 8 веч.

Демчинська Марійка в. р.
О. Dr. Костельник в. р.

Додаток до 14 алегату.

Дня 30 грудня 1922 р. вечером тихенько щось собі в пачці шиортав. Ми дивувалися і говорили між собою, чому він, Василько, ніщо не пише. Тоді він висунув пачку і стукнув. Ми за-
світили і побачили, що в пачці лежить розложених чотири книж-
ки одна за другою. Дві українські, одна польська, а одна німець-
ка. Ми почали ті книжки виймати на стіл, щоби переглянути. В тій хвилі він, помимо того, що світилася свічка, застукав два рази голосно під ліжком. Ми згасили, запитали: чи дати тобі ті книжки язад до пачки? Відповідь була: так (через стукнен-
ня). Ми вложили, він знова кілька мінут тихенько заховувався, відтак написав: "я читав ті книжки". Зраз потім викинув "Малепарта" Крашевського і "Клеопатра" Еберса на підлогу (ті книжки були власне помежи тими, що він читав) і казав їх звідси забрати.

Броди 16 грудня 1922 р.

Демчинська Марійка в. р.

АЛЕГАТ Ч. 15.

Комісійне Справоздання

про явища в день 16 грудня 1922 р. від год. 18 до 20,
на котрих члени Комісії були лично присутні.

Панна Марія Демчинська дала нам знатиколо год. 18, що явище зачинається, рівночасно заявила, що питала духа, хто з членів Комісії може вийти до темного покою, і дісталася відповідь, що оо. Костельник і Кисіль можуть увійти, а о. Дорожинський ні. Ми увійшли оба — крім нас увійшли також і інші особи, на котрих прихід згадувся був дух. Сейчас п. Марія запитала: чи Василько з пас задоволений? Відстукнув, що так. Дальше спитала: чи знає, що оо. правили піпі за п'яного Сл. Б.? Відповідає, що так. Опісля дух вигравав, стукаючи немов пальцями, ріжкі пісні. Відтак п. Марійка знову питала: Чи ти вчера не міг з Отцями говорити? — Не міг. Чи не мав позначення від Господа Бога? — Не мав. А піпі позволив Тобі Господь Бог говорити і писати. — Так. Опісля паступили питання нас усіх трох осібно, які є записані в протоколі.

П-ла Марійка запитала Його, чи то правда, що панни Бауерівні, котрі по раз перший були сюди запрошені, викликали Його за помочією столика в минулій второк у своїй хаті? — Мовчанка. Але по хвилі ляпнав: "іх вони мене викликають" — "зарараз". Питання: Чи при свіtlі? — Так. Отже засвічено свічку. Геловефа Бауерівна сіла при столику, котрий уставлено у віддали менше більше одного метра від голов хлопців. П-на Бауерівна взяла олівець у руку, рука почала первово дрожати, відтак по папері скакати, а в кіпці писати. Олівець випав із рук, вона зачала страшно бити руками по столику. Отець Кисіль просив о. Костельника і п. Лопатинського, щоби притримали руку медія, але се було немислимое. Руки дальнє кидались і скакали, а разом з ними і руки обох висше згаданих панів. По хвилі сі панове пустили руки медія, а тоді обі руки медія

зачали ще більше кидатися і вона ціла. Вона станула від столика, трішаючи руками корчево. Тоді о. Кисіль закликав, щоб йї дати в руки хрест стоячий на столі. Так зроблено, і по хвили вона успокоїлася. Потому принесено тарільчик і папір з авбуковою вколо писаною і тарільчик давав відповіди на задавані питання' всі відповіди були лілком до річи' а сам від сеє дух написав: "питайте. Мені так легше". Потому руки медія відірвало під талірчика, і руки почали вистукувати ріжні арії на столі пальцями і долонями — так само, як се діялось на початку під ліжком. Також на питання деколи відповідав, замість тарільчиком, ударом медія долонями і пальцями по столі. Між іншим медій просив: нарисуй що, і зараз рука медія нарисувала коня (гляди 148 стор.). Медій в часі своєї цілої праці мав цілковиту свідомість ума, задавав много питань, а всі вони були до річи. За те не мала вона (медій) жадної власти панування над своїми руками (зачинаючи від ліктів). Дальше бувало так, що руки вже лежали зовсім спокійно на столі; коли ж хтось поставив питання, сейчас руки починали дрожати і клалися на тарільчик, або відстукували, як звичайно. По якімсь часі панні Бауерівна попросила Василька, щоби відповідав уже в скринці, бо вона змучилася. Тоді її руки почали кидатися, вона встала, а витягнепі руки тягнули її в сторону ліжка; руки били по подушці і далішо по ліжку, аж поки дісталися до місця, під котрим лежала скринка, а відтак упали на долину, вона ціла зігнулася, а руки сягнули в скринку, і там тріпали по паперах коротенький час. Опісля успокоїлось, а панна Б. спокійно випростувалася і спокійно розмовляла з присутнimi. Світло загашено, а на наші питання відповідало під ліжком. Але небавом дух знова написав, що бажає собі знов писати на столяку (за помочкою медія). І повторилось те саме, що в початку. Панна Б. держала олівець, а олівець писав ріжні відповіди, але вже спокійніше, бо панна Б. перед тим просила його о те.

Отець Дорожинський сказав: В ім'я Христа закликаю тебе,

скажи: хто ти? На се написав дух рукою медія: буду писати у скринці. Знова панну Б. пірвало від столика і запровадило під ліжко до скринки (гляди сторона 150). Згасли світло. Стукання розпочалося знова під ліжком у скринці, і о. Дорожинський задав знова питання. Дальше відбувалось те, що описано в протоколі комісійнім.

Н. Б. Панна Бауерівна слабонько говорить по українськи, родом полька.

Далися чуті три слабші стукнення, котрі звичайно означують відхід духа "Василька". В тій хвилі роздалось сильне драпання, до пачки, немов довгими пазорами. Потім зачало підкидати пачкою, і перевернуло пачку на один бік так, що книжки і річи з неї випали на підлогу.

Отець Костельник почав заклинати, але мимо того воно бідало дальше. Засвічено свічку. О. Костельник почав кропити цілий покій свяченю водою. По згашенню світла почалося те саме, що було передше, лише пачку перекинуло зовсім. О. Костельник заклинав злу душу в імя Бога, щоби відійшла, не помагало, і засвічено свічку. Тепер о. Костельник покропив св. водою пачку і всіх присутніх. Для проби вложено (о. Дорожинський металевий великий хрест до пачки, поскладавши перед тим річи і книжки назад на своє місце. Знова згашено світло, а тоді по короткім драпанню почули всі, як хрест задзвонив і він в з сплюв викинений на підлогу.

О. Дорожинський хотів, щоби явищу полішивти волю, "хай покаже до кінця, що вміє", але о. Костельник спротивився, бо — казав — моглоби дійти до непередвиджених, страшних наслідків. Засвітив отже свічку, і всі присутні сконстатували, що хрест, який поставлено до пачки розпяттям до гори, по тій стороні скринки, яка виходила до вікна в кімнаті, тепер находився о якого пів метра далеко від пачки по тій стороні від дверей, що стоять проти вікна в кімнаті, розпяттям до землі, хоч скринка тим разом не була перевернена.

Захисного ім'я. Тимох
так, пам'яті та відомості.
Ганч?

Дж. Дорожинський.

Слово "люблю" написане Василем Демчинським (Духом) в скринці без міліг якс
відповідь на написане питання о. Др. Дорожинського. (Оригінальна величина.)

Зара з сказано хлопцям ставати з ліжка.

Якийсь час світилося, всі вийшли, а о. Дорожинський просив принести три епітрахілі і требник, щоби відправити егзорцизм. Знова згашено світло. Хлопці поклались па ліжко, а в по-кою було зовсім спокійно, і тому егзорцизму залишено.

Ще належить піднести, що під час бубнення, сування пачкою й писання таємною силою під ліжком всі присутні мають таке враження, як колиб якесь живе существо з руками там находилося. Однак усяке ощуканство абсолютно виключене: в той час під ліжком нікого з людей нема.

Поводиться та таємна сила у всьому, як незалежна (самостійна) інтелігенція, яка має свої власні думки, уподобання, спротиви і т. пп. і розмова ведеться з нею так само, як з яким чоловіком.

Броди, дня 16 грудня 1922.

О. Др. Гавриїл Костельник, в. р.

О. Кисіль ЧСВВ., в. р.

Др. Д. Дорожинський, в. р.

Додатково додаю, що олівець, котрим дух щойно записав ювін картку, був теплий, що я одного разу в той вечір власно-ручно сиробував. А те сконстатували більше разів Марійка Демчинська і др. Лопатинський.

О. Др. Гавриїл Костельник, в. р.

II ЧАСТЬ.

Фотографія І. Ф. Рудика зі сімома духами, з котрих один є пізнаний а другий самий зголосився і подав своє ім'я Мері, яка є одним з контролів І. Рудика.

ЩО ДІЄСЬ ЗАРАЗ ПО СМЕРТИ?

(Лист написаний автоматично духом Олівія, через мідіум Оніта Норгрейв. Сей лист був поміщений 7. квітня 1923 р. в "Прогресів Тінкспр")

"Я померла..."

Мої приятелі бачили моя зимне і неповорушене тіло зложене до гробу, на маленькім цвинтарі, близько дому, де я перевела свої молоді літа. Я сама стояла побіч труни і глядала здивовано на нерухаючуся глину, яке передтим було теплим окріпом мене самої, яке я носила на собі через так довгий час. Як я доторкнулась сего зимного тіла, здавалось, що помені перейшов дрож а з ним вернулась пам'ять моєго довгого терпіння.

Я впала зі стріт-кари (трамвай) і так тяжко потовклась, що мене забрали домів, де я не опустила свого діжка аж доки мій дух не був звільнений. Се забрало много а много тижнів. Я лежала на нім серед великих болів і терпінь. Кождий удар серця був немов коленем ножа а кождий віддих справляв мені страшний біль.

Коли я так лежала, я просила Бога і то щиро. щоб Він увільнив мене від сеї страшної агонії. Бог вислухав мої прозьби. Мама вчила мене, молитись щиро до Бога, а він вислухав тебе. Він змилосердився і забрав мене від сего знищеннего тіла і дав мені назад мою красу, мою молодість, моя здоров'я в новій формі.

Моя вдоволеність, моя радість і свободу, на хвилю вигляд моїх дорогих родичів і моїх приятелів, які плакали і сумували в моєму домі. Я відчувала пригноблення і жалувала їх, коли

опи стояли кругом трупви і плакали за меню а не могли бачити мене стоячу коло них, живу і здорову знова. Немертв'я але жиючу в другім світі, вільною від всякого болю і так ща сливово.

Я обійшла свою любу маму і так широ, так любо поцілювала її в уста, але она не відчувала моого дотику, моого тає горячого поцілунка, а якою ніжною она була на всі мої земські потреби. Як безпереривно она стояла при мені кождою ночи, кожного дня під час моого земського терпіння. Найменшої дрібнички не забула она, щоб лише зробити мені вигоду. Она так була запопадлива, она так розбивалась надімлюю, що я сама завважала, як сивість покривала її голову. Я поцілювала її знова і заслава горячу молитву до Бога, моого вічного опікуна, щоб дав її сили пізнати і зрозуміти, що її донька є жива, безпечна і щаслива.

Я згорнула кучері з чола моєї бавька і поцілювала його в чоло. Так робила я інераз за земського життя. Він відчував мій дотик, але не зрозумів, не видів мене. Однак відчув мене дещо, пообтирав слези і трохи вспокоївся.

В своїй гризоті, они пробували набрати сили і вспокоїтись. Они знали дещо, що я перейшла земські терпіння і відійшла в другий красший світ. О дорожі родичі, я відійшла до будучого дому, але недалеко від Вас так, щоб не могла прійти до Вас, дотикатись Ваших дорогих лиць моїми устами чи руками. Не далеко, щоб я не могла посилати Вам мої гадки, щоб Вам помочи в часі Вашого клопоту, чи то в сій хвилі чи в обудущій так довго як Ви ще будете на тій землі.

Хотяй я була певна себе, що я жива, здоровая і щаслива, я не могла сего зрозуміти, де я є і як я тут дісталась. Я розуміла, що я є між чотирма стінами, в моїй власній хаті, з моєю родиною і моими приятелями. Я бачила своє холодне тіло, яке лежало в трупві, яке було мое, яким я була сама через 20 літ, але оно більше не могло, більше не хотіло відда-

вагись моїм розказам, як воно досі робило. Й стояла сама когдя не було. Якоже се стало, що се значить? Де я є? Що мало значити се все, бути тут, а тіло мое більше не було моєю частиною? В тім зреалізувалась мої гадка, я зрозуміла, що я опустила сю землю а перенеслась в інший світ, до землі духів. Переходячи зі земського життя в духове, я увільнила свою душу і себе зі сего земського тіла разом зі всіми його терпіннями і недомаганнями. Я зрозуміла, що відтепер моя душа і мій дух, то є я сама, в вільноті і свободі набути знання собі і помочи всім тим на землі, яким позовітимуть мені наш духовий закон.

На хвилю прикували мене дивні земські речі. Я глянула на своє матеріальне тіло, яке скоро мало бути сковане перед земським видом раз на завсідги. Хвилево я відчула людську гордість, дивлячись на своє тіло. Воно мало гарну форму, гарну земську красоту. Я була вдоволена сим із привільєстю гляділа на него. Але зараз прийшла мені інша гадка, що тіло мое не має жадної вартості більше для мене. Бо чи не се саме тіло, ся часть мене, не захорувало, не поисувалось і не змусило мене опустити його як більше не приможе для мене, щоб мешкати в нім? Не, задовго оно разоміжиться після природних законів і стане частиною твої землі з якою оно повстало. Під час коли я, мешканець Неба, одеру жала свободу і життя, через утечу з твої земної гарної фігури.

По мені перейшла гадка, що я не мушу тут оставати через цілий час, що я мушу звідси відійти куди-ніде. Зі сею гадкою прийшло рівночасно друге питання — куди?

Оглядаючись кругом, я почала дивуватись, що мені робити і як мені рухатись без моого тіла? Передімноявився молодий чоловік, мені невідомий. Він усміхнувся до мене і я мимовільно пішла за ним до дверей, відтак з хати на двір, де був яскравий сонячний день а відтак в свіжий воздух.

Дійшовши сюди, мені прийшла гадка, щоб я поспіталась

хто се, сей молодий чужинець. Я сказала Йому, що хотій я невна, що я не знаю хто він, та все таки виглядає мені якось знакомим. Він засміявся великом, щирим хлопячим сміхом і сказав мені, що він мій брат, який перешов в другий світ при породі, нім ще я народилась була на смертну землю. Я чула як мої родичі говорили нераз про него. Я нераз в нудні хвили свого земського життя, жалувала, що мій братчик не жив, а то булоб з ким побавитись. Я не годна описати свої втіхи, що хоть я його не знала, то прислало його по мене, щоб він стеріг мене і вів мене до сего нового життя. Бо дійсно мені здавалось, що я заснула в своїм домі а пробудилася десь далі в чужім kraю, де всі люди і їх звичаї були якісь дивні для мене.

Ми подорожували далі й далі а він все розповідав мені без перстанку. Говорив мені про многі і цікаві річи на сім світі, як я можу робити всі річи, котрі я любила робити на землі, як ходити, говорити, подорожувати, вчитись і так далі, а все то лише через свою думку. Він говорив мені про звичаї сего нового дивного світа, в якім ми тепер були, а все було таке чудово. Опо здавалось мені, що я бачу се все десь в сні і що за якийсь час я пробуджуся знова на ліжку хора серед болів.

По хвили він здеряв мене і попросив, щоб я відпочала. Я відчула втому, лягла на аксамітну травицю, обводила зором всі чудові річи, доки не попала в спані. Як довго спала я, сего не памятаю, але се мусіло бути богато земських днів. Але коли я прибуридилася, всі непокоячі гадки мене опустили, мене обгорнула повна вільність моого нового життя. Я відчула спрагу. Брат приніс мені води, я зі жаждою випила ї і почула більшу силу, більшу свідомість себе. Через многі дні ми разом ходили. Він водив мене всюди і показував по-мешкання, де жили мої давні приятели і знакомі. Ми звідлі розом моїх давніх знайомих і кревних, які були даліше

чим мені було вільно йти. Вони зійшлись до нас, радо приобіцяли свою поміч і силу, щоб я могла лекше і скоріше поступити в життю, яке було передімною.

Кождий день припосив мені більше сили і більше розуміння моого життя. Я довідалась з великою втіхою, що я можу час від часу йти відвідати свого батька і маму, поцілювати їх дати їм любчу і їїомічну гадку і розвеселити їх в суміших годинах.

Коли я відвідувала свій дім, мама всегда була прибита сумом на саму гадку про мене. Я ніяк не могла зробити її, її гризла і мене непокоїла, щоб вона знала, що я хочу помочи її щоб она відчула мою присутність коло неї, щоб она знала, що у всім — та дармо. Она заслонилась своєю сильною вірою, що зі смертю все скінчилося і я не могла розігнати сеї заслони. Все, що я могла зробити, то поцілювати і зіставити її з моїм благословенством.

Батько також не розумів, але він відчував мою присутність і відчував мій дотик, як я положу свої руки на його, або положу свої руки на його голову і поцілую в чоло. Богато разів приходила я до свого дому, але тяжко було віднести побіду над сумнівом, але я не тратила надії.

Минувшого року батько ісернісся сюди до мене. Я простягала руку до него, він сейчас вхопив мене за руку і пізнав мене. Так як я, він пробудився, відзискав свою індивідуальність сейчас по переході. Він ставав сильнішим кожного дня. Я, батько і мій брат йдемо часто до нашої мами, щоб її помочи, хоч не можемо дати її зрозуміти, що ми в коло неї. Однак ми маємо силу помочи її і за се ми дуже вдячні.

І як мало є людей там на землі, котрі знають і відчувають, що ми живі і хочемо помочи їм, що ми готові прийти їм на поміч в кождім горю і небезпеці, що наша поміч є більша від всіх земських помочий.

О, колиб я лише могла піти з хати до хати по всьому сві-

ту і дати їм до пізнання сю велику правду: "Нема смерти, нема мертвих".

Я дякую сій мідіюм за Й час і поміч в писанню сего листа для мене. Я проду Бога і Його ангелів, щоб дав й силу і охоту до праці, щоб благословив Й, коронив Й і помог Й поступати в Й праці, для духового світа. Щоб Й наука була переконюча, що нема смерти а в життя вічне яснійше і лучше. Поможи Й голо-
сити сю правду якнайдовше.

Нехай спокій буде Вам всім скільки би Вас не було, що читають сі мої стрічки і нехай знаннє і розуміннє буде Ваше від тепер аж доки Ви не пробудитесь знова в великій вічності на-
дії і любови".

ЛИСТ З ПОЗА ГРОБУ СИНА ДО МАТЕРИ.

(Подала пані М. Сток. "Прогресів Тінкер".)

"Мамо, вже чотири роки як я долишив тебе на землі. Ти памятаєш як я говорив тобі, що ясли о яке житте поза гробом, я прийду і скажу тобі. Ти все твердила нам але я не міг сего розуміти. Тепер я самий переконався. Я буду приходити до тебе і розкажу тобі, як тут є і як я бачу сей світ. Я все є готовий помочи тобі, а ясли хто сумнівається, скажі йм правду, як я се бачу.

Коли я відходив на сей світ в шпитали Форт Рілей, на інфлюенсу, я хотів лишити тобі кілька слів потіхи, аде стратив свідомість. Тепер я тішусь, що можу прийти до тебе і запевнити тебе, що є другий світ і друге життя.

Як я прийшов сюди, який я був вдоволений, що я можу ви-рнутись і дати тобі розраду, щоб ти не гризлася і не журтилась. Я все з тобою чи в радості чи в смутку і я мамо хочу тобі сказати, що мені жлоєсь добре і я поступаю. Се чудове місце жити в нім. Подібне до землі, лише ясніше і веселіше. Воно має будилі, повно всюди рож покритих всегда цвітами.

Тут нема пекла як мене вчили в церкві, і ѿ його ще не бачив. Я тішусь, що ти знаєш, що є друге життя і що ти сама мітіюм.

Я тепер можу вже добре писати, що не міг я робити будучи на землі. Ми маємо тут школи і все проче. Я довідався про все і побачив, як лише відійшов зі землі, коли глина прикрила мос земське тіло. Молись до Бога о силу, бо зближаються тяжкі часи для тебе, але молитва дастъ тобі сили все перенести і улекшить тягар для тебе. Я хочу тобі сказати, що твої давні приятели живуть тут як і передтим. Незадовго почуеш від кузинки Розі і других.

Поздорови моїх приятелів від мене.

Твій син Август."

ПРОПОВІДЬ ІНДІЯНИНА ЗПОЗА ГРОБУ.
(З "Прогресів Тілкера".)

"Сеї почл с чудово тут в духовім світі. Я, як твій вірний провідник Індіяни, хочу подати тобі дещо про наше тут життя і про красоту, яку ми тут маємо в духовій часті нашого життя. Ми дуже тут радуємося і тішимися з нагоди сего духовного свята Рождества Христового.

Ангели виспіють чудові мельодії при звуках арфи і труб про божий наш дар і мир на землі. Се найщасливіший час в році для нас на сім боці, бо ми маємо нагоду на сих бенікетах видіти і розмовляти з великим білим Духом, ми переглядаємо і обговорюємо наші здобутки і поступи минулого року. Я мушу Тебі сказати, що американські Індіани одержали велику нагороду в пебі, віл с нашим полем польовання, де ми с післанцями і провідниками пеба.

Чому ми с післанцями і провідниками у Бога, великого білого духа, мушу Тебі сказати се, що ми амер. Індіани, будучи на землі, мали дуже духове життя, життя під небом, близько природи, гуляли по горах і стенах. Ми впилекали в собі чудовий зміс віддалі і дирекції, тому ми с тут післанцями у Бога.

А так воно є з кожним земним чоловіком. Ваша пагорода буде залежати тут від Вашого чистого життя на землі. Ви повинні тішитись, що кожде Ваше добре діло, добра гадка є зарекордована тут в пебі, духами призначеними до сеї роботи. Навіть Вамі вечірні молитви є зважені і віддані напому Сотворителеві, який глядить на дожлу нашу потребу. Тому коли молитесь, моліться за сим, що Вам потрібно. Моліться за Вашими духовими і матеріальними потребами, а ті з другого боку поможуть Вам.

Як я се пішу, тут кого мене с твій батько, який каже, що ти тут щасливий, що ти йдеш правою дорогою і інтересувшся сею духовною справою. Він в все з тобою, хиба що небесні обо-

вязки відкликають його. Він всегда готовий помочи тобі у всім, щоб ти міг одержати сонячне світло: щастє, яке є дане віруючим в сю велику правду.

Як я сказав, тут чудово сего вечера. Такий чудовий ангельський спів, чудова гра брасок, чудові світла а душа є цілковито відсвіжена в красоті. А коби ми могли поділитись зі своєю красотою там з Вами. Ми ніколи не вич риусмось зі слі, втягаючи силу в себе і є свіжі рано. Ранком всі веселі, вдоволені, чудові пташки співають і ангели на трубах грають.

Кожного часу напус тут красота тому ми зі сего світа хочемо сказати людям про се на землі, щоб вони своїм життєм, своїм ділом заслужили собі красішу нагороду. Смерть се лише розділ духового тіла від матеріального, земського. Душа з духом живе даліше і є випагороджена після своїх заслуг на землі. Богато красоти є і на землі але більш чоловік спішиться в своєму життю і не має часу зазнати сонячного світла і щастя.

Сей лист є досить ріжнородний. Я не придержувається однієї гадки, але се нічого, ми оба можемо глядіти в будучину з надією на щасливі дні разом. Май впіревалість: а коли ти розвинеш своє внутрішнє видження і чутте духового тіла, тоді будемо мати чудові вечери разом. Я скажу тобі більше про небо і життя в духовім світі, чим ти самий будеш міг видіти як прийдеш сюди.

Держи свою працю і продовжай її, бо вона є подібна простій науці Ісуса Христа, великих мідіумів біблійних часів. Як Христос вчив про поготівле чоловіка, мідіуми пізні роблять те саме. І тут ми Індіанни помагаємо. Ми працюємо через мідіум, які є інструментом Бога, через яке говоримо люди будьте готові і приносимо вам сю велику правду життя по смерти, через розмови Ваших кременіх.

Я мушу вже відходити. Я передаю юсе благословенство

тобі і всім моїм приятелям і прошу передай їм сі мої слова в цілості.

Тут є велика красота, вдоволення, щастя і сонячне світло, яке чекає на тебе. Будь розсудним для своїх близких, будь чесним, щирим і справедливим. Ми з духового світа всеє готові помочи тобі, а помагаючи тобі, ми помагаємо і собі, щоб поступити висше і висше. Твій небесний дім є зроблений з твоїх діл на землі. Вір мені, коли я се тобі говорю, я помагаю тобі в будові твоєї небесної домівки. Чи ти памятаєш слова Господа Нашого Ісуса Христа: "В домі Отця моого є много домівок". Се є правда, але як люди можуть мати небесні домівки, коли воно не пробують побудувати їх собі словами і ділами коли є на землі?

Бувай здоров — чиф, я є всегда з тобою готовим до помочи тобі в життю, доки ми не зайдемось разом на індіанських небесних полях польовання в небі.

Нехай Господь благословить тебе і удержує, се є бажання твого вірного індіанського провідника — Блю Федер. Я помер в 1847 році".

ВИПАДОК.

(Подано духом Р. А. Даг. "Прогресів Тінкер".)

"Нині є чудовий підільний ранок, стан є так добрий, як лише може бути на такій паспокійній планеті. Предметом нинішньої бесіди я беру "Випадок".

Подивіться до "дікшеонара" а тут побачимо таку дефініцію про зипадок: "неможлива до уникнення приключка. Щось стається, за яке ми не годні відповідати".

Тепер я хочу сказати, що нема такої приключки як випадок, з твої точки погляду. Все, що діється, має свою причину, чому воно діється. Є багато причин в випадку, яких ви не можете знати на землі, та я можу знати звідси.

Кождий, що приглядається всему на світі, завважає, що все діється колом. Він зобачить, що в певнім часі діються певні випадки. Відтак є пауза і вони знова починаються. Кождий, що має охоту, може послужити йому до глибокої студії.

Часто чуєте таке: "Ми стратили двох членів в нашім товаристві, оба сі члени були майже в однім віці. Цікавим, хто буде слідуючий — бо ми всегда тратимо трохи разом.

Так само автомобілеві випадки, коліїові. Одного часу вони лучаються більше, другого менше. Самовбийства, одного часу лучаються частіше, другого рідше. Я говорю досі се, про що ви самі довідуетесь зі своїх газет. Однак коли ви приглянетесь їм то завважаєте, що вони в собі дуже подібні. Я скажу вам тепер чому. Вони всі є заряджені з другого світа. Я чую негодованіс на сей мій висказ зі сеї сторони, але якщо ви хочите мати правду, то не винуйте жешканців сего духового світа, що вони ще дають вам ясного і певного доказу. Ми приготовляємо тут чудові листи на ваш світ, який ми хочемо пе-

редати вам через руку сего мідюм. Якщо ви застановите ся над сим то богато з білої раси може себе охоронити, якщо ні про паде в своїм знищенню. Але я відходжу від теми. Я мушу дати доказ, що всі випадки, про які я загадав, с заряджені зі сего світа.

Кождий скаже вам, що ся чи та особа поповнила самовбійство при несповнім розумі. Якщо так, то чому так? Тому, що в даній хвилі ся особа була під впливом особи зі сего світа. Так само річ мається зі всім іншим. Я скажу вам тепер чому жно так робитися. Ви некоючє вірте, що я говорю правду. Але злочин так довго буде збільшатись доки ви не увірите. Я є в такім положенню, що я знаю, що говорю. Ми думаємо зібрати головніші випадки, всім добре знані і подати нашу опішню про них. Нагородою для нас буде, коли хто повірить нам або пічне думати над сим.

Фізичний світ йде в одну сторону, а духовий в другу. Се спричиняє, що деякі річі діються і суть незрозумілими. Бо як духові люди переходятять якесь місце, щось там діється. Коли дух дав причину певній річі статись, він був там в даній хвилі — се все називається випадком. Залитайтесь чоловіка, що поповнив алочки, а він відповість тобі, що він не розумів сего, коли сей злочин робив, або чому він Іого зробив. Ви чуєте, що жінка застрілила чоловіка, і в сій хвилі плаче за ним і цілює Його мертвє тіло. Цілий світ бувби не спонукав до зроблення сего злочину, колиб она була посідала в той час свій розум. Так бачите, що она зробила се своїми руками але чужим розумом, який дав Й дух зі сїй сторони. Ви можете називати сего духа чортом, сатаною — але се Божа воля, щоб ідоволити справедливість, без взгляду як все се назвете. Факт є фактом.

Якийсь чоловік скаже, се не можливо розмовляти без сподуки дротом, а люди говорять без дроту. Дехто замерече,

що мож розмовляти з людьми з другого світа, а є люди, що розмовляють і ви розмовляєте. Є люди, що волю Божу назвуть липадком, чим воно не є. Залежить, як хто що розуміє чи є в силі розуміти“.

ТАЙНА ЗПОЗА ГРОБУ.

(Подано духом Р. А. Дағ "Прогресів Тінкет".

„Коли ми умираємо, значить ми переходимо з одного життя в друге. Ми переходимо зі землі на другу планету, яка є рівнобіжно зі землею. Туда переходять такі, які були вже на землі, лише без земного тіла. Наш дух жив тепер в душевім тілі і займаємо таку позицію на яку ми собі заслужили. Тут дух остане так довго, доки його поправа не спричинить піднесення на висшу сферу. Ми тут поступаємо висше і висше, так само, як би йшов сходами в гору.

Інтелігентний муніципа чи жінка, котрого життя є подібне святому, приходить відразу на З сферу чи планету а відтак поступає висше і висше. Релігійний фанатик, загорілесь, який жив з упередженням до всіх інших релігій, який не признає пікому рації, лише своїй улюблений релігії чи теорії, йде до найвищої сфери. Тут мусить остатись так довго, доки він не очиститься від фанатизму, упередження і забобону і не стане компетентній до високої сфери. Тут враз з фанатиками суть духи найнижчого ровені і стану.

На кождій сфері є тенденція, нахиляти до піднесення себе і кождий дух постепенно хотіє поволі підносити себе в міру, як він учиться свій ум з фальшивих і надприродних ідей, чи то духових чи матеріальних. Дух з низької сфери не може свободно піднестись висше доки не є компетентним до сего. Дух з високої сфери, може довільно сходити на низшу сферу і тут вчити, потешати і додавати сили сим пізшим духам. В найнижчій сфері є найгірший грейд духів а між ними велика сила так християнських фанатиків, будистів як і інших. Сей фанатизм держить їх кріпло на цій сфері.

Теософісти сей час поступають, коли позбудуться свого автору, они йдуть до третьої сфери і тут задержуються довше. Біблійники, які узброюють себе лише Новим Завітом доходять до сеї самої сфери що теософісти.

Духи з висших сфер, в чесні і справедливі. Они суть провідними духами жпючих людей, мають силу уздоровити і помочи в біді. Ніхто зі сих духів не буде помагати чоловікови на гарбувати богацтва. Колиб сим духам було вільно мішатись в людські сирави, то они завели порядок і рівність богацтва на землі, де не буlob ні міліонерів ні жебраків. Духи з низших сфер мішаються до бізнесових справ і до грошевих заряджень людей на землі.

Колиб правителства були контролювані духами з висших сфер, від четвертої до сеної, то они не позволилиб на богацтво і бідноту в своїм краю. Досі сими урядами контролюють духи з першої до третьої сфери. Коли дух піднісся з третьої сфери висше, в нім не лишавсь ані атом зарозумілості чи якогонебудь нечесного діла. Поступ тепер в о много скорший.

Коли чоловік якийсь має за контролі духа з четвертої сфери чи висше, сей чоловік стратить всякий пахиля і заінтересовані до земських справ а віддається не ліпокритному але дійсно духовому життю.

Гори, ріки, поля, ліси і вся красота природи є сценою для духів. Они сходять зі своїх сфер на сі тихі місця, щоб тут перевести час і забавитись. От чому то люди завважують часто духи, чи гості з другого світа в таких місцях і то в великих їх числах. Они деколи вироблюють збитки, щоб показати себе, але сі збитки не с шкідливі пікому. Де лише природна тишина там духи линуть на забаву в безчисленнім множестві. I се духи висті, з висших сфер.

Часто величезна сила духів в гурмах, переходить гарній тихий цментар. Вечером при заході сонця мож чути ріжні голоси духів, але лише сей може чути їх, що є духовно настроений.

На цментар часто приходить дух назад до свого тіла і він попадає в пригноблення, тут легко мож з ним скомуніковатись і розмовляти.

Висші духи в великім числі линуть до землі розвеселюють такого духа і відпроваджують його геть від розкладаючого і смердячого тіла. Йдіть в пусті гори, в зелені бори-ліси, на широкі степи, там де панує абсолютна тишина, а будете серед тих, яких називаєте мертвими. Зайдіть в розмову з ними они суть більше чим раді і охочі.

Невіруючий відчуває їх присутність, коли лише зайде на їх забави. Многі, які не вірили в духове життя, тут они довідались про него. Деякі релігійні фанатики кажуть, що комунікувати з духами є ділом діявола. Діявола нема, се лише людська уява. Є злі духи лише, так само як є злі люди. Злі духи намовляють до злого, добрі до доброго. Добрі духи не годії намовляти до злого, бо для них зло є незнане, тому всі добрі поради чи намови суть від добрих духів, з висших сфер.

Три перші сфери, суть заняті нижчими духами. Сі духи мають великий вплив на людей на землі і їх справи. Кождий дух шукає собі відповідний калібер чи якість людей. Через що є так богато злочинів, обманств, фальшивих ідей, стремлінь і всого прочого. На третьій сфері є духи лушпі чим на другій, а на другій лушпі чим на першій. Коли дух перейде з третьої сфери па четверту, тепер стас більш досконалім і більше совершеним. Він лізняє свої педомагапія па третьій сфері, дивується собі чому він таким був і се робив і жалує за свої недомагання. Він їх тепер може красше бачити і розуміти. Коли перейде на п'яту сферу, тут стас дійсним Божим духом, забуває за все, що було па гершій, другій і третій сфері і тепер починається його дійсна лічка іласливість і вдоволення.

Коли мідіюм є нечесне, коло него стають нечесні духи з першої сфери. Таким духам нема що богато вірити. Їх поради будуть більші людські поради, мало правдиві або і зовсім

фальшиві. Одинокий хосеп, хиба доказ, що комунікація з духами є можлива.

Малі діти і немовлята приходять на четверту сферу часто і висше, залежить скільки воли принесли зі собою земського впливу своїх родичів. Сі діточки часто вERTAЮТЬСЯ назад на землю в супроводі висших духів, щоб загоїти рану своїм родичам чи кревним, яка повстала при їх відході. Духи сих діточок входять в стичність з духами не пізше чим з третої сфери, ніколи не входять в стичність з духами другої чи першої сфери.

Кожде сотворіння на світі має таке саме право до життя як і чоловік. Ті, що знають сю правду, суть в стичності з висшими духами, які відмовляють їм бути мясоїжними. Розуміти дійсний духовий спосіб життя є найбільшим благословенством для чоловіка. Коли ми дійдемо до четвертої сфери ми доперва тоді бачимо святість життя. Причиною, чому проповіди, одержані на землі не містять в собі сеї правди, є се, бо дуже мало проповідей одержув земля зпода третьої сфери. Коли сі проповіди походять з висших сфер чим трета, они суть в унізоні з любвою, для того містять в собі спосіб висшого життя — життя новного вирозуміння і щирости, яке вимагає такого трактування других, якого ти собі бажаєш.

РЕЛІГІЯ, ЩО ОПАНУЄ ЗЕМЛЮ

Сир Конан Дойл повернувшись тепер назад до Англії зі своєї наукової поїздки по Сполучених Державах, подає в "Рейноздс Ньюс" ось що:

"Церква, котра заінтересується спіритуалізмом, то є буде старатись отримати з другим світом, опанувати світ. Всі інші церкви за пару століть згинуть з лиця землі. Ми не хочемо, щоб церкви розлетілись, а протицно, щоб вони були сильнішими. А будуть сильнішими, коли вони в кождій церкві будуть мати мідіум, при помочі якої люди будуть в сполученні з другим світом.

Різниця між Англією а Америкою є та, що Англія має більше людей вченіх, які зацікавлені в дослідів про спіритуалізм і в спіритуалістами, Америка має лучші мідіуми. Сі амер. мідіуми мають певні особливості силу і дають чудові феноменальні результати. Америка має і велику кількість учених людей, які в спіритуалістами, але вони в Нікодима, які починають приходити до мене заявляти себе спіритуалістами, бо день не позволяє їм на се зі згляду їх становиськ. Англія не має зовсім мідіумів, щоб іх мож порівняти з мідіумами Джонсонс, в Лос Енджељо.

Я і моя жена були на їх мітінгу. Там було присутніх 20 людей. Крім людей був маленький габінет — як вартова будка — для матерелізації. Джонсон і його жена сиділи перед будкою. Джонсон попав в тренс (заснув). В протягу двох годин піменьше чим 14 духів явились з габінету, мушчин, жінок і дітей.

Ми говорили з ними і многі з присутніх пізвали їх, як скінських кревиних чи знакомих. Одна дитина говорила через 18 мінют і оповідала про життя на другому світі.

Недавно відбувся спіритуалістичний мітінг з мідіумом Джін

Гусік, в Парижі, на який Др. Гілль привів 34 людей. Між ними були редактори найвизначніших газет в Парижі і інші визначні вчесі ріжних галузей. Мало хто з них був якимнебудь приклонником спіритуалістів. По мітінгу всі 34 підписали документ, який твердив правдивість всого, що сталося на мітінгу. Вони просили духів, щоб сі робили се або те і все було зроблене. Всі 34 заявили, що була висока і мудра інтелігентна сила у всім, що зроблено там. Чия це була інтелігентна сила? Це не була мідіум, бо вона була в тренсі (в заснанні). Тож чия тоді? Це питання на яке всі педовірки мусять відповісти. Це є пам'яльше пекуча справа в світі.

Чоловік, що заперечує фізичним ознакам духів, є ігнорант, який не знає, що дісся кругом него. Люди, що не вірять в ознаки з другого світа, є люди, які не екзамінували і не слідили сих ознак. Якщо чоловік науки не екзамінував доказу і видає осуд, його вирок варта се, що й уличника.

Учесі, що вірять в спіритуалізм в ті люди, що науковими методами переконалися о правдивості справи. Вони розслідили справу і стали на її стороні. Вони є експертами. Другі стають проти тої справи, якої вони не розсліджували. Таке саме було і з теорією Дарвіна. Гокслей і кілька других стали по стороні Дарвіна — ціла генна проти. Так само як Лодж, Крукс і Валес стали по стороні спіритуалістів.

Історія месмеризму є така сама. Через 70 літ учені поступлювали се як дивацтво і уяву без жадного значення. Мимо сего, що много людей оказували сю силу. Вкінці змінили імя месмеризму на гіппотизм і як гіппотизм він заняв своє власне місце“

ДУХ КЕЙТІ КІНГ.

Сир Конан Дойл дав під'явно виклад, де подав позичайно цікаві спостереження про одного з найбільших учених в Англії — Сир Віліям-а Крукс-а. Сир Віліям Крукс завдячував своє становиско на поля науці — духові Кейті Кінг. Сей дух був стадим гостем в домі Крукса і творив немов одного більше члівна в Його родині. Кейті Кінг жила на землі за часів Карла II й земське ім'я було Аниа Морган. Її батько Морган був славний морським розвідником — піратом. Тому Кейті перебуваючи у хаті Крукса оповідала Його дітям різні морські пригоди, про морські сутечки, затонені богацтва і інші дікі приключения довкола світа. Деякі з дітей Крукса ще живуть і вони оповідали много про духа Кейті і її цікаві морські історії Сир Конан Дойлові особисто.

Сир Віліям Крукс номер в 1919 році, маючи 84 літ земського життя. В науковій світі почав брати участь від 19 років життя, коли видав свою першу наукову працю.

Майже 70 літ свого земського життя неревів він на беззаступчих наукових розслідуваннях, експериментах і відкриттях. Головно на полях нових відкриттів, якому того часу не було рівного. Поробив цікаві нові відкриття в астрономії, відкрив новий елемент, металль "талію" і означив Його атомічну тяготу. Відкрив радіо-метер, здобув собі славу найбільшого світового авторитету на полях "спектроскопії", відкрив лучі "катоди" які були фундаментальною основою проф. Рентгена при відкриттю "ікс-рейн". Відкрив спосіб роблення діамантів хемічно і много іншого. Його призначення, декрети, медалі, президенства наукових товариств, с за численині, щоб їх вичислити. Одну найбільших почестей, яку англійська корона може дати "Орде-

Заслуги", одержав він в 1910 році. Всі свої відкриття Сир Віліям віддав суспільності за дармо, за що міг одержати гори золота.

В роках 1870—1874 він взявся за розслідування спіритуалістичних феноменів. Він будучи редактором "Джорнал оф Саенс", писав раз, що в обов'язком кожного ученого розслідути всі феномени, які інтересують публіку, щоб або потвердити їх правдивість або відкрити їх обманство і опшуканців віддати в руки справедливості.

Сир Віліям почав ходити на спіритуалістичні мітінги і слідити ознаки з другого світа. Найбільше заінтересував його мітінг дівчини Флоренс Кук, школлярки, нестаршої чим 15 літ. Найцікавішим явищем на цім мітінгу було матерелізоване прекрасного духа, який називав себе Кейті Кінг. Кейті Кінг ходила поміж присутніх, розмовляла і жартувала та, як звичайна живуча особа, коли Флоренс Кук мала бути в тренсі в габінеті. Він хотів переконатись, чи тоді, як дух Кейті Кінг ходить поміж люди, Флоренс є в габінеті, тому запросив Флоренс до себе до хати до переведення матерелізації. Через 5 місяців панна Флоренс Кук відвідала сіяпсі в хаті Сир Віліяма, який по цім часі видав інтересні ствердження. В році 1874-ім, 30 марта, він подав до загального відома як слідує:

"Кейті ніколи не була більше зматерелізована ніж тепер. Майже через дві години ходила вона по кімнаті і розмовляла з присутніми. Много разів вона брала мене за руку виталась зі мною і я мав цілковите враження, що се живуча жінка а не гість з другого світа. Я не міг опертись спокусі, щоб не просити її многое по повтореню сего досвіду.

Я відчував, що се не дух але пані близько мене і я просив її, щоб вона поєволяла себе обняти моїми раменами. Я хотів на глядло переконатись і ствердити свої незвичайно цікаві обсервації. Вона радо на мое бажання згодилася і я — вел, як кожний лінгентельман міг зробити в таких обставинах, я зробив.

Се було на тім сіансі, де Кейті рішила усунути всі сумніви, що до її тотожності, через показання себе і папи Кук разом. Я пішов з нею до габінету і при відповіднім свіtlі, бачив панну в трепсі, в чорній велвітовій сукні, як вона була вбрана перед мітінгом. Панна Кук була в трепсі без якогонебудь чуття, я взяв її за руку, чув легке биття серця і віддиху. Свіtlо приклав близько до лиця але вона і не ворухнулась. Підніс свіtlо висхе і побачив Кейті близько з заду панини Кук. Вона була вбрана в біле ясне завитте, так як ми її бачили серед кімнати. Я держав одну руку панни Кук, а другою держав свіtlо і обглядав Кейті при помочці свіtlа від піг до голови, чи то сама та, яку я держав в своїх раменах па кімнаті. Кейті нічо не говорила до мене, лише рухала головою і усміхалась до мене під час моого оглядання. Три рази я обглядав Кейті докладно з точністю битого обсерватора, доки всякий сумнів не уступив про її дійсність. Панна Кук рушилася по якісь часі а Кейті дала мені знак рукою, щоб я вийшов з габінету. Я вийшов до другого передліку. Більше Кейті не бачив того вечера, але чекав доки панна Кук не пробудилася і двоє присутніх людей не прийшли і не засвітили свіtlа.

На другім мітінгу я взяв Кейті пульс, який був 75. Панна Кук був 90. Оглянення Кейті легких і серця показало, що вони були здоровіші і міцніші чим панни Кук.

Я брав фотографічні знімки з Кейті, з яких деякі вийшли дуже добре. Дуже часто під повним електричним свіtlом я і другі зі мною бачили разом панну Кук і Кейті коло пісї. Сир Крукс фотографувався раз з панною Кук а відтак на тім самім місці із Кейті. Фотографія показала, що Кейті була о пів голови висока від панни Кук, ширша і о много красива. Сир Крукс далі писав, що фотографія в педокладна, щоб вона могла зібрати всю красоту Кейті, так як слова і в безсильні, щоб пими мож виразити припадкість і елегантію її поведінка. Фотографія дала загальні характеристики її лиця і статі. але як годна вона видати

брилянтову чистоту її лица, її висказ смутку чи радості, коли то вона сиділа з моїми дітьми і згадувала їм про свої пережиті земські прикорости, чи сміючись зі всею невинностю щасливової дівчини, розказувала їм веселі анекдотки з її пригод в Індіях.

Вкінці дня 21 мая 1874 року, вона оголосила, що мусить відійти в вищі сфери. Се був послідний її прихід. Присутнimi були тоді В. Г. Герісон, редактор спіритуалістичного магазину і пані Рос Чорч писателька. Кейті обтяла собі дешо кучерів і пороздавала їх присутнім, те зробила вона і зі своєю суконкою і роздала кавальчики її на спомин, при відході Кейті Сир Крукс був в габінеті. Кейті казала збудити панну Кук і заявила її, що мусить відійти раз-на-все. Панна Кук почала сильно плакати. Кейті просила Крукса, щоб він успокоїв панну Кук, Кейті Кінг пішла в габінету“.

ПИСАННЯ ДУХАМИ.

(Сю статю перебрано з "Прогресів Тінкер", з дня 25 серпня, 1923 року. Написав Віктор Фогель).

"Я був дослідником комунікації з духами через 60 літ. Я мав много сиджень з найлучшими мідіюмами Злучених Держав, при помочи яких духи передають свої бажання писемно.

Феномен цього незалежного писання дає без всякого сумніву найкрасше переконання про життя духов. Бо папір або держите самі в своїх руках через цілий час, або лежить на столі перед ясного дня. Сей доказ без сумніву є найбільше переконуючий, і то не лише, що в сила, яка пише але і інтелігентна сила, яка розуміє що пише. Крім цього, єще цікавішим є феномен, що одна річ передає другу річ, а я мав нагоду бути свідком на приватному сидженню з панною Мей Бенгс.

Кілька літ тому позад мене окружили чорні хмари, оточені ворогами зі всіх сторін. Вони хотіли мене зруйнувати на часті і маєтку. Я не знав де шукати правдивого приятеля. Серед тих тяжких обставин, прийшов мені на гадку мій батько, який перенісся був до "Сонічного краю", на другий світ. Я чув, що панна Бенгс була добра мідіюм і я рішився зайти до неї. Я купив паперу, сів і написав лист до свого батька, подавши докладно своє гірке положення і просив о найлучшу пораду від него.

На звичайнім листовім папері, більшого формату, написав олівцем так: "Дорогий батьку", а відтак виляв весь свій клопіт на папір, заповнюючи цілу одну сторону паперу, а під сподом закінчив "твій любячий син Віктор". Я зложив його вздовж, відтак два рази напоперек, а відтак ще раз на вздовж, робля-

чи 6 зігнень. Відтак взяв два чистих аркушів паперу, зложив так само і зложив їх разом до одної коверти, лише лист лишив осібно. Коверту заліпив і не подавав на ній жадного адресу.

Се було рапо ясного ранка, в вересні, як я зайшов до панни Мей Бенгс на сидження. Панна Бенгс довідавшись, що я хочу сидження, завела мене до компати. Вона сіла на гойдах з одної сторони стола а я на крісло по протилій стороні. Вона сиділа даліше від стола а я близше. Папір до писання, який я припіс зі собою, положив на стіл, лист зложив в середину між папері і гумовою тасьмою все звязав до купи. Почали розмовляти про звичайні денні справи. Панна Бенгс була задалеко, щоб досягнути стола не то паперу, який був близько мене. Я був близько стола і держав руки на столі, коло паперу, але не дотиркався його. По трох чи чотирох мінутах хтось запукав три рази до стола, здавалось, що се пукання було коло моїх рук. По сім панна Бенгс відозвалась: "там щось в зле в твоїм листом, як ти адресував його і як підписав? "Я відповів: "Дорогий батьку і підписав "Твій любячий син Віктор".

"Вел, мій дорогий чоловіче, чи ти не знаєш, що там в мільйони дорогих батьків і думаю, що там в і не мало Вікторів. Ти лучше напиши його повне імя і своє повне імя підпиши...." Я виписав на своїй візитівці "Віктор Фогель до Джоржа Фридерика Фогель". Зняв гумову тасьму з паперів, положив свою візитівку на запечатаний лист і заложив назад гумову тасьму на своє місце. Ми заняли свої місця на ново. Панна Бенгс зовсім не рухала паперів, в компаті не було нікого крім мене і неї, а крім сего, се було серед погідного ранку.

По яких 20 мінутах чути було знова по трійнє стукання до стола. Панна Бенгс сказала: "я думаю, що вже готове, отвори папір". Я зробив, стяг гуму і побачив лист так запечатаний як був, піхто його не рухав. Завважав, що не було мої візитівки. Виняв ніж, розтяг коверту і аж за голову

запавсь. Що за диво та чудо, моя візитівка була в середні коверти. Нашір, який я зложив був так далі зложений. Розтварив папір, який я там вложив чистий, а один аркуш був з обох сторін записаний і то не олівцем, а виглядало радше на чорнило. Писання зачиналось: "Любий сину", а кінчилося підписом: Твій заподядливий батько Дж. Ф. Фогель".

Мое здивовання було без границь. Я мав много писань від духів передтим і по тім але ніколи не бачив такого дива, щоб одна матерія перейшла другу матерію, при помочі духової хемії. Зміст, знова листа, був такий, як лише люблячий батько годив дати пораду синові серед найбільшого клопоту. Мене огорнув дивний пастрій, я спустив голову долів і щирою гадкою дякував батькові за його опіку і пораду. Я маю сей доказ в своєм посіданні, то в оба листи, конверту і візитівку.

Мені й досі з дива не сходить, як се мож було писати на цім папері, шість разів зложений? Як мож було писати обі сторони чорнилом, коли на столі не було жадного, мабуть і в цілій компаті його не було. А найбільшим дивом було се, як могла моя візитівка дістатись через коверту, яка була щільно залиплена. Се можу лише приписати духовим впливам і духовій хемії.

Було се під час конвенції спіритистів в готелю Ласел, в Шикаро, коли то відбулась публична демонстрація писання духами. Сю публичну демонстрацію оголошено на 20 вересня. Вже годину перед часом простора саля була виповнена по береги, а тисячі очікували ще по сходах і на улиці. Джан Слейтер, з Каліфорнії, один з найлучших мідіюм, перший заняв місце на плятформі і відповідав на питання, які були в конвертах запечатані. По нім вийшов мідіюм Кілер, який мав дати публичну демонстрацію писання духів. Президент конвенції попросив всіх присутніх, які прийшли з нотатками, щоб виступили наперед і сіли півколесом перед плятформою. Всіх осіб було 27, жінки і муцини, між ними ж і моя жена. Всі

були цікаві одержати вістку від своїх дорогих, які вже перенеслись на другий бік. Пересыпаво кілька пісень, по чим запанувала мертві тишіна. Кождий держав свою нотатку в обох руках перед собою. Тишіна була через 20 до 25 мінут. Близьші, що сиділи на салі, чули як улівці писали в нотатках. Президент заявив, що вже написано Всі зложили свої нотатки на стіл на платформі. Було іх точно 27. Президент брав одну по другій, читав писання голосно і віддавав іх тим, які пізнявали підписи духів.

Одна нотатка мала шість написів від шість ріжних духів, кревних і приятелів. Ми ще досі маємо наші нотатки, з яких я поробив копії.

Рік чи два, пім я запізнався зі своєю женою, она ходила до мідіюм Кембел, в Шікаго, щоб довідатись дещо від своїх кревних з другого світа. Зі собою она взяла нотатку до писання. Сю нотатку положила на столику, на краю якого держала свої руки. Пап Кембел, який був каліка на обі ноги, сидів подальше від столика. По 10 мінутах мовчанки, почутто потрійне стукнене, об стіл, що означало, що нотатки готові.

Она отворила нотатку і побачила чудовий намальований образ олійними красками. Фарба була ще липка. Образ представляв рожу. На здоровім стовпку було дві великі рожі, а під ними два пуплики, гарно уложені.

Не було жадної написі під пояснення, що се має означати. Мідіюм сказав, що се в предсказанні єї будучності. Ти віддашся за старшого мужчину, ясного волосу. Ти є сильна брунетка і дивись на образ, дві рожі одна темнішої краски, друга яскійшої. Темнійша рожа лише розвинулась, се ти, яскійша вже добре розвілась, се твій муж. Сих два пуплики — значить двоє діточок, бльондинка дівчина і брунет хлопчик". Говорив дещо більше з приватної сторони, але се не місце на згадування.

Час показав, як абсолютно правдивим було се предска-

зане і як докладно оно виповнилося до нинішнього дня. Ми заціналися, пібралися і прийшло до нас два чудові "пуплики" так як було сказано.

А малювання було зроблено не якимбудь артистом і то так в короткім часі. Сей малюнок вбраний в відповідні рамці, окрашус наш перший покій.

Я ходив до сего мідіюм і на матерелізацію. Раз, коли я там був, сталося таке диво. Кембел сидів в габінеті в глибокім заспаванні (тренсі), а ноги його були видні між заслоною. З габінету викинуто велику скількість цвітів, переважно рож, кождому спідячому на коліна. Ціла коміата була виповнена чудовим запахом. Сі цвіти щезли, здематерелізувались при кінці мітінгу. На сім мітінгу явились ріжні духи в повній формі, яких присутні пізнавали і розмовляли з ними.

Єще в 1883 році я запізнався був з одним чоловіком, з яким я працював довший час. Я часом говорив йому про комунікацію з духами але він не цікавився ними і не слідив за ними. Аж коли померла його старенька 85 літна матір, заявив мені, що мав би охоту зайти до доброго мідіюм чи не одержавби якої вістки від своєї мами. Я був обзнакомлений з одним мідіюм в той час, Петро Вест, про якого я переконався, що він є чесним і дійсним мідіюм. Він був собі звичайний робітник, мало образований. Одного ранку, в неділю, ми поїхали оба до него. Він мешкав в бідній околиці, на В. Медісон ул., зараз за мостом, в Шикаго. Я запукав до дверей, збудив його і сказав йому, що один чоловік хоче видіти його. Пап. Б. припіс зі собою свою нотатку до писання. Петро, який в поспіху був лише напів вбраний, попросив, щоб п. Б. став і держав нотатку над своєю головою, а олівець поставив на верх нотатки. Петро держав сю нотатку за один бік обома руками, а п. Б. за другий. Кімната була повна сонічного світла — се був місяць червень. Не співали жадних пісень, як се звичайно дісся, лише всі заховали цілковитий спокій.

По кількох мінутах тишини, олівець піднісся з лежачого стану і почав писати, так, як хтось би ним писав, але ~~мимо~~ ~~в~~ свого світла я нічого це бачив. Я стояв близько і приглядався як олівець писав одну лінію, відтак йшов в копець і починав другу лінію під сподом першої. Коли все було написано, олівець впав назад на потяtkу.

Се була чудова вістка від матери п. Б. яку я знав через 8 чи 10 літ. Ся вістка так тронула пана Б., що він залявся слезами. Пан Б. запитався, що належиться мідіюм за се, а сей відповів, що твоя ласка. Пан Б. дав йому два долари і сердечно йому подякував.

Я маю всі сі писання, крім п. Б. і можу цікавим показати:

Доказ є одинокий фундамент, на якім може спочивати правда; а найвищою цілею релігії є праъда“.

ЩО РОБЛЯТЬ ДУХИ НА ДРУГІМ СВІТІ.

В книжці "Мертві ліколи не вмирали", адвокат і писатель-дослідник Раїдал описує, що бін довідався від духа Др. Да-вида Госака, в присутності мідію пані Фрепч Др. Госак по-мер в році 1835 і був визначним ученим в своєму часі. Всі питання адвоката Раїдала і відповідь Др. Госака, записана панна Гетруда Спайдіно, стеографка, яка спеціально тренувалась до писання на потемки. На питання, як виглядає другий світ, Др. Госак відповів ось так: "Другий світ є так природний для нас як і перший. Розуміється, що ми живемо лише в відмінних обставинах. Ми переводимо наше дение життя як передтим. Наш дух є так само ідеальна людська форма як і передтим. Все, що ми тратимо при смерті, то лише тіло. Ми пічо не тратимо з нашої інтелігенції, ані пічого не набуваємо до нашого розуміння."

"Яке є Ваше дение життя?" Було питання. —

"Наші дні суть дуже заняті. Нема жадного застою а проти цього є велика активність кождої одиниці. Тут є безчислені міліони дітей, фізично невроджених, яких переслано сюди, тут є і міліони жінок, які не були матерями в земському життю, які пильнують і доглядають сих дітей, виховують умово і фізично і в сей спосіб заспокоюють свій нахил материнства.

"Варіати, які приходять сюди суть якийсь час далі варіятами і безграанічне число людей є потрібне до сего, щоб їх пришильнувати і заопікуватись так, щоб їх ум вернувся до нормального стану. Мордерці ріжного роду, які приходять з нашого світа чи то через шлюрок чи електричне крісло, в тут увільнені, а ми мусимо заняться пимп і надолужити це, що

земській світ занедбав зробити для них — контролювати їх і виобразувати. Крім сего ми маємо ігнорантів і жорстоких людей. Хотьби атом добра, який є в них, мусить бути розвинений і відповідно поведений. Лише невелике число людей приходить сюди, що мають якесь поняття, де они є, як се є або про правлячий закон. Глупота маси є застрашаюча. Они так суть непорадними ца сім світі, як немовля на вашім світі. Так бачиш, що розвязання тіла від душі не робить жадної умової зміни, життє є дальшим продовженням, лише в іншій дещо формі, тому тут так само є велика потреба школ, колегій і універзитетів, так само як у Вас.

В дійсності можна сказати, що все, що Ви маєте на землі в своїм життю, є лише слабою імітацією всого того, що є тут і то єще в переважно випливом духового впливу і сили зі сего боку“.

”А як Ваші доми?“

”Ми маємо хати в яких фамілійне життє дальше продовжується, де кождий духовий член родини шукає освідомлення. Закон притягання є домінуюча сила. Тут ми маємо велике число губоких мислителів, які шукають за способом відкрити і розвинути скриті сили природи. Ми маємо великі салі на відчіти, де вчені викладають свою науку і досвіди. Ми маємо тут учителів, які розслідують духові речі, дискусиють над сеною великою силою — званою добром, й впливом і функціями в світі. Се є вельми занятий світ, де кождий чи кожда висловлює свою одробину. Ми тут не маємо гроший ані їх потреби, так бачиш, що заняття Ваших многих людей, тут непотрібне. Кождий через свою поміч другому тут поправляє і збогачує своє життє і обставини свого життя. Се є закон. Одиноче щастє і заслугу, яку мешканці землі можуть собі здобути, се лише через поміч другим, через роблення добра, роблення світа щасливішим. Одиноче богацтво, яке чоловік приносить на другий бік гробу, є се, що він дав другим нім тут прибудув“.

"Скажи нам про свою поживу?"

"Так ми маємо поживу але, нетаку як Ви маєте. Наші травні органи продовжують свої функції, ми потребуємо поживи, але ми беремо есенцію; коли Ви споживаєте субстанцію. Ви споживаєте поживу денно і матеріальну соліду частину, втягав ваше фізичне тіло, ми втягаємо денно лише есенцію поживи. Нам солідної поживи не потрібно, але есенція є потрібна нам так само як і передтим. Так бачиш, що в цім случаю є дуже мала ріжниця бо се є фізична конечність.

"Скажи мені дещо про тамтешню політичну економію?"

"Тут нема аристократії — хиба ума і заслуги. Закон природи, який є найвищою силою, знаний Універзалним Законом, мусить бути виповнений, щоб мож було дістатись на вищу сферу. Кождий дух зістас на тій сфері, на яку він є успосіблений, доки не піддається своєю волею Універзалному Законові. Як він постунає, приучусь нових законів, які в основі суть такі самі, лише що они більше згущуються і є більше живі, аж доки він самий не стає частиною закону.

"Політична економія сферів відноситься лише до богацтва, яке не є звязане чи замкнене як ог воздух і світло, і яке мож собі придбати після сили обняття кожного, доставає в рівна потребі. Кожний розуміє, що нам не потрібно золота ні срібла, але ціна морального і умового розвитку, сей тріш вибитий в небесний любови і випробуваний чистотою і правдою, є потрібний для кожного".

"Скажи мені дещо про Ваше соціальне життя?"

"Що до соціального поділу сферів, кожда сфера є поділена на 6 округів, чи громад, в яких лідновідні люди живуть згідно після закону притягання. Хотяй пооднакі члени таких округів чи громад згаджуються дуже близько в гадках, згаджуються в більш важких моральних і інтелектуальних справах, все ж таки, по докладній аналізі ми знаходимо, що ріжни-

ці в кождій громаді суть майже незраховані. Они суть майже анальгічними численним членам ріжних товариств на землі.

"Кожда група має своїх учителів з високою науковою чим члени сеї групи, а ці учителі приходять переважно з висших сфер. Они діляться з пами зі своїм знанем, яке набули в своїм поступі в ріжких галуях знання, а се знова ми передаємо тим низше пас, в сей самій спосіб, що ми передаємо Вам.

Через одержуваннє і ученнє других, ми поширяємо свої інтелектуальні відділи і робимо їх приступними до висшого поняття і красішого зрозуміння Законів Природи. Наші наукові досліди розтягаються на все, що відноситься до природи, до чуд пеба і землі і всего, до чого лише наш ум є здібний поняти чи зрозуміти. В сей спосіб ми робимо наш поступ і одержуємо наше вдоволеніннє. Наука про астрономію і математику головною інтересує нас. Ці предмети суть неви-черпні. Хемія є найбільше цікавою зі всіх наших студій, она була б такою і для Вас, колиб Ви лише зрозуміли, що всі зміни в природі є вислідом хемічної акції.

"Я думаю, що не всі Ваші мешканці, суть достаточно приготовані до сеї роботи".

"Ні" він відповів: "суть міліони одилиць, які не мають приготовлення до жадних наук і поступу. Коли ми перейдемо поза першу сферу, наша інтелектуальна енергія збільшався, наше поняття поправляєсь, ми скорше розуміємо і запамятавмо всі принципи і правди, які суть фундаментом всеї наукової праці.

"Крім науки і дослідів ми занимаемось і забавами і розвивками. Ми сходимось на товарискі забави і прияняття, так само як і Ви. Родини збираются разом па спільні прияняття як і передтим. Ані одробинки любви не тратиться, а протищно зміцнюються. Все зміцнюється і збільшується до такої степени, що Ви не в силі собі представити. Ваші веселості і

забави не можуть зовсім мірятись з тими, в яких ми маємо привілей участі".

"А як масесь релігійна справа між Вашими людьми?"

"На найнижчих сферах, то є найближчій сфері землі, боротьба сект і релігійних напруженостей, є так само остра між людьми як була і передтим, нім они покинули фізичне тіло. Стан інік людьми на найнижчій сфері малощо ріжиться від стану людей на землі. Хотій більшість знає, що они покинули земське життя, то все таки докі з них також мають недокладне розуміння і поняття справи, а головно ті, що вели неморальне життя, які зовсім не суть спідомі сего факту.

"На тій сфері догми і ортодоксальність є папуючими, старі релігійні науки далі голоситься і попівство далі держить силу. Деято може думати, що чоловік, який перейшов через браму смерти, а не знаходячи так як його учили, або як він вірив, буде старатись зазнайомитись з економією природного закону, під яким віл далі жив, але де там, многі навіть тут тримаються старих забобонів і вірувань з боязни і страху, що не знайшли того, чого сподівались." Они йдуть до Ваших церков, в великих певидимих громадах, мішаються з людьми, слухають тих самих старих наук, говорять ті самі молитви і держаться на тім самім ментальнім ровні, доки якісь обставини не спричинять їх звороту і не поведуть їх на дорогу знання і душевного розвитку і поступу. І як час ильве, один по одному ламає пута темноти, стас на праву дорогу і починає свій поступ і замешкання першої сфери."

"Кожного дня річі суть однакові на нашій сфері і вашій. Ви не поступаєте і не набуваєте знання, доки не покиннете старі вірування і забобони. Рівно ж не поступають і ті, що покинули вже земське тіло а не покинули свого привязання до своєї ортодоксальності. Зі сего заинажаси, що нема іншого закону для Вас а іншого для нас. Всі природні закони є універзальними."

"Які будуть висліди з комунікації людства з вашим світом?"

"Се заспокоіть важне питання людства, "если чоловік помре чи він далі жив?" Се зведе науку безсмертності людського духа до певності, що світовим знанням сего факту не буде. вислідом слівої віри але позитивною фільозофією. Оно вкаже, яке в посвяченіше між умом а матерією. Це заохотить і зробить людий більше думаючими. Це встановить святу і вспокоючу сполучу між людьми сего світа а людьми Вашого світа. Це усунуло б сектярське завзяття, це показалоб, що многі наукапія релігійлі се просте обманьство чи видумка па дуренів людства.

"Оно зробить все без сумніву, але людям треба передовсім знання. Се знаннє мусить бути точне і основне в фізиці і хемії. Єслиб сим мали усувати віру, яка видержала через так многі століття, ми не можемо нічого іншого припиняти на сліпо. Бо якак є дана основа, фундамент в фізиці чи хемії, щоб мож було повірити, що там десь в світ з певного рода матеріальними будинкамп, домами, потоки і ріки, пів-свідомі ества, десь в етері, де не може бути нічого, що ми звичайно уважаємо за матерію."

"Цілий світ видимий і невидимий складається з матерії. Чоловік фізичний чи духовий не в винятком в сім універзальном законі. Фізичне око це може бачити етеричного духа в тілі, але не може бачити етеричного духа поза тілом. Бо, єслиб дух в земськім життю не був зложений з матерії, то як булоб можливим для него задержати індивідуальність і вираження себе? Памятайтте, що людське тіло зміняється цілковито що кілька літ. Се тіло Ваше, яке я бачу і дотикаюсь тепер, зовсім не в те саме, що я його бачив тому десять літ. Ну а чи Ви не в одна і та сама особа? Щож оно є, що лишилось одно і те саме? Що оно є, що осталось незмінене? Я називаю се Ви або Ваше етеричне тіло, а єслиб Ви чи Ваш дух не був з матерії, то Ви

не булиб в силі задержати свою відрубність від других, то є свою індивідуальність.“

“Ваше духове тіло є так само матерією як і Ваше фізичне тіло, але опо є лише зложене з атомів в стані сильнішого дрожання чи вибрования. В певній ступені акції дрожання, вся матерія є фізична, можна її видіти чи дотикатись, але якщо дрожання своєї матерії збільшиться поза певну точку, тоді ця матерія стає невидима і непамацана — але опа далі оставається матерією. Ріжниця є лише ця, що єї не може видіти, не може дотикатись і закон притягання на ю не ділає. Лінія чи границя між фізичною а духововою матерією є та точка, де закон притягання не ділає вже. Цілій духовий світ і вся життєва сила цього нашого світа фізичного є зроблений з етеру чи іншими словами сказати, є зроблений з етеричної матерії а все проче на Вашім світі є зроблене з фізичної матерії.

“Приміром, коли ми через тепло розібсм верхнє покривало дерева, то дерево і його життєва сила розділяться. Життєва сила цього дерева уходить в інший стан. Верхнє покривало своєю силою чи енергією — то є уголь і попіл — віртають там звідки повстали, щоб служити другій спілі за покривало. Так само діється і з людським фізичним тілом. Людське тіло є також хемічною комбінацією, яке є головно водою. При смерті людське покривало відпадає а життєва сила, життєва енергія — як тепло з дерева — є звільнена, і стає меншанцем іншого світа, де все є етеричне, де она може жити без верхнього покриття — тіла. І на цім світі всі речі є так видні і дотикальні і правдиві і так природні етеричному дотикові, як фізичні речі на Вашім світі є фізичному дотикові.“

“Що є в Вас, що Ви видите, чусте, відчуваєте, плюхавте і смакуєте? Є є в Ваше фізичне тіло. Доказом на є є, що 5 зміслів не функціонують, коли фізичне тіло є відділене від етеричного тіла — то є від духовного тіла. Ваш мозок, Ваше око, ухо, може бути цілком ненарушений, але Ви не можете ду-

мати, видіти чи чути? В дійсності Ви піколи не видите своїм фізичним оком більше чим Ви видите вікном на улицю, коли Ви дивитесь через вікно. Ви видите етеричним чи духовим зміслом, який не є фізичним оком апі матерією тіла фізичного. Ви видите мозком — не мозком тіла, то є, сих звоїв, які ми знаходимо в голові по отворенню її в лябораторії. Тих п'ять зміслів, які чоловік посідає, они не є фізичними, они є прикметами чи відногами етеричного тіла. Це тіло є незиніціме. Оно є независиме від тіла фізичного. І коли оно відходить до свого окружения, до свого призначения, де є все етеричне, оно знаходить там все так дійсним, так правдивим, так природним для него, як для Вашого тіла є дерева і будинки на землі.“

"Одно ще хочу сказати, що смерть, се великий привілей і велика ласка для чоловіка так само як і Його уродини. Чим чоловік жив інтелектуальніше, тим він жив красше, а коли чоловік жив красше тим все став Йому зрозумілійше.“

ЯК ВВІЙТИ В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ?

Щоб ввійти в комунікацію з духами, видіти їх, говорити з ними і треба бути чесним і справедливим чоловіком.

Не роби того другому, чого ти не бажаєш, щоб і тобі робили. Се основа. Коли ти злий чоловік, то і духи, з якими ти увійдеш в комунікацію, будуть злими. Світло не любить темряви, воно розганяє темряву. Темрява світла не любить, вона втікає перед ним. Так і добрі духи шукають собі добрих людей до комунікації а злі злих.

Добро притягає добро, а зло притягає зло. Се держіть всегда в своїй памяті.

Виберіть спокійне місце, комнату, не конче темну, скажіть широ молитву "Отче наш", заспівайте кілька побожних нісень, або лише подумайте їх, як "Боже близьче к'Тобі". (Ніпер май Гад ту Ді) і сидіть спокійно через 10 до 20 мінут. Відженіть від себе всі гадки а думайте лише про якусь любу особу, котру ви любили на землі або воля вас, що ви хотілиб ввійти з нею в комунікацію і дістати якусь ознаку від сеї особи. Думайте і просіть, щоб той або та люба особа з другого світа дала вам ознаку, чи то пукненням до столика, чи до чого іншого. Памятайте, що на першім мітингу чи сіянсі, ви не конче мусите одержати якийсь знак з другого світа, видіти що чи чуті. Воно деколи забирає довшого часу, або коротшого, се залежить від сеї особи, що сидить і від того духа, з яким хочеся ввійти в комунікацію. Однак, коли ви точно будете сидіти в такім роздумуванню і бажанню то ознака прийде до Вас скоршє чи пізніше. Вона певно прийде. Такий сіянс треба всегда робити в один час, в однім місці, широ і точно. Можите сидіти раз на тиждень, приміром що середи, від 8 до 9 години вечером. Коли

маєте ознаки вже, то можите спідіти два рази на тиждень, в середу і п'ятницю. Крім сего спідіти що разд на молитві, в один і той сам час по 5 до 10 мінут. Се дуже помагає в набранні спілі видіти чи чути ознаки в вечірніх сіянах.

Як я згадав, робіть своє спідження в нічнім місці. Темне місце, головно па початок, в остильки вигідніше, що в темноті ви можете краще концентрувати свої гадки, скутиляти свої гадки. При світлі ви не всілі скупляти свої гадки, зі згляду на змисли, як чуте а головно зір. Будете на щосьглядіти а се буде перепкаджати вам в зібранні своїх гадок.

В такім сіяпсі, чи спідженню, може брати участь і більше осіб разом. Тоді треба вибирати чесних і характерних людей не менше чотирех, які є охочі і точні брати участь всегда. Не беріть людей упертих, або людей, до яких ви не маєте довірі або вони до вас. Ви мусите дібрати людей, які разом з вами були згідливі і творили гармонію. Коли більше людей бере участь в сіяпсі тоді треба спідіти в колі і так, одна мешканка а відтак мушини і знова мешканка і мушини. Ніколи не спідіти двом мушинам в купі, жінки можуть. Зі самих мушин зробити успіх дуже тяжко, зі самих женищ в найлекше.

По середині такого кола поставити маленький і легкий столик. Па столік поставити який легкий предмет, прикладом олівець, або легку трубу з алюмініум, або паперову. Духи дають знак олівцем або трубою а коли в досить спілі то будуть говорити через єю трубу. Трубу робиться з грубого паперу, звивася так, щоб в одній кінці ся труба була 5 цалів звивена а в другім на пів цалі, а довга 20 до 30 цалів.

Коли дух дає вам який запак, скажім пукав, тоді ви можете з ним починати розмову за помочию сего пукання. Приміром питайте хто се є і кажіть ім'я твої особи, яку ви найкраще любите, або вона любила вас і коли ви вгадаєте її ім'я нехай пукне 2 рази. Коли ви не вгадали ім'я твої особи нехай пукне раз лише.

За помочиою пукання можите вже богато довідатись про що би ви не бажали. Однак не приймайте пічого за певне, що воно так а не інакше, бо не знасте чи сей дух добрій чи злій. І добрий дух в деяких річах може помилитися, се людина так як ми. Може сказати правду а може неправду. Щоб духові повірити треба знати хто він. Добрий дух не скаже неправди, коли не знає, або не розуміє на сім, о що питаетесь, то відповість, що не знає.

Ви можете чути пукання, або видіти спочатку маленькі кольорові світла, як головка шильди. Опісля ці світла будуть збільшатись і дійдути до величини голови. Будете виділи клуби білого диму, немов пари, з чого будуть витворюватись постаті людські. Ці постаті будуть як живі, будуть ходити, дотикатись і говорити. Щоб бачити світла, то не конче мусите мати отворені очі, при замкнених деколи будете бачити красше чим отворених.

Вже саме пукання переконає вас, що воно походить від якогось ества, мудрого і інтелігентного. Се захотить вас до дальших розслідів і чим дальше будете слідити, тим цікавішим воно буде для вас. Не треба тратити охоти, лише в витревалості і точності дістаніте, що хочите.

За кожду відповідь подякуйте гарно пукаючому, по українськи чи англійськи, доки не переконаєтесь що се пукає. Люди в другого світа найлучше люблять як їмкажеть замість подяки "Гад блес ю" — ісхай Тебе Бог благословить.

Щоб дух міг зробити якусь ознаку він мусить мати вашу поміч. Дух від духом, тіла не має і рук не має таких як ми. Щоб пукати треба мати чим пукати мусить забрати з вас силу. Так само до говорення, він мусить мати вашу силу. Щоб ви дали Йому сю силу, ваш ум і ваше тіло мусить бути спокійне, охляпане. Коли ваш ум іраціон, дух не і-сп.і. взяти сеї силы з вас.

До пукання Йому богато напої силі не треба, але до говорення то вже що іншого. Дух до говорення мусить вас успати легко,

тоді бере з вас силу і говорить самостійно або через трубу. Дуже часто дух входить в вашу гортанку, вас легко усипляє або пізніше так вправиться брати з вас силу, що се зробить і без заснання і вашими мовними органами буде говорити. Голос зовсім буде відмінний від вашого, буде мужеський або жіночий, залежить якого полу с сей дух.

Говорити духови через трубу є о много тяжче. Він не лише мусить взяти силу з вас говорити але і піднести трубу зі столиця, її держати і говорити. На се треба доброї сили, то є доброго розвинення. Одній особі приходить се скоршє а другій пізніше.

Мож розмовляти з духом через пуканіс але мож також через повторюванне азбуки А, Б, В, Г, і т. д. Тут треба з духом умовитись, що ви будете говорити азбуку і коли ви вимовите ту букву, яка є потрібна духови до сказания чогось, приміром свого імені, щоб іні тоді пукнув два рази.

В сей спосіб ви будете повтаряти азбуку, дух буде пукати на якую букву, сі букви ви запишіть одну за другою і вийде слово.

Сей спосіб звичайно практикується на початок. Опісля коли є більше сили, то духи самі будуть писати чи говорити. Початок все тяжкий, тому не треба знеохочуватись.

До такого кружка добре запросити таку особу, якій "привиджусь щось", бо така особа має вже вроджену силу мідіумістичну і при помочи такої особи скоршє вийдете в комунікацію. Нічого не бійтесь, бо коли ви добре то духи будуть приходити добре а вони вам помогут а не пошкодять.

Такі є способи, яких уживають духи до комунікації з людьми на землі:

1. Пуканіс, через яке мож увійти в розмову з духами.
2. Труба, через яку мож дістати голос вирост.
3. Автоматичне писаніс, чи мальованіс, духи можуть робити самі держачи олівець чи пітточку, або через держаніс одного чи другого рукою мідіума.

4. Тренсмідіюм, дух говорить органами мідіюма, при чім воно в заснанні (тренсі).
5. Матерелізованнє, дух забирає силу з міціюм і показується самий (1) показує ріжні предмети, видія, ростиня чи звірятя.
6. Магнетичне ліченнє, при помочи його дух лічить, без взгляду на вашу "віру" чи "сугестію".
7. Зміна тягару якогось тіла.
8. Граннє на інструменті.
9. Підношуваннє в воздух ріжних предметів.

БОЖЕ БЛИЗШЕ К'ТОВІ!

1. Боже, близше к'Тобі,
Близше к'Тобі,
Хочби і на хресті
Зпятись мені,
Сніваючи я Й тоді,
Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
Близше к'Тобі.	Ангел провідник мій,
Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
Близше к'Тобі.
2. Хочби мов паломник,
В ніч темную
На скалі я спав
Вкритий тьмою,
То мчав би я і в сні,
Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
Близше к'Тобі.	4. Тоді з нових думок
Світлом Твоїм,
З тривог моїх гіркіх
Здиви гнів Твій дім.
Тож і в тяжкій журбі,
Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
Близше к'Тобі.
3. Нехай всі ті дари,
Що Ти даєш,
Будуть мені путем
До Твого раю.	5. Хочби крильми щастя,
В гору я мчав,
Поза сонце, луну
І зорі сягав,
То сніваючи я Й тоді,
Боже, близше к'Тобі,
Боже, близше к'Тобі,
Близше к'Тобі.

ЯК БУТИ МІДІЮМ. (Подано духом).

"Я хочу подати вам кілька гадок про "Мідіюм", як я се бачу зі сеї сторони. Мідіюм видить, що є якісь люди кругом не-го, але трохи відмінніші від звичайних людей. Такі мідіюми, що відчувають чи бачать сих відмінних людей, оповідають про них земським людям і закладають церкви.

"Я хочу подати кілька гадок, як я се бачу звідси і сподіюсь, що се спонукає когось до думання. Ісли ти хочеш бути мідіюм, рішишь на се, що ти маєш бути ним. Тоді йди вперед і дістань те, що ти хочеш. Ти нічо не годен дістати самий, коли люди зі сеї сторони тобі не помогуть. Через се ти повинен бажати, щоб люди зі сеї сторони тобі помогали після їх найлучших сил. Ти хочеш тоді таких людей тобі до допомочи, які годні тобі помочи. Ти йди за ними в відповідний спосіб.

Ти не мусиш лише сидіти одну годину на тиждень в темноті, і сподіватись, що духи решту все зроблять за тебе. Я скажу від себе, ти зовсім не сиди в темноті. Коли ти сідиш в темноті, тоді ти отвірася свої двері для злих духів, які є і тут. Першою річкою є організація. Бери до рук потатку і спиши імена тих по-мерших твоїх любих, які тебе любили і які були готові тобі помочи ще за життя на землі. Не взивай певну особу до зроблення певного діла для тебе. Скажи їм лише, що ти бажаєш такого а такого розвинення себе на мідіюм. Пам'ятай се завсігди, що ти хочеш сего, щоб помочи людству а не для особистої користі. Забудь за себе але жий і для других.

Відтак скажи своїм приятелям на сій стіроні, що ти будеш з ними ділати лів на пів, що ти будеш ко-оперувати з ними у

всіх справах і ти бажаєш, щоб вони вибрали там відповідну особу до роблення відповідного діла і нехай дадуть тобі знак чи ім'я, щоб ти знов усе відоме, коли сяде особа з другої сторони прийде до тебе. Нехай вони всі знають, що ти є з ними на рівні (сквер), і ти переконаєшся, що і вони будуть такими і з тобою. За кожду гадку чи слово, що ти отримаєш від духа подикуй Йому гарячо. Ніколи не обманюй, не заводи людей зі сего боку. Май певний час, щоб ти міг сидіти через який час в мовчанні. Ніколи не обмавляй, або дурниці не говори на такім мітингу.

Коли ти вже маєш певну групу знакомих, які мають нагляд над тобою, заяви їм, що ти годишся те приняти, що вони тобі дадуть. Вони приділять тебе там де ти можеш найкраще виконати діло при їх допомозі. Природа живе після точної системи, а чідіюм є та особа, що пробує себе настроїти до природи. Чим красше себе настроїши до природи, тим краще і виразніше ти можеш одержати речі від природи.

Ніколи не трать надії. Не зміний свого циркулю. До циркулю вибирає таких людей, які будуть витревалі і будуть сидіти з тобою до кінця. Вибери 3 або 4 особи, що є витревалі. Кождий член в циркулю нехай має свою власну лісту духів, в яких він шукає допомоги. Один член нехай не знає лісти другого члена. Ніколи не босуй своїх духів і не позволяй, щоби вони тобою босували (верховодили), тут має бути абсолютна кооперація згоди.

З часом я подам Вам мою гадку про контрола, але тепер говорю лише про організацію. Все залежить від організації, без організації нема нічого. Ти не можеш мати успіх, доки не будеш мати організації. Ніколи не гнівайся на своїх приятелів зі своєї сторони. Розумісся, що і злі духи будуть тобі перешкоджати, але ти скажи своїм приятелям а вони іриппильнують сего. Пам'ятай всегда, що ти се робиш для добра другого. Будь чесний в своїх змаганнях, в своїх стремліннях будь справедливий, а ти не

заведеш себе. Памятай, що природа працює в колі, а коло працює в другім колі.

Духів не називай інакше як людів з другої сторони, бо ми є так дійсні як і ви. Є більше ріжниці між білим чоловіком а журилом на землі, чим між матеріальним чоловіком а духовим. Працюй з любви до природи — називай нас, щодня людьми, сим ми будемо вдоволені дуже і все зробимо свій обовязок.

Памятай всегда, що ми с більше охочі і раді працювати для Вас, чим ви хотілиб сего“.

МАТЕРЕЛІЗОВАННЄ ДУХІВ.

Відомо, що в ріжні мідіюми, через яких духи дають знати про себе в ріжний спосіб. Приміром пані Допи є " "тромпст" мідіюм, то в такою мідіюм, що духи приходять і говорять через трубу, беручи до сего силу пані Допи. Тоді чується голос духа, з яким розмовляєсь, як зі живою фізичною особою, але Його не бачиться.

Мідіюм матерелізований є таке мідіюм, через яке приходить духи в формі такій, в якій вони жили, то є в формі тілесного вигляду. Приходять звичайно такими, якими вони були поховані, або були убрані в поснічних ділах свого життя. Але можуть прийти убрани так як їм подобається. Такий зматерелізований дух виглядає як звичайна особа, ходить, говорить, сьміється, жартує, цілусь і робить то що її попроситься. Коли доторкнеться зматерелізованого духа то звичайно тіло Його не є таке як живучої людини на землі, то є матеріяльне тверде і стало, але оно є більше як згущена мрака чи дим. Коли дух дотикається Вас то Ви відчуваєте дотик як звичайної живучої земської людини, лише що тіло духа є холодне.

Як опо робиться?

Після поясень самих духів, то опо робиться так.

Мідіюм матерелізований є звичайно особа, що в спльної фізичної будови. Сю особу, засиллює якийсь мудрий дух, якого називають "контрол-ом". Таким контролом є дух, який здав добре хемію і пропродне правило. Коли мідіюм є заспале, то є в тренсі, тоді сей контрол бере силу зі сего мідіюма, то є хемічно розкладає Його тіло і зі сих розложених елементів буде форму того духа, який хоче показатись. Сей збудованій дух стає тоді самостійною одиницею в повній сво-

їй давній формі зі всіми прикметами і усposобленем, лише його голос не є його давній голос а голос сего заспаного мідіюм. Хоч в деяких мідіюм матерелізовані духи прибирають і свій давній голос.

Коли відбувається матерелізовані духів, тоді світяться червоні світла, щоб видіти духів. А червоними вони суть тому, що червоне світло пе впливає па хемікалі. Таке мідіюм сидить десь в компаті заслонене темпою запоною, звичайно в однім куті компати. Се робиться на се, що контроль бере силу з мідіюм в формі випару і зі сего буде тіло певного духа, який мається явити своїй рідлі чи знакомим.

Я мав нагоду бачити сей процес. Насамперед між лівим раменем а головцю, починає кружити мрака в формі яблока. Відтак ся мрака скоро збільшується і починає зарисовувати голова з чорними плямами, де мають бути очі і уста. Кругом сеї мраки починає кружити більше згущена мрака в формі полотна чи матерії. Мрака первіспа, зі сею згущеною мракою зарисовує дійсний вигляд людского тіла в убралю. Се дієсь досить скоро, п'ять до десять мінут і дух вже виходить зпоза заслони па кімнату. Деколи чути хід духа як звичайної живої особи.

Дух виходить зпоза заслони, говорить і жартує зі своїми дорогими. Коли тратить силу, вертаєсь назад за заслону набирає більше сили і знова виходить зпоза заслони. Се робить пераз кілька разів, залежить як довго він стойть зматерелізований. Деякий дух стойть зматерелізований і пів години і розмовляє. Потім входить назад за куртину чи заслону, але як? Думаете, що може розтягає куртипу, робить собі місце? Ні! входить паскрізь через куртину, так як пару через рідке полотно. Деколи і так пе вертаєсь, лише як стояв і говорив, так поволи п'єз па тім самім місци, немов склався під підлогу.

На матерелізованню духів я був вже кілька разів. Ко-

ли був я перший раз, прийшло до мене три зматерелізовані духи. Перший мав бути помертий чоловік сестри мої жени. Справді я його добре знав. Як він був маленьким хлопцем в старому краю, він жив в місточку Журові, як виїхав до Америки, жив в Брукліні і там помер зараз по операції на запалення сліпої кишки (пенісіцитес). По виїзді з краю я його не бачив більше, хіба на фотографії. Подав мені своє ім'я "Джеймс", яким його кликали тут. Про се я довідався в дома, як вернув зі сего сіансу. Тут була його жена Аїна і коли я оповідав, що якийсь дух "Джеймс" прийшов до мене, і коли я його подрібно описав, она пізплала сего духа як її першого чоловіка, бо дійсно його так і називали, про що я не знав передтим. I коли я приглянувся його фотографії пізлав в них обох велику подібність. Сей "Джеймс" виходив до мене кілька разів зза куртни але лічого не говорив, крім подання свого імені. Чи в сім була моя вила, чи духа, я не знаю, бо нігде правди діти, я трохи й настрашився. Особа як жива та все вигляд мертвий, лице жовто-біле, його хід більше па лет виглядав чим на ходженне. Такий стан, який витворився в мені по приглядінню сему духови, не дуже був пригожий до розмови з духом.

Другим духом, який вийшов зпоза заслони — була суха, стара жінка, завязана в білій рубець. Кругом голови миготіла певного рода яскість, фосфорової краски. Се мало озпа-чати, що сей дух прийшов з висшої сфери. Ся женищина виглядала на старокраєву стару жінку в рубці. Виглядала як на бабку але хто она, я не знаю, бо своїх бабок я не знав, а було їх аж три з мої сторони, а з жіночої таке саме число. Говорити нічо не говорив, бо як побачив сего духа так загубив язик. Сей дух глядів на мене з усмішкою, похитав головою і зник. Тепер мені стало легше. Я лочав собі добрікати в думі, чому з мене такий боягуз, чому я пропустив таку добру нагоду говорити зі сим духом, тим більше, що я

міг говорити по українськи, бо се напевно була укр. жenщина, що вказував її рубець і нише убраннє. Сим докором я покріпив себе на дусі і коли вийшов третій дух до мене я вже був відважніший. Се був трослій мушцина, гладонький на лиці, в чорнім убранні а з білим турбаном на голові. Коли я послітав його чи він Гіндус, відповів, що так. Я приступив близько до него і послітав, що він мені доброго скаже. Він поставив свою руку на моє право плече і каже: "Ти зробиш успіх в життю, будеш мати все, що потрібне і будеш вдоволений". Відтак пальцями побурив мені волоса і відйшов.

В сего мідіюм я був другий раз па матерелізованию духів. Та сим разом я не був щасливим оглядати знакомих духів. Було дуже богато людей і мідіюм мусів перервати сей мітінг через своє омучення. Мітінг зачався о 8:30 а скінчився о 12:00 год. в ночі. Тоді був присутнім п. Кос. з Ходорва, який говорив зі своєю женою через 15 мінут. Я сидів па переді, бачив духів, чув, що они говорили, але до мене не було нікого. Та не лише до мене але і для багатьох других. Було за богато людей.

Се було в грудні 1923 р.

ДОКТОРА ЗДІБНІСТЬ ЗБІЛЬШАЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ ПОМІЧ ДУХА.
(Подав дух Др. В. Г. Біллес.)

"Практика медечини·значить освободити людське тіло від недомагань. Се було мое земське запяття. Від коли я перейшов на сей бік, я продовжаю далі свое заінтересовання на сім полю і пильнував много случаїв хороби між моими сусідами і знакомими з більшою цікавостю, з більшим запалом чим перед тим, то є, за земського життя.

"Кождий може продовжати своє думання і науку в сім духовім світі, яким занимався на землі. Його перехід в духовий світ, зосім не відбирає його силу думання, а противно оно прискорює і поширяє його здібності думання і отворяє ширше видження розуміння річей на світі. Се поширення фізичного видження дає більшу нагороду до красшого і точного розбору людської хороби, бо дух має красчу нагоду видіти і се виджене в так досконале, що оно може видіти найдріблійший перв, найдрібнійше тільце крові, кожду кістку і илив крові і діланне кожного органу тіла, що дає нагоду духови, який розумівся на сих функціях в земськім життю, відкрити сейчас педомагання якогось органу робити свою роботу так як він повинен.

"Дух скоро може віднайти причину коли хтось с хорій, відкриваючи сейчас, коли який орган не робить добре свої роботи. Він може відкрити рака, без найменшої перешкоди, може видіти де с кістка зломана і як, так докладно як се годен зробити доктор на землі, коли кістка с очищена з мяса і лежить на столі. Рознізнання хороби духом доктором є перфектне. Що за поміч оно с в практикованню медечини? Що за поміч для доктора буlob знати точно педомагання його хорого. Розпів-

нанне хороби, се найбільша перешкода для доктора. Пере- важно, що доктор робить, се здогад. Зменьшити його здогад, а доктор може зробити велике діло.

Я собі повно здаю справу, що пересічний доктор не звер- не богато уваги на мої замітки, про духове розпізнання хороби. Він скаже, що се моя уява. Я був такої самої гадки, як був на землі. Я не пробував довідатись і переконатись там де мож, чи се так чи я і.

Позольте мені ще раз заявiti, що oe в Божа правда, що Др. В. Н. Біллес жив, не в тілі, але в новім естві, в новім світі, в світі духовім але з тою самою умовою силою, що на землі, ли-ше з поширеною, глубшою, і сі слова се суть мої.

Кождий, що заходить до мідіюм п. Фиш, знає се. Ti, що оминають такі місця, де мож довідатися про правду, скажуть се неможливе. Ані одної річи на сліті нема важлійшої від сеї, як довідатися про факт, що ваші померші можуть говорити з вами і вам помочи, як я се тепер роблю. Е так богато важливих річей на світі, про які ви можете довідатись від нас, а люди суть так обоятними і глухими.

Я тут ще раз заявляю, що кожного доктора робота будаб 500 разів уснішнійша для його хорошого, коли він порадився, бодай в кождім неяснім випадку, доброго духовного доктора че-рез доброго мідіюм.“

КОМУНІКАЦІЯ З ДУХАМИ В СВІТЛІ НАУКИ.

(Сей відчit був даний в "Клубі Укр. Інтелігентів", в Шикаго.
6. мая, 1924 року.)

Вступ.

Вп. панi і панови! Про що я буду нинi говорити, я розумiю і знаю, що в другий свiт і в комунiкацiя з пiм — я сего так певний як 2 а 2 є 4. Я вiрю, що деякi з Вп. присутнiх не повiрять в мої частинi доказi і виводi нинi, але я вiрю, що з бiгом часу хотiби з одробинкою студiйовання, без упередження в сiм напрямi — будуть принятi як Вашi власнi. Я не хочу давати Вам виклад по режiмi всходу, де кожда заява чи теорiя прелiгента в авторiтетним доказом і як таким кождiй його аргумент має бути принятi слухачами. — Я не хочу, щоб Вп. слухачки і слухачi приняли все як правду, а противно раджу приняти лише се за правду, що Ви годнi приняти або годнi собi самi доказати се як правду — бо жадна правда не є правдою для пiкого, доки вiн не є в силi доказати собi сеї правди через свiй власний розум чи досвiд. Прошу не забувати, що зважи хтось зможе доказати собi деякi правди, вiн мусить розвiнутьись i дорости до сего доказу. Своimi ж замiтками я хочу лише вказати на дорогу, по якiй мож знайти сю правду, про яку я буду говорити, але яку кождiй з осiбna мусить сам для себе зважити, змiрити, спробувати i переконатись. Не принимайте нiчого як абсолютний доказ — доки самi собi сего не докажате — хiба, що хтось скоче послужитись вже тим, що другi перейшли i ужiti їх досвiд лише як дороговказ до свого переконання i сatisfакцiї.

Одно лише, що я буду просити, се поваги до предмету i терпеливостi — много бо рiчий може видаватись Вам на перший погляд чорними але зi зрозумiшeю рiчи они самi собою проясняться.

Найважнішим питанням в житті чоловіка є — чи є життя поза гробом? Наука християнських церков вчить, що є. Біблія вчить те саме. Та всетаки се питання стоїть перед чоловіком, коли він лише поглубиться в гадках, що сталесь з ним по смерті? Християнин вірити в позагробове життя на основі Біблії, на основі заяви нашого Спасителя, та ся сама віра доколи не вдержується в його розумованию з браку іншіх доказів, крім самої віри. Він шукає за доказом і то певним. Чоловік хоче бути запевнений, що оно так дійсно є, що як він помре по сих земських трудах і терпіях, там за гробом зажив вічним і щасливим життям.

Крім заяви Спасителя і твердження Біблії, що є друге життя, щей здоровий розум чоловіка признає, що мусить бути життя поза гробом, бо Бог всемудрий і справедливий, Він не хоче, щоб чоловік терпів ціле життя і так з терпінням скінчилось Його життя? Він не схоче щоб той, що ціле своє життя перевів примірно, по християнськи, після закопу, скінчив Його так само, як той, що вів непорядне, грабіжне і пелюдяне, без нагороди для першого а кара для другого? Тому розум наш диктує нам і признає, що позагробове життя мусить бути а в пій нагорода для добрих а кара для злих.

Чи є життя поза гробом? Сим питанням інтересувались люди всіх віків, від початку людського роду на землі. Се питання було найважливішим питанням для чоловіка, та інні се питання не є питанням а фактом, що чоловік жив поза гробом.

Та не лише в фактом, що є друге життя поза гробом, але і в фактом і се, що ми можемо видіти помертих своїх любих, можемо чути їх голос, можемо говорити з ними а павіть і фотографувати їх.

Треба знати, що комунікація з другим світом не є відійсністю пічим повним. Про се знали в давнині пророки, відтак ворожбите, а нині запамаються сим люди вчепі і повчені — головно ті, що мають охоту і дар до сего.

Коли заглянемо в історію, побачимо, що духи являлися Сократови, Габрінови, Тассови, Дівиці з Орлсану, св. Ігнатієви, Кромвелови, Сведенборгови і пышним. Сократ часто говорив до своїх учеників про "Демоп-а" —духа, який в Йому провідником і дас Йому пораду. В своїй славній обороні він говорив — Сей дивний ґеній, який має вплив на мене і веде мене і з яким я обговорюю справу, говорить мені так а так... Джоак' Де Арк в молодім своїм віці побачила як бania сільської церкви засіяла, звідкт почута голос а відтак побачила св. Михаїла, який сказав їй, що Бог змилосердився над Францією і приказує її оборонити місто Орлеан і повинуватись Каролені VII.

Сведенборг, один з найбільших писателів про позагробове життя каже, що він виходив з тіла мандрував по небесних сферах, приглядався всім там а відтак се все списав на папері. Англ. біографи кажуть, що він був одним з найбільш чесних і правдомовних людей на світі.

Богато людей мали видіння, які сповились до поти. Приміром я памятаю одного селянина в моїм селі, який зробив собі трупну, згодин священика, зібрах свою родину одного вечера і сказав що о 9 год. він помре. Перед 9-ю попранцався з родиною і знакомими, сів на бамбетли, легко застогнав і віддав Богу духа. Ильші мали предсказания які також точно сповились. Приміром Йозефина напомниала Наполеона щоб він не йшов 1812 року до Росії — він не послухав і пішов, знаємо що сталося.

Ціла людська історія в пересякла того роду маніфестаціями, як фактами — а Біблія в повна від початку аж до кінця.

З Біблії паведу тут лише кілька цитатів: Друга книга Мойсея, голова 3, стих 2.— Де говориться, що ангел явився в огністому поломіні серед куща. Друга книга Мойсея, голова 31, стих 18. — Дав Мойсеві дві табличі камяпі, на яких писав палець Божий, Йова, гол. 4, стих 12 до 17. — Як Йов чул сло-

во Боже, бачив духа і чув голос. Друга книга Мойсея, гол. 34, стих 1 і 28. — Де Єгова говорить, щоб Мойсей висік 2 таблиці нові на вір збитих, щоб написати нове слово. Перша книга Паралипоменона, гол. 28, стих 11, 12 і 19. — Господь дає план єрусалимської церкви. Книга пророка Даниїла, гол. 5, стих 5. — Явилися пальці людської руки і писали на стіні царської палати. Перша книга Самуїла, гол. 28. — Де говориться про жінку-чарівницю з Ендору і її відкриттє. Лука 24. гол. 43. стих. Де говориться, що Христос явився ученикам своїм, розмовляв з ними і їх мід. Лука, 2 гол., стих 9 і 13. — Ангел послодень став коло них ... зараз явилось множество воїнства небесного. Марко 16 і 9. — Христос являється Марії. Йоан 20 і 25. — Ми бачили Господа. Маттей 3. 16 і 17. — Побачив він духа божого... дався чути голос з неба... Се мій син любий. Марко 9.4. — І явився їм Ілія з Мойсеєм і розмовляли з Ісусом. Діяння Апостолів 5.19. — Ангел Господень відчиняє двері темниці і випускає Апостолів.

Много інших цитатів можна брати зі Старого і Нового Завіту, де була комунікація сего світа з другим.

Щоби переконати когось про життє поза гробом і комунікацію з ним силою аргументу, оно є дуже тяжко. Се не дастъся зробити. Щоб хтось був переконаний о тім, требаб, щоб він самий студирав в сім напрямі і самий переконався. Математично йому піхто не докаже сего. Тут не математики треба а духової зрілости. Духова зрілість наступає тоді, коли чоловік є в силі обійти своїм умом, своїм розумованнем — висше ество від себе — або бодай в часті годен зрозуміти себе самого і других. Такий доперва чоловік, коли застановиться зрозумів се, що ми є свідомі нашої власної індивідуальності, нашого власного ума і нашої відрубної волі. Ми є свідомі матерії, в якій ми вродились, в якій ми тепер перебуваємо і яку ми вживаємо в нашім земськім життю. Через механізм нашого мозгу, не лише руководимо нашою матерією, то є нашим тілом, але і

матерією світа. Ми живемо в матеріальнім (фізичнім) світі, але не в Його матеріальною частиною. Ми перевисхаемо всю матеріальність своюю свідомістю.

Наше тіло є нашою лише матеріальною машиною, нашим інструментом, через який ми оказуємо нашу маніфестацію — свідомість. Ця маніфестація тіла може бути красша чи гірша — се кождий знає. Ріжниця сесії маніфестації вказує що в стежні Інтелігенції — висші і низші. Інтелігенція може йти в долину аж до мікроба, або в гору аж до Сотворителя. Сила маніфестації залежить в першій мірі від розвинення фізичного, (матеріального) тіла і Його удосконалення.

ЧОМУ ДУША В ТІЛІ ЧОЛОВІКА НЕ ОКАЗУЄ ВІДРАЗУ СВОЮ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ?

Як мозок с матеріальним операційним чинником матеріального тіла, так ум в операційним чинником духового тіла — а сам і душі. Душа чоловіка — чи загально говорячи дух — в свідома і інтелігентна, але чинник матеріальний, через який она має працювати своїм умом і показати себе і свої прикмети, не є розвинений і спосібний до сего сейчас по народженню. Тому дух чекає на розвиток фізичного механізму, то є тіла, яке він має уживати в своїм земнім життю.

Дух поволі помагає удосконалювати мозок, його поширяти а зі самим він самий лучше розглощується і привыччається до уживання його в матеріальнім напрямі. В поширюванні мозгу, в збільшуванні його клітин і звоїв і дух поширяє свою здібність і росте враз з мозгом. А росте віл в самі значенню, що віл привыччається до свого замкнення, обзиакомляється і привыччається до уживання матеріальних прирядів, сего матеріального механізму, яким є людське тіло.

Віл привыччається розріжняти матеріальні чи фізичні ефекти через сих 5 чи 6 матеріальних змислів. Він вчиться, як дивитись через сі отвори — вікониця, що ми називаємо очима. Він вчиться і привыччається, пізнавати і розріжняти фізичний світ за допомочю звуків в ухах, запаху в носі, дотику в пальцях і скіри.

Дух в свідомий, але орудіє чи механізм, який він має уживати, то є тіло, пе в таким досконалим з початку, щоб він міг свою свідомість в повні окажати.

Хто знає, чи провідніше Боже навмисно так не зарядило за-

для самого добра духа, щоб він скристалізував свою індивідуальність, обмежив свою буйну свободу, свої вільпі хотіння і пориви після спільніх вимог інтересу других, одним словом, щоб він зрозумів і навчився, що він є лише одним зеренцем піску в глубині морській, що він є лише одним колісцятем у всесвітнім механізмі; здисциплінував себе і приготовив себе до вимог природного, божого закону. Се все діссъ через розвій тіла — сей запори духа — через практичне уживання механізму цього тіла, через розуміння і призвичаснів себе до оточення і Його вимог, а все те він осягає через розум і змисли, які він одержав до своїй диспозиції.

Приміром дитя в колисці, з веселим усміхом па лиці, простягає свої ручечки до повнолітнього місяця, щоб вхопити Його в свої рамена.

Дитячий перозвінений розум не відкрив ще фізичного секрету, що між Його колискою а місяцем є простір.

Дитя росте і пізнає, що зловити місяця з колиски руками не дається, треба вилізти з неї і зайти на горбок, на якім він що вечера відпочиває. Оно підростає, навчиться ходити, тоді доперва збирається на горбок за селом. Тут переконюється, що місяць спочиває не на сім близькім горбку а на тім горбку висшим — оптам дальше. Дорога задалека, треба сще підрости. Тепер йде й на сей горбок, а він сще па дальшім спочиває. Чим дальше се дитя йде, тим дальше й місяць віддаляється від него. З часом оно переконується, що місяць є не лише далеко але й високо, що між ним а місяцем є великий простір. Оно розуміє тепер, чому місяць показується на горбку за селом, хоть вдійсності він там не відпочиває. Через постійний розвій мозгу і поняття секрету простору Йому став яслим і зрозумілим, що місяця зловити він не в силі в своїй рамена.

Другий примір:— Поставмо дорослого чоловіка на льокомотиву (інджай) чи автомобіль. Він хотіть дорослий, розвинений і інтелігентний не буде міг як слід орудувати льокомотивовою

ані автомобілем. Він з початку мусить обзнакошитись добре з льокомотивою чи автомобілем, зі всіми їх прирядами, пощо они є там, як і коли їх уживати. Щоб сего всого навчитись докладно, треба часу і охоти. Хто має охоту і витревалість тоді красше обзнакошиться з машиною і зручніше і певніше буде їхати нею. Розумієсь машина мусить бути в порядку. Коли ж машині щось бракує, то нею не поїде і найінтелігентніший чоловік.

Третий примір:— Людське тіло — людський мозок і ріжні його органи, які сповняють свої обов'язки і виконують розкази — в чудово-гарною машину. Чим більше ця машина в розвиненою і досконалою, тим она в красша і лекшим інструментом для душі чи духа зробити свою досконалу роботу. Чим інструмент в меньше доскопалий тоді й душа може дати чи зробити свої меньше досконалі обяви чи вискази.

Цағаніні чи Кубелік є одним з найславніших артистів скрипаків. Возьміть в котрого в них його ініграну скрипку, а дайте Йому тане грубе довбalo — він буде грати — але музика не буде однакова. Дайте Йому добру скрипку, але зле настроєну і не позольте настроїти ї, він не добуде жадної музики з неї. Дайте Йому балалайку, якуж музінку він може добути зі сего інструменту?

Чи се порівнання не пояснює дещо розвиток нашого тіла? Якож інструмент невиграний, розстроений або з недостаточним числом струн, може дати повну музику? Якож душа, в тілі нерозвиненім, примітивнім, може оказати свою силу — свою музику, свої божеські свійства і прикмети?

Як артист-скрипкар не може добути гарної, артистичної музики зі звичайного зербового чи осикового, щей до того невиграного довбала, так душа не може показати себе в своїй повній божеській величи, в високій інтелігенції, в тілі примітивнім і нерозвиненім.

ЩО є ЧОЛОВІК?

Чоловік є мікрокосмом — дрібнечкою всесвітньою одиницею — то є збірником всіх сил, форм, ідей і тим огнivом, яке лучить низше і висше життя чим він самий.

Розібравши чоловіка хемічно на частини і заналізувати його після ознак його сили, його посоянчення з духовним світом, побачимо, що чоловік складається з трох головних частей — імено: тіла, духа і душі.

Тіло чоловіка є збірником всеї сили і функцій матерії дух є принципом життя, зложений зі всіх сил, що ми коротко називамо життям; душа є божеська, безсмертна ессенція, котрою характеристикою є воля і інтелігіція.

Заналізувати душу — людський розум не є всілі — бо уша — це частина вічного і всемогучого Бога. Душа не є елементом, щоб мож побачити, відчути або зрозуміти людськими зmysлами. Сказати можна, що душа це віща іскра, вічне світло, Альфою і Омегою вічного Сонця, вічної всемогучої і мудрої сили — Бога.

Домівкою для душі є — друга складова части чоловіка — дух, або як Біблія називає духове тіло. Дух чи духове тіло є деликатною прозрачною субстанцією, яка в ефекті є силою; в акції, через органічне тіло, є життєм; а виникаючим впливом є силою магнету і електричності.

Ся друга складова части чоловіка є сим товчком, що творить чоловіка живущим сутством.

Третя части чоловіка — це тіло, се матеріальна домівка для обох перших частей. Тимчасова домівка — от так як хата для чоловіка або його убраннє. Чоловік носить увраннє

доки не підресь, а відтак кидав його, коли опо підресь або стає непригожим. Мешкає в хаті, доки она не розвалиться, а коли валиться направляє і латає а коли спричиняє йому за багато труду і клопоту покидає її.

Так само і дух робить зі своїм тілом. Мешкає в тілі, тягає його на собі доки опо надається до мешкання, доглядає його, направляє, латає і т. д., а коли тіло так знищилося, що не надається до дальншого мешкання для духа і душі, тоді они кидають його і йдуть туди звідки прийшли — то є до свого небесного Отця. Покинене тіло вертається в землю, з якої повстало або через гниття або через паленіє його.

Як виглядає земське тіло, кождий знає. Якоже виглядає тіло душі — духове тіло ?

Духове тіло є душлікатом земського тіла чоловіка, яке пробивалось через него в формі яйцеватої аври і окружав фізичне тіло кожного чоловіка. Се духове тіло чоловіка є збудоване з кожної його гадки, кожної його слова і діла.

Коли чоловік жив злим життєм, його авра буде зложена зі всіх негативних красок, темнійших або яснійших, залежить як дуже злим є його життє. Негативними красками є сива, чорна, червона, зелена і сина. Коли чоловік жив злим життєм, то не лише його авра буде зложена з негативних красок але і енергія динамічного дрожання буде слабою і низькою.

Коли такий чоловік помре, то є, розлучиться душа з тілом фізичним, тоді його душа йде зі своєю аврою чи тілом духовим до такої сфери чи місця, де краски і дрожання в собі подібні і гармонізуються. З дуже темніми красками йде до найнижшої сфери — що ми називаемо пеклом.

З другої сторони, коли чоловік жив добрим життєм, божим життєм, тоді його духове тіло з аврою буде зложене з позитивних красок, як ясно голуба, біла, жовтга і філєтова і енергія динамічного дрожання буде висока. Такий чоловік коли помре, він йде до першої сфери і висше, то є там, де енергія дрожання

даної сфери (світло) є подібне до дрожання (світла) його духового тіла.

В сім нема нічого надприродного, всі Божі закони є природні і всюди однакові. Світло притягає світло а гонить від себе темноту — добро притягає добро а зло притягає зло.

Так ми коротко перейшли, що є чоловік. Тепер застановімся, що є мідіум?..

ЩО Є МІДІЮМ?

**Чому кожда особа не є мідіюм?
Чи Бог не створив кожду мушину і кожду женщину з
того самого матеріалу чи елементів?**

Се суть питання, які насуваються кожному. Щоб їх вповні відповісти, на се треба цілої книжки. Та тут хочу подати коротко, бодай в головних зарисах, пояснення на сі питання.

Що є мідіюм?

Мідіюм, се особа, яка має спеціальні кваліфікації, чи силу, яку уживають духи, чи красше сказати люди без тіла, до комунікації з людьми тілесними на землі і до задемонстровання фізичними ознаками сего факту, що они це в мертві а живуть. Мідіюм, се інструмент, через який земський світ може ввійти в порозуміння з духовим світом. Се телефон через який один світ розмовляє з другим.

Мідіюм, се латинське слово і значить посередник.

Чому всі люди не є мідіюмами? З тої простої причини, що не всі мають той дар, ту силу, в такій скількості, яку потребують духи до комунікації.

Чому всі люди не є докторами, адвокатами, артистами, музикантами, поетами? Та сама відповідь, не мають того дару, яка є потрібна даній професії.

Чи Бог не створив всіх людей з того самого матеріалу чи елементів?

Се велике питання і над сим треба більше застановитись. Так, Бог створив всіх людей з того самого матеріалу, чи еле-

ментів, але сі елементи не суть пропорціонально так само у всіх людей. Не пропорціональність сих елементів бачимо у кождім чоловіці. Бачимо в його будові, в його характері, в його мові, в його поведінку, в його диспозиції, чи темпераменті. Один любить се чи таке, а другий любить те чи інакше. Се завважуємо між дітьми одного і того самого батька, одній і тої самої матері. Не всі діти є одинакові, не всі люблять одно і те саме і не всі суть рівно-спосібні до одного і того самого.

Всіх елементів, чи складових частей, з яких є зложений чоловік, є близько сто. Кождий чоловік є зложений зі сих елементів в наявності пропорціональності.

Возьмім за приклад людський мозок. Мозок чоловіка, є правляча і контролююча сила його фізичної організації, то є, тіла. Людський мозок є поділений на многі осібні і відрізані органи чи відділи. Кождий такий відділ витворює спеціальний вплив а характері і поведінку чоловіка.

Фрекольгості розріжняють 36 таких різних відділів в людському мозку. Сі відділи працюють самостійно і групами. В різних людів сі відділи суть в різних ступенях активності і сили. Сі ступені активності і сили сих відділів йдуть від один до шість. Перший ступень є найменшою а шостий найбільшим. Коли кілька відділів працюють разом, тоді найбільший бере провід. Сей найбільше розвинений відділ буде характером чоловіка. Але бував і так, що коли кілька відділів працюють, то найбільший, чи найбільше розвиненіший не бере проводу цілком, коли його патиерка, то в другі відділи, пропорціонально в сильними чи відповідно розвиненими. Тоді наступає зрівноваження а випливом сего є, що характер чоловіка є більше сталий, холоднокровний, розважливий а не поривчий, нахабний, як там, де один відділ бере абсолютну контролю над другими. Се власне є причина сеї великої ріжківності характерів і примх у людей. Та не лише примх але здібностей та нахилу.

Коли хтось розвелє в собі відділ пиятики, таc сей відділ стає паном над іншими і сей чоловік стає пияком. Пияк знає, що робить зло, але не в силі опертись свому панові і пиячить. Коли хтось розбудить в сім пияку відповідні відділи, що протиляться пияцтву і то до тої ступені, що они силовою свого діяння взьмуть верх над відділом пияцтва, чоловік по-кідає свій паскудний пахіл і стає уміркованим пияком або зовсім тверезим.

Хтось розвиває свій відділ любви. Він любить свою жену і в добрим і чесним чоловіком для неї. Коли сей відділ любові він далі буде розливати в собі, тоді він не лише свою жінку буде любити але й всі жінки других чоловіків. Коли ж рівночасно розвиванням любви чоловік розвиває в собі і другі відповідні відділи, він зрівноважить свою любов і буде впрозумілим, що його жінка є для него а друга жінка для другого чоловіка. Зі сим витворюється сила волі чоловіка.

Так річ масив зі всім.

Крім цього, чоровік має другу силу, яка витворює індивідуальну, питому його характеристику — а се дрожання (вибровання) його принципіяльних складників — елементів.

Цілій світ і все в нім є в безнастаним дрожанню, в русі. І чоловік зі своїм тілом є в безнастаним дрожанню. Але все те дрожання не є однакове у всім. Сила дрожання не є однакова. Кожний чоловік має відкіну силу дрожання. Се дрожання відграє велику роль в людині. Коли дрожання людини є гармонійне з дрожанням духового світа, тоді така людина може входити в комунікацію зі сим світом. Щоб се дрожання було гармонійне, до цього треба, щоб мозок людини, характер людини і ціле життя сеї людини, було чисте, добре і справедливе. Щоб життя сеї людини було так настроєне, як сего вимагає духовий світ, тоді між пими є однакова гармонія і одно другого відчуває, видить і чує.

Се зовсім подібне до двох скрипок.

Положіть одну настроєну скрипку на стіл в одній кімнаті, а самі зайдіть з другою скрипкою до другої кімнати. Коли тут пічпете патягати струни, то при відповіднім патягненню їхніх струн, буде відзвиватись відповідна струна на першій скрипці, яку ви лишили в першій кімнаті.

Чому се так?

Бо обі струни є однаково настроєні і дрожання будуть однакові. Тут є гармонія.

Так річ мавсь зі всім. Де є щось відповідно настроєне, там є відповідні дрожання. Де є дрожання однакові, там є гармонія, і на відворот.

Гармонія буде. Брак гармонії все руйнує. Дві найдрібніші речі не можуть разом працювати, коли там нема гармонії між ними. Двох людей не може разом працювати, коли дрожання між ними не суть гармонійними.

Під гармонією не треба розуміти, щоб все було однаково настроєне. Ні, зовсім ні. Під гармонією, згодою, розумію все те, що є в відповідній топі, настрою одно взглядом другого. Гармонію тлічно представлять нам музичальні інструменти, головно смичкові. Кожда струна мусить бути відповідно гармонійно патягнута взглядом другої. Дрожання кожної струни, мусить бути гармонійне — точне з кожною другою струною. Інакше не буде гармонії, не буде музики. Іншими словами, число дрожань однієї струни мусить бути пропорціональне до дрожань другої струни.

Звідси, дрожання духового світа мусять бути в гармонії з людським дрожанням, з дрожанням мідіюм. Се в пояснення, чому всі люди, бодай в теперішній часі, не є в силі ввійти в комунікацію зі своїми любими з другого світа. Та не лише, що всі люди не годні єще ввійти в комунікацію зі своїми любими з другого світа але і всі мідіюми не годні ввійти зі всіми духами. Причина ся, що не всі мідіюми є в такім самім дрожанню,

як сі духи. Між ними нема гармонії — на се в подані попередні стрічки пояснення.

Многі духи, хоть суть в гармонії з нами, не знають як прийти. Не знають як взяти з нас чи з мідіюм силу, щоб ввійти в комунікацію з нами. Деякі й не дбають. Добре їм там, тай забули за нас. Ситий голодного не знає.

Кожда особа в мідіюм до певної ступені. Сей мідіюмістичний віddіл в нас ми можемо побільшити, коли ми схочемо. Богато людий видить, чи чув голос духов а не розуміє, хто се і що се. Тільки трошки праці над собою, а такі люди можуть бути благословенством людського роду на землі

ГІПНОТИЗМ, ТЕЛЕПАТИЯ І МАГІКА

Що є тіло? Тіло се фізичний збірник сили і функцій. Сей збірник розкладається і вертась в землю і воздух. Дух, чи духове тіло — се принцип життя тіла — се батерія тіла. Без духового тіла фізичне тіло є бездушним і неповоротним трупом, так само як автомобіль без свої батерії. Духове тіло є ефекті в електро-магнетизмом. На цю отсе власне частину чоловіка, другий чоловік, зі сильнішою електро-магнетичною батерію, може мати і має вплив. Вплив цей може бути двохкій — телепатичний і гіпнотичний, чи красше сказати магнетичний. Чоловік зі сильною електро-магнетичною силовою невтрулізує слабшу силу другого чоловіка, то є відбирає йому його власну волю діяння а руководить його способом. Обі особи мусять бути близько себе. Се є гіпнотизованіс чи магнетизованіс.

Телепатичний вплив є відмінний. Як при гіпнотизованню обі особи мусять бути близько себе в контакті так при телепатичнім неконечно.. Телепатично дві особи можуть бути в контакті і на дальшу віддалу. Як при гіпнотизованню сильніший бере верх над слабшим так при телепатичнім впливі обі сторони мусять бути зрівноважені рівно або гармонійно (пропорціонально) в електро-магнетичній силі. Значить пастровання їх, чи красше дрожання їх (вибровання) мусять бути однакові, инакше одна осoba не відчуває другої, не будуть мати впливу одна на другу. Коли одна особа щось думає — друга десь далеко відчуває її думку. Коли одній такій особі станеться якийсь випадок і загризеться, друга десь далеко відчуває се і мимоволі став сумною. Обі сторони порозуміваються телепатично, коли

они суть свідомі сего, відчувають свої взаїмні гадки, бо їх обопільні дрожання через електро-магнетичну собі подібну силу, суть подібні. Дуже добрим поясненям на се є дві рівнонастосні скрипки. Тут настроєння двох одинакових струн є рівні або дуже близькі — тому і дрожання одної мають вплив на другу. Люди того рода, що відчувають настроєння других є сензитивні і они можуть бути добрими мідіями. Бож мідіюм не є нічим іншим як лише тою струною, настроєною так як якийсь дух з другого світа.

Коли ж знова два духові сущності — чи духи, перебуваючі в тілі, можуть телепатично відчувати себе взаємно, то чому ж дух в тілі фізичнім і дух без сего тіла не могли б порозуміватись тою самою дорогою? Тіло не робить жадної перепони, коли дух в тілі має ті самі настроєння і дрожання, що дух без тіла.

Що є Телепатія?

Коротка дефініція телепатії була: — комунікація ума з умом. Ся комунікація відбувається поза границями 5-твох зміслів, до яких матеріальна наука обмежує чоловіка, як зір, слух, нюх, смак і дотик.

Інтелігентні люди-духи з другого світа кажуть, що кожний чоловік, крім матеріальних (фізичних) зміслів, має рівноряджих п'ять астральних (духових) зміслів, якими живучий чоловік на землі може послугуватись на астральнім боці. Що більше, они кажуть, що деякі люди мають добре розвинений шостий фізичний змісль, який назуває телепатичним зміслом, з браку лучшої назви.

Через сей змісль чоловік відбирає думку чи філі-думки другого чоловіка. П'ять астральних зміслів функціонують на астральнім боці так, як п'ять фізичних зміслів на фізичнім боці. Імпресія думки з астральної сторони не може бути відібрана фізичним зміслом чоловіка лише відповідним астральним зміслом. Сей шостий змісль знаходитьться жайже по середині мозку. Він є червоно-сивої краски, форми стіжковатої, причіпленій до

підстави третього звою мозку, попереду малого мозку. Учені називають його "Шайнеал Гленд", але яку ролю сповняє сей глиайд, они не знають напевно. Одно лише, що они завважують, то се, що сей орган є більший у дітей чим в дорослих і більше в розвиненій в жіночих мушчин.

Сей орган не потребує отвору в тілі, як се має око, ніс, ухо, бо філі-думки (вибровання) переходятять матерію тіла, так як світло переходить через скло. Сей змисл є немов радіо для чоловіка.

Коли чоловік думас, він спричиняє більше чи менше вибровання (дрожання) етеру, яке в формі філь розходитьться на всі сторони. Другий чоловік з розвиненим сим змислом відбирає сю думку.

Сей змисл відіграє колись важливу роль у людях на землі, так як він відіграє пізні ролю у людях в духовому світі.

Кожде лучше мідіюм має більше або менше розвинений сей змисл.

Магіка.

Мідіюм є та особа, що має ту силу, яку духи потребують до свого комуніковання з людьми, то є, має електро-магнетизму в більшій кількості, має відповідні дрожання, чи може підстроїти свої дрожання до дрожань духового світу.

Тоді таке мідіюм є лише пасивним інструментом чи посередником, через якого рухи можуть маніфестиувати свою присутність через ріжні ознаки. Якіб сі ознаки не були, мідіюм є лише посередником в руках духів. Мідіюм не може прикладти духів, не може змусити їх до зроблення якихсь ознак, коли дух зі своєї власної волі не хоче сего зробити. Дух і мідіюм є два осібні, індивідуальні ества, з індивідуальною волею, де дух є вищим еством від мідіюма.

Магік противно. Магік також є до певної ступені мідіюм, але з тою ріжницею, що як мідіюм є пасивним чинником лише в руках вищих духів від себе, так магік є активним чин-

ником серед інших духів від себе. Magіk силою ума, свого електро-магнетизму приказує і змушує інших духів до роблення того, що віш собі бажає. Він може їх прикликати і відсилати, він їм розказує а они його слухають. Magіk задля свого інтересу ломить Божий закон і уярмує на якийсь час менше розвинені ества.

Що є низший дух?

Низший дух є та особа, що покинула земське тіло (вмерла), але несвідома сего, що з нею сталося. Она вповні несвідома, що она перейшла в духовий світ, в інший світ, але далі держиться при землі, чи навіть свого давнього місця перевування, і далі інтересується всім земським. Такий дух зовсім не ріжниться від людини на землі, хиба лише сим, що не має земського тіла.

Що є дух?

Під духом розуміємо духове ество, комбінацію душі і духового тіла, так як під чоловіком — розуміємо комбінацію тіла земського, духового і душі. Як земське тіло є домівкою для душі на землі, так духове тіло є домівкою для душі на духовім світі.

Духове тіло є та сила, яка надає життя людському тілу на землі і яка уходить при смерти чоловіка з душою в позагробний світ. Коли говоримо коротко — дух — то се треба розуміти душу і духове тіло разом.

СВІДОМІЙ УМ І ПІВСВІДОМІЙ УМ.

Що є ум а що інстинкт?

Ум се операційний чинник духа, то є духового тіла і душі. Ум се виключна власність духа. Де є дух там є ум, а де є ум там є дух. Ум може бути в різних ступенях розвитку, сильніший або слабший — сильнійший ум є в дорослого чоловіка — а слабший в малої дитини. Властителем ума на землі є лише чоловік, бо чоловік є одиночним сотворінцем на землі, що має силу думання, волі і розсудку — що все разом творить ум — свідомий ум.

Аналогічним принципом свідомого ума є так званий пів-свідомий ум. Одними з принципіліальних відділів півсвідомого ума є інстинкти і пам'ять. Інстинкт є так близький своїми ознаками чи маніфестаціями ума, що часто оба ці попяття люди мають за одно або їх мішують. Ум є власністю того сотворіння, що має душу, а інстинкт є власністю бездушного сотворіння — від мікроба до чоловіка. І інстинкт не є однаковий — є в більшій або меншій ступені. Інстинкт має три головних ознаки — шукати поживи, множитись і втікати перед небезпекою. Інстинкт є вроджений в кожному сотворенню.

Теля в одній годині по народженню, стас па ноги, шукає за сіном і довго не забирає йому часу знайти його. Однорічний птах знає як збудовати, укрити своє гніздо, нести яйця, висиджувати молоді і годувати їх такою поживою а не пиньшою. Пчела знає як робити вончину і складати мід на передпоповок — на зиму. Деяких висших звірят мож научити кілька річей, через часте повторювання їх, але они не можуть сам здати собі справи з цією. Ви можете навчити пса кілька штучок, мо-

жете навчити коня чи корову прийти до Вас, коли Ви закличите їх. Кіль став неспокійним, коли він голодний а видить за пло-том кокурузу чи конюшицу. Природа інстинкту навчила його скакати, а голод і конюшна зза шлota спонукають його до сего, щоб він перескок через пліт в конюшину.

Інстинкт є причиною і папого налогу чи призвичайня, так само як є і призвичайня звірят. Інстинкт є також причиною і наслідування. Хлопець бачить, що його товариш курить, пробус і собі курити. Якщо провідник птиць летить в гору, всі птиці і собі летять за ним в гору. Якщо провідник — баран стада овець перескочить пліт, всі вівці перескають за ним.

Треба Вам перегнати стадо овець через річку чи потік, не-ретягніть лише їх барана-проводника, а всі вівці без намислу скочать в брід. Вроджене дитя має інстинкт — кричить сей-час по народженню, хотів ніхто не вчив його кричати. Кричить як голодне і устами шукас за поживою — а спокійне в як повне.

Один учений хотів перевіритись, чи дійсно деякі звірята руководяться лише інстинктом, зробив осьтаку пробу. Зібрав велике стадо овець в загороді. Тут зробив отвір, але лишив лише одну поперечку 2 фіти від землі. Почав гонити вівці через сей отвір, які розуміються перескачували поперечку в отворі. Так перегнав він половину овець. Відтак забрав поперечку на бік і гонив другу половину овець, які далі скакали, хоч там вже не було через що скакати.

Інстинкт є виключна власність звіриного світа, хотів вже пині богато людей, які також виключно ним послугоуються.

Інстинкт чи півсвідомий ум є тим складом до якого ум складає на переховок все пережите чи набуте знання. Чоловік часто робить щось, коли його ум є занятий чим іншим і зовсім не звертає уваги на се, що робить і як робить.

Приміром: Чоловік спідить на гойдачу, завзято гойдається і наліпть файку а рівночасно ум його є сконцентрований на щось

инше, віддалене тисячі миль від него. — Се чоловік робить через вправу, чи як ми кажемо навичку чи привичку.

Музикант, через вправу чи часте повторюванне, набере такої вправи — привичайня, що він зовсім не знає, коли і котру струну рухає і котрим пальцем. Але, коли музикант вчиться нову пісню грati, мусить точно уважати на пальці і смичок. Коли він вчиться, уживає до сего ума, коли павчиться, тоді послугується інстинктом (півсвідомим умом).

Деякі кажуть, що комунікація духів не є дійсною комунікацією з духами а зі своїм півсвідомим умом.. Кажуть они, що як мідіум попаде в тренс (з заспаннє), тоді він черпає свої пережиті хвили чи набуте знаннє з півсвідомого ума і виповідає се, а слухачі думають, що то йому духи говорять і т. д.

Розумієсь, що таке можуть говорити люди, що нічого не знають про комунікацію з духами або мають свій інтерес в такім говоренню. Кождий інвестегатор, з отвореним умом, скоршче чи пізніше переконаєсь, що таке говоренне є безпідставне

ЯКІ є РОДИ КОМУНІКАЦІЙ З ДУХАМИ?

Є многі способи, яких уживають духи до комунікацій. Найважнішими з них є ось такі:

1. Писання духами.

Мідіюм попадає в тренс (заспавне), дух рукою мідіюма бере олівець чи рисік і пише самий що бажає, або пише відповіди на поставлені питання.

2. Пукання чи стукання духів.

Ви умовляєтесь з духами, щоб він пукав так, раз — знать лі, — два рази це знаю, — три рази — так. Відтак ви кладете якісь питання а дух відповідно пукас.

3. Говорення духа через мідіюм.

Мідіюм попадає в тренс або й пі, дух мовними органами мідіюма говорить. Спочатку голос буде мати характеристику мідіюма або дуже подібний до його голосу, а з часом буде пітомий голос духа.

4. Тромпет мідіюм.

Мідіюм кладе на столик трубу, само попадає в тренс або пі, духи приходять, беруть трубу, несуть її над голову особи, до якої опи бажають говорити і балакають. Та особа штається а дух відповідає. Труба плаває легко в воздухі оттак як мала лодка на розбурханім озері.

5. Матерелізованнє духів.

Мідіюм в тренсі, духи лягаються як живі, ходять говорятъ, потикаються Вас, а деколи коли мідіюм є сильне, духи так добре і докладно матерелізуються, що гді відріжнити їх, хто є духом а хто людиною сего світа.

ЧОГО ПОТРІБНО, ЩОБ ДУХИ КОМУНІКОВАЛИ?

Треба певних умовій через які витворюється такий стан, серед яких духи могли б закомуніковати. Такі умовини стану витворюються через гармонію — а гармонію витворюється через молитву і спів.

Коли се в зроблене тоді треба бути, спокійним, пасивним, зі всього пайважнішими в гармонії і пасивністю, бо через гармонію урегульовується спільне вибровання, до якого духи приступовують своє вибровання, коли они мають достаточну силу волі, розуміють закон притягання і відшукання і закон урегульовання сили вибровання, то є привести своє вибровання до стану меншої сили, то є такої, в якій в людські житті, даних зібраних одиниць.

Коли люди, які хочуть ввійти в комунікацію не годні витворити гармонії і піднести своє спільне вибровання до висшого стану, а духи не годні звести своє вибровання до низшого стану — тоді не може бути комунікації.

Одним з найбільше переконюючих доказів комунікації духов, є матеріаловання духов. Се такий феномен, де духи являються як живі люди, ходять говорять, жартують і співають.

Як сей феномен діється? —

Відповідь на се дають самі духи. Они кажуть, що они стягають з посередника — мідіума — певного рода субстанцію в виді тоненької мраки, яка називався ектоплязм.

Кождий чоловік складається — як вже було сказано — з духового чи етеричного тіла, яке є докладним дуплікатом нашого фізичного тіла. Се етеричне тіло служить духам — контролам за скелетом, який они обкладають сим ектоплязмом. А-

шальогічним шорстким поясненiem було плястрованie стін хати.

Ектоплязм сей, се колекція живучої сили мідіюма і присутніх. Ектоплязм се субстанція електро-магнетизму і всіх складових матеріальних частей людського тіла в хемічнім розчині.

Хто ходив на того рода сіянси, то знає, що він там відчував холод а навіть і частинне умученіе інакінці. Сей ектоплязм мож бачити в формі легко освіченої білої хмари, яка збирається над головою мідіюма і часто цілком його закриває. Сей ектоплязм контролі стягають з лівої сторони, з місця між серцем а жолудком. По сіянсі контролі звертають сей ектоплязм на своє місце. Дематерелізованie духа йде від ніг до голови, тому часто видно немовби дух ховався під підлогу. Коли якийсь дух матерелізується в короткім часі по своїй смерті, то він приходить з тими всіми ознаками, при яких він умерав — если він санів дуже то і тепер буде сапіти чи дихати тяжко, если кашляв то і тепер буде кашляти. Такий є закон, що хто набув з тим і відходить. Навіть сам Христос, коли показався ученикам по воскресенню — показався з ранами на руках і в грудях.

ЛЮДСЬКИЙ ЕЛЕКТРО-МАГНЕТИЗМ

Кожде соторинне посідає енергію-силу, яку називаємо електро-магнетизмом. Ся енергія-сила сказує більше прикмет електричності чим магнетизму, задля сего називаємо ї електро-магнетизмом. Електро-магнетизм є сліпа енергія-сила яку чоловік уживає до акції в своїм життю.

Електро-магнетизм є частиною загальної енергії на світі, яку одні називають "Акасою" а другі "Пралою". Сей електро-магнетизм черпає чоловік з воздуха через дихання, через поживу і через пиття. Коли чоловік не має в собі достаточної скількості сего електро-магнетизму, він недомагає і є слабовитий. Коли ж має його подостаком він є здоровий, активний повний життя.

Коли ж чоловік має більше сего електро-магнетизму чим йому потрібно, тоді він її складає в запас. Коли чоловік з меншою скількостю сеї енергії війдесть в стичність з особою зі запасом сеї енергії, тоді ся енергія переходить на цю особу і додає її сили і життя.

Чоловік з відповідним запасом сеї енергії може передавувати сю енергію на другого чоловіка свідомо або несвідомо.

При помочі сеї енергії — електро-магнетизму відбувається магнетичне лічення. Магнетичне лічення є найстарша форма лічення. Се лічення відбувається і тепер і то дуже часто інстинктивно. Приміром дитина вдариться, біжить до мами і скаржиться на біль а. навіть плаче. Мама положить руку на болюче місце, чи пітре нею по болючім місцям і за кілька хвилин дитина заявляє, що вже її неболить.

Прийдемо ми до корого, часто беремо і тримаємо його ру-

ку або гладимо по руці чи чолі. Сим ми свідомо або несвідомо переладовуємо нашу життєву силу — електро-магнетизм на якого і сим скріплюємо його енергію і побільшуємо його життєву силу.

Переладованне сеї сили може бути і на віддалі при помочі нашої сильної думки.

Сказати, що з праня чи електро-магнетизмом, є тяжко, так само і подати її близшу дефеніцію. Щось подібного ми не всілі дати і про електрику, хоч як она буде в людськім життю. Ми в певні, що в така сила як електрика через її ефекта, але що оно таке, то ніхто не злає. Таєма сама справа і з пралою чи електро-магнетизмом. На доказ її існування ми можемо вказати лише на її ефект.

Все, що чоловік робить, найменший його рух руки, ноги, чи найменшого перша відбувається при помочі сеї енергії — прані. Коли ми бажасмо піднести палець в руці, ми збуджуємо волю, а та висилає ту енергію до мускулів, які контролюють сей палець і він підноситься. В сім випадку оно діється свідомо — через наш свідомий ум. Але ся сила може бути висилана і несвідомо — через півсвідомий ум чи інстинкт.

Кождий зроблений крок, кожде висказаний слово в зроблене через сей процес — як і кождий удар серця в зроблений через сей процес. Електро-магнетизм йде туди чи під розказом ума, як в двох перших випадках — чи через інстинкт, як в посліднім випадку. Він йде куди треба і сповіляє бажану роботу під розказом свідомого ума або інстинкту.

Сей електро-магнетизм в висиланий через нерви, так як телеграму висилається через дроти, які йдуть з головного офісу по всіх частях краю. Нерви сими телеграфічними дротами в тілі чоловіка.

До пересилання електро-магнетизму в особи на особу не потрібно жадного отримання між ними, бо таким отриманням є астральна атмосфера — етер.

Як було сказано, що електро-магнетизм бере організм чоловіка з воздуха, який він вдихає, з води, яку він п'є і поживи, яку він їсть. Ллябораторія організму чоловіка витягає зю енергію і складає її до своїх збірників- батерій, яких центральним і головним збірником є "Солар Плексус" З менших батерій-збірників, чи зі самого головного, бере ум чи інстинкт зю енергію до тисяч ріжких цілей. Ум процентово уживає дуже малу скількість сеї енергій, не більше 5 процент, 95 процент уживає інстинкт, який контролює функції тіла, як травлення, асиміляція, викидання непотрібних з'ужитих елементів, циркуляцію крові і много інших.

Щоб красше зрозуміти сей процес первової системи поділ її праці і розділювання нею електро-магнетизму, застановимся коротко на цю системою.

Первовий систем чоловіка є поділений на два головні відділи — на систему стовпа хребетного і систему симпатичну. Перша система обімінає перви наших змістів, спонукуючи їх до акції і є уживана всім нашим, нашим "Я". Ся система є інструментом чи машинерією, через яку "Я" входить в комунікацію зі світом. Централею сеї системи є людський мозок.

До сеї системи належуть всі перви, які йдуть каналом хребетного стовпа а відтак розбігаються від него.

До симпатичної системи належить та части животних первів, які облямують внутрішні органи. Ся система контролює процес росту, травлення і т. д. і є під наглядом інстинкту.

Централею системи стовпа хребетного є мозок. Мозок є органом (орудієм) інтелекту, органом свідомого ума, органом маніфестації, памятайте — органом маніфестації а не самою маніфестацією.

Малий мозок є органом пісвідомого ума — інстинкту.

Через сю чудову систему працює електро-магнетизм, праціща енергія (чи первова енергія як називають учени). За помочию гадки ума, через мозок, стягався сей магнетизм зі збір-

ників-батерій і розсилається його по всему тілу чи до спеціяльно якоїсь його частині, по дротах сеї первової системи. Без сего магнетизму серце не може бити, кров не може кружити, легки не можуть втягати воздуха і ріжні інші органи не можуть функціонувати. В дійсності ціла машинерія тіла перериває працю, коли є здержання достава магнетизму. Навіть сам мозок не може сповіщати свої роботи, як фізичний орган ума, ясли в брак сей енергії.

Велику роль в первової системі відграє "Солар Плексус", який є головною збірною батерією і який наладовує другі менші батерії, роскипені по людськім ділі. "Солар Плексус" і як його називають і мозком життя", знаходиться позаду жолудка, по обох боках хребстного стовпа. "Солар Плексус" виглядає як сітка і є зложена з такої субстанції як мозок, то є з білої і сивої маси.

Як кров досягає всі частини тіла через артерії і найдрібніші жилки, через які людське тіло одержує матеріал до будови тіла і направи його, так і сей електро-магнетизм, через первову систему, досягає найдальші частин людського тіла і піддержує акцію найдрібніших клітин.

МЕХАНІЗМ ТІЛА І ЙОГО ЛІЧЕНЧЄ — НАПРАВА.

Бог дає чоловікові тіло — фізичну машину — і достарчує йому всого потрібного, щоб удержати сю тіло-машину в порядку, а вразі занедбання чи зіпсуття, з вини чоловіка — міг він її і направити. Людське тіло це найкрасша машина, яку збудувала найвісша Інтелігенція. Ця Інтелігенція не лише збудувала цю тіло-машину але й оперує нею через свої закони. Коли чоловік запізнається зі сими Божими законами, тіло- машина буде сильна і здорована. Коли ж чоловік оп'рує своїм тілом проти Божого закону — наступає дісгармонія — слабість.

Ця Інтелігенція, якої маніфестацією є Природа, є беззаступно на сторожі направити шкоду, загоїти рану, с cementувати поломані кости, викинути з тіла шкідливий назбираний матеріял і має тисячі ріжніх способів удержувати цю тіло-машину в порядку. Деколи і сама хорoba є добродійством для тіла, через яку Природа викидає з тіла трійливі субстанції, яким чоловік позволив ввійти в його систему.

Тепер придивімся тілу, цій великій машині, чому Бог зробив його тим чим оно є?

Волею Бога було післати душу на фізичний світ — землю. Щоб душа могла себе заманіфестувати на фізичному світі — мусіла мати відповідний фізичний чипник. Сим чинником є людське тіло.

Приглянемось тепер яку потребує тіло-машину душа і чи опа таку одержала.

В першім місці, душа потребує добрé зорганізований фізичний інструмент думки, з централею, при помочі якої

она могла вести роботу тіла і заманіфестувати себе. Такою централею в тілі є мозок. Мозок має велику спроможність оказать свійства свого пана, душі, але досі чоловік уживає дуже малу частину свого мозку, решта очікує ще на удосконалення.

Дальше, душа потребує органи, які могли отримувати і рекордувати ріжні імпресії зі вні. Бог наділив тіло чоловіка оком, ухом, смакомлюхом і чуттєм і іншими органами, які суть в резерві і очікують часу, коли чоловік буде готовий покликати їх до послуги.

Відтак Бог получув сіткою нервів всі частини тіла і збирав їх в одне звено в мозку. Через ці нерви мозок телеграфував свої розkази до всіх частей тіла, до найменших клітин. Мозок одержував по сих нервах і телеграми зі всіх частей тіла, з осторогою перед небезпекою, зі зазивом помочи, зі скаргою і прочим.

Відтак, щоб тіло рухалось має до сего ноги, щоб дістати щось і обернути се на свій пожиток, до сего дав Йому Бог руки. Щоб тіло було сильне до сего дав Йому Бог скелет.

Душа потребує фізичного средства, до комунікації з другими душами в тілах, до сего Бог наділив тіло мовними органами і слухом.

Тіло потребує системи, щоб нести матеріал до своєї направи, до будови своїх і до піншення непотрібного матеріалу. До сего дав Бог артерії і жили з кровію, яка кружить в тілі, несе і забирає матеріал один до будови а другий вужитий до піншення. Легки сповнюють функції очищування крові і палення вужитої матерії. Тіло потребує матеріал до будови і направи своїх частей, Бог дав приряд до ідження поживи, травлення її, витягнання в систему тіла і викидання з ужитих частей.

Тіло є заошмотрене в приряд свого репродуковання і сам заошмотрює другі душі в фізичній домівці.

Оно варта кожному запізнатись з чудовою будовою людського тіла, того механізму людської душі! Самому переконан-

тись, що того рода будову могла перевести лише найвища Інтелігенція а не якийсь спілій випадок.

Се явочить кожного зрозуміти, що если ся Інтелігенція, що ми називаемо Богом, покликала Його до фізичного життя колись, поведе Його тепер і всегда. Сим хочу я звернути увагу, щоб ми не замикалися перед нашим Створителем і Удержителем бо зі сего може вийти льш шкода для нас. Ми повинні отворити свої двері і не боятись, а вірити Йому нашому небесному Отцеви, не переступати Його природні закони а Він вже подбає, щоб ми були здорові. Здорове тіло, се ознака, що оно жив після законів Природи. Недомагання тіла, се знак несвідомості і переступлення природних законів життя і думання. А що чоловік не дійшов ще до степеня досконалості, тому Бог і заохоптив Його у все, що є потрібне Йому до направи, в Його власнім організмі, — дав Йому живучу силу — електро-магнетизм зі всім потрібним механізмом.

Кождий чоловік має ту силу але не кождий знає про се.

Магнетичне ліченіє.

Магнетичне ліченіє полягає на сім, що чоловік пересилав свій електро-магнетизм в ослаблене тіло другого чоловіка або лише до якоїсь часті тіла. Оператор, (чоловік з більшою скількостию електро-магнетизму) дотиркається тіла слабого чоловіка і через силу своїї волі і бажання, передає електро-магнетизм сечому слабшому. Ся післана енергія зміцнює загрожену часті тіла, її перви і клітини і спричиняє нормальнє функціонування.

При магнетичному ліченію оператор звичайно дотиркається хорого тіла. Се є свідоме ліченіє. Але часто відбувається магнетичне ліченіє і несвідомо. От приходить здорова людина до хорого, бере її за руку і перекладовує свою енергію.. Або приходить до хорого, натирає Його чи мастиль медичною і через свій дотик він більше помагає хорому чим дана медечина.

Умове лічення.

Умове лічення обнимає ширше поле і має кілька різних форм. Є форма само - лічення, що складається з частих повторювань і запевнень (автосугестія) хорого, що спричиняє більше піддержуючий оптимістичний настрій ума, який знова усвободжує тіло з реакції і приводить до нормального функціонування. Доброю стороною сеї форми лічення є те, що хорий позбавляється злих думок про свою хоробу, відганяє їх від себе, бо они здержували природу від роблення своєї роботи, в звичайний природний спосіб. Злі (пессимістичні) гадки замикали доступ електро-магнетизму через перви зайти в загрожене місце і його направити і урегулювати. Коли хорий змінить свій умовий стан, усуває сим перешкоду і ся енергія під розказом інстилкту (півсвідомого ума) береться до своєї роботи.

Друга форма умового лічення є через піддане гадки (сугестію). Ся форма ділає на тім самім принципі, що перша. Ум хорого увільняється зі своїх злих гадок (авто-сугестії) через позитивні, запевнюючі гадки оператора (того чоловіка, що лічить, чи приятеля), запора усувається а інстилкт і природа сейчас висилають достаточну скількість електро-магнетизму і привертають скоріше чи пізніше нормальній стан.

Доброю стороною сугестії є ще і се, що доброю гадкою оператора не лише усувається запору його злих гадок, але сей оператор свідомо чи півсвідомо пересилає свою спильну думкою і свою енергію в тіло хорого, яка зміцнює енергію хорого (електро-магнетизм) і сим улекшує і прискорює роботу інстилкту, який побуджений другим умом (своїм і чужим), стягає більшу скількість енергії з інших частей і відсилає її в загрожене місце.

Коли сугестія оператора є сильна і сего він є свідомий, то такий оператор може робити лічення в одній хвилі силою своєї волі він пересилає надважку свої енергії, повну життє-

вої сили, в такій скількості, що хорій орган наповняється цею силою до сеї, ступені, що він сейчас починає позбуватись перешкоди, стягати з крові потрібні елементи на свою будову і направу і в дуже короткім часі приходить до нормального стану без далішої вишної помочі.

В умовім ліченню найважніше є, привести ум хорого до нормального і властивого стану, щоб він позбувся неприємного і протицінного настрою авто-сугестії, а се дасть Пріроді зробити свою роботу без перешкоди.

Духове лічення.

Третю формою є духове лічення, але се є дуже а дуже рідке. Духове лічення є нагле і доскопале, хорій в одній хвилині стає новим здоровим чоловіком. Щоб зрозуміти, що є духове лічення отворіть Євангеліє (Новий Завіт) а там знайдете опис сих лічень, які робив Ісус, син Марії.

ДУША І ТІЛО є ВІДРУБІ!!.

Деякі матеріалісти твердять, що душа - в ліпші ознаки чи обявом матеріальних якостей — а се лише овоч сліпої еволюції.

Ніхто не заперечує правди еволюції так далеко, як се відноситься до удосконалення і уліпшення вже того, що було.

Людське тіло — людський мозок і ріжні Його органи, які сповнюють свої обовязки і виконують розkази — є чудово-гарною машиною. Чим більше ця машина є розвиненою і до-сконалою, тим она є красшим і лекшим інструментом для душі оказати і здробити свою роботу. Чим інструмент є меньше до-сконалий тоді і душа може зробити чи дати свої меньше до-сконалі обізві і вискази чи вираження.

Паганіні є славним артистом - скрипарем. Возьміть в него добре збудовану і виграну скрипку а дайте Йому тане до-робало — він буде грati — але музика пе буде однакова. Дайте Йому і добру скрипку але зле настроєні і пе позвольте Йому настроїти ї, він не добуде жадної музики з неї. Дайте Йому балалайку, якуж музику може віп добути зі сего інструменту?

Чи се порівнання не пояснює дещо сей розвиток життя на землі?

Якож інструмент певиграний, зле збудований, розстроений чи з одною струною може дати бажану музику? Якож душа в тілі нерозвиненім, примітивнім і без досвіду може оказати свою божеску музику, свої божескі свійства і вираження?

Колиб людство могло зрозуміти, що оно має в собі силу незмірного розвою ограниченого лише якостю мозгу, через я-

кий працює душа, яке глибоке і ревне було в заінтересованні у людської породи в вихованні і образованні своїх дітей, в шануванні своїх родичів і в відношенні до своїх близьких. Коротко, яслиб се було ясним і зрозумілим нині для нас, що найважнішим чинником людства є витворення гарного мозгу і тіла, щоб душа могла оказати свої небесні прикмети і свійства, о які шляхотним було людство само для себе, яка любва і братерство було між ними. Ми далиб почин царству Божому на землі. Ми усунули всі терпіння прикрости, ми булиб як одна сім'я, одні діти одного Батька. А так що дівсь? Ми витворюємо збирачів гроша — маєтку і горючів.

Так, Ви слухачі і слухачки, душа і тіло є два осібні і відрізні чинники. Они є так відрізними як скрипка і скриптар, як грамофон і голос, який виходить з него.

Коли Ви чуєте грамофон, який говорить, співає і грає, Ви знаєте дві речі: знаєте що Інтелігенція зробила ѿ чудову машину, яка видає ще чудовіший людський голос.

Ви знаєте, що голос є зовсім відрізний від фонографу машини і, що треба відповідної машини, щоб віддала відповідний голос.

Людське тіло є сим фонографом — душа в тілі — є сим голосом, що говорить через тіло на цій землі, плянує і веде діла в напрямі правди і справедливості — се голос з умного висшого і інтелігентнішого Жерела.

Тіло і душа є злучені як голос і фонограф є злучені — оба походять від одного і того самого жерела. Людський ум, який збудував цей фонограф, дав йому і свій голос, щоб мож було його чути.

Подібно і людську машину — тіло збудовала висша Сила, інтелігентна Сила, вічна Сила і удосконалювала ѿ машину — тіло новоли але не ви і розумно цілими віками, як се Дарвін каже, і ця сама сила вложила в се тіло свій голос — людську

душу — яка виражує себе більше чи менше докладно, відповідно до інструменту - машини, чи сей інструмент, в якім она мешкає, є більше чи менше перфектний, є більше чи менше досконалій, то є такий, якого треба душі оказати себе такою, якою она є.

ЛЕЖУХ, ЩО МОЛИТЬСЯ АНГЕЛОМ НЕ БУДЕ.

Загально думають люди, що як вони померуть, то підуть до неба, а там вони будуть святыми, будуть все знати, все розуміти — одним словом будуть всевидочними і всезнаючими. Забувають вони, що Божий закон с всюди однаковий чи на землі, чи в небі. Ніхто на землі не осягне більше чим він хоче, або в в силі осягнути щось. Нікому в рот не впадуть печені голубці, коли він не пострається о них. Ніхто пічого не знайде, коли шукати не буде. Нікому двері не отворяться і то до пічого, коли він пукати не буде до них. Нікому знання не впаде звідкись, коли він не спробує набути його. Ніхто не прийде мудрим на другий світ, коли він цієї мудрості не здобув собі на цім світі. Піхто не осягне вищого життя, кращого життя, вічного щастя на другім світі, коли він не заслужить собі на него на цім світі.

Треба знати, що смерть тіла чоловіка, це лише переход цего чоловіка із цего світа на другий, це липше брама, через яку переходиться з цєї землі в інший світ. Все те, що ми набули тут, несемо із собою там. Були ви добрым, несете зі собою доброту і йдете між собі подібних. Були ви злим, несете зі собою зло і йдете між собі подібних. Як ви жили тут, що придбали, те і в вашою власністю і цей вам здобуток на землі веде вас на відповідне місце в позагробовім життю.

Кажуть, що дурному, непрактичному чоловікови всюди біда. Чим чоловік в меньше умово розвинений, чим меньше характерно розвинений, чим меньше перейшов через пробу життя і співжиття з людьми на землі, тим гірше живеть йому і в другім світі.

Без згляду на це як чоловік жив праведно, як чистим було його життя, цим не заслугує собі на найвище щастя в другому світі. Щож бо за користь з чоловіка, який замкне себе в пустині чи між мурами будинку і жив самий для себе? Жив з дня на день лише та те, щоби істи і молитися? Що за користь комусь із Його молитви, коли ця молитва не йде в парі з добрими ділами і братицем співажиттєм других людей. Замкнеться в спокійному місці, де нема пема спокуси світа, де нема нагоди виплекати свою добру волю, виплекати свій характер і утвердити Його в добро-му, це не є жадна заслуга ні перед Богом, ні перед людьми. Такий чоловік подібний до плуга, який лежить в господаря закинений десь на стриху.

Що за користь цему господареви, що він має плуг, але цей плуг не сповіляє свої задачі? Чи думаете, що він вартус більше в цього господаря, чим той плуг, що денно крає скиби поля, викидає камінє па верх, тис бурли і корчі і приготовляє поле під житво? Той плуг, що робить добру роботу для господаря і Його родини, аж блищиться від роботи, а цей на стриху від дармовання покривається ржою.

Так мається річ і з людьми. Коли хтось замикається від людей, замикається від семінного життя та терпіння, замикається від людської недолі та спокус світа, не хоче взяти цого світового тягару па свої плечі і улекшти другим іх тягар, то це може бути Його нагорода рівна чи подібна другому чоловікові, який кидався у вир життя і після своїх сил, після своєї найлучшої волі старається улекшти і осолодити людські злідні та невигоди. Такий чоловік кристалізує свою душу, робить себе спадкоємцем небесної нагороди. Своїм життом між людьми і для людей він не лише сповняє свій людський обов'язок, але виконує і Божу волю. Він утверджує своє тіло, ублагороджує свою душу і поширяє свій ум. Цим приготовляє себе до відповідного місця в позагробовім життю.

Житте для кожного з нас є тим, що ми думаемо і чим єємо.

Всі впішні окраси, богацтва, слава, позиція, походження і проче в марностю. Оно все відйаде від нас перед брамою смерти як той лист цвітки перед зимою.

Щож бо варта богацтво всого світа для чоловіка, коли він запрошає свою душу. Дійснаго богацтвом для нас є щира гадка і добре діло. Се в богацтво для чоловіка, яке Його ніколи не опустить, ні вода ні огонь не знищить. Се одиноче богацтво сего світа, яке чоловік може забрати зі собою через браму смерти на другий світ.

Як чоловік думав таким він стається, бо думка є життям а життя є думкою.

Треба памятати, що процес нашого умового розвою дальнє відбувається на другому світі. Хто яким життям жив на сім світі, таким подібним життям жив до якогось часу і на другому світі. Усталена якість нашого життя на сім світі править умовим станом нашого духа і на другому світі. Виплекалих і утверджених павичок чи примх в нашім життю на сім світі є тяжко позбутись і на другому... Бо по перше, як нам бракувало сили волі запанувати над ними і позбутись їх тут, так само і задля сеї причини буде тяжко до певного часу позбутись їх і на другому... По друге, наші павички на землі витворили обставини, які стають законом нашого виброваппя, то є дрожапія, — а се буде і витворює наше духове тіло, яке знова має вплив на нашу душу — бо дух наш є кульмінацією якості нашого земського життя.

Коли чоловік працює над собою, здобуває знання, скристалязує моральпі прінципи, ублагороджує себе і других, він підносить стан свого вибровання — а зі сим приготовляє себе до відповідного і вищого життя на другому світі.

Тому піхто нехай не думас, що з лежуха, боягуза, нероби і дармоїда, чи де буде неграмотний чоловік, чи образований монах, станеться зараз ангелом по смерти. Щоб бути ангелом, треба бути ангельської вдачі, ангельської любові, ангельської

праці і ангельського вирозуміння. А де де все візьмесь у дармоїда? Коли він не виплекав у собі цих прикмет за життя на землі. Коли він не здобув собі цих прикмет будучи на побоєвищі на землі. Він як тхір сковався перед боротьбою, а по боротьбі хоче рівної заплати з витревалим і хоробрим воїном.

Такої заплати не одержить від людей, а ще менше від Богової справедливості.

Щоб одержати цей найвищий дар, цю найвищу пебесну заплату, треба кожному перше працювати над собою. Виплекати в собі характер, здобути знання, поширити свій ум, зрозуміти себе і зрозуміти світ. Жити самому і дати нагоду і поміч жити другому. Не роби другому те, що тобі немиле. Подай помічну руку всім потребуючим. Будь одним гармонійним колісцем всєї вселеної, а пебесна заплата певно буде твоєю.

ЯКА є ЦІЛЬ НАШОГО ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ?

На однім нашім духовім зібранню просив я Амброзія — монаха духа, щоб він був ласка написати мені дещо па тему — яка є ціль нашого життя на землі. На се Амброзій написав так: "Чоловік самий собі робить ціль свого життя на землі — яка є Божа ціль ніхто не знає". Красше годі було сказати. Дійсно оно так є. Кождий виберас собі ціль після свого власного розуміння життя.

Є такі люди, що вірять, що їх життє кінчиться з їх смертю, тому ціль їх життя є така, щоб якнайбільше з него скористати. Єсли богацтво може принести їм вдоволеніс і все проче, що они бажають, їх першим змаганнем є нагромадити якнайбільше богацтва. Єсли гуляще і веселе життє може дати їм вдоволеніс, всі свої змагання і старання звертають в ту сторону.

Такі люди зовсім не дбають звідки і як они одержують срдства до життя. Они зовсім не дбають, які будуть наслідки їх життя. Яку шкоду моральну матеріальну они спричиняють другим. Якей примір зіпсуття они дають другим і тягнути їх за собою на маніїці і бездорожа. Одинокою цілею в них є мамона і гульня, якими срдствами они доходять до сего їм обоятно, щоб тільки ділнити свої цілі за життя. Бо скінчиться життє, скінчиться з ним все, то чомуж не скористати з него нині, завтра може бути за пізно.

Є такі знова люди, що читають Біблію, ходять до церкви, знають про Божу обіцянку вічного життя. Они розуміють, що в нашім життю на землі є більша і важливіша ціль чим лише земська мамона і гульня. Они бачуть, що земське життє, се школа до якої всі мусять ходити. Як в кождій школі так і в сій,

одні ученики не користають в повні з науки, коли другі розвиваються і стало набувають знання через своє життя.

В деяких школах є більша нагода скористати чим в інших, але в школі життя є одна і та сама нагода для всіх. Розуміється, не всегда в один і той самий спосіб, але з вислідом одним і тим самим. Не робить зовсім ріжници, яку методу уживається, щоб лише навчитись свою лекцію. Одному навчитись лекцію приходить дуже легко, другому дуже тяжко, де він мусить переходити через тяжкі і непримінні спроби, доки не навчиться.

Многі зі спроб, через які ми переходимо в школі нашого життя, є тими ступнями, які ведуть нас до поступу і духовного розвитку. Се в спосіб чи средство, через які ми маємо стати красшими чи совершеннішими. Розуміється, що чоловік може переходити через ці спроби і одержувати дуже мало або й жадної користі — се залежить від него самого. Але лекція життя мусить бути вивчена. Якщо ми не навчимось, що нам потрібно в першій лекції, будуть дані другі і то так довго, доки ціль, задля якої они були дані, не є осятнена.

Коли посідаємо богацтво, уживаймо сего богацтва для нашого духовного розвинення і розвинення інших. Коли знаходимось в бідності, тоді через досвід, який дав біднота старанімось поправити наш стан духовий, незабуваючи і за матеріальній. Однак, коли ми мимо наших найлучших змагань, далі всього в бідності, не забуваймо, що тут суть лекції для нас, які ми маємо навчитись серед сеї бідності. Сим хочу сказати, що у всім є ціль, а нашим обов'язком повиннобути, пізнати сю ціль і бути з нею в гармонії.

Богатий чоловік думає, що Бог дав йому богацтво для його особистого життя і зовсім не звертає уваги на се, що оно було дане йому з цілею. Бідний думає що він тому бідний, бо обставили є проти него і дивиться скоса на богатого.

Забуває зовсім, що одно і друге було дане з цілею для одного і другого. Колиб було дане противно, хто знає чи се не

булоб найбільшим лихом для обоїх. Цілею розумного Батька було власне дати нагоду одному перейти розвиток серед богацтва і розкошій, другому серед недостатків і терпіння, бо одному бракувало скристалізовань серед таких обставин а другому серед інакших. А коли ціль нашого життя є осягнутою, що за ріжницю се робить, серед яких обставин ціль була дішпіта. Використовуймо кожде средство, яке с нам дане. Сим хочу сказати, що ми можемо осягнути ціль нашого життя на землі, ясли ми лише хочемо, без взгляду яке місце нам призначено. Все що с потрібне з нашої сторони, то с, жити шісля наших найлучших старань і спосібностей без взгляду де ми не будемо. Цілею нашого життя не с жити для сего життя а для будучого. Се житте має бути лише вступом чи приготованнем нас до другого вічного життя.

Ми с тут, щоб розвинутись і удосконалитись самим і помочи другим в тім самім напрямі. Другі с з тою самою цілею що й ми. Колиб ціль нашого життя була всім ясна і зрозуміла, яким чудовим булоб і на землі наше житте. Зі зрозуміннем ціли життя, ми всі зближились до себе і згармонізувалисі себе і свої діла, а так будуємо пропасть між собою. Вся паша енергія витрачусь на матеріальні справи, вся наша увага звернена в матеріальнім напрямі — а на духові справи і уваги не звертаємо.

Всепречно, що живучи на матеріальнім світі, ми мусимо звертати нашу увагу на матеріальну сторону нашого життя, ми мусимо тратити богато часу на матеріальні річи і справи, які в кінечні для матеріального життя. Се не лише в конечні але і дуже потрібне для пашого власного поступу і удосконалення. Лише, щоб паші матеріальні справи не були цілею в нашім життю а средством до поступу, до совершенства і духової досконалості, а зі сим і до вічного щастя. Сей поступ ми набу-

ласмо через знаннє — а знаннє через інтересованнісѧ світом і студіюванніс Його.

Цілию нашого життя на землі є поступ до совершеньства і досконалості, а зі сим, до вічного щастя. Поступ сей ми набуваємо через знаннє — а знаннє набуваємо тоді, коли ми інтересуємося світом.

Чим більше чоловік інтересується світом, тим більше він набуває знання. Чим більше набирає знання, тим більше ублагородлюється і одускопалюється, тим більше він поступає і зближається до свого Створителя, який с Совершеністю і Досконалістю.

Сей поступ до досконалості ми вчасти набуваємо на сім матеріальнім світі і то такий який може дати нам матеріальний світ а якого власне нам потрібно. Якщо хтось не побуде Його в своєму життю тепер, хто знає, чи він не буде мусів ще вертатись на землю і Його докінчувати. Нашу досконалість ми далі будемо докінчувати цілими віками на другому світі, духовім світі і то так довго, доки не станемо такими, яких вимагає присутність нашого Отця і Створителя.

Сказано, що цілею нашого життя є поступ до совершенності і досконалості. Одно треба пезабути, що поступ може йти в двох противних напрямах. Він може йти до життя — а може йти до смерті. Поступ, що робить нас і нашого біжнього лучшим і справедливішим, є поступом до життя. Противний, є поступом до смерті.

Чому ж повинні ми старатись бути лучшими і поступати до доброти?

Поступ до доброти і ублагородження робить нас і других лучшими і щасливішими — а щастте се однією ціль життя чоловіка.

Тож не лірюкуймо, не спім самі і не присипляймо інших — а поширяймо наше знаннє, наш поступ кожного дня. Поширяймо самі і помагаймо другим Його поширити.

Не нарікаймо лише на всіх і вся, що се зло а се не добре,

. але закочуймо рукави і стараймося позбутись сеї біди. Студіюймо, що є причиною біди, студіюймо як ту причину усунути і її позбутись. Памятаймо, що чоловік всого може дінати, коли лише знає як.

Не забуваймо в першій мірі, що все нині так добрым як оно є, бо яким оно є, ми його зробили або позволили другим таким зробити. А зробили ми його нині таким бо лучшим не вміли. Але завтра стараймося зробити те саме лучшими, бодай одробинку красивим.

Ніколи не вдоволяймося вже тим, що маємо чи знаємо, бо буде застій. Ми тоді не будемо жити а лише існувати — а се не є цілю нашого життя. Цілю життя є, учитись і поступати всегда вперед удосконалювати себе і других — робити себе лучшим і красивим, більше сопереженими і щасливими. А се тоді ми діпнемо, коли ми самі будемо думати, самі будемо інтересуватись, самі будемо поступати і ублагороднюватись.

Жадна перепона ні перешкода не повинна нас здергати від нашого поступу, від нашого удосконалення — бо тоді ми розминемось з цілю нашого життя.

ДЕ МИ ЙДЕМО ЗВІДСИ?

Неопіненим скарбом є для чоловіка знати, що нема смерті для праведного — а вічне життя. Такий чоловік, покинувши матеріальне, земське тіло, бере духове тіло, яке приготовив собі своїм життєм на землі, йде з ним до відповідного місця в раю і тут живе дальше — вічно. Живе не самий а разом зі своїми дорогими і любими, які перейшли туди перед ним.

Се знання, се переконання, що в друге життя, вічне життя — в найбільшим добром для чоловіка. Таке знання вzbudжує заінтересованісся собою — заооччує нас до доброго і чистого життя — до ублагороднення і поступу.

Таке знання має великий вплив на нас. Ми пізнаємо, що наше життя на землі є в лише життєм для нас, але і для інших. Що наше життя на землі є лише школою для нашого поступу і нашого кристалізования. Яке знання ми набудемо в сій нашій земській школі, який поступ і скристалізование ми осягнемо — таке а не інакше місце ми будемо в силі заняті в другім світі.

Що більше, таке знання поможет повести нашим земським життєм так, як сего вимагає не лише добро наше але і нашого сусіди. Оно поможет нам глядіти на ясну сторону кожної речі тут на землі. Оно поможет глядіти за всім добром і чесним у інших — а се усмирить і загоїть не одно непорозуміння, не один клюпіт і не один біль і смуток. Се осуне не одну перешкоду до братньої любови і братнього співжиття — се дасть нам присмішість жити самим і другим.

При так званій смерти, то є, розлуці душі з тілом, душа зі своїм духовим тілом віходить до такого місця в раю, яке она

собі заслужила. Рай чи другий світ, є висший світ, але дуже подібний нашому. Ми називаємо його духовим, бо не всі можемо бачити жителів того світа. Але сей світ є так само матеріальний для своїх жителів як наш для нас. Другий світ є матеріальний світ але в висшій акції діяння. Це значить, що всі складові часті того світа, електрони, є в висшим степені дрожання, а через це і все діяння є в скорішім темпі чим наше.

Як тут на землі так само і там, кождий мусить чимось запитатись, коли думає поступати вперед. Неактивність попихає кожного назад. Противно активність проманшує кожному дорогу висше і удосконалює його більше. Тут протекції нема — нема і грошей. Одиночкою ціною духового світу є — моральна вартість кожного. Всіх сфер є сім, але поділів кожда сфера має міліони. Кождої хвилі, коли людина навчиться щось, кождої хвилі, коли она осягне побіду над спокусою, кождої хвилі, коли она піднесе себе хоч одробину морально висше, хочби лише на волосок висше, она входить в іншу сферу — висшу сферу — в висший стан.

Низші часті — сфери, другого світа є дуже подібні до нашого світу.

Висші є відмінні від наших і то чим висші тим інтересніші і красші в доброті і красоті.

Люди сего другого світа потребують і поживи до свого життя. Їх пожива дещо ріжниться від нашої. Коли ми беремо поживу в субстанції, так они беруть в есенції. Свою поживу они черпають безпосередно з етеру, зі сего загального шпіхліра життя, коли ми люди на землі черпаемо її посередно звідти через плід землі.

Хто знає чи й чоловік на землі колись не буде черпав безпосередно поживу зі сего загального збирника. Все потрібне на другім світі чоловік одержує за помочию свої власної волі. Воля чоловіка є о много більшим і сильнішим чинником там чим тут.

Рай се в місце відпочинку і приготування душі до неба. Звідси то душа може вертатись на землю до своїх рідних і любих, щоб їм помочи, розрадити і успокоїти. Ся душа відвідує всі місця свого побуту, де она перебула найвеселіші і найщасливіші хвили в своїм земськім життю. Присутність такої душі не кождий видить чи відчуває коло себе. Щоб її видіти чи чути, треба настроїтись до того степеня, на якім є душа.

Ярdom води не міряється, а квартюю не міряється цолотна. Земськими очима не побачите духової істоти, земськими ушами не почуєте небесного голосу. До сего треба бути духом розвиненим, щоб видіти і чути духові звуки. Але кождий чоловік може осягнути сей стан, коли сего бажає, один більше другий менше але може.

Вернімся до раю. В раю є сфери, (стан) чи то ступні. По сих ступнях дух розвивається і поступає чим раз вище і вище аж доки не дійде до найвищої сфери — до неба, де в Всемогучий Бог і Його ангели. Щоб доступити до сей найвищої сфери, семої сфери, забирає много часу для душі. Для однієї довше а другої коротше. Залежить все від життя сей душі на землі. Тому нехай наше життя тут на землі заслужить собі нагороду неба, бо що ми сімо те і збирати будемо. Чим краснішим і чистішим буде наше життя, тим легше буде нам поступати по сих ступнях небесного щастя. Чим вище ми взносятись будемо, тим більше буде наше щастя і вдоволеніє.

Деякі душі, зараз по розлуці з земським тілом йдуть до першої сфери, інші до другої, інші вище. Апостол Павло говорить, що він був взятий до третої сфери.

На тих сферах є велике число домівок, як Христос сказав: "в домі Отця мого є много домівок", сі домівки є збудовані для нас, нашими добрими ділами, добрими гадками тут на землі. Чим красніше буде наше життя, тим краснішою буде наша домівка, тим повнішою буде небесної радості і щастя.

Бог дав нам душу з індивідуальним своїм духом і післав

нас на землю, де ми серед світових залишень і спокус маємо збудовати свій характер, добру волю, щире серце і сам показати себе гідним членом вічного життя. Бъьте добрым, щасливим і вдоволеним на землі, будете більше щасливі і вдоволені в першій сфері. Бъьте щасливіші в першій сфері єще більше щасливі будете на другий сфері і так найщасливішим дійдете перед лицем Вашого Створителя і Пана.

Щастям неба є вічне вдоволення получене з красотою оточення. Тут є величезні дерева, сто раз більші як на землі, з чудовим листом і красою їх. Саме глянення на них задоволить найбільші відчуття. А що за ріжкородні, пахучі цвіти, що за гра красок в них. Що за чудові співи пташок зляті гармонійно з небесним хором ангелів? Все зміняється і показується нова панорама небесного світу. А тут ви не самі зі всіми своїми любими, діточками з родичами, родичі з діточками, муж зі женою, брат зі сестрою, наречений зі своєю любовницею, всі зіjdуться тут разом і заможуть серед вічної красоти, вічним вдоволенням і щастям, чого бажає всім — Автор.

ДОДАТОК.

ДОКТОРИ З ДРУГОГО СВІТА ПОМАГАЮТЬ.

(“Рейнолд” газета, друкована в Лондоні, Англія, подає такі цікаві річи.)

Довший час ходила поголоска, що мідіюм панна Гвен Дейвіс, в Ферндейл, вилічує многих хорих. Сю поголоску розсліджено і наяв вийшли цікаві річи.

Хорі і мідіюм говорили, що коли она попадає в тренс, тоді єї тіло перебирає на себе один перський доктор, який вже давно помер.

Мідіюм сама не має жадного поняття про медецину чи операцію і зовсім не знає, що дістється, коли она в тренсі.

Щоби бути здоровим, то не конечно, хорій мусить особисто приходити до панни Дейвіс. Вистарчить як приятель чи знакомий принесе якусь річ, що належить до хорого. Се бере мідіюм в тренсі в свої руки, описув біль і причину болю і подає лік.

Кілька примірів:

Жінка чоловіка, який терпів на подвійну руптуру, принесла дещо волося хорого чоловіка. В разомі з духовим доктором, она згадала про меншу хоробу чоловіка. “Так” відповів доктор, “але се не є та хороба про яку ти хотіла видіти мене. Ти прийшла видіти мене за його подвигання (руптуру). Шізнейше вночі, доктор мав зайти до хорого до хати, який чув чиєсь руки, як натискали його поід груди. Слідуючого ранку чоловікчувся цілком здоровим. Однак на нещастя чоловік пішов за скоро до тяжкої праці і стіва подалась знова в одній місці.

Один мушчина, що терпів від тяжких болів через довший час, довідався від духа-доктора, що під час лічения, піде йому здорово кров, але він сам не лякається. Сей чоловік сильно обкервавився в почі, але біль з голови зовсім уступив.

Згадуєсь також про виліччче хлопця Тон Пентер-а, який від уродин не міг ходити на ноги.

Панна Дейвіс має таку велику силу, що духи можуть розмовляти через їю в ясний день.

Ti, що часто заходили до сеї мідіюм, говорять, що сей перський доктор жив якийсь час в Льондоні перед смертюю. Сей доктор с оператор, який знова має брата доктора медецини на другім світі і они оба працюють спільно.

Кореспондент "Сант Валес Ехо" був присутнім па кількох мітінгах і панни Дейвіс. Він осьцю подає: "Мідіюм є гарна з лиця дівчина, нормального і здорового вигляду. Сідає і заслонює обома руками своє лице. Так попадає в тренс. Під час сего співають кілька побожних пісень і моляться.

Нагло она підноситься з очима замкненими, а з її уст виходять мужеські незрозумілі слова. Її ніжні дівочі губи дріжать і говорять поважно далі якісь слова в чужій мові. Відтак виходять слова поздоровлення в злій англійській мові. Сей голос, після присутніх має голосом сего доктора.

Мідіюм тоді починає ходити сюди і туди, вперед і назад і дискусує з пациентом про його хоробу. Часто лице мідіюм покривається зморшками напруження, видно, що доктор не маючи достаточного знання англ. язика, не може докладно описати причини хороби і подати лазянска медецини.

Один присутній питався: "доктор, чи ти не маєш пічого проти присутності репортера від газети?" "Ні", відповідає голос, "він не прийшов сюди критикувати; він має отворений розум." Тепер звертаєсь до мене і говорить: "Я охочий навіть дати вістку світови, тут нема що скривати,, а противно люди з духового світу навіть суть дуже схочі і раді помочи дітям землі.

Я роблю се, щоб показати дітям землі, що духовний світ не-далеко, і ті що замешкують Його суть охочі зробити все добро для них, яке они лише годні.“ Відтак доктор пояснив як він переводить розслід хороби але зі взгляду на Його азій анг. язик, я не міг докладно зрозуміти Його.

Все, що я зрозумів, то се, що як чоловік дуже хорий, то світло коло Його тіла є темно зелене. Але коли стан Його по-правляється, оно переходить в ясно жовто-бліле-синє. Сей дух говорив через годину а відтак заявив, що школа безпогані заживати силу мідіюм всіх поздоровив і затих.

. Запланувала тишина. Мідіюм отворила очі і почала усміхатись, так як се робить особа по здоровім сні.

Приведено хлопця, який мав задавнене звичнене рамя. Мідіюм в тренсі так довго маніпулювала над сим раменем, доки оно не було приперше в своє давнє місце. Се не було зроблене в однім сіансі а в кількох. Розумієсь се не маніпулювала чідіюм але сей перський доктор, який уживає лише рук мідіюма.“

З'ОРГАНІЗОВАНО КРУЖОК ДО НЕСЕННЯ ПОМОЧИ ГРІШНИКАМ.

В Англії, в Сент Норвуд Парк, зорганізовано "Кружок Ратунку", якого цілою є помочи грішникам, що знаходяться вже на другому світі. Сей кружок збирася в домі проповідника І. В. Потера. Сей кружок є вже в стичності з убійником Армстронгом, з хлопцем убійником Джекобі і Алавей та убійником Борнемутом.

На сі мітінги заходив репрезентант газети "Рейлнолд" і подав про них деякі подробиці.

"На сей мітінг приходять велики люди — духи" говорить сей репрезентант, як Др. Еліс Павел, Джан Веслей, Гледстон, В. Т. Стед і прочі. В послідних часах приходять сюди нові духи як Тенісон, Мілтон, Др. Наркер і Месрс. Сей последній заявив тут, що він мусить показатись сир Олівер Лоджові.

"Коли я там був", подав сей репрезентант, "зголосився новий контрол, який казав називати себе "Консілор". Він зарядив, щоб гарніст поставити в однім углі кімнати перед яким часті гості мали сідати півколесом, а не колесом як досі. Всі інші позад них. В однім углі зроблено гарніет, де сів мідіюм Кліфорд Потер, син проповідника.

Дався чути голос контрола Консілора, який заявив, що сей кружок не є на се, щоб оглядати ознаки з другого світа але на щось більше і важливіше. Попросив заслонити гарніет, бо в кружку немає достаточної сили.

Сильним голосом дався чути Імтазар, який часто приходить до сего кружка, який заявив, що був попом в Нубії тому 2500 літ.

"Чи ти годишся на се, що ми зробили" поспітав проп. Потер. "Так" була відповідь — але се не були мої бажання — се бажання Консілора". "Ми бажалиб, щоб ти ужив габінет; сказав п. Потер. "Так я буду старатись". Далась чуті сильна експлозія штучних огнів. "То се твоя робота?" поспітав п. Потер. "Ти говорив нам колись, що опи помагають тобі."

"Так", була коротка відповідь і почав бесіду. "Я хочу, щоб Ви розуміли, що се була моя власна причина, яка держала мене в долині через той так довгий час. Я практикував оправство над тими, які звали менше від мене. По смерти я далі продовжав в свій власний спосіб. І чи можете представити собі душу, яка притримувала себе в долині через більше як 2000 літ? Але в кінці я переконався. Тепер я знаю дійсний спосіб життя. Се є відродження себе самого."

"В дійсності се є тяжка справа", сказав п. Потер.

"Я розумію, не будь самим для себе в своєму життю. Я розумію, що кождий зусить бути частиною Безконечної Цілості. Се є одніока дорога, одинокий спосіб, щоб кождий з Вас міг досягти висшого щастя, там на Божих небесних ланах. Щоб Бог нікому не дозволив переходити те, що я перейшов. Два тисячі літ стражених для мене. Чи можете представити ѿ меню нужду? Два тисячі літ я працював, щоб взбудити в людях сей звірячий інстинкт, який був в мені. Я думав, що се життя, але що життя се, я пізнав аж тепер. О, щоб ми могли показати чому се і помочи зрозуміти їм?" Коли Імгазар говорив, чуті було пукання.

Другий голос називав себе "Алавей".

"Що можемо ми зробити тобі?", поспітав п. Потер.

"Ви можете далі молитись за мене. Я хочу подякувати сemu кружку за все, що досі зробив для мене. Ог, який я щасливий — який я вдоволений!"

"Чи є Гепі Гарт тут", запитався п. Потер.

"Добрий вечір обізвалася Гепі Гарт. Коли її питались як

она чусь, відповідала, що дуже добре і є щаслива і що ми всі тут на землі, мимо ріжких земських перепон і невигод повинні бути веселі і щасливі. Она заспівала нам кілька пісень своїм чудовим голосом. Відтак було чути тихий і прибитий голос.

"Знаходиш труднощі в приході приятелю? Чи можеш дати нам своє ім'я", питався п. Потер.

"Ог, я не можу дати Вам моого імсни. Я знаю, що я повинен, але я не годен."

"Дурниця імя, скажи нам депо", говорить п. Потер, коли будеш спльнішою тоді нам дасиш своє ім'я. Чи хочеш, щоб ми заспівали?" "Так, прошу". Почали співати "Христе кожда думка в Тобі", а відтак дався чути голос "Паркер — Др. Паркер."

"Дуже гарно, що ти прийшов, чи не мігби ти нам що сказати?" питався п. Потер.

"Ні, я не можу тепер, мідіом не є досить сильний", і почав кашлати. "Чи ти далі маєш свій старий кашель"? "Так", була відповідь.

"Як ти думаєш про "Ситі Темпел"?"

"Так як передтим. Они не поступають. I они не поступлять, як довго они будуть держатись теольгії. Не винна в сім богато теольгія, але спосіб, в який они подають її. Они не відчувають сего, що они повинні дати правду через своє тіло, а не лише через уста. Говоренис, говоренис, говоренис — всегда буде говоренисм. Они повинні жити життям а не говорешлем. Они повинні всю дати, що мають."

ДОСВІД З ДУХАМИ.

В часописі "Пресесів Тінкер", з дня 20. жовтня, знаходяться осьтакі цікаві описи пригод з духами:

"Я вибралась з Джесспер Парк-у Альберта на довгу подорож аж до Лондону, Онтеріо, в відвідини свої доночка. Тут пе-ребула я тиждень і виїхала до Броквейвл, Па., відвідати маму моого мужа. Довго я тут не була і верталась назад до Лондону, Онтеріо. Колісі получення тут були дуже лихі і я мусила довго чекати в Бофало а відтак в Ніагара і до Лондону прибула аж по півночі, в суботу. Моя дочка мешкає на фармах, тому мені треба було дістати "Тексі", щоб мене туди завіз. В Лондоні в той час був закон, що жадні "Тексі" не могли їздити по місті від 12 год. вночі в суботу до 12 год. вночі в неділю.

Була вже майже північ, як я виїхала з Ніагара і я журилася, що я відію так пізно в почи, як я приду до Лондону. Серед сеї журби чую чиєсь рамя па плечех а заразом і голос: "Мамо не журись, ти знаєш, що я і "Великий Чиф" пильнуємо тебе, ми постараємося, щоб ти заїхала до мої сестри Рені." Дякую тобі щиро сину за сю добру новину, кажу я, і я здаюсь на вашу опіку.

Около 4. год. рано я була на стації в Лондоні. Я глянула на двір але "Тексі" жадної не було видно. Я усіла спокійно і жду. Не минуло кілька хвиль, як входить малий заспаний чоловік, зближається до віконця, де продаються білети, поговорив щось, покрутив головою і вийшов на двір. За хвилину вернув назад, кипув очима по салі але мене не бачив. Коли він знова пустився до виходу, я закликала його. Він прийшов до мене а я запиталась, чи він має "Тексі." Він притакнув і почав мені

оповідати, що "бос" лишив його в офісі о 10 год. і віддав йому нагляд над офісом. Я вже здорово спав, коли телефон почав так немилосердно дзвонити, що і мертвого бувби рушив. Я питаюсь хто се говорить, а той відповідає: "Е, що там, хто говорит, не забудь бути о 4-ій годині на стації бо там буде пасажир для тебе, чуєш, не забудь!" Се певно тобі телефонували за мене і подумала, що то певно мій зять телефонував.

Більше я не звертала на се уваги, лише дещо дивувалась, звідки він міг знати, коли я приїзжує, бо я пічо не писала йому. Вкінці ми приїхали до хати серед великого дощу. Я задзвонила, вийшов мій зять і каже: "Рена, ходи сюди, твоя мама приїхала". Обов були здивовані, що я так пізно і серед дощу приїхала і єще до того в "Тексі". Чи ти не телефонував по "Тексі" питалаюсь я? "Ні мамо, ми тебе сподівались аж на другий тиждень. Тепер я розуміла хто се телефонував. Пані Е. Г. Джалес.

ДУХИ ГОВОРЯТЬ СЕРЕД ЯСНОГО ДНЯ.

"Я приїхав до Лейк Плізант, Масачусетс, в місяць серпні, щоб відвідати гроби трох моїх кревних, які спочивали на католицькім кладовищі. Також хотів зобачити нагробники, які я там постав'в. Тут стріпув я знакому мідіюм паню Е. Клайнігер. Я попросив її, щоб она разом зі мною переїхалась на цментар, на що она згодилася. Щоб дістатись туди ми взяли стріткарку, яка завезла нас аж під браму цментара. Виходячи з кари, я заважав старий магазин, який лежав на порожнім сидженню і я взяв його зі собою до переглядення.

Ми оглянули гроби і нагробний камінь, все було в порядку. Усіли на траві між гробами і балакали про духи. Ми обої були досить спльні мідіюм і почали відчувати вплив наших контролів. Я почав відчувати думку свого контролора, щоб картку магазину скрутити в трубу і спробувати чи не можна б почути голос. Було десь коло 2-гої години. Ми положили сю паперову трубу між нами і сейчай почули голос моого головного контролора: "Гелло, чи се пе чудово, що ми можемо говорити з Вами па цментарі і то в ясний день." Він говорив через кілька мінут з нами, вкінці сказав, що тут є Джані і сестра Мері і хотять говорити зі мною. Джані говорив ясно і голосом про свое житте на другім світі, описуючи красоту духового світа, роботу, якою він там занимався і тішився дуже, що має нагоду до мене говорити. Говорив про свого батька, матір і сестру, які ще живуть і жалував, що они пе вірять, що дух може вернутись і розмовляти зі сми світом. Поздоровив мене і сказав, що знова прийде до мене, як я вернусь домів. Вкінці додав, що Мері хоче також говорити до мене. Прийшла Мері і говорила з нами через кілька

хвиль, се була перша її бесіда через трубу. Мері померла, як була немовлятром. Она також дуже тішилась, що може розмовляти з нами і оповідала про своє життя на другому світі. Она сказала, що і Джордж, який є тут похований, також є з нею але він не в силі ще говорити.

Відтак прийшло ще двох других моїх контролів і тішились, що они мають вже стільки сили, що і в ясний день можуть говорити. По сім прийшов ще раз мій головний контрол і сказав: "Вел, пане Бекер, ми мали чудовий час, добре уловини і будемо мати ще красні ознаки в будущності. Бувай здоров".

Се діялось в неділю по полуночі на циментарі, де було много людей, які ставали коло нас і здивовані не знали що говорити. Я думаю, що они уважали нас за варіятів коли бачили, що ми говорили і свіялись, коли з паперової труби розносився голос з другого світа. Але ми не звертали на них уваги і нам було обов'ятно, що они думали про нас".

Провідник Никола Бекер.

СИР КОНАН ДОСЛ РОЗМОВЛЯЄ ЗІ СВОЮ МАТЕРИЮ В ОГАЙО.

Толсдо, Огайо, 26. цвітня, Сир Конан Досл був присутній чині на мітінгу пані Бесіпет, яка є одна з визначніших мідіюм в Америці. Він бачив духові світла і лиця, які уносилися в воздухі. Деякі лиця він пізнав. Тут розмовляла з ним його небожка жана.

Зі Сир Конан Дойлом був тут і пан Бірд, редактор "Саскітифікал Амерікан", який розслідує спірітуальний феномен, щоб раз рішити питання чи се дійсна комунікація з другим світром чи ні. Пан Бірд не сказав стверто, що він думав, але заявив, що деякі ознаки є тяжко пояснити. Приміром, коли тяжкий Ідалінній стіл уносився в воздухі, він держав мідіюм за руку. Се не можило, щоб она одною рукою піднесла сей стіл, бо і двома не далаб собі ради.

Сей мітінг відбувався в домі доктора Пайл-а, який знає панну Бесіпет єще від 12 літ, і від того часу она чимраз більшу оказує силу. Він і другі, які брали участь в мітінгу вірять її абсолютно. Такі мітінги они відбувають з нею часто.

Духові світла, пан Бірд заявив, були яскійші і більші від тих, які він бачив в Англії. Світла одностайні, явились однаковими і такими щезли, не так як штучні.

Лиця були спочатку мрачні, а відтак ясні і виразні, так, що хто їх злав міг легко пізвати. Лиця були мужеські і жіночі. Голоси також були ріжнородні, що вказувало, що они походили від 7 до 8 різних духів.

На сім мітінгі сиділи в кружку кругом великого стола, сир Артур, я, Др. Пайл і пані Пайл, священик Вествуд, пан Роч, пані Бегедчард і пані Лі.

Вікна були позаслонювані. На столі було три купи рекордів. Сир Кошан Довл сидів коло мідіюм, але на жаданнє "Блек Клавд-а", контрола панни Бесінет, я перемінився з Сир Довлом. Коли всі зняли свої місця, панна Бесінет усіла на кріслі і собі. Она оперлась о поруче крісла і замкнула очі. Світло було пів-ясне. Всі присутні розмовляли. Звичайно в тишіна і побожний настрій. Від часу до часу питались її, чи она ще є, она відповідала до якогось часу. Коли вже не дакала відповіди, тоді пані Лі запиталась: "Чи ти е Блек Клавд"? Було три легких стукпень до стола, ішо озпачало, що він є.

Далі пан Бирд пояснював, що діялось. Перші ознаки то були світла, які скорше то поволіше упосилісь в воздухі. Часто приближались до лица сидячих і то дуже близько, нікого не ударяючи. Світла переважно були жовті з осередком червонявим. Через кілька мінут они підскакували на столі, крутились кругом голов сидячих і по цілій компаті. Опісля темніли поволі і ділком щелзя.

Відтак "Блек Клавд" або "Пензі", контроли панни Бесінет, жадали якогось рекорда заграти на грамофоні. Коли пані Лі клала один рекорд і помішала в темноті, "Пензі" сейчас заявила, що она не хоче сеї рекорд. "Як ти знаєш, який то е рекорд?" сі питалась. "То е "Історія Рожі" я не хочу сего," говорила "Пензі".

Сей рекорд ми відложили на бік і опісля побачили, що се дійсно був рекорд "Історія Рожі".

Богато ріжких голосів співало. І сопраном, тенором і басом, кожий різкий індивідуальний. Два з них дуже з айришською закраскою. Голоси починалися на середині стола а відтак ходили по цілій комнаті.

"Блек Клавд" зажадав, щоб я змінив місце з сир Довлом, що я і зробив. Пан Бирд сів коло мідіюм. Його ліву руку поставлено на руку мідіюм і сильно звязано до купи їх. Вкінці сказано засвітити і присутні побачили, що моя рука була звяз-

зана з мідіюм рукою, а крім сего мідіюм була привязана до стола і крісла. Шнур обкручував не лише її ноги але і груди. Гудзи були моцні. Відтак попрошено "Блек Клавд", щоб хустину, яку один поставив на стіл, "Блек Клавд" поставив в слоїк, який одна особа держала на другім кінці стола. Щоб сю штуку могла зробити мідіюм, було абсолютно для неї неможливо. Коли засвічено хустина була в слоїку.

Цікаві річи далі діялись. Світло загашено і коли засвічено знова, де Ви думаете знаходилася ся хустина? Она була старанно зложена і тісно завязана па устах мідіюм кругом голови, і то гудзами зі заду. Ніхто сего не міг зробити, сего я певний, бо кожного можби було легко почутти па твердій підлозі. Загашено знова. Тепер почув я свисти. Я приложив свою руку на уста мідіюм, хустина була па своїм місці як і передтим.

Поява лиць не була вдоволяюча з початку. Лиця були зразу за темні. Деякі лиця мали очі замкнені і мертві, деякі були живі.. Сир Довл пізнав лице свого знакомого хлопця, Оскара Горшунг, який був убитий, в 18 році життя, па війні, і який часто приходить до сир Довла.

Відтак він пізнав лице свої матері, яка автоматично написала, що она тішись, що сир Довл є тут присутнім і она показала йому свое лице. Відтак Сир Довл розмовляв з Оскаром, який говорив через трубу до него.

(Ся стаття була подана майже всіми англійськими часописами в Шикаго.)

МОІ ЗАМІТКИ.

По моїх дворічних дослідах з духами, приходжу до заключення, що деякі духи богато забувають при смерті зі свого земського життя. Переважно забувають они, де они жили і як називались, головно забувають свої призвиска — ім'я пам'ятати. Інші, з певних причин, не хотять подавати свого дійсного імені а послугуються псевдонімом.

Приміром приходить образованій дух, Українець (гляди 105 стор.), подав своє ім'я як "Вояк". На мої питання, і то при кількох нагодах, як він називається, не хоче відповісти і оправдується, чому не хоче відповісти, хоч пам'ятає своє повне ім'я. На питання, де помер, відповідає, на питання з якого він села чи міста, не пам'ятає. На питання чи з Галичини, відповідає. На одні питання відповідає, на другі не хоче, а на треті не відповідає бо не знає. Се саме я заважав і з анг. духами.

Інші духи хоч і необразовані задержали свою пам'ять в повні. Приміром другий дух, який приходить разом з Вояком і о Йосифом — Антін Заячків. Сей дух відповів на всі мої питання поставлені Йому. На питання, як називався, подав повне ім'я і прізвиско — Антін Заячків. Коли я не почув добре Його прізвиска і сказав — Заяціп — він сейчас поправив мене, що не Заяців а Заячків.

На питання, де жив, відповів — в Заліщиках, чим там займався, відповів — що був будівничим. На всі питання Йому поставлені, які відносились до Його особи, давав повні відповіді.

О. Йосиф не хотів подати свого прізвиска. На питання де помер подав Заліщики, як давно як помер подав 22 роки.

Так само було і з деякими анг. духами. Одні давали точні

відповіди, другі не памятали або оправдувались, що не бажають собі сего.

Приміром дух, Мекейг', подав де помер, чим займався за життя, і скільки літ вже проминуло від його смерти — хоч про час смерти не був цілком певний. (Гляди 115 сторону).

Про свою біографію не зле памятував і Лупій, дід з Воскресенець, рогатинського повіта. Сей дід подав своє перше ім'я — Яким, притакнув, що замерз коло рогачки під лісом і подав на віть рік смерти і т. д. (гляди 125 ст.). Про него я знов, бо він походив з другого села від моого. Першого імені я не знов і коли він подав мені своє перше ім'я — Яким, я сейчас написав до свої старелької мами в краю, щоб она розвідалась, если се можливо для неї, чи той дід Лупій з Воскресенець називався Яким і помер в семі році, правдоподібно 1897 року.

Відповіди я ще досі не одержав, хоть минає вже два місяці. Я розумію, що довідатись про чиюсь смерть на селі, не є так легко. Тим більше, що моя мама живе в другому селі. В тім селі, де жив Лупій, нема священика, він доїзджає туди з Васильчина. Хто знає, чи взагалі там священик має які рекорди по сій всесвітній війні. Тому то я і не дивуюсь, що досі не одержав відповіди на мое питання. Тим більше, що моя сестра, яка приходить до нас часто, сказала, що мама хора і зближається її час відходу.

Для мене було дуже важним, щоб дух подав своє повне ім'я, своє місце перебування, запятте, і т. д. бо тоді я міг ствердити, чи дійсно такий чоловік жив в такім місці, чи сим занимався і коли помер — головно в таких випадках, де дух був мені не знаний.

Приміром про духа Мекейга з Едмонтону, я переконався, що такий чоловік там жив і був на такім становиску як подав. Про се я довідався від моого доброго знакомого і приятеля п. П. Рудика з Едмонтону, до якого я сейчас написав за інформацією, чи дійсно там коли жив який Мекейг', був суперінтендентом ед-

монтонських школ і помер тому 7 чи 8 літ (про се Мекейт не був певний самий).

Пан Рудик мені все потвердив, лише час відходу п. Мекейта на другий світ зменшив о 3 роки.

Щоб переконатись так само про о. Йосифа і Антона Заячкова, мені приходить лише тяжче, бо я нікого в Заліщиках не знаю, до кого міг би вдатись зі сим. Се о много лекше буде зробити комусь з Галичини, коли сим хтось заінтересується.

Часто духи робили предсказання наперед — хоч не дуже радо. Многі зі сих предсказань точно сповнилися, деякі не сповнилися. Таких предсказань, що не сповнилися, було дуже мало. Важніші з предсказань, які сповнилися, є мої новонароджені дочка Віра, яка вродилася 7-го надолиста, 1924 р. Ми були певні, що се буде син, мої сестра (дух) вперто твердила, що буде дочка. Грегам говорив те саме, а навіть і дід Лушій заливши мене о сім, хоч я не годився з ними.

Ден предсказав, що Кулпідж буде вибраний на президента Спіл. Держав, так і сталося.

Ми брали фотографії і нім ще плити були викінчені, Меріз голосилась наперед, що она буде відфотографована на плиті п. Рудика, подала точне місце і там она є. (Гляди п. Р. образець). Брайт Стар предсказала місяць наперед, що між 4 а 5 січнем 1924 р. буде перший великий мороз і тоді станеться катастрофа на горішній північ і радила одному чоловікови не йти до роботи той ночі. Так і сталося.

Один дух предсказав, що за 5 літ вибухне війна в Європі, а за 30 літ будуть великі страйки в Шикаго, які дійдуть до домашньої війни.

Много вищих буденних предсказань зробили духи, які не суть записані в сій книжці, а які точно сповнилися.

Одно було лише предсказання, яке не сповнилося, а се приватна справа п. П. Коли сталось інакше, як було предсказане, прийшов Грегам, який зробив се предсказання і так сказав на

свое оправдание: "На поставлене мені питанне я сказав "Ні". Сего "ні" я був певний, бо такі були обставини про се в той час, коли я відповідав на питання. Ті обставини я виразно бачив і ті обставини гарантували лише таку відповідь а це пакшу.

Послідного дні я побачив, що ті обставини змінюються, а колиб Ви були мене запитались пару годин перед рішенням тої справи, то я бувби сказав "так". Така була нагла зміна обставин, яких я, як недосконале єще і не розвинене существо, не міг зобачити. Памятайте, що ніхто не є перфектний і непомильний крім лише одного — Небесного Отця".

Се було шире і ясне оправдання, а заразом і наукою для нас, що духи в так само обмежені люді як ми, більше інтелігентні — але далекі від перфектності. Розумієсь, чим високі духи тим більше перфектні, меньше непомильні, але далекі єще від досконалості Одинокий перфектний і досконалий є лише один наш Отець.

Фотографія івані Кущак враз з п'ятьма духами, між якими з лівої сторони с й померший спіл. З правої сторони с знакомий священик в апаратах з піднесеною правою рукою до благословення. Ся рука, яку слабо видно с на правій стороні його лиця. По середині видно Індіанина. Івані Кущак належить до нашого кружка і має някую будь мідіумістичну силу.

С П И С.

	Сторона
ВСТУПНЕ СЛОВО	3
ЯК ВВІЙЦОВ Я В КОМУНИКАЦІЮ З ДУХАМИ	7
ПЕРШИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТИНГУ МОЄ ЗДИВОВАННЯ	9
ДРУГИЙ РАЗ НА ДУХОВІМ МІТИНГУ	15
ЯК ВІДБУВАЄТЬСЯ ДУХОВИЙ МІТИНГ В ПАНІ ДОНН?	19
КОНТРОЛИ ПАНІ ДОНН	21
МОЇ ДОСЛІДИ	24
16-го цвітня, 1923 року	21
27-го мая, 1923 р.	27
8-го липня, 1923 р.	29
9-го липня, 1923 р.	31
27-го вересня, 1923 р.	34
Я ПЕРЕДАВ ГРОШІ А ДУХ МЕНІ ПРО СЕ СКАЗАВ	35
4-го жовтня, 1923 р.	35
10-го жовтня, 1923 р.	39
11-го жовтня, 1923 р.	43
18-го жовтня, 1923 р.	45
22-го жовтня, 1923 р.	47
25-го жовтня, 1923 р.	50
МЙ БАТЬКО ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ДО ПОКОЮ	53
1-го падолиста, 1923 р.	55
5-го падолиста, 1923 р.	57
7-го падолиста, 1923 р.	63
11-го падолиста, 1923 р.	66
22-го падолиста, 1923 р.	70
Я ВІДІВ СВОГО СИНА ЯК ЖИВОГО	73
30-го падолиста, 1923 р.	73
Неділя, 2-го грудня, 1923 р.	77

ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ ШКІЛЬНИЙ ТОВАРИШ	81
12-го січня, 1924 р.	81
21-го лютого, 1924 р.	87
ЯК БРАЙТ СТАР ПОМАГАЄ?	91
ДУХОВІ ЗІБРАННЯ У ВЛАСНІЙ ХАТИ	93
ІВАН ФРАНКО ВІДВІДУЄ НАС	94
ПЕРШІ ГОЛОСИ	96
22-го цвітня, 1924 р.	98
29-го цвітня, 1924 р.	101
13-го мая, 1924 р.	102
3-го червня, 1924 р.	103
13-го червня, 1924 р.	105
17-го червня, 1924 р.	107
20-го червня, 1924 р.	111
26-го червня, 1924 р.	113
25-го липня, 1924 р.	115
29-го липня, 1924 р.	119
БРАЙТ СТАР БУЛА ПРИ СМЕРТИ БРАТОВОЇ	122
29-го серпня, 1924 р.	123
3-го вересня, 1924 р.	127
21-го вересня, 1924 р.	129
ЦІКАВИЙ ВИКЛАД ДУХА	132
24-го вересня, 1924 р.	132
28-го вересня, 1924 р.	137
1-го жовтня, 1924 р.	139
5-го жовтня, 1924 р.	142
ПОЯВИ ДУХІВ В БРОДАХ	146
Зізнання проф. Івана Юрійчука	147
Зізнання Др. Лопатинського проф. гім.	148
Опілля Комісії	151
Зізнання Марійки Демчинської	152
Додаток до 14-го алегату	155
Комісійне справоздання	156

ІШО ДІЄСЬ ЗАРАЗ ПО СМЕРТИ?	163
ЛІСТ ЗПОЗА ГРОБУ СИНА ДО МАТЕРИ	169
ПРОПОВІДЬ ІНДІЯНИНА ЗПОЗА ГРОБУ	170
ВИПАДОК	173
ТАЙНА ЗПОЗА ГРОБУ	176
РЕЛІГІЯ, ЩО ОПАНУЄ ЗЕМЛЮ	180
ДУХ КЕЙТИ КІНГ	182
ПІСАННЯ ДУХАМИ	186
ІШО РОБЛЯТЬ ДУХИ НА ДРУГІМ СВІТІ	192
ЯК ВВІЙТИ В КОМУНІКАЦІЮ З ДУХАМИ?	200
БОЖЕ БЛИЗШЕ К'ТОВІ	204
ЯК БУТИ МІДПЮМОМ?	205
МАТЕРЕЛІЗОВАННЄ ДУХІВ	208
ДОКТОРА ЗДІБНІСТЬ ЗБІЛЬШАЄТЬ ЧЕРЕЗ ПОМІЧ ДУХА	212
"ОМУНІКАЦІЯ З ДУХАМИ В СВІТЛІ НАУКИ	214
ЧОМУ ДУША В ТІЛІ НЕ ОКАЗУЄ ВІДРАЗУ СВОЮ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ?	219
ІШО є ЧОЛОВІК?	222
ІШО є МІДПЮМ?	225
ГІПНОТИЗМ, ТЕЛЕПАТИЯ І МАГІКА	230
СВІДОМІЙ УМ І ПІВСВІДОМІЙ УМ	234
ЯКІ є РОДИ КОМУНІКАЦІЇ З ДУХАМИ?	237
ЧОГО ПОТРІБНО, ЩОБ ДУХИ КОМУНІКОВАЛИ?	238
ЛЮДСЬКИЙ ЕЛЕКТРО-МАГНЕТИЗМ	240
МЕХАНІЗМ ТІЛА І ЙОГО ЛІЧЕННЯ — НАПРАВА	244
Магнетичне лічення	246
Умове лічення	247
Духове лічення	248
ДУША І ТІЛО є ВІДРУБНІ	249
ЛЕЖУХ, ЩО МОЛІТЬСЯ АНГЕЛОМ НЕ БУДЕ	252
ЯКА є ЦІЛЬ НАШОГО ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ?	256
ДЕ МИ ЙДЕМО ЗВІДСИ?	261

ДОДАТОК	265
ДОКТОРИ з ДРУГОГО СВІТА ПОМАГАЮТЬ	265
З'ОРГАНІЗОВАНО КРУЖОК ДО НЕСЕННЯ ПОМОЧИ ГРИПНИКАМ	268
ДОСВІД з ДУХАМИ	271
ДУХИ ГОВОРЯТЬ СЕРЕД ЯСНОГО ДНЯ	273
СИР КОНАН ДОЕЛ РОЗМОВЛЯЄ ЗІ СВОЄЮ МАТЕРІЮ	275
МОЇ ЗАМІТКИ	278
С П И С	283

